

Eesti: Ma: Rahwa

Laulo-Kamat/

Rus

Snsa Lutterusse ja muud teis-
sed wannad ning ued kaunid Lau-
lud on illespandud,

Mis

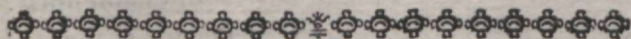
üks õige Nisti = Inni-menne

Keige Pühha = ja muil Päiwil Jum-
mala Kitusseks, ja omma
Süddame

Sypetusseks, Maenitsusseks, Parran-
damisseks ning Rõmuks

woib

tähhele panna, luggeda ja laulda.

TRUKKIMAC,

Trükkitud Lindworsse kirjadega.

Kolosf. rahwa Ram. III. Peatük.
16. salmist.

Kristusse sanna ellago rohkeste teie
sees keige tarkussaga : õppetage ja mae-
nitsege teine teist laulude : ja kitussewai-
molikko lauludega : laulge kauniste JS
sandale ommas süddames.

Au olgo Jummalale kõrgeš,
ja Ma peäl rahho, innimes-
test hea meel!

Laulud
Kristusse Tullemisfest.

I.

Wie soll ich dich empfangen? 2c.

Wisil: Ma püan keigest hingest 2c.

Kuis pean wastowõtma Sind, armas Je-
suke? Kuis sinno wasto tõtma, Mo hin-
ge illoke! Oh! Jesus minno mele Müüd
armust walgusta, Et kolban sulle jälle, Sind
tenin lõpmatta.

2. So koagodus sind fidab, Ning tännab
rõõmsaste, Mo südda lauldes näitab Ka ennast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesuke! So auu lautada, Kui ial moistan se.

3. Keif olled sinna teinud Mo õnneks heldeste,
Kui hing sai hukka lainud Ring ihho kurjaste,
Kui sain so rigist lahti, Kus rõõm on järgeste,
Siis sinno läbbi tehti Mind rõõmsaks, Jesuke!

4. Kui surma, põrgo paelust Ma olin seutud,
Siis peästisid lahti armust Mind wägga teotud.
Sa annad taewa warra Ja auu minnule, Keif
riffus lõpseb ärra, Ei ial lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud fundi-
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind fundis-
ka. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Meid peästma heldeste.

6. Oh teie murrelissed! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalissed! Se peäle mõtlege. Oh olgo se
peäl julged, Kui teil on hädda kões, Ja armo
pole tulge, Ja on üks abbimees.

7. Ei olle tarwis tedda Niinud wäel tombada,
Ja tunneb meie hädda, Ja tulleb melega. Ja
moistab meie wigga, Ja mis meil' waewa teeb,
Woib lõppetada sedda, Ni kuida issi teab.

8. Ei olle wägga karta Teil teiepatto süüd,
Kül Jesus tahhab matta Meid merre pohja nüüd.
Ja toob neil' pattustele Suurt armo, õnnistust,
Ja kingib neile jälle Üht õiget pärrandust.

9. Ei woi teid hirmutada Ei ükski waenlane,
Meid Jesus lõppetada Woib äkkist foggone, On
omma allamille Üks tõe funningas, Kes omma
usklikkuile Üht riki walmistas.

10. Neil tulleb kangeks sundjaks, Kes tedda
wihkawad; Neil' agga rõmustajaks, Kes tedda
ussuwad. Oh! tulle walgustaiä, Mo armas Je-
suke, Meid sata ülles taewa So auu rigisse.

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott etc.

Wifil : Ma tullen taewast üllewelt etc.

Nüüd kitus olgo Jummalal, Kes armoheit nud meie peäl, Ning omma Poia lähätand, Kes meie önnne walmistand.

2. Se kallis önnisteggia, Se woib meid patust peästada, Ning läbbi omma allandust Meil sata hinge önnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwada? Oh heldust! kes woib moistada Keik head, mis Jummal saat nud meil? Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se Loja, Jummal üllewel Mo lihha wot tab ennesel, Ei naese suggu põlga ta, Sest inni messesks sündida.

5. Se Jsa sanna iggawest Saab lihha's puhhastusse sees, Kes on se ots ning alginne, On meie pärrast waervane.

6. Mis innime on ilma peäl, Et Jummal annab Poia sell? Mis Jummal innimestest nääb, Et ta ni suurt head neile teeb?

7. Oh! hädda sell, kes põlgab weel Se armo wotta ennesel, Ei kule, mis on Poia heäl, Jummal wihha jääb ta peäl.

8. Kuis innime! ei moista sa So kunningast nüüd auusta? Kes tulleb sul ni allandi, Kes on ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal' rõmoga So süddant tanna walmista, Et temma tulleks sinnule, Siis maitjed temma heldusse.

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
Jesustele au, Ja noua uskus pühastust, Se
sadab õiget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
peastab pörgo hädda seest: Kui ei te, karda kow-
waste, Ja kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil, Siis oli
temmal helde meel; Kui teistkord ta saab tulle-
ma, Siis wottab kurjad hukkata.

13. Kes Kristussest siis leitakse, Need lähwad
warsti taewasse, Ning on seäl ingli rõmo sees,
Neil polle enam hädda kões.

14. Nu olgo Issal Jummalal! Ning Poial
õnnisteggial, Ka pühhal Waimul õhtlase
Nüüd kitust, tänno anname.

3.

Freu dich, du Christenheit ic.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Nüüd risti, koggodus, Sull' olgo rõmustus,
So peigmees on nüüd wäljas, Ning sõidab
eesti seljas, So süddant temmal' anna, Ning
laua Hosianna!

2. So Kuningas on teäl, Ja waesust näitse
seäl, Et se, kes ilma Loja, Siin laenab weikse
poia. So andid temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

3. Siin on sul abbimees, Kes sõddib sinno
eest, Kes õigust sulle annab, Ja sinno pattud
kannab, Sest auu temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

4. Kui

4. Kui sattud efsima, Ja wottad palluda,
Siis helde süddant näitab, So peäle armo hei-
dab. Sest kitust temmal' anna, Ning laula
Hosianna!

5. Kui sinna kuisa teed, Ning patto sisse jääd,
Siis on siin sinno sundja, Se süddomette tund-
ja. Se wotta mele panna, Ning laula Ho-
sianna!

6. Oh õnnisteggia! Kes tuled armoga, Sa
põlgad ilma auu, Ja teed so Issa nouu. Sind
kiitko noor ning wana, Ning laulgo Ho-
sianna!

4.

Run kommt der Heyden Heyland ic.

Müüd tulgo õnnisteggia, Kes neitsist pididi sün-
dima, Sest keik ilm suurtt immet nääd, Et
Jummal sedda sündmist teeb.

2. Ei mehhe süagust olle se, Waid se on puh-
ha Waimo tõ, Et Jummal ennast allandand,
Ning neitsi lihhas libha saand.

3. Se neitsit káima peäle sai, Ja siiski puh-
taks neitsiks jái, Ta ellas puhta ello tõõs, Et
Jummal olli temma sees.

4. Ta tulli neitsist ilmale Sest auu honest au-
faste; Kes Jummal, innimenne ka, Meid tah-
hab põrgust lunnasta.

5. Sest Issast tulli temma te, Ja põris üm-
ber Issale, Laks alla põrga hauasse, Ja jälle
ülles taewasse.

6. Kes olled Issa sarnane, Oh näita lihhas

woimusse, Et sinna onnina wá-ega Boid meie
nõdrust kiinita.

7. Nõud annab sinno sündminne Suurt wal-
gust selle ilmale, Et pimmedust siin sallita, Et
usko peab nähtama.

8. Au Jummalale Issale, Au temma aino
Poiale, Ning pühha Waimo auuga Nõud kiit-
kem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst, ihr Menschen Kinder u.

Wisil: Ei lahtu minna sinnust u.

So süddant, innimenne, Nõud hästi wal-
mista, So jure Jesukenne Siis peab
tullema; Kes antud Jummalast Meil' targaks
õppetajaks, Ning ue ello tofaks, Ja aitab wäg-
gewast.

2. Oh! wotta parrandada So süddant au-
faste, Head kumbed armastada, Keik seada
targaste, Ning wihta rummalust, Ja ella al-
landusses, Ei mitte hooplimisses, Ning põlga
kawwalust.

3. Kes allandust siin nouab, On armas Jum-
malal', Kes kõrlust tehha püab, On temma
wihta al, Kes agga õiglane, Ning teeb, mis
tahhab Jummal, Se polle mitte rummal,
Sell' tulleb Jesuke.

4. Nõud wotta walmistada Mind sulle hel-
deste, Mo peale hallastada, Mo kallis Jesuke,
Siin armo aial weel. Oh tulle süddamesse!
Siis tahhan minna isse Sind kita siin ning seäl.

6. Ein

6.

Ein Advents-Ried von der dreyfachen
Zukunft Christi.

Wisil: Meilt armas Jummal pöra zc.

Tulle nüüd taewast, armas JEsus, jälle,
Peästa meid waewast, wi meid üllewelle,
Iggaw on ota meestel ning ka naestel,
Tulle meil' waestel!

2. Wannad ja nored, keik sind, JEsand, ootwad
Tullewad taewast, sinno peäle lootwad,
Iimal' te otsa, se teeb paljo kurja,
Ring lähhäb nurja:

3. Miis tullid muiste taewast mahha meile?
Peästma teid, wastab JEsus, tullin teile
Kurrati kä, est, pattust, pörgo waewast,
Seis tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni,
(Ehk walwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needsammad
Kui sinno ommad.

5. Kui tulleid sa kui õige kohtomoistja
Piddama kohhut, süddamette tundja,
Easse meid miina taewa, kela häbbi
So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häddast aita, peästa keigest waewast,
Siis sure heälega sind südda tännab,
Heal meel' kidad.

7.

Es siud schon die letzten Zeiten 2c.

Wisil : Sion kaebab sures hâddas 2c.

Subba kâ on wiimsed aiad, Gest mo sùdda
walmista Ennast, hirno tâhhed naitwad
Emalt hâdda tullewa. Zaewas, tuled, merri,
Ma Botwad ette nuhhelda Reid, kes pùudwad
wallatusses Ellade ning rummalusses.

2. Keif on pea hukka lainud Risti-rahwa seltsi
sees ; Uff ning arm on otsa sanud, Kurjast ellab
iggamees. Noa aial olli ka Rahwas nenda ho-
leta, Kui nüüd risti-rahwa suggu, Kes ei pea pat-
tust luggu.

3. Nummalus ning patto kombed Botwad
woimust dâlaste, Kui sa kurja wasto panned,
Siis sind woóraf's petakse. Waggasid nüüd
naertakse, Ning kui Jesust põlgtakse. Kes ma-
mal' sadab abbi, Kui sel polle au ehl hâbbi ?

4. Et saab Jesus pea joudma, Temma sanna
tunnistab, Ommal' rahwal' abbi noudma, Kes
ta pole kîssendab. Gest nüüd rômustellege Keif,
kes waggad ollete. Jesus teile õnne pakkub, Et
keif hâdda árralahkub.

5. Wigi puud, kui pakkatawad, Lâhwad hire
fõrwule, Siis keif innimesed moistwad, Et sui
polle kaugele ; Waggadust on mitmele Kui need
lehhed rohkeste. Kes, mis sünnib, tâhhel panneb,
Mis se tâhhendab, kûl tunneb.

6. Pimmedusse riik ehl kaswab, Kaswab ka
se walgustus, Nummalus kûl pea lõppeb, Woi-
must saab se waggadus. Digele head Jesus teeb,
Kui

Kui ma ilm nüüd hukka lääb, Sest nüüd olge rõõmsad waggad, Jesus tulleb, olge waprääd!

7. Ärra koorma liigjomisse Ja toidusse murrega Omma süddant, liigõmisse Jätta mahha rõmoga, Et se kōhto-pääw ei sa Sinno peäle tullemä, Jesu risti kes ei kannä, Ei ta sannel armo annä.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas Jesuke, Põrgul woimust ärra annä, Waggad aita heldeste, Et so pühha kōggodus, Kui so ainus rõmustus, Keigest pattust lahti sago, Ning so rõmo-rifi tulgo.

8.

Wacht auf, ihr Christen alle ic.

Nüüd touskem patto waewast, Ning wotkem walwada, Et Jummalä pōeg taewast Jo ruttab tullemä, Ning tahhab kōhhut moista Ning arro piddada. Kes ta ees tahhab seista, Se wotko walwada.

2. Ei woi meid peästa rahha, Ei rikkus, kõrge meel, Keif peab jama mahha, Kui hing, on kele peäl, Ehk kül on sinnul warra, Suur au ning illo ka, Se kaub pea ärra, Kui pead surrema.

3. Sest risti-rahwa suggu, Kes ilmais ellad weel, Oh! jätke kõrge luggu, Ning otske armo teäl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid kangema's; Sest noudke warra, hilja, Et sate waggarna's.

4. Meil Jummal omma sanna On annad rohkeste, Kes wottab tallel panna Siin sedda jarges-te, Se ellab pühhas ellus Ning ussub süddamest; Se agga surreb wallus, Kes siin ei holi se st.

5. Oh!

5. Oh! olleks sündimatta, Kes põlgab Jummalat, Sest tedda lõppematta Need piinjad waewamad; Et temma pattus ellab, Keik wasto ofsa teeb, Ning armo sanna põlgab, Sest wallo sisse jääb.

6. So õiget usko näida, Te head kel hädda kääs, Siis woid sa abbi leida, Kui seisad kohtoes; Sest Jummal tassub isse, Mis tehtud waestele, Kes pühha ello sisse Jääb, surreb õnsaste.

9.

Gotte hat das Evangelium re.

Se kallis armo õppetus, Mis andis Jäsa hallastus, Et waggaks sama piddime, Sest surest hulgast põlgtakse. Jo se on wiimse päwa täht.

2. Ei waeste palwest holita, Head õppetust ei woeta, Baid ahnus wottab woimusse, Ei karda nemmad häddage. Jo se on wiimse päwa täht.

3. Keik suggust kääsko teggewad, Se wõrgoga need piinawad Keik warra kokkõrisuda, Ja sedda tewad kartmatta. Jo se on wiimse päwa täht.

4. Kõl kiitwad armo õppetust, Ja siiski põlgwad waggadust, Waat nenda Jeesust naerawad, Häid põlwi siiski otawad. Jo se on wiimse päwa täht.

5. Oh! nemmad on Kõl kawwalad, Neid waesid nemmad nülgiwad, Kui peaks Jummal holeta Siin waeste pärrast ollema. Jo se on wiimse päwa täht.

6. Need wotwad kirko warrandust, Sest polle neile

neile siggidust ; Need waesed jäwad aitmatta
Neilt leiba wotwad armota. Jo se on wiimse
päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pühha's
asiaks annetud, Ja süski sedda risuwad ; Kül
nende omma süüb se pat. Jo se on wiimse päwa
täht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auu pu-
ab ussinast, Müüd kõrkus wotnud woinusse, Ei
waltet häbbiks petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keik wenna, arm on lõppenud, Ilm war-
gadega täidetud, Ei olle õigust ennam teäl, Oh
olleks rahha ! rahwa heäl. Jo se on wiimse pä-
wa täht.

10. Ma, ilm ei wotta maenitsust, eh! pühha
fanna õppetust, Ei temma ennam tegge Kui süa,
jua liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Mend' üllem tõ on prassima, Ja kurjad wi-
sid õppima, Kül sedda moistab kauniste Ni noor
kui wanna ühtlase. Jo se on wiimse pähwa täht.

12. Ei tahha päilik paistada, Ei ennam sedda
näha ka, Mis Ma peäl kurri rahwas teeb, Se
parrast päilik kurwa's läab. Jo se on wiimse
päwa täht.

13. Se ku ja tähhed äggawad, Ja ommal
kombel õhkawad, Et woiksid sada peästetud, Kui
waggad sawad auustud. Jo se on wiimse päwa
täht.

14. Oh tulle ! armas Jesuke, Ma tüddineb
neid kaandmaste, Kes sin on sinno wastased,
Ming õhlab, et sa otsa teed. Jo se on wiimse
päwa täht.

Kristusse Sündimisse

ehf

Joulo = Laulud.

10.

Gar lustig jubeliren, die lieben ic.

Wisil: Ei lahku minna sinnust ic.

REil Inglid kolutawad Nüüd sure römoga,
Et nemmad Jesust nâwad Petlemmas
ollerwa, Sest laulwad ühtlase: Nu Jum-
malale olgo, Ma peäle rahho tulgo, Ning rah-
wal' melehá!

2. Meil' õnnistusseks antud Se armas Jesuke,
Kes neitsist ilmal' kantud Üks õige innime, Sest
rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda, Se
lapse woid sa leida Petlemmast lautas seäl.

3. Se kallis laps on pandud Kui waene sõi-
messe, On rasket koormat kannud, Et rikkaks
saakšime. Nüüd hukka se ei sa, Kes tedda tund-
ma õppib, Siis rummalus ka lõppeb, Seks Is-
sand walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud, Siis olleks häd-
da kâes, Sest Jesus armust nõudnud Meid peäs-
ta põrgo wâest, Ja taewa arwanud, Et Jum-
mal armo annab, Keil hâdda rõmuks kânab, Mis
olleks waewanud.

5. Nüüd woib se õnnis olla, Kes Jesust ar-
mastab, Sell' tahhab abbiks tulla, Kes ennast
parrandab. Sest wotkem süddamest Sell' Is-
sale

sale au anda, Ning inglidega lita Se armast
Jesukest.

II.

Als Christus geböhren war 2c.

Wesil : Nüüd laulgem suust ning 2c.

Rui neitsit omma lapse tõi, Siis ingli = wäggi
röömsaks sai, Ja laulis sure heäleaga : Au
Jummalale otsata ! Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rō-
mus pattune !

2. Suur walgus olli inglidel, Sest olli hirm
neil karjastel, Neid rōmo sanno kuuldi seäl, Et
Kristus sündind ilma peäl. Suur Jummal in-
nimenne nüüd, Kes kannab meie patto süüd,
Sest olle rōmus pattune !

3. Se lapsokenne otsiti, Kes mähkme sisse mäh-
hiti, Kes meie õnneks sündinud, Kui Inglise en-
ne räkitud. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rōmus
pattune !

4. Siis last ka nähti sõime sees, Kes keige lo-
ma abbimees, Se olli lautas pimmedas, Kes kei-
ge üllem kuningas. Suur Jummal innimenne
nüüd, Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rō-
mus pattune !

5. Last toidetakse pimaga, Kes toidab keige il-
mama, Maria tedda immetab, Kes meile taewast
walmistab. Suur Jummal innimenne nüüd,
Kes kannab meie patto süüd, Sest olle rōmus
pattune !

6. Se

6. Sesamma sure armo eest Nüüd tännagem
 keik süddamest, et Jammal omma Poiaga
 Meid tahtnud pattust lunnasta. Suur Jum-
 mal innimenne nüüd, Kes kannab meie patto
 süüd, Gest olle rõmus pattune.

12.

'Hab herzlich Lob, hab ewig Dank ic.

Wisil: So pole, Jssand, süddamest ic.

Ma tännan keigest süddamest Sind, Jssa,
 kõrgest taewast, Et sinna peastid surest
 wäest Meid häddalissi waewast. Ni kaua, kui
 ma ial teäl Käin, ligun, ellan ilma peäl, Sul
 peab auu sama.

2. Käl kallist annet andsid sa, Gest on mo
 südda rõmus. So Poia lihha, werri ka On hin-
 ge roog ja toidus. Üks warra, kelle sarnastke
 Ei olle ilmas maiale. Oh kallist joulo annet!

3. Kuis temma siis siin petakse Ni alwaks
 rahwa silmas? Käl peastid keik noppeste Siin
 tedda noudma ilmas, Se peaks õ ja päwa ka
 Se essimenne ollema, Ning ka se wiinne murre.

4. Kui sinna peastid rahwale Suurt warra,
 rikkust andma, Ning peaks iggamehhele Käl
 kulda, rahha sama; Käl siis keik joostes tullet-
 sid, Ja ennestele tommaksid, Ja tännastid
 weel peäle.

5. Nüüd wottad sinna kallimat Ja suremat
 head anda: Se Poega, sedda üllemat, Ei Ma, ei
 taewas tanna; Ei holi temmast üksige, Ja
 rahwa melest tühhine, Ei tedda nouta takka.

6. Se wottab agga ahneste Suurt rikkust kol-
 lopan.

Popanna, Üks teine lähhab julgeste Mu patto tee
peäl kaima, Se kolmas muud ei mõlle teäl, Kui
tühja auu himmo peäl, Ei tahha Jესust mitte.

7. Oh teie wägga rummalad, Ja hopis ärra-
netud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on tem-
mast antud; Kui wortaksite põlgada Ma ilma
temma himmoga, Siis tulleks Jესus teile.

8. Et agga wastopannete, Kui temma waim
teid sunnib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma
fanna nomib, Siis polle teil muud ühtegi, Kui
põrgo wallo peäleegi Seäl hädda, tulles ota.

9. Oh hoia, armas Jummal mind So pühha
nimme läbbi Se seltsi eest, mis wiikab sind, Et
mull' ei tulle häbbi. Mull' otgo Jესus armsam
nüüd Mo melest kui keik kuld ja hüüd; Mind ai-
ta järgest laulda.

10. Ma tannan teigest süddamest Sind, Jესu,
kõrgeft taewast! Et sinna peäsiid heldusfest Neid
häddalissi waewast: Ni kaua, kui ma ial teäl
Kain, ligun, ellan ilma peäl, Peab sulle au siin
sama.

13.

Vom Himmel hoch, da komm ich her ic.

Ma tullen taewast üllewelt, Häid sannumid
toon teile seält, Neid toon ma teile rõmoga,
Neid tahhan minna kuluta.

2. Üks laps on tanna sündinud, Kui ammust
ajast tootud. Se kaunis illus lapsoken' On teie
rõdm ja kallis õn.

3. Se on se Issand Jესus Krist, Kes tahhab

aita häddalist, Se on se õnnisteggia, Kes teid woib pattust peästada.

4. Keik õnne sate temma kääst, Mis Jummal pakkund iggawest, Et teie woite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et sõimes mähkmest leitakse East alwas lautas maggama, Kes on ma- ilma toitaja.

6. Sepärrast läkki rõmoga Nüüd karjastega watama, Mis Jummal meile kinkinud, Mis meie heaks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mis on, mis sõimes nähakse? Kes on se kaunis lapsake? Se on se armas Jesuke.

8. Oh olle terwe tullemast! Mind pattust mitte põlgamast! Sa tuled häddast aitma mind, Kes woib se eest käl kita sind?

9. Oh leige asia teggia! Kui wägga alwas lähbäd sa, Et sinna sõimes maggad seal Se kowwa weikse põhho peäl.

10. Ehk lähbaks ilm weel laiemaks, Ja ennast kullal ehitaks. Ta olleks siiski kitsoke, Ja kitsaks lätiks sinnule.

11. So sammet ning so kallis siid On korre hein ning jämme riid; Meis tahhad ennast näidata Kui sure taewa kunninga.

12. Sa teggid se hea melega, Et minna piddin näggema, Et au ning rikkus ilma sees Ei kolba mitte sinno ees.

13. Oh wotta armas Jesuke! So sängiks minno süddame! Oh wotta temmas hingata, Et minna sind ei unusta!

14. Sest hüppan minna süddamest, Ning
 tidan omma Jesukest; Ma laulan sure rõmoga:
 Mind Jesus ilka arovita.

15. Müüd kitus olgo Jummalal, Sell' aino
 Poia audial, Sest inglid towad rõbmaste Meil'
 ue aasta sannume.

14.

Vom Himmel kam der Engel zc.

Wifil: Ma tullen taewast üllewelt zc.

Need Inglid taewast tullewad, Ning karjas-
 tele ütlemad: Et laps on meile südinud,
 Ning mähkme sisse mähhitud.

2. Taweti linnas Petlemmas, Kui Mika en-
 nekulutas; Se on se Issand Jesuke, Kes meid
 ei jätta häddasse.

3. Sest wotke ennast rõmusta, Et Jummal
 leppib teiega, On südinud teie lihha sees, On teie
 wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmuta, Sest Jummal
 on jo teiega, Kui kurrat mäsab põrgo sees, Siis
 on teil' Jesus abbimees.

5. Ei se jä mahha ellades, Kes ellab pühha el-
 lo sees, Kui ma-ilm kiusab kurjaste, Siis Jesus
 aitab heldeste.

6. Müüd on keik woimus teie kões, Et Jum-
 mal teil' on abbimees, Sest kiitke Jesust lõpmat-
 ta Mi süddame kui teiega.

15.

Lobt Gott ihr Christen allzugleich

Müüd Jummalale auustust Keik andkem süd-
 damest,
 B b 2

damest, Kes meil' teeb lahti taewa ust, Ning annab Poiokest, Ning annab Poiokest.

2. Kes Jsa rüppest tulleb, se Saab waeseks lapses teäl, Waar söimes astet temmale Du korre heina peäl, Du korre heina peäl.

3. Se Jsand jättab melega Keik auu järrele, Ning wottab ennast allanda, Kui waene sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toidab piimaga, Kes Ingli meled rõmustab, Se õnnisteggia, Se õnnisteggia.

5. Sesamma pididi tullema Meil' bigeks lunningsaks, Kes rahwast pididi kogguma Keik ommaks allamaks, Keik ominaks allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wottab ennesel' Mei' werdning lihha pattota, Ja annab õnne meil', Ja annab õnne meil'.

7. Se, kes meid tõstab issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita he'demaks Woiks hella Jesuke, Woiks hella Jesuke?

8. Nüüd Jesus Paradisi ust Teeb lahti wõdgewast, Ei kela Kerub maimesi Nüüd sisseminnemast, Nüüd sisseminnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon ic.

Nüüd kiitkem Kristust ussineist. Maria pühha neitsi last, Kus iat päwa paistet näib, Mis keik ma ilma ümberkäib.

2. Kes keige ilma omad teind, On sullaseks nüüd issi läind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aidata.

3. Se

3. Se Issa heldus üllewelt, Se sündis neitsis äkkitselt. Üks neitsit kandis sallaja, Mis ilmal' olli tundmatta.

4. Se puhta neitsi südda naab, Et Jummal tedda maiaks teeb, Kes ial mehhest teadnudke, Se kaima peält nüüd leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On kannud sedda ilmale, Kes Kaabrielist tootud, Joannesest on tunnistud.

6. Se maggas kehvast heinte peäl, Ei põlgand sõimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga, Kes issti toidab ilma, ma.

7. Sest taewa wäggi rõõmsaks saab, Ning lauldes Jummalit auustab, Ja karjas teada antakse Se keigeparras karjane.

8. Nüüd olgo Jesus kidetud, Kes puhtast neitsist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, Kristus olgo järgeste.

17.

Gel bt seyst du, Jesu Christ, ic.

Nüüd olle, Jesus, kidetud, Et olled neitsist sündinud üks innimenne ilmale, Sest laulwad Inglid rõõmsaste, Kurielison!

2. Se taewa Issa ainust last Nüüd näikse sõimes halledast, Ning meie waese lihhasse On tulnud keigeüllem hä. Kurielison!

3. Kes surem on kui ilma, ma, Nüüd näikse rüppes maggawa. Se on nüüd laps, kes ilma peäl keik asjad peab üllewel. Kurielison!

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue

paistusse, Se satab pimmedusse sees Meid wal-
ge sisse iggawest. Kúrieleison!

5. Kes Issa Poeg on illewelt On meile tulnud
wooraks seält, Ning lõppetab keik õnnetust, Ja
annab taewa parrandust. Kúrieleison!

6. Ja tulleb waene ilmale, Ja näitab armo
waestele Et sama kuusjad rikkaks teeks, Ja püh-
ha Ingli sarnatseks. Kúrieleison!

7. Se teggi ta hea melega Meil' omma heldust
näidata, Ma-ilm keik olgo rõõmus sest, Ning kiit-
ko tedda süddamest. Kúrieleison!

18.

In dulci júbilo. nun singet ic.

Dh! laulgem, süddamest, Ning kiitkem Jesu-
sest, Kes Maarja rüppes maggab, Kui wae-
ne lapsoke, Meid lunnastama hakkab, Ning sa-
tab taewasse. Se on se A ning D, Se on se
A ning D.

2. Oh armas Jesuke! Sa olled armoke, Mull'
olle rõõm ning abbi, Oh hella lapsoke! So kalli
armo läbbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sünnule.

3. Oh Issa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tulli keikij' minna Sü parrast pörgusse, Meid
peastma Jesus sinna Siis tullid ilmale. Meid
sata taewasse, Meid sata taewasse.

5. Meil taewas issa, ma, Ning rõõm on ot-
sata, Kus pühhad Inglid laulwad Meid usi lug-
gusid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid taewa
mängisid. Oh ollektime seäl! Oh ollektime seäl!

19.

Frenet euch ihr Christen alle 16.

Rõõmsaks sage risti rahwas, Rõõmsaks sage
Niggamees, Jummal aitab hädda sees. Rõõmsaks
sage, laulge wahwast, Et ta meid ni auus-
tand, Ja on meie lihhas jaand. Rõõmsaks sa-
gem üllewägga, Kristus kelab meie wigga, Eõst-
kem lauldes omma heäle, Ja toob meile armo jälle.

2. Minno südda wata peäle, Panne hästi
tähhele, Jesus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Maggab lautas sõimes teäl Korre õlle, hein-
te peäl. Rõõmsaks sagem üllewägga, Kristus
kelab meie wigga, Eõstkem lauldes omma heäle,
Ja toob meile armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kül
wom tännada, Ja so armo litada, Keigeheldem
armastaja, Wotta ommaks suud ja keelt, Jhho
hinge, mõtted, meelt. Rõõmsaks sagem üllewäg-
ga, Kristus kelab meie wigga, Eõstkem lauldes
omma heäle, Ja toob meile armo jälle.

4. Jesus! Kule pallumisfed, Onnista so koggo-
dust, Kaitse omma parrandust. Aita omma lu-
liikumisfed, Aana keige rahwale Rahho uel aasta-
le. Rõõmsaks sagem üllewägga, Kristus kelab
meie wigga, Eõstkem lauldes omma heäle, Ja
toob meile armo jälle.

20.

Der Tag/ der ist so freudereich, 16.

Se joulo pääw on rõõmust suur Nüüd risti rah-
wal' ilmas, Et Jesus keige armo juur On
nähtud meie lihhas. Kui temma sündind Mari-
ast,

ast, Kes wallitsetud Jummalast, Et olleks temma emma. Üks imme assi kül on se, Et Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on temma.

2. Kui päwa paistus selgeste Boib klasiß läb-
bi paista, Nina kahjo ei te temmale: Sel kombel
tulleb moista, Et nenda tulnud ilmale Sest kau-
nist neitsist puhtaste Se Issand Jesus taewast.
Kes söime pandud maggama, Se peästab om-
ma werrega Meid pörgo tulle waewast.

3. Need kariatsed seäl wälja peäl Häid sannu-
mid on kuulnud, Sest nenda ütles Ingli heäl:
Waat! nüüd on Kristus tulnud, Ma ilma kal-
lis kuningas. Herodes wägga ehmatas, Ja
hakkas sedda kartma Woi! mis kurri kawwal
meel Olli temmal Jesu peäl, Meid lapsi käs-
kis tappa.

21.

Ein Kindelein so löblich ic.

Üks laps on neitsist sündinud, Ning õnneks
meile annud, Kes taewast meile kinkitud,
Ning söime sisse pandud, Kui se ei olleks sündi-
nud, Keif rahmas olleks hukkatud, Nüüd õn on
keikil leida. Oh! armas Issand Jesuke, Kes
olled tulnud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõm-
sad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud
mahha tulla. Üks imme allandus on se, Et Jum-
mal sündind ilmale, Ja ennast orjaks annud
Ning sanud meie sarnatseks, Et iggawest meid
rikkaks teeks, Ning meie pattud kannud.

3. Oh! õnnis on, kes süddamest Se armo
peäle

peäle lodab, Se parrib ello iggawest, Mis temma
uskus otab, Sest keik on Kristus tassunud,
Mis meie soime eksinud, Seks tulli temma tae-
wast, Se tulleb immeks arwata, Et ta meid wot-
nud leppita, Ning peästa pattu waewast.

4. Sest, risti rahwas, tännage Se sure ar-
mo parrast, Ning süddamest ka palluge: Meid
weelgi peästko kurjast, Ja hoidko kurja meie eest,
Meid peästko walle usjo seest, Keik pattud an-
deks andko. Oh Issa, Poeg ning pühha Waim!
Kes on so laps ning armo taim, Sell' sinno
rahho olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem ic.

Uks laps on sündind Betlemmas, Betlemmas,
Kes keik ma ilma rõmustas, Halle-Hal-
leluja!

2. Siin maggab temma soime sees, Soime
sees, Kel lõpmatta on woimus kões. Halle-Hal-
leluja!

3. Keik kariastele wälja peäl, Wälja peäl
Need Inglid ütliid sedda seäl, Halle-Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wäest, Surest wäest
On tänna teile sündind tõest, Halle-Halleluja!

5. Au olgo taewa Issale, Issale, Ja hea meel
Keigel rahwale, Halle-Halleluja:

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad ka
Kül soimes omma Issanda, Halle-Halleluja!

7. Need targad tullid kaugele maalt, Kaugele
maalt, Tõid kulda, wiruk, mürrit seält, Halle-
Halleluja!

8. Ta emma olli neitsike, Neitsike, Tõi mehhe-
ta last ilmaie, Halle, Halleluja!

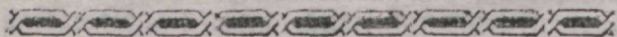
9. Us ei woino tedda rikkuda, Rikkuda, Kes
libhas sündis pattota, Halle = Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud
pattust rojane, Halle = Halleluja!

11. Sest same temma sarnatseks, Sarnatseks,
Ming taewa rigi värriaks, Halle, Halleluja!

12. Se armolikko aia eest, Aia eest, Au Jum-
malale iggawest, Halle = Halleluja!

13. Nüüd olgo Jesus kidetud, Kidetud, Kes
innimesseks sündinud, Halle = Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr Jesu, laß gelingen ic.

Wisil: Arka süles minno südda ic.

Aita, Jesus, korda minna Ue aasta armo-
ga, Ue mele anna sinna, Keik last hästi
figgida, Olgo sinno holele, Mis sa annud min-
nule Wotta wanna lõppetada, Et ma woi sin
ueks jada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust põ-
ran nüüd. Wotta agga unnustada Minno wan-
nad rasled süüd; Minna waene pattune, Ommas
murres, Jesuke, Sinno armo peäle lodan, Uks-
nes sinnust abbi otan.

3. Võnusta mind, Jesand, jälle, Kule minno
ohka.

ohlamist, Anna minno süddamele Kurwastusses
hingamist, Walwan ehk ma maggan ka, Wotta
murret piddada, Surm mind argo surretago,
Egga ello löppetago.

4. Aita ommas hallastusses, Et ma kawwa-
lusfeta Keiges waimo pühhitusses Woiksu ikka
ellada, Aita wende armasta, Et ma neid ei kur-
wasta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ning ka wiim-
felt taewa tullen.

5. Anna hästi löppetada, Kui sa annud algada
Sedda aastat, et woin jada Temmas ilma kah-
jota. Ja sa minno kõrwasse, Kui surm tulleb
minnule; Armas JEsus, aita sinna Jmasti
rõõmsast ärraminna!

24.

Helft mir Gottes Güte preisen ic.

Wisil: Ei lahku minna sinnuft ic.

Müüd, Jummal, minna kidan So heldust rõõm-
faste, Au sulle anda püan, Kui ial moistan
se, Sel uel aastal ta, Et olled hõle kannud Ning
rahho meile annud, Meid aitnud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tõ,
Ja tänno peab sama So pühha nimmele; Sa
olled rohkesti Meid tännini keik toitnud, Ning
terweste ka hoidnud Ja kaitseud armsaste.

3. Sa annad omma sanna Meil selgest rikk-
matta, So armo noor ning wanna Du näinud
lõpmatta. Sa olled heldest kääst Keik annid an-
nud wälja, Ning waeno, tõbbe, näija Ka keel-
nud meie maast.

4. Sa

4. Sa olled andeks annud Meil meie etjuust,
Ei olle peäle pannud Meil' langet willetsust, Kui
olleks äkline So meel mo wasto olnud, Ots ol-
leks meile tulnud, Ei ellaks üksige.

5. So helde Jēsa südda Du armolinne weel,
Kes wottab pattud jätta Ning lodab sinno peäl,
Saab armo sinno kääst, Sell pattud andeks an-
nad, Ja ta eest murret kannad, Ning peästad
hädäda frest.

6. Oh! Jēsa kallis Eoja, Au sulle iggawest,
So Poeg se õnne toja Mind peästnud kurjusfest.
Sind weelgi pallume: Meil anna rõõmsa aasta,
Ning wigga eest meid hoiä, Ja toida heldeste.

25.

Nun laß uns gehn und treten 1c.

Wisil: Nüüd workem Jummalale 1c.

Oh! pallugem ja laulgem, Ja rõõmo heäle tõst-
lem, Et Jummal meid on hoidnud, Meid
ellus armust kaitšnud.

2. Kül aasta aastalt läme, Ja temma armo
näme, Kül ellame ja kääme, Uut wanna peäle
same.

3. Ni monda hädäda läbbi Sai Jummalalt
meil' abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, södda
peäle tulli.

4. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsokessi,
Et neil ei sünni wigga, Kui tulleb rist ja hädäda:

5. Ka uenda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid ommas sülles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh!

6. Oh! meie ello kaitaja Ja keige rikkant toitia,
Ei meie nou kül tea, Kui sinna hooft ei pea.

7. Ma kidan sinno woinust, So armo, sinno
truust; Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures
pead.

8. Oh! Jäsa meile tõtta, Ja palwet wasto-
wõtta, Meil ristis rõmo anna, Et woime was-
topanna.

9. Te, et ka kannatame, Ja sinnult joudo sa-
me, Et sinna tulled mele, Ja lodame so peäle.

10. Oh! teta waeno heäle, Ja anna rahho
jälle, Siis lõp'wad willetsusjed, Ning sõa ah-
hastusjed.

11. So õnnistus meil' tulgo, Ja meie jures
olgo, Et, kuhho ial läme, So armo = walgust
näme.

12. Jä maeste laste Jäsa's Ja nende hõle-
kandjaks, Ja ekfiatte saatjaks, Ja häddaliste
waatjaks.

13. Keif haiged wotta aita, Ja terwist neile
anda, Meid kurwaid rõmustada, Meil' murret
wähhendada.

14. Ma pallun weel: oh aita! So waimoga
meid täida, So waim meid ehhitago, Ja pär-
rast taewa saatko.

15. Keif sedda wotta sinna Meil' keikil', pallun
minna, Müüd uel aastal anda, Ja mei' eest
murret kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist :c.

Wisil: Ma tullen taewast illewoelt :c.

Se wanna aast on moda läänd, Meil' wüed, Je-
sus

sus, head teind, Sest tanname sind süddamest,
Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Jõsa, Voega pallume, Oh! kaitse
ikka heldeste So pühha risti-Loggodust, Ning
hoia sedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile meel, Sest rõõmsaks
lähhab wagga meel, Keif wallet woðrast õppetust
Oh Jõsand! kela keigest wäest.

4. Need pattud ärra mälleta, Meid uel aas-
tal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning
udes ellus ellame

5. Et pärrast õnsast surrence, Ning rõõmsast
üllestoufeme, Siis soga, Jõsus! ühtlasse So auu-
riki lähhame.

6. Seäl iggawest sind tanname, Ning Ingli-
dega lidame, Meid uskus Jõsus! kinnita, So
nimme auuks lõpmatta.

27.

Nun treten wir ins neue Jahr 2c.

Wifil: Oh Jõsa taewa rigi sees! 2c.

Uut aastat meie hakkame,
Ning sind, oh Jõsus! pallume,
Et aitad sedda aastat ka
Meid lõppetada kahjota.
Oh! anna rahho, siggidust,
Ning pärrast hinge õnnistust.

Lau

Laulud Jesussest.

28.

Meines Lebens beste Freude ic.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja ic.

Ei ma muud siin ilmas tahha Kui ükspäinis Jummalat, Jesusst minna takka nouan, Jesusst minno Isfandat. Keik mo himmo ilma peät, Se on taewas üllewel.

2. Teised moiwad takkanouda Selle ilma warandust, Jesus wottab mulle jouda, Kes toob hinge õnnistust. Nahha, rikkus hukka lääb, Jesus agga ikka jääb.

3. Ei ma suremat sa warra Ilmas ial kussagi, Kui keik lojus kaub ärra, Siis jääb Jesus allati. Jesus on kül õiete Armas minno hingele.

4. Olgo kül ma ilma auu Illus nähha keikile, Ei se seisa siiski kaua, Lähhäb tühja noppeste, Mis siin näikse illoga, Se keik kaub kuulmatta.

5. Agga mis mull' Jummal annab Ommast heldest süddamest, Mis mull' Jesus isfi jaggab, Se teeb rikkaks iggawest. Taewas omma auuga Restab ilmaotsata.

6. Se, mis Jesus kintib taewast, Ei se ial rikuta, Redda temma peästab waewast, Ei se ial hukka sa. Ükski ennam temmale Rahjo egga Kurja te.

7. Mis sest kasso, kaua jada Kurjas ilmas ellama? Kus on selge murre teada; Parram on seal lóp.

lõpmatta Olla taewas rõõmsaste Jesu parral
lää, ele.

8. Egga mingisuggust aita Ilma surust pidada,
Omna kõhho ülesnes täita Maggusama roaga:
Jesust agga armasta, Se ei jätta abbita.

9. Oh! süis anna taewas mulle Omna rõõmu
järege, Olgo minna osfaks sulle, Minno armas
Jesuke. Oh! mind wotta sinnoga Omnas taewas
ellama.

29.

Wer ist wohl wie du? Jesu, süsse u.

Ommal Wisil:

Helde Jesuke! Sinno suggustke Kusfagi ei olle
leida, Pimmedusfes woid sa hoida, Sadad
walgusse, Helde Jesuke!

2. Surma hädda seest Olled sinna tõest Omna
surmaga mind peästaud, Ja mind pattust
puhtaks pevnud, Ei ma iale Müüd jä häddasse.

3. Tubba iggawest Olled Jesu läest Meile lunnastajaks
antud, Ja meil' ärrapeästjaks pandud
Heldest süddamest Tubba iggawest.

4. Kange söddamees! Põrgo hana seest Olled
sa meid lunnastanud, Surma, patto kautanud
Omna werre wäes, Kange söddamees!

5. Surem kunningas! Aitad wäggewast, Sind
leik radwas auustago, So eest ennast allandago.
Ole kunningaks, Ja mull' õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so parrast
jään, Kui so pühha Waim mind aitab, Ning
so armoga mind täidab, Süis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wõtta

7. Võtta omma's mind, Siis ma pean sind
Armsama's kui kuld ja hõbbe, Ja saan õn'saks
sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Võtta omma's
mind.

8. Sinno allandus, Ning so tassandus Olgo
minno parras illo, Siis jääb pattota mo ello,
Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma Ilma peäl Sin-
nust kuhhugi ei lähhä, Siis ma saan so armo
nähha, Kui on minnul teäl Sinno helde meel.

10. Võtta ärrata Patto unnest ka Mind, siis
kurrat ei woi petta, Egga omma wõrko wõtta,
Kui sa arwitad, Ning mind ärratad.

11. Omma Waimoga Wallitse mind ka, Et
ma wal van, palun, paastun, Uskus sinno ette
astun, Et mind täidad sa Omma Waimoga.

12. Kallis hoidia! Oh mind rõmusta, Kui
mind rist ja murre kattab, Ja, kui merre laened,
mattab: Olle minnoga, Armas hoidia!

13. Keige üllem hä! Jkka mulle jä, Siis ma
pühha ello algan, Kurjad hinnud ärrasalgan,
Kui on minno kã Keigesurem hä.

14. Kui pean walloga Ärrasurrema, Siis mo
ihho muldas hoia, Hingele so auu anna, Et
woin ellada, Ehk lül surren ma.

30.

Seelen: Bräutigam, Jesu 2c.

Wisil: Helde Jesuke, Sinno süggustke 2c.

Hinge peioke, Helde Jesuke! Minna tidan
sinno heldust, Mis mind tommab patto ellust
Armsast taggase, Hinge peioke.

Ec

2. Sin

2. Sinno armo peäl Julge on mo meel, Kui
sa heldest mo peäl watad, Ning so armo maitsta
fatad. Julge on mo meel Sinno armo peäl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled
wotnud meie lihha, Kustutada Jäsa wihha Om-
ma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoia heldeste; Omma wai-
moga mind woia, Ning mo hinge uskus hoia,
Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jāän, Sinno peäle nāän, Sin-
no armo tahhan kita, Ja sind kites, aega wita,
Et so sisse jāän, Sinno peäle nāän.

6. Wāggew söddamees Jesse so-u seest! Kur-
ja rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela.
Ole hädda sees Wāggew söddamees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste
dne noudsid, Hinge heites waljust hüüdsid: Jan-
no tunnen ma; Rahho sataja.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid, so
ommad, Kes sind tundwad, Sinnust risti nimme
kandwad, Kennel' armas sa Omma rahhoga.

9. Kes ma-ilmale Surreb diete, Usso-ello tak-
ka nouab, Käl se pea tunda jouab, Et on kahjo-
ta Jmal surrema.

10. Müüd ma pean sind Armsama's kui mind
Sinnust ma ei tahha jāda, Egga teifest rōmust
teāda, Gest ma pean sind, Armsama's kui
mind.

11. Kui mind kurwastab Rist ning hirmutab,
Tunned sa ka minno hädda, Ning ni halle on so
südda, Et ta löppetab, Mis mind kurwastab.

12. Kui rōdm tulleb ta, Saad sa rōdmaks
ka,

ka, Senni kui so jure tullen, Ning so auu rikis
ollen, Seäl woin römusta Ennast sinnoga.

13. Siin meil teotust, Seäl on auustust, Mis
ma siin weel uskus otan, Seäl ma naän ning
kätte wottan. Pärast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke! Aita heldeste Woiteldes,
keif ärrawoita, Sinno woimust mulle näita, Siis
so woimusse Tunnen, Jesuke!

15. Kaunis öieke, Minno talleke, Müüd ei
wotta minna tehha, Mis so film ei tahha nähha,
Armas Jesuke, Kaunis öieke.

31.

Jesu, meiner Seelen Ruh ic.

Wisil: Müüd tulgo Önnisteggia ic.

Jesus keige üllem hä, Hingamist toob hingese,
Mis ma ial himmustan, Sedda minna tem-
mast saan.

2. Alma lapsed, kui sa naäd, Noudwad takka
tühjad hääd, Jesus mulle kallim on, Kui se kallim
kuldne kroon.

3. Kui need keigepahhamad Waenlased mind
kuisawad, Jesus peästab pörgo käest, Kurratist
ja surma wäest.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbiks üksige;
Jesus wigga parrandab, Ja mul õigeks arstiks
saab.

5. Ollen waene, allasti, Nou ei hakka kuhhogi,
Jesus issi arwitab, Toidust aegsast murretseb.

6. Ollen minna woäral maal Sure raske risti
al, Jesus kaitseb mind ka seäl, Ja mind peab
üllewel.

7. Kui mind rahvas teotab Ja mul hääbi
teggewad, Jesus aitab kannata, Et ka sest ei ho-
li ma.

8. Ehk on messi maggus kül, Ehk ka sukkur
maggus sul, Jesus on weel maggusam, Jesus on
weel tullusam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind ükspäi-
nis armasta Sinnust, armas Jesuke, Saab jo
kül mo hingele.

10. Jesust kõrwad kulewad, Jesust silmad wa-
tawad, Jesust mo keel tunnistab, Jesust käd
piddawad.

11. Jesus on mo toidus teäl, Jesus on mo
laulo heäl, Jesust minna ihaldan, Jesussest
ma rõmo saan.

12. Oh! siis andko wiimselt ka Sinno surm
so werrega, Sinno hawad, Jesuke, Surmas
rahho minnule.

32.

Jesu, meines Herzens Freud ic.

Ommal Wisil.

Jesus minno rõmustus, maggus Jesus!
Minno hinge õnnistus, maggus Jesus;
Süddamele kinnitus, maggus Jesus;
Jesus maggus Jesus!

2. Tuhhat kord sind mälletan, lunnastaja!
Ja sind üksi himmustan, Isand Jesus!
Sind ma ikka ihaldan, lunnastaja!
Jesus lunnastaja!

3. Göda mind ja täida mind, taewa toidus!
Südda nõrk, oh jota mind, hinge toidus!

Olle

Olle minno kindel lin, minno rahho!
 Jesus minno rahho!

4. Parramat ey olle sind, armas Jesus!
 Heldemat ey olle sind, maggus Jesus!
 Egga maggusamat sind, maggus Jesus!
 Jesus maggus Jesus!

5. Oh! mind többist kinnita, minno rammo!
 Nõdra usko kosfuta, maggus Jesus!
 Mind, kui surren, rõmusta, rõmustaja!
 Jesus rõmustaja!

33.

Jesus ist mein Heyl und Leben ic.

Wisil: Armas Jesus, sind ma pallun ic.

Jesus on mo ainus ello, Jesus ükski minno rõõm, Jesus on mo surem õn, Ilma temmata on wallo, Keik mo assi hukka saab, Jesus ükski rõmustab.

2. Kui ei olle Jesusst mulle, Siis on rist ja willetsus, Siis on surm ja hukkatus, Kellel temma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab: Jesus ükski rõmustab.

3. Kui on Jesus minno meles, Siis ma ellan wiggata, Ning jään ilma murreta, Temma werri on mul alles; Et kül pat mind kurwastab Jesus ükski rõmustab.

4. Minna lodan sinno peäle, Armas Jesand Jesus tõest, Sinna surrid minno eest, Siis mull' tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat kurwastab, Jesus ükski rõmustab.

5. Armas Jesus, minno warra usso läbbi mulle jä, Ei ma sinnust ärralä, Ei ma sinnust lahku

ärä, Kui mind kartus hirmutab, Jeesus üksi rõ-
mustab.

6. Sinno pärralt ollen minna, Jeesus, minno
pärrandus, Minno õn ja rõmustus, Minno om-
ma olled sinna. Surm kui wiimselt surretab,
Siis mind Jeesus rõmustab.

34.

Jesu, meine Freude etc.

Jeesus rõmustaja, Hinge lahutaja, Jeesus
kauniken! Oh kui wiivid kaua! Hingel ig-
gam, jous! Sind ma iggatsen, Jummal Poeg,
mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma
peäl noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaat-
wad Keikist waentasiist; Mässago kül kurrat,
Prassigo keik kurjad, Jeesus on mo eest. Rak-
sugo ja paulugo! Tehko pat ja põrgo tülli, Je-
sus wottab sülle.

3. Kurrat sind ma naeran, Surm! sull'
selga põran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm!
mo peäle astu, Lauides ma so wasto Sei-
san rahhoga. Jummal kül on abbiks mul,
Ma ja põrgo rahhul' jäwad, Ehk kül nurri-
sewad.

4. Nikkus mingo ärä! Sa mo lust ja war-
ra, Jeesus! rõmoga. Ärra tühjäd auud! Ä-
ra kurjad nouud! Jäge teadmatta. Hädda,
rist ei pea wist, Et ma paljo pean kandma, Je-
susest mind káánma.

5. Keik, mis ilm siin püab, Illusaks ka hitab,
Ei ma püage. Pattud jäge mahha! Minna teid
ei

ei tahha, Minge pörgusse! Kõrkistus ning surus-
tus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran
sulle.

6. Minne kurbastaja! Gest mo rõmustaja,
Jesuse on jo siin. Kes siin armastawad Jum-
malat, need sawad Rõmo, kui on piin. Tehhaks
kõl siin häbbi mull'; Siiski jääd sa keiges wae-
was, Jesus, mo rõõm taewas!

35.

Jesu, komm doch selbst zu mir 2c.

Wisil: Nüüd tulgo Önnisteggia 2c.

Ehk: Südda, mis sa murretsed?

Jesuse, tulle minnule, Jä mo jure järgeste,
Tulle hinge peästia, Keige parram söbber ka.

2. Tuhhat kord sind himmustan, Keik muud
rõmo teotan, Tuhhat kord ma õhkan ka, Jesus!
Jesus! tulle sa.

3. Ei mo südda ollege Ilmas muga rahhule,
Jääd sa agga minnule, Se mo rõõm on üksine.

4. Jesus! ilma sinnota On keik surus asjata,
Ingli au ja illo ka On mo melest kolbmatta.

5. Mis on ial minnule, Annan minna sinnule;
Sinna maggus Jesuke, Ollöd minno armoke.

6. Ei ma mule pea ka Süddant lahti teggema,
Tulle omma armoga Minno jure ellama.

7. Sinna, taewa Issa Poeg, Ollöd minno
hinge peig. Sinna helde Jesuke Ollöd minno
talleke.

8. Oh siis tulle ruttoga, Minno wallo wähhen-
da! Minna hüan järgeste: Jesus tulle ruttuste!

Ec 4

9. Oh

9. Oh! ma otan kannates, Ei ka wássi pal-
ludes: Olle surma hádda sees, Armas Jesus,
abbimees.

36.

Uch! wenn werd ich schauen dich ic.

Wisil: Jesus, minno rómustus ic.

Millal saan ma náhha sind, armas Jesus!
Millal omma's wottad mind, armas Jesus!
Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!
Jesus! armas Jesus!

2. Waewaga sind himmustan, illus Jesus!
Minno hingel hádda on, illus Jesus!
Oh kui kaua ihaldan, illus Jesus!
Jesus! illus Jesus!

3. Keif on ilmas waewane, kallis Jesus!
Mis ei olle taewane, kallis Jesus!
Já sa mull', ma sinnule, kallis Jesus!
Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust málletab, maggus Jesus!
Tedda murres rómustab, maggus Jesus!
Ja keif hádda löppetab, maggus Jesus!
Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle mulle, pallun sind, oh tru Jesus!
Peásta patto koormast mind, oh tru Jesus!
Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!
Jesus! oh tru Jesus!

6. Náita ennast minnule, helde Jesus!
Himmo on mo hingele, helde Jesus!
Eind ma otan járgeste, helde Jesus!
Jesus! helde Jesus!

37.

Mein Herzens Jesu, meine Lust &c.

Wisil : Oh risti-tahwas kannata &c.

Ehk : Au, kitus olgo iggawest &c.

Mo armas Jesus, minno rõõm! Oh minno kallis warra! So armo minna iggatsen, Sind minna nouan takka. Au olgo sulle jär-geste, Et olled üpris armsaste Mind peästnud häddast ärra.

2. Mo südda ikka himmoga On sind, mo Jesus, ootnud, On hüppand, kargand rõmoga, Ja sinno jure tõtnud, Kui sinno peäle uskus naan, Et sinno sannast ärratään, Mis sa meil tahhad anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa näitad mulle selgest So immelikko paistusse, Sa jahbutad mind heldest; Oh! sinno armo walgega Mind wotta täiest walgusta, Ja peästa pimmedusfest.

4. Sa olled õnnistusse te, Mis peält ma taewa leian, Sa satad mind ka öiete, Kui ma sind abbiks hüan. Ei minna ilma sinnota, Ei ial omma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keik sinnota on walle, Mind tõe pole juhata, Ja sata õige tele, Kui sinna mind siin karristad, Ja Issa tundma õppetad, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello teäl, Teed rõõmsur-wastusfes, Sa annad ello siin ja seäl, Ja aitad ahvastusfes. So Waim mind saatko järgeste, Ning andko wägge minnule, Siis peäsen hukatusfest.

Ec 5

7. Sa

7. Sa olled taewast tulnud ka Meil' leiwaiks
 Jssä kääst Reid häddalissi aitama, Reid peäst-
 ma patto wäest. Kui saab mo südda pinatud,
 Ning surest ristist surmatud; Siis sa mind
 Jssand, aitad.

8. Kui on mul õige janno kää, Kui on mo hin-
 gel hädda, Siis Jesus sinna mulle jää, Siis kos-
 futakse sedda. Sind kutsud südda minnule, Ja
 ruttad tulla sinnule, Et mull' ei sünni wigga.

9. Sa olled kalliks ehteks ka Mo hingel, ar-
 mas Jesus! Ma ollen hirmus pattoga, Mind
 ehhitab so õigus. Se on so melest illusam, Ja
 mulle paljo tullusam, Kui keik ma-ilma kõrkus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
 julgest jääda, So tibatega kattad mind, Ei kar-
 da minna hädda, Ei kardada minna willetsust, Ei
 põrgoliste kiusatust, Sest mul on warri teada.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinged ar-
 mastaja, Sa sadad mind ni truiste, Mind rõ-
 mustab so sanna. Oh! wotta mind so hõlele,
 So lammas, armas Jesuke! Sa olled õige
 kaitaja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
 armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
 Mo lunningaks jää sinna. Sa andsid ennast
 ohwriks seäl Kui tallekenne risti peäl; Mis
 woin sa ennast tehha?

13. Sa olled kange sõddamees, Sa aitad
 woinust sada, Kui lihha, werri kiusates Mind
 tahhab hukka sata. Kui sa mull' olled kaitseaks,
 Ning sures häddas hoidiaks; Ei woi siis kurrat
 petta.

14. Sa olled selgeks täheks ka, Mis paistab
 pim-

pimmedusses. Sa õppetad mind rõmoga Mo
fures rummalusses. Kui rist meil teeb suurt ap-
pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja peäs-
tad willetsusses.

15. Kui sa mo peäle hallastad, Ja mulle sõb-
raks tulle, Mind wenna kombel armastad, Ja
arstiks, toitjaks olled: Siis patto hawo parran-
dad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno peä-
le lodab.

16. So järrel üksnes, Jesuke! Mo süd-
damel on himmo; Se keige armsam lillike On
minnul' sinno nimmi, Kui maggus on so mäl-
lestus, Kui helde sinno rõmustus Siis, kui mul
raske assi.

17. Kui mul on risti hädda kões, Siis mõt-
len sinno peäle, Kui ollen rõmus süddames, Siis
tulle sinna mele. Kui walwan, maggan, rõgin
ka, Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõõm-
sast heäle.

18. Kuis pean ennam kiitma sind, Mo kallis
Jesukenne? So taewa warra täidab mind, Se
on se iggawenne. Mis ial tahhan, olled sa. Au
olgo sulle lõpmatta! Sa olled armokenne.

38.

O Jesu! süß, wer dein gedenkt ic.

Wisil: Oh Jesus Kristus tulle sa ic.

Oh Jesus! sinno mällestus, Se annab mulle
rõmustust, Kõl paljo rõõmsam on se mees,
Kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus, minno õn, Sult saan ma
mis

mis ma iggatsen, Ei olle sinno suggustke Siin maas ning taewas üksige.

3. So arm on kallis, Jesuke! Sa olled mulle armoke, Kes moistab sedda arwata, Ehk sedda illesrâkida?

4. Gult, Jesus, tulleb hallastus, Ja furwadele rõmustus, Üks armas assi minnule On sinno heldus diete.

5. Kes parraminne kossutab, Ning murrelikud jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan, Jo ennam Jesust himmustan.

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas Jesus, mulle ka. Ei elle messi maggusam, Ei muud mo melest illusam.

7. Sind Jesus! püan teigest wäest, Sind iggatsen ma süddamest, Et sedda moista üksige, Kui hea sa olled. hingele.

8. Kes sind, oh Jesus! armastab, Mis se siin rikust himmustab? Se ennesel' peab surrema, Kes sulle tahhab ellada.

9. Kes sind, oh Jesus! ihaldab, Se tõest sin nult abbi saad, Kui temma pallub ussinast Sind silma weega halledast.

10. Kus kohta minna ial lään, Seäl minna sedda tõest tään, Et Jesus on mo selttimees, Ma kannan tedda süddames.

11. Mis minna otsin, leian ma, Mis minna tahhan saab mull ka, Siis armastades nõdraks lään, Ja otse rammotumaks jäään.

12. Kelt sinna saad ni armastud', Ei se sa ial furwastud, Ei lõppe arm selt ellades, Se ellab ikka rõmo sees.

13. Sa

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast
meile linkitud, Sind kideakse auuga, Mo Jesus,
sure rõmoga!

14. Ei'olle se full' teadmatta, Et minna muud
ei himmusta, Sind ükski, Jesus! otan ma, Ma
ilma õnnisteggia!

15. So waigus näitse selgeste, Se paistab
selgest minnule, Kui sa mind, Jesus! rõmustad,
Siis keik mo murret lõppetad.

16. So surust taewas kulutab, Sind Ingli
wäggi auustab, Sind Jesus! kidad ilma, ma,
Et leppitand meid Jõsaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se kalli anni jag
gaja, Se hoiab meest ja süddant ka, Et ellan il
makartmatta.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
Jesus! taewasse, Seal on mul rõmo lõpmatta,
Ja rahho ilmaotsata.

19. Oh! Jesus, kule minno heält, Oh! Je
sus, kule üllewelt, Oh! Jesus, minna pallun
sind, Oh Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Licht 2c.

Wisil: Ma hüan, Jesus appi sind 2c.

Oh! minno armas Jesuke, Kes armastad
mind heldest, Sa olled minno armoke, Ma
kidan sedda julgest. Oh aita, et ma süddamest
Sind armastan ning kidan, Appi hüan, Ning
kui so parris laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallis Jesuken', Mo südda
messe

messe tulgo. Siis minna sedda wallitsen, Se mulle warraks olgo. Te tühjaks leik, ning kela se, Mis mind woib lahjutada Sinnust ärra, Et woiks mo meel ning tö So armo sisse jada.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnistad meil' sedda; Kui se mo sees, ei ühtege Voi sata mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda Mind, nähha, tunda, kuulda, Armastada Muud kui so kallist arm', Mis sa woid kaswatada.

4. So kallis armo tulloke Mo hinge sisse jago, Mo kultima süddant järgeste Ning hästi sojenda go. Oh! anna armo, kowwaste Se warran, dusse hoida, Abbi leida, Kui põrgo waenlased Mind püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled, armas Jesus Krist, Mo sü eest surma lainud, Ning olled hädda, waewa, rist' Mo hinge kasuks näinud. Sind teoti ning wae wati: Oh! te, et sinno hawad Mulle sawad Abbiks leik hädda sees, Mo süddant jahbuta wad.

6. So werri volle többine, Waid kallis, hea ning puhhas: Mo südda agga kiwvine Ja kowwa kui üks kowwas. Oh! lass' so werre wäggewast Mo kowwa patto kehha Pehmeks tehha, Et woin mo süddames So armo wägge nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werre wae wa moista, Mis sinna wotsid, Jesuke! Mo patto pärrast nähha; Oh! aita, et leik patto tööd Ma kahhetsen ning nuttan, Sulle töttan, Ning selgest süddamest So pole ikka õhlan.

8. Te, et ma kui üks lapsike So järrel wöttan Täia Ni kawa, kui ma, Jesuke! So armo woiksin leida;

leida ; So kallis arm ning heldus siis Mo süddant walmistago, Sojendago, Ning sinno heldus ni Mo süddamesse jägo.

9. Oh ! tomma mind so järrele, Mo armas Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo bige armokenne, Mul anna rõõmsad sannumed Kuuda so Waimo läbbi, Kes keik häbbi Woib ärrakánada, Ning keelda patto többi.

10. Jesus, mo rõõm, mo warrandus, Mo taewa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa minno wäggew Loja, Keik sinnota on selge piin ; Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolba ühtegi, Mis sinno käest ei tulle.

11. So käest saab minno hingele Rõõm, rahho, hingaminne ; Oh ! olle, armas Jesuke, Mull' ikka armolinne, Mo tulle kiir ! te sojaks mind, Te terweks patto hawad, Need mull' saatwad Wallo ning willetsust, Et minno filmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia ! On ennam kui keik asjad, Se on mo täht, mo päilik ka, Üks hallik fust sa jotad, Mo maggus wiin, mo taewa leib ; Kui kohto ette tullen, So ees ollen, Siis se mo pulma kuub, Mo kodda kus sees ellan.

13. Oh armoke ! kui tagganed, Mis kasso, et ma ellan ? Kui sa so armo wähhendad, Siis waene, willets ollen. Oh ! anna, et ma korwas-te Sind woiksin takka nouda, Ja sind leida, Ning kui sind leidnud saan, Ei ial kautada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin sind, Mind sinno ommaks arwand. Oh ! lass' so armo,

mo, Jesuke! Mind ikka juhhatada, Hästi fata,
Et ikka woiks mo pool So armo n äggi seista.

15. So arm se wotko ehbita Mo ello, mis sees
ellan, Kui sattuksin ma eksida, Te, et so jure
tullen. So arm hea nouu andko mull', Mis hea
on, järgest nouda, Et woin jouda, Kui ma saan
eksinud, So pole warfi pöörda.

16. Arm olgo mo rõõm kurbdukses, Ja nõd-
russes mo wäggi, Kui surma tund on minno ees,
Se olgo abbi mäggi; So helde arm siis, Jesu-
ke! Mind wotko hästi hoida, Rõõmustada, Et
woiksin keelmatta So rigi sisse sada.

40.

Ich hab ihn deunoch lieb 2c.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes 2c.

Sa olled wiimseksi Mull' armas minno me-
lest, Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoiad
ommas süles, Et ma küll saggedast Teen patto
tahtmatta, Ei need mind ommeti Sust ärra-
lahhuta.

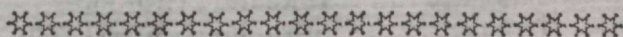
2. Oh! olleks minnule Se joudo agga olla,
Teeks Jummal üksford ka Mull' sedda wägge
tulla, Ei ellades mo hing Teeks patto melega, Ei
wottaiks ialgi So armust lahkuda.

3. Küll minna tahhaksin So fanna ikka hoi-
da, So kässo täitmist ei Woi ennesest weel leida.
Se Waim ning lihha siin Küll wasto kiusawad,
Ning selle nõdrusses Küll kängest woitlewad.

4. Kui armas Jummal mull' Täit joudo agga
annab, Siis sind ni armastan, Kui ial mo meel
moistab, Oh Jesus, armas wend! Siis an-
nan

nan melega Mo süddant sinnule Heaks andeks löpmatta.

5. Oh! tulgo sinno Waim Mo süddant wal-
gustada. Oh! lasse tedda mind So jálge juh-
hatada, Siis saan ma pallawaks So armo
tundmisses. Ei lahku, armoke, So jurest
ellades.

Kolme Runninga Pühhal.

41.

Was fürcht'st du Feind Herodes, sehr 1c.

Wisil: Müüd kirkem Kristust ussinast 1c.

Serodes mi's sa ehmatad? Et kuled sündind
ollewad Se Issand Kristus surest wäest,
Ei wotta riki ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile
näitab viete, Seält leidwad nemmad Jesusse,
Kes Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jõkke
kastetud, Et viddi puhtaks pessema Meid, ning
ka pattust peästama.

4. Kui pulmis olli Jesuke, Siis teggi ta se
imme tõ, Wet joodwaks winaks teggi ta Ni-
kohhe omma sannaga.

5. Müüd olgo Jesus kidetud, Kes puhtast
neitsist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au-
kitus sago järgeste.

42.

Jesu, ruse mich von der 1c.

Jesus, húa mind Ilmast, et ma sind Basto-
wõttan, sulle tõttan, Jesus húa mind.

2. Ei Jerusalem, Waid se Petlehem Meile
annab, mis meid toidab, Ei Jerusalem.

3. Kallis Petlehem! Oled illusam, Sinnust
tulleb, mis meid kaitseb, Kallis Petlehem.

4. Nüüd ei olle sa Mitte auuta; Keigel' rah-
wal' pagganattel' Satad walgust sa.

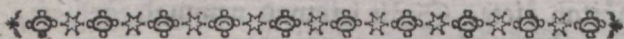
5. Näita tähte mull', Et ma ilmast sull' Ma
woin tulla, sinno olla, Näita tähte mull'.

6. Siis sind, Jesuke! Leian peage; Ohka-
missi, pallumissi Toon ma sinnule.

7. Arra põlga mind: Arta, et ma sind Hästi
tunnen, wagga ollen, Arra põlga mind.

8. Jesus! aita mind, Et woin armust sind
Ihhaldada, armastada, Jesus! aita mind.

9. Kallis armoke! Te, et sinnule Ritust annan,
ikka tannan, Kallis armoke!

Maria Puhastamisse

ehk

Küünla Päwal.

43.

Welt Fried und Freud ich fahr 1c.

Jummala mele pärrast siit Ma rõõmsast läh-
hän, Mo meel ning südda julge nüüd, Gest
rahbul

rahhui ollen, Kui Jummal mulle tootand, Se surm on mulle unneks saand.

2. Keik teeb mo õnnisteggia, Kes minnust näh- tud, Ka rūp es Pantud usfoga, Ning tutwaks tehtud, Gest temma on mo abbimees, Kui mul on surma hādada lääes.

3. Sa olled Jesust ilmale Meil' läkkitanud, Ja olled keige rahwale Suurt armo annud Ja kutsnud omma sannaga Keik rahwast sure wäega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil' paistma, Ja neid, kes alles usfota, So jure saatma, Ta sinno omma rahwal' ka On õige õnnisteggia.

44.

Wie wird doch so gering die Reinigung ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Ma-ilm ei holi fest, Et süddant puhhastakse Meist patto kombedest, Mis temmast armastakse. Ta arwab ennast käl Jo puhya olle- wad, Kui silmakirjaks sull' Au, Jummal, an- nawad.

2. Kui Jesu lauale Saab forra pärrast kái- dud, Ei lesta kaua se, Ehk käl hea nou on petud. Jim ei sa parremaks, Teeb patto ueste, Ja saab käl kurjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ta süiski kiitleb weel: Müüd puhhas min- na ollen, Mul julgus on se veäl', Et Jesu lauast tullen; Ei wotta õppetust Se rummal, wallato, Waid kidab rummalust, Oh Jummal parrago!

4. Kes omma süddame Siin tahhab puh- hastada Ning Ma veäl allate Meest, mõtted

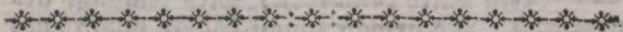
uendada, Se woitleb kowwaste, Et pat on otsa-
ta, Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keik kurjus süddamest Kui hallikast keeb
ülles, Däl tö ning sannad sest Kui kired touswad
tullest, Kes nüüd ei puhasta Siin omma süd-
dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui ial tahhad sa, (Ehk olled waene, rum-
mal) Siis patto peäle ka Sull' woimust annab
Jummal; Et agga patto tööd Ma-ilm ei surreta,
Ei ristist holige, Sest parramaks ei sa.

7. Ei Jesand falli ka, Kui wottad ennast petta
Siin karmwalussega: Keik tulleb mahha jätta,
Mis ial kolbmatta, Sest süddant puhtaks te
Nüüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mull' teäda annud ol-
led, Siis te, et wihtan ma Keik karmwalusse
kumbed, Ja süddant puhastan Siin ilmas
järgeste Seks, kurni puhtaks saan So läbbi
täieste.

Maria Kulutamise

ehk

Paast-Maria Päwal.

45.

Herr Christ, der einzige Gottes Sohn ic.

Du Kristus! lunnastaja, Sa õige walgu-
tus, Sa kallis õnne toja Ning hinga rõ-
mustus; Se koido-täht sa olled, Ning
Jesast meile tulled Kui õige abbimees.

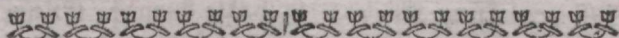
2. Meil'

2. Meil' tõest innimesseks Said jete ilmale,
So emma neitsikesseks Jai siiski puhtaste. Sa
surma kautanud, Ja taewa lahti saatnud, Et
same ello nüüd.

3. Oh Issand! aita sinna, Et sinno tundmis-
ses Keil woime targaks minna, Mina õiges ar-
mo tõds, Et ussu sisse jame, Ja sinnult armo sa-
me, Kui taewa pärriad.

4. Sa keige asja Loja, Gest Issast tuled sa
Kui wäggero wallitseja, So wäggi otsata; Meid
tomma sinno pole, Meelt wotta omma hole, Et
se ei eksi sust.

5. Meid surma heldest, Issand, Meid armust
arrata, Siin ma peäl kurja süddant So wäega
surreta, Uut ello anna jälle, Et süddame ning
mele So pole tõstame.

Jesusse Kristusse Kannatamisest ning Sur- mast.

46.

Jesus, meines Lebens Leben etc.

Jesus, surma ärrawoitja, Jesus, sa tood
ello mull', Minno kallis hinge hoidja, En-
nast annan ommaks sull', Kes ja wallust
waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud.
Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad
mind.

2. Sinna olled nähha sanud Naero, süolge, teotust, Sid dumissi kannatanud, Hawo ja muud härowitust, Et mind waest sa woiksid peästa, Patto köiest taewa tösta. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kii sa lassid ennast peksta, Armotumaks waewata, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lassid minno õnneks Ennast tehha õnnetumaks. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatumad teotafid, Pilsid sind ka-otsata, Sinno pea ehhitafid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõmustada, Ja au kroni mulle sata. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Kii sind peksti minno pärrast, Et ma walust peäseksin, Raebati so peäle kurasast, Et ma rahhul olleksin; Rõmota sa ristis ponud, Gest sa mulle rõmo tonud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsist, Kannatlikkult kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand; Et mind woiksid lahti tehha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo ubkust tashunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmustud. Teotust sa kannatanud, Au sest minna ollen sanud. Tuhhatkorda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Nüüd so hädda meles kannan, Jesus keigest süddamest, Sulle ikka tanno annan Hawa, wallo,

wallo, surma eest, Et sa mo eest wärrisenud,
Tuhhatkorda waewa näinud, Ja ni kallist peäst-
nud mind; Iggawest ma kidan sind.

47.

Da JEsus an dem Creuzke stund ic.

Rui Jესust risti naelati, Ning meie pärrast
waewati, Siis räkis seitse sanna; Neid
tulleb ikka mäalleta Ja hästi mele panna.

2. Se essimenne olli se, Mis Jესus räkis Jē-
sale: Ei tea issi nemmad, (Oh! anna andeks
nendele) Mis nemmad mulle tewad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, Se satis
rõõwli' rõmustust, Rui Jესus ütles waewas:
Sa pead tõ-est ollema Mo jures tänna
taewas.

4. Se kolmas õõldi emmale Ja armsamale
Jüngerile, Rui hakkas poega näitma, Joannes:
waat, so emma se, Sa pead tedda toitma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa
Jესus kannatas: Mul on suur janno hädda.
Ja püab meie õnnistust, Rui naelad waewsid
tedda.

6. Ka wiet sanna mäalleta, Mis Jესus sure hea-
lega On häddas kissendanud: Oh Jummal!
Jummal! mi's sa mind Nüüd olled mahha-
jätnud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se kues sanna
diete: Nüüd ollen minna tēitnud Keik, mis
mull' tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsemest sanna weel, Mis
D D 4 Jēsus

Jesus hüdis risti peäl, Kui surm jo tulli ette :
Ma annan omma hingekest, oh Josa sinno
kätte.

9. Kes Jesu surma auustab, Meid seitse san-
na mälletab, Käl Jummal tedda hoiab, Et
temma Ma peäl armo saab, Ning taewast rõmo
leiab.

48.

Christus, der uns selig macht 2c.

Kristus, kes meid õnsaks teed, Olled wagga
pattust, Sa kui warras wangiks saad Kur-
jast koggodusfest. Sinno peäle tõsteti Walle-
kaebamissi, Käl sind naerti, teoti, Mi kui ütleb
kirri.

2. Homset warra widi ka Sind kui rõõwli
jälle Pilatusel wallega kaebati so peäle; Wal-
leks moistis temma se, Satis wiwimatta Siis
sind Herodessele, Gest et ollid süta.

3. Enne lounat pekseti Piitsaga so tehha, Rib-
bowitsa pisteti Kroni wiisil pähha, Naero kom-
bel mängiti Kuningaks sind tehha, Kandma pid-
did peälegi Rasket risti hädda.

4. Louna aial aeti Sind se risti peäle. Sinno
werd ka wallati, Siis sa tõstsid heäle. Sind need
waatjad naersid ka; Nõwel risti-waewas Wot-
tis weel sind pilkada, Runni pääw läks mustaks.

5. Päärast lounat hüüdsid sa : Jummal! miis
sa jättad Mind nüüd ilma abbita ? Keik mo rõ-
mo wõttad. Suhho nemmad wallasid Idikast
ja sappi, Surmas immed sündisid, Kaljud läk-
sid lõhki.

6. Ohtul,

6. Ohtul, kui jo rõõmli luud Dauid katki mur-
tud, Oddaga on pistetud Rülge, siis on jooksnud
Selge wessi werrega, Sis on tõeks sanud, Mis
se kirri wannast ka Meile kulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppenud, Wagga Josef
tulli, Jesu ihho pallunud Risti pu peält lahti. Et
Pilatus keelnud se, Tedda hauda pandi, Wagga-
nid ka peälegi Haua hoidjaks anti.

8. Mita, armas Jesuke! Omma surma läbbi,
Et sind kuuldes järtame Mahha patto häbbi,
Sinno surma, surma süüd Opetta meid moist-
ma, Siis, ehk waesed, woime nüüd Sulle tänno
anda.

49.

Herzliebster Jesu, was hast du ic.

Wisil: Meilt, armas Jummal, põra ic.

Mis olled sinna, armas Jesus! teinud,
Et sinna olled surma sisse läinud?
Mis on se sü, se pat, se tõ, need kannad,
Et risti kannad?

2. Üks kibbowitsa kroon se pandi pähha,
Viitsaga lödi sinno pühha kehha,
Ning sappi, ädikast sull' jua anti,
Sind risti pandi.

3. Mis on sul, Issand, süüd, mis olled efs'nud?
Sind minno pattud ommad nenda peksnud.
Se pandi, Issand, mis ma teinud wõlga,
Nüüd sinno selga.

4. Se on küll imme, se mis lambad teinud,
On Jummal nende hoidja kätte näinud,

Mis orri teinud, Jesand isfi kannab,
 Neil' armo annab.

5. Se lähháb surma, kes head teed on káinud,
 Se ellab, kes on kurja ifka teinud,
 Et aeta siin kurja mitte tagga,

Waid sedda wagga.

6. Head polle jallust sadik minnust leida,
 Ei woid ma ende wáest hea tee peál káia,
 Se eest ma piddin kandma pörgo waewa ;
 Sa annad taewa.

7. Oh kallist armo ! mis sa meile náitsid,
 Et sinna meie tó cest hinge heitsid,
 Ma ollen rõmus ilmas, mis on kurri,
 Ja sul on murre.

8. So armo náikse, Jesand, ilmas laial,
 Ma pean kiitma sedda iggal aial,
 Kuis woin ma kúl so suurt au kulumada,
 Ming teáda anda ?

9. Ei woi mo meel, oh Jesand ! mitte moista,
 Kui iureks tulleb sinno armo tósta,
 Kuis ma woin ma'ksta keif, mis sinnust tehtud,
 Ja waewa náhtud.

10. Beel siiski on, mis, Jesand kidad sinna,
 Kui lihha himmud árrasurman minna,
 Et nemmad uest mulle ei te wigga,
 Ei pörgo lúffa.

11. Waid et ei olle se keif minno wá - es,
 Cest se on úksi, Jesand sinno ká - es ;
 Siis anna kurja himmo wasto abbi
 So waimõ lábbi.

12. So heldust tahhan minna meles kanda,
 Ja sulle úksi minno súddant anda,

Ei

Ei tahha minna muud kui sedda tehha,
Mis sa woid nähha.

13. Keif tahhan minna sinnust wastowõtta,
Ei risti waewas sind ka mahhajatta,
Ei pea sinnust surm ning hädda sama
Mind lahjutada.

14. Et kü, oh Jesus! tulleb alwaks panna,
Mis sinno meleheaks ma tahhan anda,
Se wotta siiski wasto armo läbbi,
Et nään so abbi.

15. Kui minno hing siit ilmast ärratõttab,
Ja sinno arm mind taewa sisse wõttab,
Siis Jesand! tahhan minna wägga kõrgest
Sind kita järgest.

50.

O! wir armen Sünder ic.

Nutta, innimenne, Kaslet patto süüd, Waat,
mis waewalinne Sinna olled nüüd, Oled
pattus sadud, Ja nüüd iggameest Surma hukka
moist' tud, Et ei peäse sest. Kúrieleison, Kriste-
eleison, Kúrieleison!

2. Surmast ei wöind meie Ennast aidata, Je-
sus tulli seie, Wottis lunnasta, Risti külges
waewa Kandis libbedast, Satis jälle taewa,
Peästis põrgo wäest. Kúrieleison, Kriste-
eleison, Kúrieleison!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Eun-
nastajaks olnud Meile waestele, Egga meel
lainud Surma meie eest, Kurrat olleks winud
Põrgo iggameest. Kúrieleison, Kriste-
eleison, Kúrieleison!

4. Sedda kallist abbi Naitis Jummal nüüd
 Omma Poia läbbi, Tassus meie süüd. Et keif
 woime jada Pörgust rahhule, Issa jure sada
 Nõmo taewasse. Kúrieleison, Kriste=
 eleison, Kúrieleison!

5. Nõõmsad woime olla Patto wasto nüüd,
 Ja kui tahtwad tulla Pörgust kurratid, Jesus
 on meid peästnud Omma werrega, Taewa sisse
 tõstnud, Seäl meil issa=ma. Kúrieleison, Kris=
 te=eleison, Kúrieleison!

6. Gest nüüd olgo taewas Tanno Issale,
 Kes meid sures waewas Nitnud heldeste, Kitus
 olgo järgest Jessesele ka, Pühha Waim, sind
 kõrgest Kiitko ilma=ma. Kúrieleison, Kriste=
 eleison, Kúrieleison!

51.

O Haupt voll Blut und Wunden ic.

Wisil: Ma puian keigest hingest ic.

Sh Jesus! sinno wallo, So raske kannatus
 Se satab mulle ello, Se on mo rõmustus,
 So reiad, wermed, hawad, So kibbo=witja
 kroon Mul õnnistusseks sawad, Siis, kui mul
 hädda on.

2. So suhho däläst lödi, Sa feige=wägge=
 wam! Sind hirmsast ärranaerti, Sa feige=
 illusam! Need Inglid kummardawad Sind
 sure auuga, Nüüd teised teotawad Sind kurja
 kumbega.

3. So armsad silmikessed, Seäl sisse sülliti,
 So kaunid pallekessed, Neid naeruks katteti.
 Sa

Sa olled keigeausam ; Nüüd olled auuto ; Sa olled keigefangem, Nüüd olled rammoto.

4. Mis ial sinna teggid, Kui sind ni wae-wati? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto sü. Oh heida armo peäle ! Ning ärra nuhtse se, Oh jätta wihha jälle, Et nään se heldusse.

5. Oh minno kallis hoidja ! Mo hinge karjane, Sa keigeparras kaitsja, Mis teed sa minnule ? Mind olled õppetanud So pühha sanna-ga, Mind armsast juhhatanud So waimo an-niga.

6. So kibbe surma hädda, Se annab ello mull, Ei unnušta ma sedda, Ma ellan jälle sult. Oh ! kule minno heäle, Ma pallun heldeste, Ma lodan sinno peäle, Ei sinnust taggane.

7. So pühhas kannatusses Siin ennast rõ-mustan, Kui keiges willetsusses Se järgest mälletan. Kui saab so surma läbbi Head asjet minnule, Siis kaub minnust häbbi Ning lah-kun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja ! Sind tannan süd-damest ; Sa olled leppitaja, Mind peästjüd sur-ma käest. Oh ! lasse mind so peäle Nüüd lota kindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sinnule.

9. Kui ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb keik rikkus tahha, Siis iggat-sen ma sind. Kui wottab lõhki miina Mo süd-da wallega, Siis kosuta mind sinna So kalli werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on kele peäl, Ning õhkamissed kuuda, Kui kaub minno heäl. Kui sinno peäle lodan Ning ussun kor-waste,

waste, Siis surmas ello otan, Ning jureu on-
faste.

52.

Hilf Gott, daß mirs gelinge ic.

Wisil: Oh mörle, mis ma reinud ic.

Dh Jummal! tulle sinna Nüüd abbiks armo-
ga, Et mull' woiks lorda minna Nüüd laul-
des kuluta So armsa Poia õppetust Ning kange
surma wallo, Oh anna siggidust!

2. Keik pididi tõeks sama, Mis Jummal too-
tand: Ei piddand walleks jama, Mis firri kulu-
tand: Et Kristus pididi tullesma Keik innimesi
peasta. Ning surma minnema.

3. Sest nenda tulli tanna Se Jesand ismale,
Ning kulis Jesa sanna Ja teggi immetõõd, Ning
parrast anti surmase Se jüngri Juda läbbi, Se
süa Zalleke.

4. Kui Pasa-talle sõiwad Need jüngrid Jesu-
ga, Ja wottis parrast leiwa, Ning murdis tã-
nas ka, Se jures andis keikile Tõest omma ihho
süa, Mis anti surmase.

5. Ka winas temma jodab Reid omma wer-
rega; Kes temma peale lodab, Woib usko kin-
nita, Kui temma sedda leiba sõõb, Ning uskus
jõõb sest winast, Se surma süis ei nõ.

6. Se Jesand iesi pesnud Ka jalgo jüngri-
le, Keik armo näita kãsknud N. teine teisele, Sest
tãhbest peab tuntama, Et, kes on temma jünger,
Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Siis Jesust tab-
bama,

bama, Kui temma aedas olli, Ning lõppes pallu-
mast. Suur wäggi tulli temmaga, Siis widi
Jesust kohto, Et pididi surrema.

8. Se armas Jesukenne Siis risti naelati,
Se wagga tallekenne Siis ärratappeti. Keif
teggi temma meie eest, Et meie peab sama Müüd
armo Jõsa kääst.

9. Se kallis Jesus annab Müüd hinge Jõsa-
le; Keif meie pattud kannab, Ja hauda wiaffe:
Se tousis jälle ellusse, Kui kolmas pääw sai tul-
nud, Kärs wimaks Jõsale.

10. Ta kääskis armo sanna Meid jüngrid ku-
luta, Ning sedda teada anda Müüd ülle ilma ma,
Et keif, kes ial ussuwad Ning wastowotwad
ristmist, Meed taewa lähhäwad.

11. Lukas on kirjotanud Ja ütleb selgeste:
Es Jesus taewa läinud Se Jõsa auusse, Jääb
siiski ikka allati Ka Ma peäl' meie jure Se ilma
otsani.

12. Siis Waimo läkkitati Jesusse jüngrile,
Meid kannist juhhatati Se tõe teele, Sesamma
aitko heldeste, Et õige usso läbbi Keif same tae-
wasse.

53.

O Mensch! wollest bedenken etc.

Oh mötle, mis ma teinud, Oh innimenne,
sull'! Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul; Sind ollen pattust peästnud, Ning õn-
nistust sull' saatnud, Keif sedda pakkun sull'.

2. Sind ollen sunnastanud Mo kalli werrega,
Ei olle kuida annud, Ei hõbbedat, et sa Mull' om-
maks

maks piddid jáma, Miks sa siis wottad nouda,
Mis hukka satab find ?

3. Kes rikkust ennam puab Kui minno war-
randust, Mis iggaweste festab Ning satab õn-
nistust, Se pühkmed kolko aiab, Ning hingel
Kahjo satab, Mis pahha tõ on se ?

4. Neid lillikesi wäljal Kul hästi ehhitab Se
armolinne Jummal ; Kas sa siis ihholdad, Et
saaksid ehhitatud Sega, mis sulle saatnud Mo
hädada, piin ning surm ?

5. Neil lindudel on pessad Ning ka neil reb-
bastel, Mis liad murred pead, Et saaksid enne-
sel' Uht asset, Kus sa ellad, Miks ennast nenda
waewad ? Mo waesus aitab find.

6. Mo pürralt on se taewas, Se Ma nisam-
moti, Mo rahwas olli waewas, Neid kurjast
sunniti ; Egipti maast neid saatsin, Ning sedda
maad neil' andsin, Mis ollin tootand.

7. Siis ärge murretsege, Mo Jüngrid ! üt-
len ma, Waid kindlaste nüüd lootke, Teid tah-
han aidata, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua,
Ja ihho kattada.

8. Sepärrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh ! ärge olge kurwad, Ma ollen abbimees.
Teid tahhan ikka toita, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au, auustus ning tänno Sull' surel Jum-
malal' Nüüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al
So rigi sisse jáme, So tahtmist ikka teme, Ning
õnsast surreme.

54.

O Lamm Gottes! unschuldig, ic.

Oh süta tal! oh Jesus!
 Sind risti külges surmati,
 Suur olli sinno kannatus,
 Ehk sind kül kurjast põlgeti.
 Keik pattud sinna kandsid,
 Sind ennast peastjaks andsid,
 Meil' anna armo oh Jesus!
 Meil' anna [armo] oh Jesus!
 [rahho]

55.

O Welt! sieh hier dein Leben, ic.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed, ic.

Oh! wata innimenne, So armas Jesulenne
 Se on siin risti peäl, Se auu Issand kõr-
 ges, Se teotati järgest, Poob ma ja taewa
 wahhel seäl.

2. Oh tulle! wata pea, Keik temma pühha
 kehha On rop ja werrine. Üks õhkaminne ikka,
 Et temmal raske wigga, Ta süddamest lääb
 taewasse.

3. Kes on siis nenda efs'nud Ja hirmsaste
 sind peksnud? Mo helde Jesuke! Sa polle kur-
 ja teinud, Ei kurja tee peäl káinud, Sa polle
 mitte pattune.

4. Oh minna teggin sedda, Mo pattud peksid
 tedda, Kes olli pattota; Mo rasked efsitussed,
 Mo hirmsad kõwverussed Ta peäle tullid otsata.

Ee

5. Mind

5. Mind piddi käsist, jallust Ni seutama pör-
gus, Kui tehti sinnule. Need piitsad, kädied, pae-
lad, Need riipsud, wermed, harwad, Need piddid
sama minnule.

6. Mull' appi sinna tullid, Ja omma selga
pannid Mo sured patto süüd. Sind tehti mo eest
wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo kos-
futab mind nüüd.

7. Sa mulle armo näitad, Käemehheks en-
nast heidad Mo sure wõlla eest; Sa naero-kroni
kandsid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud
wasto kannates.

8. Ni minno waese pärrast, Mind peästa är-
ra häddast, Sind hirmsast waewati, Surm,
pat ja keik mo wigga Mis surretab mind ikka,
Neid sinno hauda maeti.

9. Oh sinna helde Jesus! Kül se on minno
kohhus Sind wägga tännada, Ja keigest om-
mast jouust, Suust, süddamest ja nouust So
heldust ülesrääkida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge
tagga Sull' jälle tassuda: Ei pea, kuni ellan
Ja siin ma ilmas ollen, So arm mo melest min-
nema.

11. Ma tahhan iggas paikas Ni koddo kui ka
wälias Se peäle mõttelda. Kui suur on sinno
waggus, So heldus, arm ja tru-us, So libbe
surm woib õppetä.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtteb, Kui tem-
ma woõraks tulleb, Ning rängast farristab;
Kui raske temma wiha, Kes ei woi kurja näh-
ha, So kannatus mind õppetab.

13. Mind

13. Ning kuida sünnib mulle Siin keigest me-
lest olla Hea, helde, tāsane : Ei mitte wihas-
tada, Waid melei armastada, Kes kurja tewad
minnule.

14. Kui däläd kelekandjad, Ja auu-teotajad
Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopan-
na, Keif üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle
teggewad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woi-
must anda Sell' kurja libhale ; Keif head ma
tahhan tehha, Se parrast waewa nähha, Mis
on so pühha tahtminne.

16. So libbe surreminne, So halle õhkamin-
ne, So silma pissarad, So kange werre higgi,
Kui saan ma surma liggi, Mull' taewast lahti
teggewad.

56.

Die Seele Christi heil'ge mich, 10.

Wisil : Oh Jesus Kristus ! tulle sa, 10.

So hing, oh Jesus ! tehko mind Müüd püh-
haks, minna pallun sind, So waimoga
mind ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Se wessi, mis so külje seest On jooksnud
keif ma ilma eest, Mind pesko, puhhastago ka,
So werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa
kohtusse, So risti-surm, waew, kannatus, Se
olgo minno kinnitus.

4. Oh ! kule, Jesus abbimees, Mind peida
isfi enneses, So harwad mulle lahti te, Kui kurrat
kuisab kurjaste.

5. Mo wiimfel tunnil kutsu mind, Et saaksin
 rõdmiast nähha sind Ning lita pühha festiga,
 Sull' tanno anda lõpmatta.

57.

Ein Lämmlein geht und trägt die, 16.

Uks tallekenne leppitas Ma-ilma eksitussed, Ja
 pu peäl surres ka-utas Pattuste lõmwerus-
 sed, Ja kais ni haige, wiggane, Ja tappeti ni
 dälaste, Ep olnud rõmo ial, Sai naertud, är-
 rateotud, Ja sures häddas surmatud, Ja kandis
 leit heal meel.

2. Se Tal on minno armas wend Ja hinge
 Lunnastaja, Se Jõsa tedda lakkitand Mo lep-
 pitajaks sama. Oh minne, (ütles) armas Poeg,
 Ja leppita neid ärra leit, Kes piddid pörgo sa-
 ma. Kõl need on wangis kangeste, Sa woid
 neid peästa heldeste, So werd peab wallatama.

3. Heal meel, Jõsa, tahhan ma, Poeg ütles,
 sedda tehha, Mis ial peäle panned sa, Se wae-
 wa tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne
 arm! Mind armastad, kes ollen pörm, Se ar-
 must meile tuli: Se lähhab armust surrema,
 Ja hauda maetakse ka, Kes Jummalala Poeg
 olli.

4. Arm waewas tedda risti peäl, Kus tedda
 üllesnandi, Ja tappeti kui talle seäl, Kui tedda
 kinni naelti. Ta südda õhkas walloga, Ta wer-
 ri jooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh ar-
 mas Tal! mis pean ma Sull' se eest jälle tegge-
 ma, Et teggid head ni heldest?

5. Ei woi se ilmas ellades Mo melest ärramin-
 na,

na, Sind pean armsaks süddames, Mind armastasid sinna. Mo süddamesse walgus jääb, Kui temma surres lohki lääb, Se on mull' ammo teäda, So ommaks tahhan minna ka, Ri kava kui sin ellan ma, Ning iggawest ka jäda.

6. So heldust tahhan ükspäinis Siin ilka kullutada, Ja ni kui sudan igganes, Sull' ohwriks ennast anda. Sind tahhan wägga tänada, Ja sinno nimme lauloga Mo ello aial kita. Mis head sa teggid minnule, Se tahhan auuks sinnule, Kui lohhus, mälletada.

7. Mo südda, laialt lauta, Ja aia ennast lahti, Et suremat saad warra sa, Kui on ma, taewas, merri. Mis on teik hõbbe, kallis kuld? Ei olle muud kui tuhki ja muld, Mul parramat on teäda. Se parram tulleb Jeesusest Ja temma kallist hawadest, Se woib so warraks jäda.

8. Se on mull' feigetullusam Siin ilmas iggal aial; Se on mull' feige maggusam Ni kad-do kui ka maial; Se hoiab mind ka warjule, Kui tulleb peäle waenlane, Se on mo rõõm, mõõnne; Mo maggus roog, kui isfotan, Mo hallikas, kui jannotan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Mull' elluks on so werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se minno warri, Kui peäle tulleb kiusatus, Suur raske murre, kurwastus, Siis temmast armotan: Et saaksin temmast kinnitud, Ja häddas, ristis rõmustud, Kui temma peäle lodan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa riki minna, Siis tahhaksin so werrega Ka ehhititud

olla ; Se olgo pea kroniks mull' So Issa ees,
 et wiiksin sull' So mele pärralisseks Kui prudiks
 sulle tootud, Ja illufaste ehitud Jada so pär-
 randusseks.

Kristusse Matmisest.

58.

Nun ist es alles wohlgemacht, 2c.

Wisil : So holeks annan ennast ma, 2c.

Reik on nüüd hästi sündinud, Et Jesus :
 Nüüd on lõppetud, Seäl hüab, pead ka
 nõrgutab, Ja surma saab Meid ello pole
 arwitab.

2. Üks hirmus assi! Jesus se Au Issand sur-
 reb tõeste, Se ello würst: Ma wärriseb, Ja lõhki
 läab ; Se pattune sell' surma teeb.

3. Pääw paistes hopis mustaks lõõb, Te
 templis katkeb pao teeb: Need hauad lahti aia-
 wad, Ja nähtawad Pühjade ihhud tousewad.

4. Reik loom se panneb tähhele ; Te sedda ka
 oh innime! Paas kargab lõhki, mõtle sa ; Mi
 peab ka So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sinno sü ; Et Jesust risti
 aeti, Kus hinge heitis kiskendes, Ja patto eest
 Ka pärrast maggab haura sees.

6. Siis käi nüüd temma järrele, Ja wotta
 surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, Siis ar-
 mota Käl pead pörgo minnema.

7. Oh

7. Oh Issa ! sinno armas Poeg Mo patts
párrast teggi keik, Ja surri wallo, naeroga, Siis
kannata, Ja minno peäle haallasta.

8. Ma temmaga láán hauale, Ja pannen ted-
da táhhele : Pat peab sama huffatud, Ja mae-
tud, Et saaksin ónsast surmatud.

9. Oh tappa issi ommas wáes Se ussi semet
minno sees, Ja sedda wanna innimest, Oh Jesus
Krist ! Ja te mind ennast taewalist.

10. Ei tahha ennam omma süüd Kwi rasket
korma kanda nüüd, Kúl temma kawa waewas
mind ; So werre hind Mo lunnastusseks peäst-
ko mind.

11. Ma surren táanna pattule, Ja ellan úksi
sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud,
Ja taewa ulse awwanud.

12. Oh Jesus Kristus, awwita ! Et woißsin
hásti woielda So sanna móda : kinnita Mind,
et ma ka Woin so au-kroni párrida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind pár-
rast sedda woiitemist Seál keigest jouust táanna-
da, Ja löpmatta So au ka taewas kuluta.

59.

O Traurigkeit ! o Herzeleid ! 10.

Oh leinagem ! Ning kaewagem ! Suurt mur-
ret tulleb kanda, Jesust Issa ainust last
Tuaks hauda panna.

2. Oh ahvastust ! Ning furwastust ! Nüüd
surnud Jummal árra, Saatnud meile keikile
Sega taewa warra.

3. Oh pattune ! Waat sinno tó On temmal'
Ee 4 surma

furma teinud, Et sa ollid kurjaste Ille keelso
ldinud.

4. So kossia On werrega Sind isfi ärrapes-
nud, Ja sind prudiks heldeste Patto muddast
töfnud.

5. Oh pallekest! Oh kaunikest! Kui wägga
lödi sedda? Keik, mis ellab ilma peäl, Nuttab
sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Müüd surreb
Jesukenne, Ei woi sedda nuttota Nähha inni-
menne.

7. Suurt õnnistust Ning rõmustust Woib
innimenne leida, Kes se hauda-pannemist Me-
les tahhab hoida.

8. Müüd pallun ma Sind nuttoga: Mo ar-
mas Jesus, aita, Et sind wolkfin furmani, Is-
sand! ihhaldada.

Jesusse Kristusse

Illestousmissest.

60.

Jesus Christus, unser Heyland, etc.

Jesus Kristus, õnne andja, Meie patto kand-
ja On furnust tousnud, Keik pattud wan-
gi wotnud. Kurielison.

2. Kel on ilmasüta lihha, Kandis Isfa wiikka,
Meid

Meid leppitanud, Ja meile armo saatnud. Kõrieleison.

3. Vat, surm, furrat temma kâes, Ello temma wâes, Kes pallub tedda, Selt pörab temma hädda. Kõrieleison.

61.

Christ lag in Todes-Banden, ic.

Kristus on meie patto eest Kõl surma wangiks sanud, Ja üllestousnud surma kâest, Ning meile ello tonud; Siis peame nüüd rõmoga Sest Jummalat keik tännama Ning laulma: Halleluja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksigi, Kes joudis surma woita, Keik teggi meie patto sü, Ei olnud waga leida, Sest tulli surm ni fermeste Ning melowald sai temmale, Ta piddas meid keik wangis. Halleluja!

3. Siis tulli Issand Jesus tõest, Ning heitis meie peäle Suurt armo, peästis innimest, Ning wottis surmalt jälle Keik temma sure woimusse, Et paljas warri temmale Jäi, astel kaddus ärra. Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli imme södda, Siis piddi katkiminnema Se kange surma odda, Se kirri sedda kulutab: Surm surma ärrakautab, Surm on nüüd naeruks sanud. Halleluja!

5. Siin on nüüd armus kûpsetud Se pasatallekenne, Kui Jummal issi râkinud, Se helde Jesukenne, Ust temma werri tãhhendab, Ust sur-

ma sega hirmutab, Ei tapja meisse putu. Halleluja.

6. Müüd piddagem kei röömsaste Suurt kalist Pasa, pühha, Et Kristus on ni armsaste Meilt käännud Jäsa wihha; Se wotko omma armoga Ka meie süddant walgusta, Et patto õ meist löppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Kei wannad tiggedussed, Ka heitkem ärra ennestest Kei kuriad himmustused, Siis tahhab Kristus issi Ka Meid sõta omma armoga, Ei salli usk muud ello. Halleluja!

62.

Wach auf, mein Herz, die Nacht ist, ic.

Wisil: Müüd risti rahwas laulage, ic.

Mo südda, olle üllewel, O on jo möda laimud, Mo waimul olgo walmis meel, Pääw on jo selgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat Müüd kuled hauast tulleswad, Ja wotta röömsast wasto.

2. Ut ello wotta algada, Ja patto hauast touse, So usso jooksmist löppeta, Ja wata taewa pole, Ja otsi, mis on üllewel, Kus Jesus on ja ella teal Kui risti innimenne.

3. Siis unnusta, mis tahha jääb, Mis üllewel on otsi, Seäl usso film so Jesust näab, Se peäle julgest trotsi, Ma ilma woid sa römoga Siis jalge alla tallada, Ja taewast takkanouda.

4. On raske murre kaela peäl, Kül Jesus enne aitnud, Siis laulgo röömsast sinno heäl, Et temma liggi tulnud, Ja sinna issi murreta, Eass

Lass' tedda murret piddada, Gest temma tous-
nud ülles.

5. Sa pead nende naestega, Mis läksid Jesust
woidma, Se haua jure minnema, Ning tedda
takkandudma, Kõl sinna siis nõad õiete, Et tem-
ma tousnud tõeste, Ja tulnud hauast wälja.

6. Jo woimust sanud kangeste Se loukoer
Juda suggust, Kui tappeti kui talleke, Ja satis
meile õigust, Sai waenlastega woitelnud, Meid
jalge alla tallanud, Tõi rahho, ello jälle.

7. Mo südda, olle ülleweel, Ja panne patto
wasto, Et woimus sanud Jesusse, Ja jälgi
mõda astu, Ja wotta uest ellada, Ja patto him-
mo surreta, Kõl temma joudo annab.

8. Siis ärra karda kurratit, Ei surma, põrgo
wihha; So Jesus ellab, üksigi Ei woi sul kurja
tehha, Ei jätta omma armoga Meid nõdraid
mitte aitmatta Kui kange ärrawoitja.

9. Oh armas Issand, Jesus Krist! Sa tou-
sid surmast ülles, Meid peasta surmast, kurratist,
Meid hoia ommas sülles! Oh aita omma wai-
moga Meid keik uut ello algada, Mis sinna mei-
le saatsid.

10. So nimmi olgo kidetud Meist, mis sa ärr-
rawoitnud, Kes siin on hästi woitelnud, Ja sin-
no lapsed olnud. Oh! anna meile joudo ka, Et
woimust same lõpmatta So pühha werre läbbi.

93.

Erstanden ist der heil'ge Christ, ic.

Nüüd Kristus surmast tousnud on. Halle-
Halleluja! Gest keigel' rahwal' tulleb õn.
Halle-Halleluja!

2. Kui

2. Kui ollete temma surma jäänd, Halle. Halleluja! Siis ma-ilm ollete hukka läind. Halle. Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast, Halle. Halleluja! Gest kuitkem Jesust ussinast. Halle. Halleluja!

4. Kolm naest, need läksid ruttuste, Halle. Halleluja! Kül warra homselt hauale. Halle. Halleluja!

5. Need läksid Jesust otsima, Halle. Halleluja! Kes olli tousnud rõmoga. Halle. Halleluja!

6. Kaks Inglise nemmad leidsid seält, Halle. Halleluja! Need rõmustasid naeste meelt. Halle. Halleluja.

Ingel:

7. Oh naesed! ärge kohkuge; Halle. Halleluja! Ep olle siin, mis otsite. Halle. Halleluja!

Maria:

8. Oh Ingel! armas Inglise, Halle. Halleluja! Kus on mo armas Jesuke? Halle. Halleluja!

Ingel:

9. Ea on jo tousnud haura seest, Halle. Halleluja! Müüd tänapäwa surest wäest. Halle. Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesukest, Halle. Halleluja! Kes ülestousnud haura seest. Halle. Halleluja!

Ingel:

11. Kül woite paika katsuda, Halle. Halleluja! Kus tedda pandi hingama. Halle. Halleluja!

Maria:

Maria :

12. Ei olle siin mo Jesuke ; Halle, Halleluja !
Kui olleks siin, rõõm olleks fest. Halle, Halleluja !

Ingel :

13. Waat riet, misga mähhiti, Halle, Halleluja !
Kui tedda mahhamaeti. Halle, Halleluja !

Maria :

14. Kõl olleme jo sedda näind. Halle, Halleluja !
Oh ütle, kuhho temma läind ? Halle, Halleluja !

Ingel :

15. Kalilea, male minge siit, Halle, Halleluja !
Seäl on se Issand Jesus nüüd. Halle, Halleluja !

Maria :

16. Ma tännan heldest satamast. Halle, Halleluja !
Ma lähhan siina ussinast. Halle, Halleluja !

Ingel :

17. Oh ! rõõmige se Peetrussel, Halle, Halleluja !
Ja muile temma Jüngridel. Halle, Halleluja !

Maria rahwa wasto :

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest : Halle, Halleluja !
Et Jesus tousnud surma käest. Halle, Halleluja !

Reik Foggodus :

19. Gest rõõm meil peab ollema, Halle, Halleluja !
Et meil on õnnisteggia. Halle, Halleluja !

64.

Christ ist erstanden von der Marter, 1c.

Nüüd Kristus üllestousnud Ning surmast är-
rapeas-

rapeasnud, Gest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kúrieleison.

2. Kui olleks surma jánud, Iim olleks hukka láinud, Et temma úlestousenud, Siis olgo Jesus kidetud. Kúrieleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gest rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusta. Kúrieleison.

95.

Ihr Christen, seht, daß ihr aussegt, 2c.

Wisil: Oh risti-rahwas! Kannata, 2c.

Müüd wotke wälja pühkida, Oh risti-innimesed! Keik happotaignat murrega Ja patto eksitussed, Et neid ei ennam leieta, Siis ueks taignaks sage ka Jummalale mele párrast.

2. Se peäle waatke úksine, Ja issiennast katske, Mil kombel teie ellate Ja, mis on kohus, tete, Gest pissut happotaignat teal, Kui sedda ráigib kirri seál, Keik taignat happuks aiab.

3. Pat otse nendasammote Sind ikka ennam kiusab, Kui annad woimust temmale Ja tedda tühjaks pead. Jesus se ohwer-talleke, Se annab puhta süddame Müüd ommal risti-rahwal.

4. Kes tahhab Pühha piddada, Se ennast pattust pöörgo, Ja wotko kurja wihkada, Head teud jálle tehko. Et Kristus omma werrega Woiks tedda pattust puhhast, Sels ohwri-talleks anti.

5. Ei sünni kurjus, karmalus, Peab sama Kristus södud, Ei happotaigna himmustus, Peab sama Pühha petud; Waid noua õiget kassinust,
Tõt,

Tõt, armo, õiget waggadust, Kui hapnematta taignat.

6. Oh Jesus! õige õhwer-tal Meil ommad aännid jagga, Et nouame so armo al Head süd-dant, rahho tagga. So pühha sanna kassigo, Ja hästi puhtaks pühkigo Keil patto happo-taignat.

66.

Auf! auf! mein Herz mit, 16.

Oh! tõstlem omma heäle, Ja laulgem rõõm-saste, Et tulleb murre peäle Meil' rõõmus sannume, Seäl Jesust pandi ka, Kus same mag-gama, Kui hinge heidame, Ja ilmast lahume.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõõmo waen-lastel'. Et ta kül hauda todi, Ta tousis jälle seält, Ning wottis ärra ka Siis sure wäega Keil põrgo wärrawad Ja surma woimussed.

3. Kui olli üllestousnud Ja surmast peäsenud, Et temma au sai nähtud Ja keikil' kolutud; Sai hirmo kurratil' Ja keikil' waenlastel', Et nende wihha nüüd Ei suda ühtegi.

4. Sest rõõmsaks lääb mo südda, Kui sedda mälletan, Ei karda minna hädda, Kui Kristust armastan. Mis temmast sadeti, Se mulle kinki-ti; Mis olli temmale, Se saab nüüd minnule.

5. Ei põrgo kinnitussed Mind ennam hirmu-ta, Ei patto kiusamissed Mult mingisuggust sa. Surm tühjak's warjuks jäi, Kui surma rohto sai, Surm on mull' kahjota, Sest sedda põlgan ma.

6. Ei ma ma- ilma himmust Nüüd holi midda-gi, Ei minna temma rõõmust Ei püa ühtegi, Ja warra

warra, rikkus ka, Ei mind siin rõmusta, Jlm
hullamoistetud, Ja ärravoidetud.

7. Mull' peaks on Jesus issi, Ta waim mind
walgustab, Kes omma luliikmissi Kui issa ar-
mastab. Ei jätta, Jummal, mind, Kui ma ei
jätta sind! Oh Jesus! Kus sa laäd, Seal minno
ommaks jääb.

8. Ta läinud ülles taewa, Ma lähhan järrele,
Ei karda risti-waewa Siin ilmas ühtege. Ta
helde kaitseminne Mind hoiab warjule, Mind häd-
das finnitab, Ja wigga lõppetap.

9. Ta satab selle tele, Mis taewa jubhatab,
Seält kulen rõõmsa heäle, Mis nenda õppetab:
Kes ilmas murretseb, Se taewas rõõmo näab,
Kes siin laäd surema, Saab taewas ellada.

67.

Jesus Christus wahr'r Gottes Sohn, 1c.

Wifil: Oh Jsa taewa rigi sees, 2c.

Se Jummal Poeg Jesus tõest On surnud
meie patto eest, Ning omma werre walla-
nud, Sest olleme teif peästetud, Ning sanud
wabbaks surma wäest, Ka patto, põrgo haua
läest.

2. Et Kristust surmast ärratud, Sest olleme
teif lunnastud, Surm, kurrat, pat ning patto
süüd Keif ärravoidetud on nüüd, Sest tulleb
meie õnnistus, Ning taewa rigi parrandus.

3. Sest ussume nüüd kindlaste, Et Jummal
tahhab armsaste Reid iggal aial aidata, Kes
wotwad uskus palluda; Halleluja, Halleluja,
Nüüd kiitkem ikka Jummal.

68.

O Tob! wo ist dein Stachel nun zc.

Wisil: Au, titus olgo iggawese zc.

Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põrgo haua woimus? Kui Kristus meile õnneks sai, Ehk en ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal tännatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil' woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wäega Jესusse wasto seisis, Ja tulli karwalussega, Kui Jესus siiski woitis. Et temma kando nõalati, Ei us jaand woimust ommeti, Pead rõhutatati katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waenlast wangiks, Ja rikk'wad põrgo wärrawad, Ja sawad hinged sagiks, Ei woinud keel-
da üksige Siis woimust samast temmale, Kui kangel' ärrawoitjal.

4. Sell' põrgul' Jესus katkuks sai, Sell' surmal' surma rohhuks, Ja innimestel' õnne tõi, Keik meie waeste rõmuks. Kõl kurrat tah-
hab mässada, Ei woi ta muud kui kaebada, Jo heidetud ta ärra.

5. Se Jēsand ikka woimust saab, Ja on nüüd üllendatud, Ta parram kassi surustab, Kui saab ta wasto pandud. Pat, kurrat ning ka põrgo haud, Neil' tehti tühjaks nende noud, Ei maksa nende wihha.

6. Kõl Jესust ärratappeti, Ta ellab siiski jälle, Et Pead elluks tõsteti, Saab ello liikmettele, Kes temma sanna uskma läab, Kas se kõi surmas', hauas' jääb? Se ellab kui ta surred.

7. Kes Kristussega touseb teäl, Ja ikka pattust põrab,

põrab, Ei temma nä teist surma seäl, Se surm
neid kurje nelab, Gesti selle wäggi kauti, Ja
ello jälle sadeti, Mis huffaminnematta.

8. Se on üks rikkas parrandus, Mis antaf-
se siin waewas, Nõöm, rahho, digus, õnnis-
tus Siin ilmas ning ka taewas. Siin otame
nüüd kannates, Et Jesu ihho sarnatsjeks Saaks
meie nõdder ihho.

9. Sell' wannal' lendwa=ma ule On naer ja
hääbi sanud, Siis hääwitati koggone, Kui
Kristus ülestousnud. Pea woitis ärra, lu-
liikmed On woitnud ka, et waenlased Ei woi
meil' kurja tehha.

10. Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus
põrgo hana woimus? Kui Kristus meile õnneks
sai, Ehk on ta wihha hirmus. Nüüd olgo
Zummal tännatud, Kes siis, kui surm sai sur-
matud, Meil' woimust armust andis.

69.

Lasset uns den Herren preisen, 2c.

Wotta Jesandat nüüd kita, Pühha Jesu kog-
godus, Wotta temmal' auu näita, Gesti
nüüd löppeb willetsus. Nüüd on peäsnud sur-
ma käest Dige Simson üllewelt, Lou. Koer
Juda soust seält, Temma woib ka ommast-wäest
Wihha, waeno löppeteta, Nisti, rahwas rõ-
musta.

2. Kristus, sinna olled woitnud Surma, põr-
go wärrawid, Sa kes haudas surnud olnud, Sur-
retanud kurratit. Temma riik on otja sanud,
Jesuse sedda löppetab, Peliälit hukkatab, Ning
on

on tedda kautanud, Nüüd on rahho waenota,
Risti-rahwas rõmusta.

3. Sind mo Jesus! surma pandi, Sa jäid
siiski ellama, Käl so ihho hauda kanti, Omme-
ti jäi rikk'matta, Kui need kiwwid löhki lüksid,
Siis sa toufid julgeste, Ja töid elio meitele,
Surmast faki ärrawotfid, Kindsid meile tae-
was ta, Risti-rahwas rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda? Kus nüüd
põrgo woimus jäi? Kurratiga lüks ta sõtta,
Temma noled ärratdi. Kristus olli surma-roh-
huk's Surmal' põrgo-hauala, Pattul ning ma-
ilmale, Meile agga parrandusfeks Omma woit-
lemisfega, Risti-rahwas rõmusta.

5. Jesus toufis tö-est jälle Hauast ülles ellama,
Ei ta ihho piddand selle Haudas ärramäddama;
Meid kül armas Jummal pea Jälle üllesärratab,
Meie wigga parrandab, Kui ei ükski abbi tea, Kes
kül jouab tännada, Risti-rahwas rõmusta.

6. Tedda listi häddast wälja, Ehhitati auuga,
Kes woib temma ello aega, Temma igga arwa-
ta? Tedda wägga alwaks tehti, Siiski nurga-
kiwwiks sai, Meile temma woimus jäi, Kui
meid pattust kinnipeti, Sedda teggi Jummal
ta Risti-rahwas rõmusta.

7. Kül sa rasket risti kandsid, Armas Je-
sus! häbbiga, Baljo hatwo sulle andsid Juda-
rahwas wihhaga. Ommeti sind auustakse Sin-
no sures selgusfes, Sa ei surre ellades, Ja sind
ikka lidetakse Taewas sure heäleaga, Risti-
rahwas rõmusta.

8. Kallid ännid meile sawad Sinno üllestous-

misest, Kes neid uskus wastotõwad, Peäs-
wad ärra kohto käest, Oh üls kallis hinge war-
ra, Rahho, ello, õnnistus, Woimus, arm ja
rõmustus, Et kül ilm neid põlgab ärra Sure
rummalussega, Kristi-rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihaldab mo südda Sedda kal-
list rahho teäl, Sinna pakkud keikil' sedda,
Kange Simson, taewas seäl. Oh! siis jag-
ga sedda mulle Ommast kallist armo käest, Om-
mast heldest süddamest, Et ma annan tänno
sulle, Siis sull' au jääb otsata, Kristi-rah-
was rõmusta.

10. Armas Jesus! anna moista Mull', mis
hingel' kurja teeb, Anna pattust ülestõusta, Et
mo südda rõmo nääd. Tulle pea minno sisse,
Woida ärra vatto tööd, Ilma, surma, kurra-
tit, Et sa saaksid woimust isse, Keik mo muret
kauta, Kristi-rahwas rõmusta.

11. Kül ma tean, et mo ihho Pannaal' mul-
da maggama, Agga temma põrm ja pihho Tou-
seb uest ellama, Kui sel surel kohto aial Jesus
hauad lahti teeb, Ja keik surnud wälja toob,
Siis ep olle abbi maial, Kui ei Jummal arwi-
ta, Kristi-rahwas rõmusta.

12. Siis keik minno ihho liikmed, Mis siin
muldas mäddawad, Ja on ilmas häddalised,
Sures auus ellawad, Kristus teeb neid pattust
selgeks Paistma sure rõmoga, Ni kui pääro ja
tähhed ka, Omma ihho arrolisseks. Pühha
Ingli seltsiga Kristi-rahwas rõmusta.

Kristusse

Taewaminnemisest.

70.

Christ fuhr gen Himmel.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle wae-
wa, Seält pühha Waimo läkkitab,
Kes risti rahwast rõmustab. Kúrie-
leison.

2. Halleluja! Halleluja! Halleluja! Gese
rõõm meil peab ollema, Meid tahhab Kristus
rõmusta. Kúrieleison.

71.

Nun freut euch, Gottes Kinder all, ic.

Wisil: Ma tullen taewast üllewoelt, ic.

Nüüd, waggad, rõmustellege, Et Kristus
läinud taewasse, Gese laulgo rõõmsast
meie keel: Nüüd olgo tänno Kristussel.

2. Keik Inglid taewa wäega Nüüd kiitwad
tedda otsata, Ning laulwad wägga rõõmsaste:
Au olgo ikka temmale.

3. Et Jesus innimesseks saand Ning kalliste
meid lunnastand, Gese, Inglid, rõõmsad ol-
lete, Et au saab innimestele.

4. Se Jessand asset walmistab, Et meie
hing ka siina saab, Gese meie tedda kidade,
Ning ikka tänno anname.

5. Nüüd Jēsa lapsed olleme, Ja temma jure lähame, Eest on nüüd rõnne Inglit meel Ning lida Jēsa üllewel.

6. Ee olle karta middagit, Ei patto egga kurratit, Keit puhhas meie naerame, Et Kristus lāinud Jēsale.

7. Ja pūhha Waimo lākkitab, Kes ristit rahwast rõnustab, Ning jahhutab neid süddamest, Ja hotab kureja waimo eest.

8. Ja koggodust nüüd ehhitab, Et õnne usko lābbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja hāddas meie jure jāab.

9. Se waim nüüd usko finnitab Ning kannatama õppetab, Ja meie süddant walgustab Ning ristit al meid toetab.

10. Voeg Jēssast antud ilmale, Ei tunta Voega diete, Kui pūhha Waim ei arwita, Kes on se õlge õppia.

11. Ni mitmesuggust aānet seālt Toob pūhha Waim meil' üllewelt, Et taewa lāinud Jēfuke, Kes peāstab kurejast heldeste.

12. Sepārrast kiitkem süddamest Keit omma armast Jēfukest, Kui pūhhad Inglid laulawad Ning tedda taewas tānnawad.

13. Oh! Jēsand kummal iggawest, Keit rahwas peab süddamest Sind iggal aial tānna ma, So suurt au üllestākima.

14. Oh! Jēsus õnnistegga, Sa kallit armo andia, Sind tānnab sinno rahwa heāl, Ni taewas, kui sin ilma peāl.

15. Sa

15. Sa pühha Wain, meid puhastad,
 Ning haddas meid ka rõmustad, Sind meie
 ikka lidame, Ning keige hea eest tänname.

72.

O Jesu Christ, der du mir bist, ic.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat ic.

Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle keige
 olla, Oh! anna mind, Kui nouan sind,
 So selgussele tulla.

2. Mind tomma ka, Siis jooksen ma, Ja
 ihaldan sind kermest, Et tõest taän, Ja uskus
 naän, Et sa mind peästnud wandest.

3. Mind tomma ka, Siis tõttan ma So
 pühha hawadele. Ma waene põrm, Seäl kal-
 lis arm On walmistud mull' jälle.

4. Mind tomma ka, Siis jouan ma So
 armsa süddamele, Ei tahha muud, Kui annan
 suud Sull' omma armokele.

5. Oh sõda mind, Ma pallun sind, Ja en-
 nefel' mind tomma! Mind kosfuta So aänniga,
 Ja armasta so omma.

6. Oh Jesuke! Mull' armoke Woid ülle kei-
 ge olla; Oh! anna mind, Kui nouan sind, So
 selgussele tulla.

73.

Zeuch uns nach dir, ic.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat on ic.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, ihalda-
 des

des Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled tõmus-
tades.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sa
woid tehha, Et polle teäl Meil tarwis weel Mi
mitto woewa nähha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, et
head teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et
kurja iggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma, sa-
ta taewa, Siis peäseme, Ei tunnege Teps
meie ennam waewa.

5. Oh Jesuke! So järrele Meid tomma wäg-
gewaste, Meid pühhaks te, Et ellame Kui õn-
sad iggaweste.

74.

Lob sey dir, Jesu, grosser Held, 2c.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste 2c.

Oh Jesus! Kange söddamees, Sind fidan
ommas söddames, Et olled taewa läinud,
Ning istnud, kui said woimusse, So Issa par-
ral' käele, Ja arwalikkuks teinud, Et ka Men-
da Keikil' teäda woinud sada, et on tões Surm-
ja ello sinno käes.

2. Keik Inglid sind seäl teniwad, Ka suurt
au sulle teggewad Keik õnsad innimesed, Et õn-
nistust tõid ueste, Ja auga said ka taewase,
Ja peästsid häddalised. Tulge, Laulge, Rõõm-
saks sage, auustage Kristust julgest, Kes on
taewa läinud kõrgest.

3. Sa olled Pea, meiege So ommad liikmed
olleme, Sa ello meile annad. Sa pörad ärra
õnne

õnnetust, Ja rammo, joudo, õnnistust Meil' usklikkuike jaggad. Kana, Sata Minno mele se eest jalle sind ka kiitma, Ja sind se eest auustama.

4. Oh! wotta, armas Jesus, ka Meid sinno pole tommata, So riki tallanouda, Meid keigest pattust puhhast, Ja puhhitsukses kinnita Siit tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhkust, Mahhajatta, sulle tõtta, meel kanda, Mis sa wotad peäle panna.

5. Oh! olle meie kaitsta, Jä meile, Jesus warjuks ka, Et lodame so peäle; Siin volle muud kui willetsus, Seäl on suur rõõm ja õnnistus, Oh kule meie heäle! Pettus, Kurjus, Riist ja hädda iggapäwa murret tewad, Wae wades keik waggad hinged.

6. Oh Jesus! kes sa meie heaks So werre läbbi meie Peaks Se puhha sisse lainud. Keik meie hädda löypeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Teed olled lahti teinud. Se eest Tõest Kidetakse, auustakse sinno nimme, Wi meid agga pea sinna.

75.

Auf diesen Tag bedencken wir ic.

Wisil: Nu, kitus olgo iggawest, ic.

Sel päwal meie mõtleme, Et Kristus taewa lainud, Ja tedda järgest pallume, Kes sedda head meil' teinud, Et tahhaks olla abbimees, Meid kaitsta keige hädda sees, Kes ellama siin waewas.

2. Nüüd tänno olgo Jummalal, Kes teinud meile lahti Se taewa ust, mis patto al Meil' enne kinnipeti; Kes sedda ussub süddamest, Sesamma wotko keigest wäest Jesusse sanma kuulda.

3. Kes ommad himmud armastab Ning wottab sedda tehha, Misga ta Jesust wihestab, Ei se sa taewast nähha, Waid se, kes ussub, wottab ka, Kui usk on õige, ellada, Ni kuida Jummal tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Jäsa ihaldame, Ning laia tee veält lahkume, Ja waggaid armastame, Need uswad häddas kindlaste Ning armastawad järgeste Geks, kuni kofko sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsamaks, Kui Jummal tehha wottab Meid omma Poia sarnatseks, Nüüd südda sinna watab; Käl seäl on rõõms rõhkeste Se Jäsa jures järgeste, Meid aitko Jummal sinna.

6. Nüüd Jäsus olgo kidetud, Kes meie eest on surnud, Ning surmüst üllesärratud, Meil Jäsa armo saatnud, Et meie nüüd ei hukka sa, Ei iggaweste surre ka, Waid ello siise same.

76.

Aluf Christil! Himmelfahrt allein, 2c.

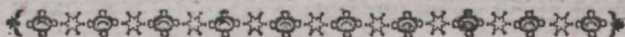
Wifil: Nur, Titus olgo iggawest 2c.

So taewaminneisese peäl, Oh Kristus! minna lodan, Et sinno feltsi nouan teäl, Segä keik wallo woidan. Käl õigel aial järrele ka siikmed tommad taewasse, Gesti pea on taewas isse.

2. Et ülles taewa läinud sa, Se siured ainiid satab, Mo südda kusti maialt ka Kui taewast rahho otab; Gesti, kuhho läind mo warrandus, Ka
sinna

siina laab mo hummustus, Sind, Jesus! wägga nouan.

3. Se arm, oh Issand! sago mull' So tae waminnemisest, Et öiges uskus jouan sull', Keik pattud jättan noppest, Et wimaaks woin, kui tahhad sa, Siit ilmast rõmus lahkuda; Mo palwed, Issand kule!

P ü h h a f t W a i m u s t

e h k

Nellipühhi Laulud.

77.

Komm Gott Schöpfer, heiliger Geist ic

S h Jummal Lõja, pühha Waim! Mo südda on ni wägga tuim, Oh! täida sedda armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind rõmustajaks hütakse, Sind meile taewast antakse. Mo süddant, Issand, sojenda So kalli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Issa sõrmeks petakse, Sa jaggad ülle ilma, ma Sa fanna tutwa telega.

4. Te targaks meie moistusse, Lass' paista omma walgusse, Keik waesed, nõdrad kinnita, Ning pea illes armoga.

5. Oh! aia kurja waimo fiit, Ja hingel' anna rahho

rahho nüüd, Et nenda káime járrelge, Kui sin-
na satad õiete.

6. Meid Jsa tundma õppeta, Ning temma
Poega Jesust ka, Et ussume keif süddamest, Et
láhhab wálja mollemist.

7. Au olgo keigest süddamest, Ning tanno
ikka iggawest Nüüd Jsale ning Poiale, Ka
selle pühha Waimule.

78.

O heil'ger Geist! Lehr bey uns ein zc.

Wifil: Nüüd paistab meile kauniste, zc.

Oh pühha Waim! meil tulle sa Nüüd südda-
messe ellama, Oh tulle, walgustaja! So
pais tus paistko wággawast, Meid tehko targaks
nobb edast, Oh õige rõmustaja! Kui sa Nenda
Meile tuled, palwed kuled, siis saab meile Ma
peal taewa ello jälle.

2. Sa kinkid tarkust waggaille, Ja arwad
nende moistusse, Kes sind siin armastawad.
Oh! anna selget õppetust, Ja õiget tõe tunnis-
tust Meil, Kes sind kummardawad. Tõtta!
Wõtta! Mis on mulle, olgo sulle ommaks añ-
niks, Meel ja mõtte sinno auuks.

3. Sa targa nouu andia! Meid õiget teed siin
juhata Ja peásta eõsitussest, Et meie just ei tag-
gane. Ja süddamest sind tenime Siin sures willet-
susse. Joua, Noua Ennesele ommaks jälle, Kes
siin lootwad, Sinno rõmustamist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woit-
leme, Siis wotta kinnitada. Ei putu meisse waen-
lane,

lane, Kui sa meid hoiad warinle, Ja tahhad rõmustada. Anna Nenda Meile rohkest ommast kääst omma rõmo, Se meil' murrest warak's olgo.

5. Sa feigeparras abbimees, Kui on siin meie süddames So kallis pühha sanna, Siis sust ei ükski lahbuta, Se on meil' tarwis lõpmatta, So tarkust meile anna. Tulle Mulle Süddamesse ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab Kristus mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armo tehha wennale, Sa armo tullokenne! Keif wihha, wae no lõppeta, Siis woime armus ellada, Sa olled rahholinne; Et sa Ikka Woiksid jada meile teada, feiges waewas On meil rõmo, rahho taewas.

7. Meid omma wäega kinnita, Ja anna pühast ellada, Keif pattud seisko tahha. Oh! õppeta meid kassinust, Keif kurja lihha himmustus Meist hopis jago mahha. Aia, Sata, Minno mele õige tele taewa ülles; Siinna ikka jaan so sülles'.

79.

Komm, o komm, du Geist des Lebens ic:

Wisil: Jummal Ma ning taewa Loja ic.

Oh! sa ello Waim', meil tulle, Wäggero Jummal iggawest, Omma wäega meile olle Peästjaks surma woiwusfest, Tulleb sinnust walgustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targal kombel ellada, Kinnita meid wäggerwaste Sinno tahtmist teggema. Kes sind tunneb õiete, Sedda petta üksige.

3. Op'

3. Öppetä meid efsitusses Ögid jälgi otfi-
ma, Lasse meid, kes rummalusjes, Ede tee
peäl kändida. Anna, et saaks parrandud, Mis
on enne efsitud.

4. Tunnista meil' issi sedda, Meid so lap-
sed ollewad, Zuhhata, kui juhtub hädda, Is-
sa peäle watama. Kui nou pudub keikile, Siis
hea nou on temmale.

5. Keiges waimo abhastusses Öhla sinna
meie sees; Meie palwes, öhlamisses Geisa issi
meie eest, Et saaks lotus kinnitud, Palwe was-
tomdetud.

6. Kui on rõmo kasfinaste Sure raske mur-
re sees, Abbi tulleb waewalt kätte, Neg on ig-
gaw kannates; Meie hinged rõmusta, Kanna-
tust meid öppetä.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wäg-
gew abbimees, Wotta temma wihha keelda,
Ella issi meie sees; Kui ta wägga hirmutab,
Siiski meile woimus saab.

8. Kui usk tahhab nödrafs sada, Pea sedda
üllewel, Siis ei woi ka woimust jada Selle
kurja waentasel. Käl ma ollen julge teäl Sin-
no pühha sanna-peäl.

9. Saab süit ilmast ärrajouda, Tulleb wiim-
ne tunnikä, Siis mo hinge wotta nouda Omma
rõmo rigisse, Seäl on hinge rõmustus, Kei-
gefallim parrandus.

80.

Komm Heiliger Geist, Herr Gott ic.

Dh pühha Waim! nüüd tulle sa, Ja täida
armo tullega So rahwa süddame ja mele,
Et

Et armo näitwad diete! Oh Jesand! omma sannaga Meid ussule keif koggud sa, Ja rahwast feigest ilma maast, Gest kidame sind süddamest. Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus! arwita, Et meie woi-me õppida Keif tundma diget Jummalat, Kui sinna kirjas tunnistad. Oh! kela kurja teggemast Ja muud kui Jesust õppimast, Meid õiges ustus kindlaks te, Et temma peäle lodame. Halleluja, Halleluja!

3. Sa pühha armo tulloke, Meid usso läbbi kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei risti aial taggane. Oh! aita omma armoga Keif lihha nõdrust kinnita, Et meie hästi woitleme, Ja sust ei lahku ialge. Halleluja, Halleluja!

81.

Romm, romm, o Puumels-Taube 1.

Wisil: Ei lahku minna sinnust 2c.

Oh! taewa tuikenne, Sa kallis pühha Waim, Sa armo tullokenne, Sa õige rõmo taim, Oh! tulle minnule Siin minno jure jama, Et on hea asse teada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehitanud Jo sedda ussoga, Ja sedda pühhastanud Jo omma werrega, Ja sedda walmistand Siin honeks Jummalale Sell feigeförgemale, Ja armust kinnitand.

3. Oh! tulle jahhutajaks Kui willo wihmoke, Ja heldeks õnnistajaks So wagga rahwale, Ja wotta kossuta Kes nõdrad, woimatunud, Kes wäetimid ja haiged, So armo anniga.

4. Sa

4. Sa olled argadele Eeiseisja, abbimees, Ning waestel' kartlikkuite Üks' toitja waesus- ses, Neid haigid parrandad, Neid efsjaid sa satad, Neid murrelikkuid peästad, Kes sögge, juhhatad.

5. Keif innimeste meled, Kus tahhad, kånad sa, Keif kurja nou ja mõtted Eed sinna tüh- jaks ka, Keif kõrkust sinna naad, Kes kõrkid, mahhatoufad, Et iggamees siis arwab: Ennä! mis Jummal teeb.

6. Kui kurbdus tulleb peäle, Kes waewast wässinud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad kossunud, Kül sinna üllendad; Kes agga su- rustelleb Ja ennast targaks panneb, Siis jälle allandad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda kões, Ja üllekohtustele On woimus kiusates; Siis sinna arwoitad, Eed tühjaks kiusatused, Ja kurjad innimesed Kül kängest hirmutad.

8. Kui Warao teeb waewa So Israelile, Siis naad sa nende hädda, Kül nou on sinnuie, Sa Mosest läkkitad, Kui sunniti neid tõle, Mis raskem pandi peäle; Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun korowast sedda, Kui mul on wil- letjust, Et kånad ärra hädda Ja keif muud õn- netust, Kui ilmas nähha saab, Et nou on kas- sunnaste, Siis ikka wäggewaste So heldus kinnitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle üllewalt Kui õige jahhutaja, Siis murre lõppeb teält, Mo wigga tead sa, Et meile liggi olled, Ja süddamesse tulleb; Oh tulle muile ka!

82.

O du allersüßte Freude zc.

Wisil: Sion kaebab sures häddas zc.

Pühha Waim, sa ainus abbi, Meie walgus
 olled sa, Kes sa häddas armo läbbi Meid
 ei jätta katsmatta; Keige asia teggia, Ilma
 üllespiddaja, Heida armo minno peäle, Kule
 minno lauto heäle.

2. Keigekallim hinge warra, Minno Issand
 olled sa, Kes sind ial põlgab ärra, Peab hukka
 minnema; Issand tulle armoga Minno sisse el-
 lama, Et ma patto mahhajättan, Sinno san-
 na wastowõttan.

3. Sinna tulle taewast mahha Ning tood
 meile õnnistust, Wottad ärra, mis on pahha,
 Ja keik hinge tiggedust: Issast ning ka Jesus-
 fest Satad armo iggawest. Anna mulle sinno
 õnne, Täida sega minno hinge.

4. Sa keik tarkust ärratead, Moistad keik
 mis sallaja, Sinna merre liwa loed, Keik woid
 sinna arwata; Sinna tunned tõeste, Et ma ol-
 len pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma
 armas ollen sulle.

5. Ikka olled sinna pühha, Ei woi roppust
 sallida, Patto peäl läib sinno wiikka, Puhhas
 hinges ellad sa; Alita Issand heldeste, Wotta
 mind nüüd õiete Keigest pattust puhtaks tehha,
 Et ma Jummalat saan nähha.

6. Sinna taewa tu - ikenne Olled wägga tasfa-
 ne, Heide, pitkamelelinne, Head sa teed ka kurja-

le; Aita mind siis nenda ka Omma waentast armasta, Siis ei woi neid wihastada, Redda wottad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sinna armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinust ei woi lahuta; Wotta mind so hولة, Minna tahhan koggone Emmaf sinno ommaks anda, Sinno armo meles kanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei armaste: Sedda tahhan minna tehha, Mis on sinno tahtminne; Kela mind ka wäggewast Kurvati meelt teggemast, Et ma temma teggo jätan, Ja find üksi kuulma töttan.

9. Wotta issi rammo anda, Kui pat wottab Piusata Mind, et sud an wasto panna, Patto ärrasurmada; Pihha himmo ka uta, Pättud mo sees lõppeta, Et ma woiksin uels sada, Jummalat ni rõmustada.

10. Wotta mind, oh Jesand! peasta, Kui ma juhtun eksima, Mind ka jälle ülestõsta, Kui ma sattun langema; Kui mo surma tund on kões, Olle sinna abbimees Wotta pärrast sedda waewa Mind so jure ülles taewa.

83.

Nun bitten wir den heiligen Geist, 1c.

Sind pühha Waimo pallume; Oh! anna usko kindlaste, Kui surm tulleb, wotta Heldeste meid hoida, Et siis waewa järrel Boime rõmo leida. Kirielleison.

2. Sa walgus, paista selgeste, Et Jesust Kris-

Kristust tunneme, Ning et meie woime Lota
temma peäle, Kes meid on saatnud Dige is-
male, Kúrieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita
armus ellada, Et armastame Teine teist nüüd
süddamest, Ning ühhel meel Elame siin keigest
wäest, Kúrieleison.

4. Sa rõmustaja hädda sees, Oh! olle sur-
mas abbimees, Et ei lähhá arraks Meled sures
hábbis, Kui tõstab waenlane Süüd meie süd-
dames, Kúrieleison.

48.

Gott Vater, sende deinen Geist,

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd, 2c.

So waimo, Issa, lákkita! Et poeg sind kásk-
nud palluda, Siis anna taewast tedda.
Kui õppetas, ni pallume, Ja sinno pole õhka-
me, Oh! árra põlga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehf omma nouga
párrida Se Waimo ennesele: Se on üks selge
armo há, Mis surma lábbi heldeste On Kris-
tus saatnud meile.

3. Se peäle Jummal ballastas, Et juhtusi-
me Adamas Ni jure hädda sisse: Se lábbi,
Jummal parrago! Et ollime ni armoto, Sai
kurrat woinust isse.

4. Nüüd agga, Issand, teame, Ja uskus
meles peame, Mis Kristussest meil' todi, Et
temma omma surmaga Meil' annab taewast
párrida, Kui tedda ristiti podi.

5. Meil usko armust antakse, Ja pühhasi Waimust seatakse, Ei meie töö se olle. Kui pea Issand, sinnota Mo õige usk woib lõppeda, Kui sa ei appi tulle.

6. Kui kurdad usko kiusawad, Ja kurdast wastopannewad, Woib pühha Waim meid hoida; Ehk kurrat põrgolistega Meid wottab kängest hirmuta, Ei woi ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid armwitab Ja nõduruses meid kosjutab, Siis saab kül woimus meile. Ehk mässago kül kurratid, Ei suda nemmad ühtegit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ja põrgo paelad katkestab, Ja meie süddant rõmustab, Kui murre tulleb peäle: Kui juhtub rist ja õnnetus, Siis on ta meie rõmustus, Ja kuleb palwe heäle.

9. Nist tehko kül meil kibbedat, Se pühha Waim teeb maggusat, On walgus pimmeduses; Et koggodus woib rõmoga Siin ilmas rahhul ellada Ni sures willetsuses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jummalat kui Issandat Siin keigest melest kartwad. Ta wallitseb neid kassinaid, Meid tassasid ja maddalaid, Ja neid, kes pattust põõrowad.

11. Ei lahku temma ialge, Jääb meie jure tru-iste ka wiimises surma waewas. Kui keifma-ilm jün hulla lääb, Siis temma meile osaks jääb, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Issa, helde jaggaja! Oh! kule palwet armoga, Ja sedda andi anna. So waimo meile läkkita, Siin temma läbbi juhata, Ja taewasse meid kaäna.

Laulud

Kolm-ainust Jummalast.

85.

Allein Gott in der Höh' sey Ehr ic.

Au, kitus olgo iggawest Sell' aino Jumma-
lale, Et temma surest heldusfest Meid aro-
witanud jälle. Meist melehea on Jumma-
lal', Suur rahho-pölm on taewa al, Keif
waen on otsa sanud.

2. Sind, Jäsa, meie fidame Ning pallume
sult abbi, Kes pead üllest targaste Keif omma
sanna läbbi; So wäggi se on otsata, Mis tah-
had, peab sündima, Sa olled kaunis Jäsand.

3. Oh! Jäsus önnisteggia, Kes Jäsus tulle
taewast, Meid tahtsid sunna leppita Ja peästa är-
ra waewast. Ma pallun keigest süddamest Sind,
Kallist wagga tallekest, Oh! anna meile armo.

4 Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa rõmus-
taja taewast, Meid hoia kurtja waimo eest, Et Jä-
sus peästis waewast Meid omma Kalli surmaga,
Sepärrast seisab löpmatta Se peäle meie loius.

86.

Gott der Vater wohn uns bey ic.

Jummal Jäsa, meile jä, Meid peästa kurtjast
ära, Keigest patiuust lahti te, Meid aita öns-
fast surra. Kurratist meid peästa sa, Lass' meid

so peäle lota, Ning sinnust abbi ota, Keik sin-
no kã = est wotta. Easf' meid olla sinno sees,
So ommaks ennast anda, Ning kureja wasto
panna, So sanna meles kanda. Amen, Amen,
so on jah, Müüd laulgem keik Halleluja!

2. JEsus Kristus, meile já, Meid 2c.

3. Pühha Waim, ka meile já, Meid. 2c.

87.

Kyrie, Ach Vater allerhöchster Gott 2c.

Kürrie, Oh! Jummal Jssa kõrges wões, So
kãsko põlgab iggamees, Oh! ärra nuhtle
sõgedust, Mis siin teeb paljo eksitust. Oh
heida armo!

2. Kriste, Te, walauis, wãrraw olled sa, Sa
olled tõdde, ello ka, Se Jssa sanna iggawest,
Kes rõnnustab meid süddamest, Oh heida armo!

3. Kürrie, Oh pühha Waim! meid hedda
seest Müüd armust peãsta iggawest; Meid ärra
jãtta ailmatta, Kes so peãl' lootroad usfoga,
Oh heida armo!

88.

Nun mach' uns heilig HErrre Gott 2c.

Wifil: Oh Jesus Kristus! tulle sa, 2c.

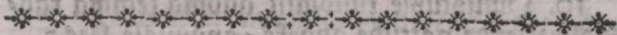
Müüd te mind pühhaks armoga, Ning minno
südda puhhast. Oh! Jummal Jssa,
kãitse mind, Et süddamest ma kãdan sind.

2. Oh! Jesus õnnisteggia, Mind peãstsid,
omma werrega, Ma pallun sind ni heldeste,
So rahho anna minnule.

3. Oh!

3. Oh! pühha Waim, mind walgusta, Mind täida omma armoga, Mo arga süddant rõmusa, Et sulle ellan kartmatta.

4. Kolm, ainus Jummal surest wäest, Kes olled Jummal iggawest, Mind kule ning mind arwita, Au olgo sulle lõpmatta.

Jani Päwal.

Sakaria Ritusse = Laul.

89.

Gelobet sey der Herr, der ..

Wisil: Minno hing auustab wägga ..

A Idetud olgo Issand, Israeli Jummal, Et temma on tulnud katsma ja ärralunastamist saatnud omma rahwale;

2. Ja on meile ärratanud õnnistusse sarwe, Omma sullase Saweti koiaist.

3. (Nenda kui temma on rääkinud omma pühha Prohwetide su läbbi, Kes ma ilma algmisest on olnud.)

4. Et temma meid pididi ärrapeästma Meie waenlaste käest, ja keikide käest kes meid wihkawad;

5. Ning meie wannematte peäle hallastama, Ja omma pühha seädusse mele tulletama.

6. Se wande järrele, mis ta on wandunud Meie Issale Abraamile;

7. Meile anda, et meie kui ärrapeästetud om-

ma waenfaste kääst, Ilma kartmatta tedda pid
dime tenima.

8. Pühhitusses ja õigusses temma ees Keige
meie esto aega.

9. Ning, sinna lapsokse, sind peab Keige kõrge
ma Prohvetiks hütama; Eest sinna pead JS
sanda palle eel kätima temma teed walmistama.

10. Õnnistusse tundmist andma temma rah-
wale Nende pattude andeks, andmisses sees;

11. Meie Jummalala süddamelikko hallastusse
lääbi, Misga meid on tulnud katsma se tous-
minne kõrgest;

12. Ja paistma neile, kes istwad pimmedus-
ses ja surma warjus, Ja meie jallad rahho tee
peäle seädma.

13. Kitus ja au õlgo Jummalale Issale,
ning selle Poiale Ning selle pühhale Waimule.

14. Nenda kui oli algmisses nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggawesses aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehk

Heina = Maria Päwal.

Maria Kitusse = Paul.

90.

Meine Seele erhebt den Herren, ic.

Minno hing auustab wägga Issandat: Ja
minno waim on wägga rõmus Jummalala
minno õnnisteggia peäle.

2. Eest

2. Sest et temma on waatnud omma ümmar-
daja allandusse peäle; Sest wata, sest aiast kiit-
wad mind õusaks leige põlwe, rahwas.

3. Sest mulle on suri asjo temud Se wäg-
gew, ja kelle nimmi pühha on.

4. Ning temma hallastus on põlwest põlweni
Nende ülle, kes tedda kartwad.

5. Temma on omma kae-warrega suurt wäg-
ge üllesnäitnud; Temma on laiale pillanud neid,
kes uhked on omma süddame melest.

6. Temma on wägge waid au-järgede peält
mahhatoulanud, Ning allandikkuid üllendanud.

7. Kennel nälg on, neid on temma täitnud
hea annettega, Ja rikkaid tühsalt ärrasaatnud.

8. Temma on wastowotnud omma sullase
Israeli; Et ta pididi omma hallastust mele tul-
letama iggaweste.

9. Nenda kui temma on rāfinud meie wan-
nematte wasto Abraamile ja temma seemnele.

10. Ritus ja au olgo Jummalase Issale,
ning selle Poiale, ning selle pühhale Wamule.

11. Nenda kui olli algmiseses nüüd ning ikka,
Ja iggaweste iggawesses aks, Amen.

Mihkli Päwal.

91.

Die Engel, die im Himmels Licht re.

Wisil: Nüüd ristri, rahwas laulage re.

Need Inglid taewa walgusses, Kes Isandat
seäl

seäl kiitwad, Ja temma palle selgusses Ja su-
res auus näwad; Need JSandast on pandud
teäl Reid lapsi hoidma ilma peäl, Ja wägge-
waste kaitsema.

2. Mis arm ja heldus on käl se, Mis Jum-
mal teeb meil' waestel, Et Inglid hoidjaks an-
taksse Ja kaitseaks neil' lastel, Kes puhtast me-
lest usuwad, Eest wotkem kita Jummalat
Nüüd Ingliseega taewas.

3. Oh! sage Ingli sarnatsaks Ni kumbest kui
ka melest Siin ilmas armo rigi sees, Kui ellate
siin alles. Reist Inglise sedda tehakse, Mis
Jummal tahhab üksine, Ni taewas kui siin
ma peäl.

4. Oh! raiu ärra wäggewast Keil kurtja ussi-
naste, Mis kelab nenda ellamast, Kui Inglise el-
latakse. Keil ilma ma au pölgage, Ja Jumma-
lat siin tenige Heal meel kui need Inglid.

5. Kes omma lüüskmetteie Siin melewalda
annab, Ei se sa mitte taewasse, Kus kolmkord
pühha laulab Keil Ingli hulk ja koggodus, Kes
rõmoga teeb auustust Sell' surel Jummalale.

6. Mind, armas Jesus, walmista, Et woiksin
ikka kita Sind, Issa pühha Waimoga, Ja sulle
ka au näita Kui pühha Ingli sarnane, Et saan so
auu rigisse, Oh! anna armust, Amen.

92.

O Gott, der du aus Herzens Grund, 1c.

Wisil: Keil kallis hinge õnnistus 1c.

Oh Jummal! kes sa heldusfest Armastad in-
nimesse, Teed head ka teigest süddamest,
Kui

Kui Jäsa hoiad lapsi. Sind meie wägga tänname, Et iggapääw meil' ueste Sa lassed armo paista.

2. Keik ennama sind kidade, Et olled Inglise So auuks lonud targaste, Et hoidwad inimesi, Et meie jalg siin ialge, Kui omma tee peäl kōnnime, Et kiwwi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Jäsa taewas Meid mälletad ni tru-iste Siin meie sures waewas, Et sinna armust murretsed, Kui aaga kaine õiged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste, Oh Jäsand! armamatta, Ei sünni se, et peame Sull' jama tännamatta; Sepärrast meie tänname, Ja julgust üllesrõigime So sure helde armo.

5. Meed Inglid on jo wäggewad, Ja meie kõrwas seiswad, Ja kir'kud, kolid, wannemad Kui kanged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikk' matta, Ei kaddund ärra kuulmatta Sel kangel kurjal aial.

6. Oh! anna meil siin lõpmatta Sind südamest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Inglid ärraia, Et armastame pühitsust, Ja armo, puhtust, allandust, Et kawwalust ei olle.

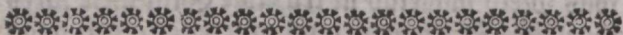
7. Meid lasse sinno immed ka, Mis silmadega näme, Mis näitab meil' keik ilma-ma, Ja sinno sannast teame, So armo, wägge, tarkust ka So auuks ülleskuluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes hädas hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglise läbbi kaitnud; Siis anna neid ka eddasi Siin keikis paikus allati Mei' ümber leri tehha.

9. So pühha risti, kōggodus Ka nende hõlets ol-

go, Ja igga male õnnistust Ja rahho järgest
tulgo, Et nemmad ka feik õnnetust Ja võrgo-
liste larmwalust Meist feikist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimses kangelst wäest Meid
kurrati käest peästa, Ja meie waeste hingelst
Abrami sülle sata, Kus taewa wäggi rümustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Seal lõp-
matta ka lauldud.

Pühhaft Jummal Sannast.

93.

Liebster Jesu, wir sind hier, ic.

Aimas Jesus! awwita Sinno sanna hästi
kuulda, Meelt ja mõtted walmista, Wal-
wed armust wastowotta. Sinno Waim
meid walgustago, Ma peält taewa juhhatago.

2. Meil on seige rummalus, Kui so pühha
Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei
se ennesest sin lõppe. Meie kuhhogi ei kõiba,
Kui sa isfi meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walguslest, Kes meil
Jesust taewast antud, Te, ma pallun südda-
mest, Süddant, suud ja kõrwad lahti. Wal-
wed, laulud Jesu sinna Lasse hästi korda
minna.

94.

Nun Gott Lob! es ist vollbracht, ic.

Jummal olgo tännatud, Keif on hästi korda
lâi

läinud, Palwed, laulud, õppetus; Jummal on keik hästi teinud. Wotkem sedda mele pan-na, Se eest temmale au anda.

2. Läkki koi rahhoga, Jummal on meid õn-nistanud, Ellagem siis nenda ka, Kuida tem-ma õppetanud. Pühha Waim meid juhata-go, Ja meid ennam walmistago.

3. Läh' me ellik tulleme, On ning rahho meile olgo; Andko jätko leiwale, Jummal keikis ap-pi tulgo, Nitko õnsast ärrasurra, Ja meid wiimselt taewa tulla.

95.

Herre Jesu Christ, dich zu uns wend, ic.

Oh Jesus Kristus! tulle sa, So Waimo meie läkkita, Kes meid woiks aita armo-ga, Ning tõe tele juhata.

2. Te lahti suud sind tännada, Ja meie süd-dant walmista; Se õige usso anna ka, So nimme tundma õppeta.

3. Siis laulame kui Inglise, ka: Oh pühha! pühha! olled sa, Ning pallest palleste seal ka Sind näme õnsa rõnega.

4. Au selle taewa Issale, Au temma aino Poiale, Au pühha! Waimul' iggawest, Ning tänno andkem keigest wäest.

96.

O Mensch, wie ist dein Herz bestellt, ic.

Wisil: Need wallatumad kiitlewad ic.

Sa innimenne! ussinast Oh wata warra, hilja, Mis kaswab sinno süddamest, Kas õhha-kad

Kad, woi wilja? Sest wiljast semet tunnukse,
Mis sinno sisse tehakse, Teeb waenlane, woi
Jummal?

2. Ons sinno südda korwa te, Kus käiad
labbikäwad, Ja ühhe raia sarnane, Kus lin-
nud semed söwad, Siis sinna ärra mõtlege, Et
on üks tühi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. Ons seme ärratallatud, Ja ärrasõdud lin-
dust, Siis usk on ärrakaddunud, Ja polle hin-
gel toidust, Kui temma langend kõrvale, Ei
tunne südda ühtege, Siis ello te on kinni.

4. Ons südda pae sarnane, Pat sedda kor-
waks teinud, Ei kaswa seme sugguge, Siis tem-
ma hukka lainud, Ei polle marga paele, Ei sa
seält wägge seemnele Seäl kossuda ja õitsta.

5. Ons südda pattust pöõrmatta, Ja polle kat-
ti murtud, Siis on se ilma sugguta, Ei olle patto
tunud; Kui murrestes sa allandat, Ja pallud
uskus Jummalat, Siis temma kossub jälle.

6. Kui ohkavad on süddames Ja selle ello
murre, Et pead luggu rikkusjast, Et nelga sa ei
surre; Siis temma semet lämmatab, Et temma
hopis hukka saab, Sest õige kahj; sünnib.

7. Ni luggu on, Kui noutakse Ma ilma him-
mo agga, Muud middagi ka hoitakse Kui warra,
wilja tagga; Siis kaub ärra iggarwest Se ello
fanna süddamest, Ei kanna ial wilja.

8. Ka, Jummal olgo tännatud! On head
maad ilmas nähha, Mis õiete on harritud, Ja
Jummalale teada, Seäl seme, kedda Jummal
loob, Kõl saddakordse wilja toob; Se on üks
õige südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärgo
ennast

ennast petko, Waid tunnistago omma süüd,
Ja tanna pattust pöörigo; Aeg ärralaab, surm
jouab ka, Sa iggawest pead jurrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jesus! anna minnuse Uht katkipeks
tud süddant, Et sinno sanna seemnele Woiks
olla seäl sees assent, Et ta saaks walmis wil-
jale, Mis taewa käib mo järrele, Ja kannab
tuhhatkordsed.

97.

O Herre Gott, dein göttlich Wort, ic.

So sanna se On seggane Meil', Jummal, kaua
olnud, Senni kui se Meil' heldeste On jälle
teada tulnud, Kui keikide Apostlide Head fir-
jad sedda näitwad; Ma tannan sest Sind süd-
damest, Need hinge nälgä täitwad.

2. Mi selgeste Sa walgusse Nüüd meie filmad
näwad, Oh hallasta, mo Jummal! sa ka nende
peäl, kes salgwad Sind, lotes weel Se tühja
peäl Mis innimesed seädwad. So sannaga
Neid walgusta, Et hukatusfest peäswad.

3. So pärralt ke On öiete, Se peab esmalt
uskma, Ning armo tö Ja lotusse Siin Jesu ar-
must wotma, Ja liggimest ka süddamest Heal
melel armastama, Ning süddant ka Käl kassi-
ma, Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid Soja sa! So armoga Meil' sedda pead
andma Kes lodab nüüd, Sel polle süüd, Ei
woi sell' kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keik waen-
lased Neid ning so sanna rikk'da, Ei maksa need
Gull' middagi, Se nou peab tühjak's sama.

5. Oh! parranda Se hädda ka, Et need ka pat-
rust

tust pöörwad, So sanna ke Ei tahhage, Waid
waltet öppetawad: Need laidawad Ning põlga-
wad, Mis nemmad polle kuulnud, So sanna ka
Neil teadmatta, Eks kurrat sedda teinud?

6. Mull' tõssi se On koggone, Mis Paulus ül-
les pannud, Keik hukka lääb, Mis film siia nääb,
So sanna, Jummal, jänud On terweks weel, Et
kül se peäl Need kurrad nurrisewad, Kui tigde weel
On nende meel, Kül omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal teal Mo Issa weel, Gesti
surm mull' käsüks tulleb, So werrega Meid
peästsid sa, Gesti südda rõmo tunneb. Ma tän-
nan sind, Oh! wotta mind Mi armsast õnnis-
tada, Kui öppetad Ning tootad, Se peäle tah-
han lota.

8. Gesti lodan ma, Et Issand sa Ei jätta
hädas mahha, Kes usso sees Ning süddames
So sanna noudwad takka, Meid rõmustad
Ning õnnistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma
pallun sind, Oh! aita mind, Et rõõmsaste
woin surra.

Jummala Kunnest Käsust.

98.

Mensch, wilt du leben seliglich ic.

Ali Jummalaga püad sa, Oh innimenne!
ellada, Meid kumme käske pead sa, Mis
Jummal andis, piddama Kurielison.

2. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra
wotta

wotta piddada, Mo peäle lota üksine, Mull' anna ennast foggone. Kúrieleison.

3. Mo nimme pea auu sees, Mind pallu, kui sul hádda káes, Se pühhapáwa pühhitse, Et so sees tehha woin mo tó. Kúrieleison.

4. So issa wotta auusta, Ka emma káwawalusfeta, Ning árra ella wihha sees, Ja olle kassin naese mees. Kúrieleison.

5. Muind' omma, árra warrasta, Mis walle, árra tunnista, Ning árra púa wobra naest, Eht wobra perret, wilja, weist. Kúrieleison.

99.

Dis sind die heil'gen zehn Gebot 10.

Need kúmme kásko moistkem nüüd, Need náitwad meile patto süüd, Neid sanud Moses Jummalalt, Ning tói neid meile üllewelt. Kúrieleison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid árra wotta auusta, Mo peäle loda süddamest, Ning armasta mind feigest wáest. Kúrieleison.

3. Oh! árra wotta nimmeta Mo kallist nimme asjata; Waid húa appi süddamest, Ning kida mind ka iggawest. Kúrieleison.

4. Sa pead omma perrega Sel pühhapáwal hingama, Lass' seista argi páwa tóód, Et Jummal sinno sees teeks háád. Kúrieleison.

5. So issa ikka auusta, Ning emma árra unnusta, Kui jouad neile tehha háád, Siis sinna káwa ellus' jáád. Kúrieleison.

6. Ei pea tapma, wihkama, Ei maksma kurja

furjaga, Waid olle kaunis tassane, Ze head so wihhameestele. Kúrieleison.

7. Já puhtaks abbiello sees, Zeist árra púa súddames, Keik roppust wotta wihkada, Já ikka puhtast ellada. Kúrieleison.

8. Muid' omma, árra warrasta, Eiig kasso jágo noudmatta, So ommast aita liggimest, Ning jagga waestel' ommast káest. Kúrieleison.

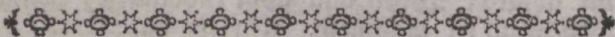
9. Ka árra rági kawwalast, Já karda wallet ütlemast, Kes süta, sell' eest kosta sa, Mis õige, sedda tunništa. Kúrieleison.

10. Sul árgo olgo himmustust Gest, mis on teise párrandus, Ze liggimesel' nenda háád, Kui isse-ennesele teed. Kúrieleison.

11. Muid naesi árra himmusta, Ning wõõra orja linnita, Et nemmad jáwad paigale, Ning teggewad tóõd aufaste. Kúrieleison.

12. Keist kássust meie õppime, Et pat meid rikk'nud furjaste, Já kuida Jummal tahhab ka, Et ello peab petama. Kúrieleison.

13. Meid armust Jesus awwita, Sa olled õnnisteggia, Meil polle abbi ommast tóõst, Se satab pörgo iggawest. Kúrieleison.

Pühast Kristi-Ussust.

100.

Wir gläuben all' an einen Gott ic.

Mie ussume Keik aino Jummal Ma ning taewa Loia sisse, Kes issa kumbel armoga Meid keik lapsiks hüab isse.

isse. Temma tahhab ikka toita, Jhho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ikka teelda, Kui meid kurrat püab neelda, Ja kannab murret meie eest Kui wäggero Jummal iggawest.

2. Meie ussume Jesusse Kristusse Jummalaning innimesse, Kes õnnistust toob keikile, Jsa aino Poia sisse, Kes Mariast lapsokenne Sündind tõssin' innimenne, Uskus pühast Waimust sadud, Meie heaks ma ilma tulnud, On surnud risti sambas tõest, Ning tousnud ülles ommast wäest.

3. Meie ussume Pühha Waimo sisse, Kes Jsa ning se Poiaga Üks Jummal on, ja wotab isse Keik kurwad ma peäl rõmusta, Annab andi ilma peäle, Risti - rahwal' ühhe mele, Süüd sin andeks annetaksie, Jhho mulda maetakse, Se peab tousma mulla seest, Ning ello sama iggawest.

101.

Gott Vater der du alle Dinge ic.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib tehha ic.

Oh Jummal Jsa! ilma Loja, Ja keige asja teggia, Sa keige rahwa õnne toja, Sind kidab keik se ilma - ma; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jsa! iggawest.

2. Jo iggawest ja enne ilma So Poeg on sinust sündinud, Kui lõppetasiid wanna aega, On temma taewast läkkitud, Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jsa! iggawest.

3. Sa olled Poegas wallitsenud Meid enne il-

ma ollemist, Ja ommals lapsiks wastowotnud
Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse
süddameſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

4. Kui päwaſt walgus wäljatulleb, Ja weſſi
touseb hallikast, Ni ſinna meie walgus olled,
Keik head ſa jaggad ſaggedaſt; Sind auustakse
ſüddameſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

5. Sa laſſed omma päwa touſta Ni kurjale
kui waggale. So helduſt annad ſinna paista,
Ei nuhtle ial äkkiste: Sind auustakse ſüdda-
meſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

6. Sa olled armuſt taewa lonud Meil' jo
ma ilma algmiſſeſt, Meid ſanna läbbi liggi to-
nud, Et õnſaks ſame iggawest; Sind auustak-
ſe ſüddameſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

7. Se, kes on ilma-arwamatta, Ja kenne
wäggi moõtmatta; Ta ſurus ilma-mõtle-
matta; Seſamma ilma-noudmatta; Sind auustakse
ſüddameſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

8. Ma, taewas on täis ſinno auu, Keik lojuſ-
ſed ſind palluwad, Keik kiitwad ſinno targa
nouu, Kes ial ma peäl elluwad; Sind auu-
ſtakſe ſüddameſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

9. Sind auuſtab keik Ingli-wäggi, Ja
laluwad pühha! pühha! ka, Kes algmiſſeſt
ſuurt immet teggi, Ka ſedda kiitwad lõpmatta;
Sind auuſtakſe ſüddameſt, Oh Jummal Jſſa!
iggawest.

10. Keik pühhad õnſad taewaliſſed Sind kiit-
wad ſure beäleaga, Ma peäl keik riſti-innimeſſed
Sind kummarduwad auuga. Sind auuſtakſe
ſüddameſt, Oh Jummal Jſſa! iggawest.

11. So nimmi sago pühhaks petud, So riik
meil tulgo ilma peäl, Mis tahhad, sago nenda
tehtud, Kui tehhas taewas süüwel, Meil' jag-
ga leiba heldest kääst, Ning jagga ennast iggawest.

12. Meil' wotta süüd ni andeks anda, Kui
meie andeks anname, Meid ärra kiusatusse sa-
ta, Et keigest kurjast peäsime; Sull' olgo kei-
gest süddamest Au, litus, tanno iggawest.

102.

Versuchet euch doch selbst zc.

Wisil: Oh! workem Jummalat Suust zc.

Oh! wõtke katsuda Ja süddant läbbiwata,
Kas õige usk teil on, Kas Kristus seält on
leida; Arm, heldus allandus, Piitmeel ja kannas-
tus, Ja melest tassane, On temma õppetus.

2. Usk selge walgus on, Ja hingest leietakse,
Ja paistab ommeti Kui loit ni wallusaste, Teeb
Jesu sarnatseks, Se näikse selgeste, Nut süd-
dant meile teeb, Kui uest sünnime.

3. Usk tõest Kristussest Saab ello ennesele,
Ja jaggab läbbemal' head heldest melest jälle;
Et temma Kristussest Siis armust rikkaks saab,
Sest kidab ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Usk lodab kindlaste, Mis Jummal toota-
nud, Mis temma rākinud Ja sannas linnita-
nud, Se lotus liikmatta Jaab seisima kowwas-
te, Ei häddas, ristis ka Ei liingu kuhhoge.

5. Kel Usk on, kül se woib ka wenda armasta-
da, Et sedda Jummalast Peab rohkest tasfutama,

Mi kuida Jummal teeb, Mi hea' kui kurjale,
Mi temma süddamest Teeb neile keikile.

6. Se armas Jummal on Ka omma Noia
annud, Kui meie alles weel Ta peäle wiha
kannud, Kui sedda viete So mele tulletad, Siis
wiha mahhajaáb, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil', Mi tehkem wen-
nal' jalle, Kes sulle kurja teeb, Oh! te head sin-
na selle; Kui kegi wannub sind, Siis tedda õn-
nista, Se tasutakse keik Se taewa auuga.

8. Kui Jummal panneb sind Uht rasket risti
kandma, Ust sedda kerget's teeb, Ja kannatust
woib anda, Et sa ei nurrise, Waid pallud Jum-
malat, Kõl temma pea siis So hadda lõppetab.

9. Ust annab õppetust, Sest muido olled rum-
mal, Kui suur so wigga on, Kui hea ja helde
Jummal; Se satab palwele, Ja otab Kristus
sest Head tehha jouda siin, Ja mitte ennesest.

10. Ust õppib üksine Sind Jesu peäle waat-
ma, Ja Waim ükspäinis sind, Head teggema
woib sata, Et kangelaelust ning Liigjulgust surre-
tad, Et Jummal sinnust ei Sa ial wihhastud.

11. Siis wotta katsuda, Kas Kristus so sees
ellab, Se on, mis pärrast ust Mi kangest murret
peab, Se annab õigust sull', Woib pattust puh-
hasta, Teeb rõmo, joudo ka Head teud teggema.

12. Oh Issand! wotta siis Mõ usko kaswa-
tada, Ei olle ellades Ma siis heast teust ilma,
Kus õige walgus on, Seäl temma paistab ka,
Et Jummal minno sees Woiks järgest ellada.

Jēssa meie Palwest.

103.

Itt es nicht ein Werk der Gnaden ic.

Wisil: Arka ülles, minno südda ic.

Ges se olle arm ja heldus Jummalaga kōnnel-
da, Et sel pattusel on julgus Temma ette
astuda, Et ta wottab armasta, Pattud
andeks anda ka, Ja, kui igganes on waia,
Julgeme siis palwel' tulla.

2. Mōttele ikka, pea meles, Mis suur woimus
palwele, Ons sul rist ja hādada alles, Loda agga
kōmwaste; Olgo sinno palwe heäl Kūl siin maas
so kambri teäl, Temma woib, et ussu sinna,
Siiski ülles taewa miina.

3. Sinna risti innimenne, Wōtta jargest
palluda; Palwed, oh! mis immelinne, Woiwad
taewast arowada; Tahhab kurrat māsfada, Ja
sind kurrast kiusada, Jhho, hinge pōrgo sata,
Sind ta peab rahhul jātma.

4. Jesus pallus sagedaste, Wōttab meid
ka õypeta, Et kui Jēssa ussinaste Wōttame siin
palluda, Siis ta näitab selgeste, Kui suur tul-
lo palwele, Et se läbbi waggadele Taewa te
on lahti jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil' kiu-
sates, Kui ei pea ukkutama Waenlane sind wi-
hastes: Olgo siis se üllem tō, Et sa tōttad pal-
wele, Jummal woib kūl ärrakeelda, Et sind
kurrat ei woi neelda.

6. Kui sind ristis waewatakse, Wotta warsi dhlada: Kui sind wägga hirmutakse, Oh! siis mele tulleta, Et on Jummal üllewel, Kes woib peästa häddast teäl, Wata agga temma peäle, Temma aitab murrest jälle.

7. Temma annab mis on waia Omma waeste lastele, Jhho, hinge, ello=maia Hoiab temma heldeste, Keik mis pudub sinnule, Sedda kaeba temmale, Mis sull' ial murret satab, Sedda temma ärrawottab.

8. Ärra möttele kaksipiddi, Jummal aitab tõeste, Tulle agga temma liggi, Vallu, dhka allati, Kui ta Poia läkkitand, Kes meid pörögust lunnastand, Eks ta peaks murret kandma Temmaga keik meile anda?

9. Jesus, kui ta wahhest olli Omma Jesa pallumas, Selgus temma ümber tulli, Jesa tedda auustas; Sinna uskliik palluja, Vallu sedda Jesa ka, Eks sa siis ka sedda tea, Et so walgus touseb pea?

10. Kui sa unnest üllesärkad, Selget päwa walget nääd, Mis sa parramat siis märkad, Mis sa muud kui sedda teed, Et sa warsi palwega Wottad Eoja leppita. Vallu päwa Eoja minnes, Vallu tedda päwa toustes.

11. Kuida woid sa leiba wötta, Mis sull' Jummal rohkest käest Önnistab, kui sa ei tötta Sedda tännama se eest? Koggematta se ei sa, Eawast jaggatakse ka; Sa ei pea unnustama Koga wottes tännamatta.

12. Kui sa dhto mahhabeidad Unne= wodi magama,

gama, Paksus pimmedusses seisad, Tahhad rah-
hul hingada, Pallu sinna kängeste Et sind Jum-
mal warjule Wottaks Ingli läbbi hoida, Et sind
kurrat ei saak's neelda.

13. Kui sa nenda innimenne Palwel' ennast
walmistad, Ning sa olled waewalinne, Pallud
omma Jummalat; Omma süddant kowwaste
Danne sinna tähhele, Et sind kurri ilm ei nela
Egga pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis filmad ülles Taewa pole
palludes, Temma olli Issa sülles, Sinna min-
na iggatses Kui sa lähhad palluma, Iltra ilma
armasta, Salga temma himmo ärra, Süd-
dant taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hoida, Et need wõd-
rad mõtted ka Ei so süddant ärrakäna, Siis ei
jä sa abbita. Et kül sa ei kõnnele, Ohka agga
järgeste, Tühjad kõnned jätta mahha, Ei neid
armas Jummal tahha.

16. Kui sa uskus Jesust pead, Tedda tõest
armastad, Siis sa saad, kui issi tead, Mis
sa ial himmustad. Jummal annab heldeste,
Mis on tarwis sinnule, Loda, ärgo olgo mur-
ret, Senni kui sa õnsast surred.

104.

Water unser im Himmelreich 1c.

Dh Issa taewa rigi sees! Sa käsSid meid
keik süddamest Kui wennaksed sind palluda,
Ning häddas appi kutsuda. Oh! aita, et ei üksi
keel, Waid palwed peaks hing ja meel.

2. So nimmi sago pühhits' tud, So sanna selgest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme auuks järgeste, Et kauks walle, õppetus, Ja lõppeks rahwa rummalus.

3. So riik se tulgo sinno käest Meil nüüd ning parrast iggawest, So Waimo omma an'niga lass' meie jures ellada; Keik pörgo wiha lämmata, So koggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin ilma peäl Sündko kui taewas üllewel, Et sega tahhul olleme, Mis meile sünnib ialge, Keik kurja tahtmist tallita, Mis puab sinnust lahkuda.

5. Peatoidust anna heldeste, Ning mis muud tarwis ihhule, Meid hoia többe, tulle eest, Ning peasta nälja, waeno käest, Et meie rahhul ellame, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil anna andeks meie süüd, Et need ei ial waewa meid, Siis omma wihameeestele Heal meel andeks anname, Ning te meid walmis kartma ka Sind süddamest-hea melega.

7. Meid ärra jätta abbita, Kui kurrat hakkab kiusama, Kui kurri rahwas ukkutab, Ning meie lihha kihhutab, Siis anna woimust kowwaste, Et ussu läbbi woidame.

8. Meid peasta keigest kurjast ka, Et kurri aeg on ellada; Meid hoia kurja surma eest, Ning peasta wiimse hädda seest. Oh! wotta meie hingekest So auu riki iggawest.

9. Nüüd üttelgem keik ussoga: Amen, oh Issand! awwita, Et meie kindlast ussume, Et meie palwet kuultakse, So sanna peäle julgeste Nüüd Amen, meie laulame.

Pühha st Nistmisse st.

105.

Christ unser Herr zum Jordan kam ic.

Ali Jesus sure armoga Jordani jõeale tulli,
Et temma pididi teggema, Mis Jõsa seäd-
nud olli, Siis püdis ta Joannesest, Et
pididi rist'ma tedda, Ja seadis pühha pessemist,
Mis parrandab keik hädda Jesusse werre läbbi.

2. Siis pangem sedda tähhele, Mis se on:
rahwast rist'ma, Sest Jummal käsib kowwas-
te, Et peame keik uskma. Siin peab wessi
ollema, Ei süski paljas wessi, Waid teäl on
temma sanna ka Ja pühha Waimo käsfi, Se
on se ristija issi.

3. Käl sedda näitsid selgeste, Meed tähhed
ning se sanna, Mis Jõsa räkis heldeste, Ja
käs kis mele panna, Et ütles: minno Poeg on
se, Mul on hea meel ta peäle: Siis kartle ted-
da õiete, Ja kuulge temma heäle, Ning wotke
temma sanna.

4. Ka Jummal Poeg on issi teäl, Kes õige
innimenne, Ning pühha Waim on temma
peäl, Kui wagga tuikenne; Sest tulleb meile
uskuda, Et kui meid ristitakse, Kolm-ainus
Jummal ristib ka, Ja nenda walmistakse Meid
temma ello-honeks.

5. Apostlid Jesus õppetas: Et minge ilma
sisse, Ning tehke Jüngriks ristides Keik lodud
innimesfi: Kes ussub ning saab ristitud, Se
peab õnsaks sama, Ja se on uest sündinud, Ei
pea surma jama, Waid pärrib taewa riki.

6. Se,

6. Se, kes ei wotta uskuda, Baid põlgab ärra sedda, Saab patto parrast lõpmatta Kõl tundma põrgo hädda, Ei omma õigus awwita, Se lähhab pea tühja, Se pat se wottab rikku da Keik, mis weel hea on nähha; Ei ommast läest sa abbi.

7. Silm nõab kõi wet siin ollema, Kui rahwast ristitakse, Ning waimus näikse ussoga, Et süd dant pühhaastakse, Kui ello weega tõeste Jესuse werre läbbi, Ni parrandakse rohkest Keik meie hinge tõbbi, Mis parritud ja tehtud.

Pühhaft Öhto = söma = aiast.

106.

Jesus Christus, unser Heyland ic.

Jesus Kristus, Lunnastaja, Jsa wiha leppitaja, Wottis kalli surmaga Meid keik põrgo pinast peästada.

2. Omma surma mällestussels, Meie hinge õnnistussels Jaggas ihho leitwaga, Omma kal list werd meil' winaga.

3. Kes sell' laual' tahhab miina, Togo õiget usko siina, Se kes kurjast siina läab, Temma ello eest seäl surma sööb.

4. Kida wägga omma Eoja, Kes on annud omma Poia, Et ta sinno assemel Hinge heit nud risti samba peäl.

5. Sinna pead uskma sedda, Se roog kolbab neil',

neil, kel hädda On ning raske hinge koorm, Ja suur abhastus kui dige surm.

6. Sedda õnne Issalt taewas Püab südda sures waewas; Kes on ilma ussota, Argo tulgo witte seie ka.

7. Jesus tüleb: tulge waesed, Botke armo, mehed, naesed, Arst ei kolba terwile, Lemma nou neist naeruks pannakse.

8. Kui sa issi woiksid taewa Sada, miiks ma näggin waewa? Egga se roog kolba full, Kui sa ommast wäest saad abbi kül.

9. Kui sa ussüd kindlast sedda, Ning ei salga omma hädda, Siis sa olled walmistud, Ning so hing saab hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste peäle armo heida, Et ta sinnust abbi nääd, Kuida Jummal sulle armust teeb.

107.

Gott sey gelobet und gebenedeyet ic.

Res omma ihhoga meid tänna söötnud, Omma werrega meid jootnud, Sell' sammal' tänno ning ka kitus olgo, Se meil' hinge õnneks tulgo. Kúrieleison. So pühha ihho läbbi, oh Jesuke! Mis Mariaast sund nud tõeste, Meid so pühha werrega Keiges häddas arowita. Kúrieleison.

2. So pühha ihho mei' eest surma pandi, Sest se ello meile anti, Suremat armo ta ei woind meil' näita, Se ei sünni melest heita. Kúrieleison. So arm oh Issand! aias sinno peäl, Et so werri
teggi

teggi immet meil' Ning sa maksid meie süüd,
Gest on Jummal helde nüüd. Kúrieleison.

3. Oh Jummal! omma armo wäggi anna,
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna - arm meil
isfeskis olleks, Ning se roog meil' elluks tulleks.
Kúrieleison. Isand, aita omma waimoga
Sinno mele párrast ellada, Et so risti - koggio -
dus Rahho saaks ja õnnistust. Kúrieleison.

109

Ich komm jetzt als ein armer Gast zc.

Wisil: Nüüd risti - rahwas laulage zc.

Ma tullen, armas Jummal, nüüd, Et sa
mind kutsud woõraks So lauale, kus kal-
list hüüd Mull' walmistasið warraks. Kui nálg
on minno hingele, Kui janno minno waimule,
Et hádda tulleb peäle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa kowwast mur-
ret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa isfi
tead. Sa olled leiwaks, kaewuks ka, Kes sõdab,
jodab armoga Meid, kes sind himmustawad.

3. Siis wotta, õige karjane, Mo hinge jah-
hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kossu-
tada; Sa armo laua walmistad, Sa keikile
se ehhitad, Kes sinno peäle lootwad.

4. Kui tallekenne otsin sind Mo hinge karjast
tagga: So ello - Manna sõdab mind, Kui nálg
mind waewab wägga. So kallis werri jodab ka,
Ei üksige woi lahuta Mind sinno armust árra.

5. Kui põdral' surest pallawast Wee himmo
peäle

peäle tulleb, Et temma külmaast hallikast, Siis janno ärra-aiab: Ni järgeste ma himmustan, Et minna pattust lahti saan Ja rõõmsaks sinno läbbi.

6. Keif ennamiste ihhaldan, Ja pallun agga sedda, Et keif mo pattud kahhetsen, Sest need mull' tewad hädda: Mull' õiget usko anna ka, Mind õigussega ehita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wõtta tommata Sest ilmaast taewa pole, Et ei ma ilma armasta, So arm mull' tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja wihha löppeb süddamest Ni kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middagi Kui agga patto wigga, So jurest polle ühtegi Kui agga puhtust leida, Mo sees on selge hukkatus, So jures selge õnnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha Waimo läbbi, Nüüd jägo minnust mahha ka Keif kurri tö ja häbbi. Mo meelt ja mõtted juhata, Mo kurjad himmud kauta, Mis enne armastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis hinge warra, Ma annan suud nüüd sinnule, Oh! ärra põlga ärra Mo süddant, Kallis peiole, Et risti peäl ni kalliste Mind olled ommaks saatnud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind, Kallis Lunnastaja, Ja armastan sind õiete, Ja otan sedda aega, Et sinna ello-jaggaja Seal keige õnsa rahwaga Mind taewa laual kutsud.

CXI. Paul. Taweti Paulo - Ramatust.

Jch dancke dem Herren von ganzem zc.

Wisil: Minno hing auustab wägga zc.

Minna tahhan Jehowa kita keigest süddamest
Nende õigede nou - piddamisfes ja foggo -
dusfes.

2. Eured on Jehowa teud, Ürrawallitsetud
keik nende hea tahtmisse järrel.

3. Au ja kitus on temma teud, Ja temma
õigus kestab iggaweste.

4. Temma on omma immeteggude mällestus -
se seädnu; Armolinne ja süddamest hallastaja
on Jehowa.

5. Koga on temma annud neile, kes tedda
kartwad; Temma seädus on ikka temma meles.

6. Ommad wäggewad teud on ta teäda an -
nud omma rahwale, Et ta neile piddi andma
pagganatte pärrandust.

7. Temma kätte tööd on tödde ja kohhus;
Tõssised on temma seädmissed.

8. Need on fiinitud ikka ja iggaweste, Ja
tehtud tões ja õigusfes.

9. Temma on omma rahwale ärralunnasta -
mist läkkitanud, Temma on omma seädust käsk -
nud iggawesses; pühha on temma nimmi ja
tulleb karta.

10. Tarkusse algminne on Jehowa kartus;
Üks hea moistus neile keikile, kes sedda tewad,
selle kitus kestab iggaweste.

11. Ritus ja au olgo Jummalale, Issale ning selle Poiale, Ring selle Pühhale Waimule.

12. Menda kui olli algmisses nüüd ning ikka, Ja iggaweste iggawesses aiaks, Amen.

IIO.

Schmücke dich, o liebe Seele etc.

Minno südda, rõmustelle, Jätta patto kombed jälle, Tõtta ärra pimmedusses, Minne wälja rummaiussest, Gest sind laual' kutsutakse, Onnistust sull' pakkutakse, Jesus, ma ja taewa Lõja, Tahhab so sees asset tehha.

2. Minne, jowa ussinaste, Walmista nüüd kassinaste Süddant hinge kossiale, Sinno helde Jesussele, Urgo jägo tullematta, Ohka, palu wiwimatta; Tulle, tulle Jesukenne! Ja mo ommaks armokenne!

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurt rahha kulutakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma aännid ilma; Gest et se on arwamatta, Mis sa lünkid tassumatta, Keik ma ilma kuld ja warra Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh! mis himmo tulleb peäle, Kui so helde tulleb mele, Jesus, Kallis hallastaja! Inimeste leppitaja! Omma ihhoga mind södad, Omma werrega mind jodad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Wärristes ma mõtlen sedda, (Siiski rõmus on mo südda) Se on ärramõtlematta, Se on ärrarõkimatta. Kuis woib innimenne teada, Eht

ka sedda ärranouda, Mis on kerge Jummalale,
Selle keigewägaewale?

6. Jhho, merri annetakse; Leibas, winas
woetakse; Mitto tuhhat sedda söwad, Mitto
tuhhat sedda jowad, Ommeti on kullumatta,
Jaggatakse löppematta. Kel on tarkust sedda
moista, Kui ei waimo walgus paista?

7. JESUS! minno öige ello, Jesus! minno
rõõm ja illo, Jesus! keigesurem warra, Ürra
taggane must ärra. Põlweli ma langen mah-
ha, Jhaldan ja pallun sedda: Lasse sedda kal-
list roga Mind mo heaks, so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast isfi Lunnastama in-
nimesfi; Omma hinge ärra andsid, Raske-
risti meel kandsid; Wallasid ka omma werre
Jlma patto pärrast ärra; Se mind iodab õn-
nistusses, Sinno armo mällestusses.

9. Jesus! kallid hinge toitja, Jesus! patto
ärrawoitja, Te, et ei sa hukatusses Ma so
laua ossalisses. Sinno arm mo meles olgo,
Ja mo süddamesse tulgo, Et ma nenda, kui
sün waewas, Jään ka sinno ommaks taewas.

III.

O JESU, meine Bonne etc.

Wisil: Nüüd wotkem Jummalale etc.

Sh JESUS! rõmo saatja, Mo hinge walgus-
taja! Ei ükski ilmas joua Käl sinno hel-
dust kita.

2. Mull' kallid aännid andsid, Ning maggu-
saste toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hin-
ge rõmustasid.

3. Mind

3. Mind többist parrandasid, Mind waest sa
arwitansid, Mind näljast söötsid, jootsid, Ja
issi ennast andsid.

4. Eest süddamest sind tannan, Ja se eest
kitust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sulle
hawa tehti.

5. Sa risti kannatasid, Mind sega rõmustasid,
Sul hädda, murre olli, Mis sulle pattust tulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo peäle armo
heitsid; So hädda, surm ja wallo On minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist ar-
mo tunda; Se kallis hinge warra, Se wottab
patto ärra.

8. Easf' mind so wägge kita, Ning se mo meles
olla, Et issi hole kandsid, Ja taewa roga andsid.

9. Já minno süddamesse, So werrega mind
pesse, So Waim mind pühastago, Need pat-
tud löppetago.

10. Nüüd ollen pattust lahti, Et neid mull'
andeks anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja di-
ge ello annab.

11. Oh! anna, kurni ellan Ja siin ma-
ilmas ollen, Sind kindlast armastada, Ja sin-
nust osja sada.

12. Et patto eest woin hoida, Ja kindlast pal-
wess' jáda, So risti wastowõtta, Ja lihha
himmo iätta.

13. Mis ial wõttan ette, Siis olgo se mo mõtte,
Mis annid minna sanud, Et sa mind kosfutanud.

14. Nüüd polle wigga mulle, Kui surren, sur-
ren sulle, Ja peäsen surma waewast, Ning naän
sind, Jesus! taewas.

Pattustpöormisest.

112.

Liebster Jesu, Trost der Herzen ic.

Ammas Jesus, rõmustaja, Innimeste Lunnastaja, Keik ma ilma ainus õn! Kui ma allati ja ikka Omma hirmsa patto wigga Minno mele tulletan, Ei siis minna noud woi leida, Et ma so eest woiksin seista.

2. Pattuses ma ilmal' sündsin, Ning ka monda kurja teggin, Minno hing on roppust täis, Keik head minna kautasin, Kurja jälle wallitse sin, Müüd mind seyb põrgo kōis. Pāwa pāwalt patto hawad Dālamaks mo mele läh'wad.

3. Issand! Kuhho pean kāänma, Kus so wihha eest pean jāma? Seest ei olle rahho mul; Ma ilm ümber, Pea peäl taewas Hirmutawad mind siin waewas, Kurrat teeb mull' hādada kül, Ja mis mind weel ennam waewab, Keik se loom mo peäle kaebab.

4. Oh! sa wagga patto kändja, Omma ello ärra andja Jesus tulle appi nüüd! Olle mulle Lunnastajaks, Omma Issa leppitajaks, Kauta mo sured süüd; Tahtsid sa mind lunnastada Anna ka sest ossa sada.

5. Kaskest ollen patto teinud, Ennesele nuhtlust saatnud, Sedda kurwast tunnistan; Agga minna tullen tõttes, Ja so pole kummardades
Eapse

Lapse kombel ihaldan: Olie jälle armolinne,
Pallun minna häddalinne.

6. Kui need Inglid rõõmsaks sawad, Pattused
kui ümberpöörwad, Kes on ärraeksinud, Jesus!
mind nüüd ärra põlga, Waid mind armust was-
tomotta, Et ma andeks pallunud; Mis ma patto
teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Argo ennam
kurwastago, Jesus ellab minno sees, Temmata
ma ollen kaddund, Temma läbbi uest sündind,
Temmas ellan iggawest, Temmaga ma muidas
maggan, Ja seäl taewas õnsast hingan.

113.

Her, ich habe mitgehandelt ic.

Wisil: Jesus, surma ärrawoitja ic.

Jesand! Kurja ollen teinud, Oh mind koor-
ma raske pat, Sedda teed ma polle kái-
nud, Mis sa mulle juhhatad, Ja nüüd tahhaksin
kül minna Hirno parrast warjul miina. Jesus!
Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

2. Agga kuhho woiksin jouda Sinno selge sil-
ma eest? Ehk saaks ülle merre souda, Hauda
peita hädda sees, Ehk mul olleks tule tiwad,
Siiski, Jesand, sa mind leiad. Jesus! Jesus!
aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnistada, Et ma kurri kol-
bage Sinno lapseks nimmetada, Wotta mind
so armule, Ärra lasse patto lihha Süttitada
sinno wihha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis
ma ikka tännan sind.

4. Ehl üks innumenne jouaks Merre liwa luggeda, Ei ta siiski ilmas sudaks Keik mo pattud armada, Egga se woi ial sada Keik mo wigga nimmetada. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

5. Minno silmad wotke nutta Woido wägga ärdaste, Oh! et peas woiksin turtta Wet weel ikka rohleste, Et ma woiksin omma häbbi Nuttada mo silma läbbi Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

6. Oh! et fangeks nutto, oiaks Lähhäksid mo pissarad, Ja mo silmist werri woaks, Et jo nutmast löppewad; Oh! et need kui laened merrest Toujeksid mo filmifestest. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

7. Agga, Kristus, sinno hawad, Ja üks werre tiigofe Minno pattud parrandawad, Kustutawad koggone; Sest ma sinno jure tul- len, Et so hawus warjul ollen. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

8. Sinno selga koormat löidan, Wiska pattud merresse, Ennast puhastada heidan, Pes- se lumme, karwale, Sinno pühha Waim mind saatko, Et ma ial sust ei lahku. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

114.

Straf' mich nicht in deinem Zorn ic.

Sland, omma wihha sees Ärra sa mind nuhtle, Sest so Poeg on wahhemees, Ar- mo saatnud mulle, Mul on nüüd Paljo süüd, Siiski armsanna, Ärra wihha kanna.

2. Kes sind surmas kulumab, Kes so armo
 Eidak, Ning so nimme auustab, Gulle tänno
 annab! Hoia sa, Pallun ma, Pörgo wallo
 tundmast, Uita surra önsast.

3. Issalikko armoga Minno peäle wata,
 Minna ollen rõmota, Rõmo mulle sata, Kan-
 nata Minnoga, Te, et hinge hawad Jälle ter-
 weks sawad.

4. Waat, mis nõdder ollen ma, Wägga
 nõrgaks lainud Keik lu, kondonid walloga, Ei ma
 patto teinud, Nuttoga Pannen ma Uiuma mo
 sänge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Roggoniste wäs-
 sind, Hingel iggaw odata, Ohtades ma tūd-
 dind. Kauaks sa Nitmatta Jättad hingelesse
 Sure murre sisse?

6. Tagganegge waenlased! Gest mind Jum-
 mal kuleb, Tagganegge wastased! Kes teist en-
 nam holid? Sinno ees usso sees, Jummal,
 minna seisan, Armo rohkesti leian.

7. Au nitud olgo Jummalal, Issal' ning
 sell' Poial' Waimul', usso andial', Selle püh-
 hitsejal', Kitada, Tānuada Tahhan temma
 nimme, Kes teeb sure imme.

II5.

Ich armer Mensch, ich armer ic

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha ic.

Ma waene muld, kes patto teinud, Siin sei-
 san, Jummal, sinno ees, Ma ollen kurja

tee peäl káinud, Oh árra nuhtle wihha sees. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

2. Mis hádda tulleb minno peále, Et ollen hirmfast efsinud, Oh! saaksin minna armo jálle, Ma waene laps. kes patto teind. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh! kule armas Jsa, taewast, Kui wägga minna kissendan, Ja aita mind sest patto wae wast, Et andeks andmist himmustan. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno heále, Kui kaua ilma ihaldan? Eks sinna heida armo peále, Kui dhlan, pallun, iggatsen? Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

5. Kúh hirmus suur on minno hádda, Ei woi mu úkski parrata, Sa úksi kelad árra sedda, So arm woiw sedda wáhhenda. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kurja tööd ja patto möda Mull' árra wotta tassuda, Oh! anna onma heldust teáda, Ja te mind omma's lapses ka. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

7. Et rági agga úhhe sanna, Et kulen waene efsia, Need pattud mulle andeks anna, Siis ollen so sees pattota. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

8. Sest minna ussun, et mö walwed Ei já nüüd wastowótmatta, Sest minno mötted ródmfaks läh'wad, Ei need mind ennam kurwasta. Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

116.

Sey mir doch gnädig, o mein Gott ic.

Wisil: Niid põlgan minna rõõmsaste ic.

Mo Jummal, hallasta mo peäl, Kes wägga helde olled, Mo patto hädda katta weel, Mis süddant, meelt ja mõtted Mi rikkunud, Et kurwastud Ja sures häddas ollen, Kui patto wallo tunnen.

2. Oh! puhhasta, oh, pesse mind Mo patto rojast heldest, So hawades ma otsin sind, Mo Jesus, aita noppest, Siis rõõmsaks saan, Ma tunnistan, Et patto teind mo südda, Oh! pesse, Issand, sedda.

3. Se rõõg mull' polle teadmatta, Mis sulle maksma pean, Oh! anna andeks, kannata Weel minnoga, ma tean, Et sured süüd, Mis tunnen niid, So wasto ollen teinud, Mis sinno Poeg on maksnud.

4. Sa olled õige, tõsised Ja head on sinno teud, Mis meie muud kui sullased, Kel paljo lülekohhut? Sa rojatta Ning pattota, Meid olled puhhaks lonud, Pat on meil' rojust tonud.

5. Waat, minna ollen nenda ka Kui keik muud innimesed, Ma polle sündind pattota, Waid kui keik häddalised. Mo sündminne On pattune, Mind himnud rojastanud Misga mind emma sanud.

6. Tõt Jummal sinna armastad, Mis sallajas on nähha, So sannaga mind õppetad, Se woib mind targaks tehha, Mis ellades Siin ilma

seest Ei targad olle leidnud, Et ennast targaks pannud.

7. Isoppiga nüüd ripputa Mo peäle, et saan puhtaks, Mind lumme, walgeks lopputa, Et ma ei lähhä uhkeks Ni süddames Kui kumbedes, Waid sind ükspäinis nouan Ja sinno pole jowan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on lu-
kontil' maggus, Sest minna ollen rammota,
Et kontist üddi kaddus. Oh! kauta Mo pat-
to ka Ja temma hirmsa häbbi, Ja parranda
mo többi.

9. Mull' Jummal! puhhast süddant lo, Sest
sedda mo hing puab, Mo patto wallul' otsa to,
Mis mo peäl kuria hüab; Mind uenda So wai-
moga, Kes tõssine, mind täida, Ning abbi
mulle näita.

10. Oh! ärra nuhtle wiikka sees Mind sinno
Poia parrast Mo Isä, wäggero abbimees!
Head jagga Waimo warrast. Mind jahhu-
ta So abbiga, Et woin so peäle lota, So
Waimust rõmo ota.

11. Neid pattusid siis tahhan ka So nouud
õppetada; Kui enne so nou tunnen ma, Siis
woin neid juhhatada. Mind aita nüüd, Keif
rasked süüd Mull', Jummal, andeks anna,
Ning murret mo eest kaäna

12. Sull' peab parrast minno keel Ning süd-
da tänno andma, Mull' tulgo sinno kääst se meel,
Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsaste Ning
jārgeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning südda
sinaust õppeb.

13. Sest ennam sa ei tahhagi Neid õhwri ja
neid

neid andid, Mis ihho polest anneti; Waid sed-
da rõmuks panned; Kui kurwastud Ning ah-
hastud On meie waim ning südda, Käl ohwriks
tahhad sedda.

14. Sioni üllespiddaja, Oh! aita omma
rahwast, Ja nende mürid ehita Keik ellawat-
test kirowast: Mi kindlaks jääb Sin, Kuni saab
Jerusalem seält mahha Sell' kassuks, kes on
wagga.

15. Siis ohwori, pühha wotwad sull' Keik
wagaad pühhitseda, Mis on so mele pärrast
Käl, Ning ei sa ial otfa: Seäl pühhaste, Ning
rõõmsaste Sind, Jesand, pühhad kiitwad, Ning
sulle suurt au näitwad.

117.

Erbar dich mein, o Herre Gott ic.

Mo peäle heida armo nüüd, Mo Jummal,
sest so arm on suur, Mult wotta ärra pat-
to süüd, Et minno sees on patto juur, Ma ollen
eksinud wasto sind, Se waewab mind mo südda-
mes, Sa nomid wägga õigest mind, Ei püssi
kurri sinno ees.

2. Ma tullin pattus ilmale, Mo emma sai
mind patto sees, Ebt pead sinna armsaste, So
tarkust näitad sa mo ees, Mind Isoppiga puh-
hasta, Ja pesse lumme, karwale, Lass' mulle
rõõmo kuluta, Siis rõõmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to, Waid unnusta mis
eksinud, Mo fisse puhhast süddand lo, Siis ollen
uest sündinud, So pallest ärra põlga mind, So
Waimo

Waimo anna minnule, Mind õnsaks te, ma
pallun sind, So waim mind aitko rõmule.

4. Ma tahhan, Issand, pattused Reik õige
tele juhata, Et mahhajawad kurjad teed, Mind
wõtta armust wadata, Oh Jummal! armo an-
dia, Ning werre süüst ka peasta mind, Siis näit-
se õigust armoga, Sepärrast minna kidan sind.

5. Neid ohwrid sa ei armasta, Neid anda
meel mul olleks kül, Kes ommad pattud palwe-
ga Siin kahhetseb, on armas sull', Neid ohw-
rid toon ma sinnule! Oh! joua armust tehha
head Se õige risti rahwale, Siis sinna õigust
ohwriks nääd.

118.

So wahr ich lebe, spricht dein ic:

Wisil: Oh Issa! taexxa rigi sees ic.

Mi kui ma ellan tõeste, Meil' ütleb Jummal
heldeste: Ei olle minnul rõmo fest, Et huk-
ka lähhab iggawest Se waene willets pattune,
Waid et neist pattust pdrab se.

2. Se sanna usso, pattune! Ning ärra mõt-
le kaksite, Gest saad sa armo, rõmo kül Mis
Jummal tootanud sull', Ning kinnitanud wan-
dega; Onnis, kui pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle holeta, Kül aeg weel, ärra
mõttele sa Ma tahhan rõõmsast ellada Ning pär-
rast, kui saand wannaks ma, Siis tahhan pat-
to wihkada, Kül Jummal wõttab hallasta.

4. Kül Jummal tahhab tõttada Sind pattust
wastowõttada, Kes agga patto sisse jääb, Ning
ikka

ikka wasto oksa teeb, Ei heida armo hinge peäl,
Se peab wallo tundma seäl.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Kristus
so eest surmatud, Ei temma siiski kinnita, Et
pead homseks ellama, Et tulleb surm, on teada
kül, Waid teadmatta se aeg on sull'.

6. Et ellad tänna, pöra weet, Ehk homme
teine järg on teäl, Kes tänna terwe, punnane,
Kül homme äkkist surreb se, Kui olled pattust-
pöörmatta, Siis pead pörgus põllema.

7. Mind aita, helde Jesuke! Et sulle jowan
peage, Ming enne pöran fermeste, Kui surm
mind kiskus äkkiste, Et tänna, iggal aial ka,
Ma woiksin õnsast lahkuda.

119.

Ach Gott und Herr! wie groß ic.

Oh! armo juur, Mo pat on suur, Mis min-
na wötnud tehha: Ei olle teäl Ma-ilma
peäl Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Hea warri kül Ma-ilma otsa
jåda, Ei siiski ma Jå häddata, Et patto palk
on teada.

3. Gest sinnule Ma pattune, Mo armas Is-
sand, töttan, Ja pallun sind, Oh! kule mind,
Et sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Sega ma
rahkul ollen; Et nuhtle teäl, Ja aita seäl, Kui
ma so jure tullen.

5. Ka kannatust Ja parrandust, Oh Issand!
anna mulle, Ja arowita, Et laitmatta Ja wag-
gast ellan sulle.

6. Ze minnoga, Kui tunned ja, Keik heaf's ma sinnust wottan, Mind walmista, Et löp matta So pole üksnes hoian.

7. Kui linno wiis, Et temma siis Käl ennast warjul hoiab, Kui tuiß on ees Ning hädda käes, Ka omma asset leiab:

8. Misammote Ma pattune So harwa sisse tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So jures, Jesus, ollen.

9. Ma ollen seäl, Ehk hingel teäl On ihhust ärraminna; Siis taewas mull' Saab rõmo kül, Kui minna lähhan sinna.

10. Au Issale, Ning Poiale, Ka pühhal' Waimul olgo; Müüd süddamest Ja iggawest Meist keikist Amen tulgo.

120.

O Vater der Barmherzigkeit ic.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste ic.

Oh! helde armo Issa, sind Ma waene pal lun wägga, Oh! ärra põlga sinna mind, Et tunnen omma wigga, Ma ollen paljo pattud teind Ning eksitusse tee peäl käind, Keik sedda andeks anna.

2. So sure wäe läbbi mult Keik pattud wotta ärra, Mind lasse sada tarkust sult, Ja anna taewa warra, Head tahtmist, wägge, pühha nou, Et keikist tulleks sulle au, Mis minna wottan ette.

3. Oh! Jesus õnnisteggia, Sa olled ärra maksnud Mo pattud omma werrega, Ning armo mulle

mulle saatnud, Oh Taweti Poeg, hallasta! Oh helde Jummal, arowita! Mo nutto, palwe kule.

4. So werre harwad, surm ning piin Mo hinge kasuks tulgo, Ning mis sa kannatanud siin, Mo õnnistusseks olgo, Oh! omma Issa pallu sa Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista hukka.

5. Oh pühha Waim! kes rõmustad, Sa õige juhataja, Kui pat ning himmud kiusawad, Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa woimustke, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lihha himmo wihkan.

6. Kui surma tund on pea lã, Siis woitelda mind aita, Et kurrati ning temma wõe Ma woiksin ärrawoita, Et haigus, hädda, kurwas-tus, Se surma waew ning ahvastus Mind saatwad taewa pole.

121.

Herr Jesu Christ, du höchstes Gut etc.

Oh Jesus! üllem abbimees, Sa armo hallik taewas, Et wata, kuida minno sees Mo hing on sures waewas, Et patto süüd mind wae-wawad, Ning mind ni wägga kiusawad Gest, mis ma ollen teinud.

2. Gesamma sure hädda sees, Oh Issand! appi tõtta, Ning olle õige abbimees, Mo süüdamest neid wõtta, Et patto sisse ma ei jä, Ning surma hukkatust ei nä, Ja iggawest ei kau.

3. Kui minna hakkan mõtlema, Mis ial ollen teinud, Siis tahhab südda katkeda, Gest ollen
arraks

arrak's läinud, Mo nou ei hakka kühhogi, Waid
hukka saaksin wimati, So sanna kui ep olleks.

4. Sesamma sanna tunnistab, Et andeks an-
netakse, Mis pattud südda kahhetseb, Ning et
neid unnustakse So armo neile tootad, Kes kur-
wast melest palluwad, Ning uskwad sinno sisse.

5. Et minna ommast melest nüüd, Kui sinna
tead sedda, Ka leian palju rasket süüd, Need
terwad mulle hädda! Sest tahhaksin so werrega
Mind lasta pattust puhhasta, Kui Tawet ning
Manasse.

6. Sest langen minna põlweli, Oh Jsfand!
sinno ette, Sind pallun minna allati: Et rõ-
musta mo mötte. Oh! anna andeks heldeste,
Mis minna ollen kurjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Jsfand Jummal! hallasta Ning anna
andeks mulle, Mo kurba süddant rõmusta, Siis
tanno annan sulle, Ja tahhan hea melega So
nimme auuks ellada, Ning sinno sanna kuulda.

8. So Waimoga mind kinnita, Mind aitko
sinno harwad, Ja pesse mind so higgiga, Kui
lõpwad ello päwad, Ning korrista mind õnsas-
te Siit kurjast ilmast, Jesuke; Wi taewa seltsi
Amen.

122.

Ach! was sind wir ohne Jesu 2c.

Wisil: Jummal ma ning taewa Loja 2c.

Sh! kui waesed, waewalissed Olleme Jesus-
seta, Nõdrad ka ning häddalissed, Ar-
mas Jesus hallasta! Meie waeste peäle wata,
Armust meile abbi sata.

2. Sinnota, oh Issand Jesus! Dimmedus ses olleme, Usüst tulli meile kurjus, Patto wae wa tunneise, Süddamesse ussi wihha Tikkub, wottab wallo tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus! Pörgo, kur rat hirmutab, Mul on waia usso julgust, Hufkatus mind ahwardab, Süddamest pat hirmfast ilmub, Seäl se pörgo tulli raksub.

4. Sinnota, oh armas Jesus! Meie ei sa eddase, Ma ilm puab keikis pa:kus Eksitada kurjaste, Puhho ahwardab ning pillab, Puhho kawwalaste, libbab.

5. Helde Jesus! sa tead ammo, Et siin nõdrad olleme, Rammato on meie rammo Meie elus järgeste, Saggedaste kommistame, Eksitusse sisse same.

6. Kinnita meid, armas Jesus! Aita, kui on hädda lääes, Te meid targaks, sinno walgus Olgo wäggen süddames; Anna mulle sinno armo, Siis mo südda tunneb rõmo.

7. Nihku ärra, wäggen Jesus! Kurja waimo tiggedust; Et so pruut woiks olla rõmus, Põra temma wiggadust, Kui sa tahhad rõmustada, Ei woi ükski kurwastada.

8. Zoeta meid, maggus Jesus! Sada tele heldeste, Et siin kaimme ommas ellus Sinno tee päel fermeste, Patto himmust tagganeme, Jamis hea on, iggatseme.

9. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko meile wägge ka, Et so mele pärrast meie Järgest woime ellada, Walmista meid, armas Issand, Kolbaraks te meie süddant.

10. Siis saab täuno, Jesand Jesus, Sulle suust ning süddamest, Siis ka meie woime kitust Sulle anda keigest wäest. Siis sind Jestsust auustasse, Keikis paitus lidetasse.

123.

Wo soll ich slichen hin ic.

Dh! Kubbo lähhan ma Mo patto koormaga? Kust pean armo leidma? Kes saab mull' abbiks joudma? Et keik ilm appi tulleks, Mul siiski hädda olleks.

2. Oh armas Jesuke! Ma tulken sinnule, Mo peäle armo heida, So helde süddant näita, Mind wotta armust wasta, So werrega mind kasta.

3. Ma waene pattune! So peäle julgeste Ma tahhan pattud heita, Et woiksin armo leida, Siis sinno pühhad hawad Keik õnneks mulle sawad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhhasta, Mo kurba süddant aita, So armo mulle näita, Keik pattud kinnikatta, Ning merre pohja mätta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesufen! Et sa mind pattust peastnud, Ja olled neid ka süstnud So omma haura sisse, Seal maistid sa neid isse.

6. Ehl suur mo patto tõ, Siis saan neist wallale, Kui ma so werre wottan, Se peäle kindlast lodan, Kes sinno jure jouab, Kõl häddast abbi leiab.

7. Mul

7. Mul palju wata kü, Mis justki tarwis
mull' Mo õnneks keik on todud, So werre lãb-
bi sadud; Sega ma woidan ärra Keik patto,
põrgo kãrra.

8. Ehk kurrat wãega Mind tahhab hirmuta,
Mul polle süski hãdda, Sa, Jesus! woitsid
tedda, Ja sinno pühha werri Eõõb mahha tem-
ma leri.

9. So werri tõeste Teeb sure imme. tõ, Et
felle wãe lãbbi Keik rahwas leiab abbi, Se
peãstab surma kãest Ja patto, põrgo wãest.

10. Ma lodan, Jesand, sest So peãle süd-
damest, Ei ma woi hukka miina, Et suraud
õlled sinna, Ning minno pattud kannud, So
riki mulle annud.

11. Mo süddant juhata So pühha waino-
ga, Et kurja mahhãrtan Ning sinno jure tõt-
tan, Et woin so jure jãda Ning taewa riki sada-

124.

Ich armer Sinder komm zu dir ic.

Wisil: Oh Adam! sinno ekscius ic.

Dh minna waene pattune! Kui raske on mo
südda, Mo armas Jummal! sinnaule Pean
tunnistama sedda; Reed pattud mull' On ras-
ked kü, Mis minna ollen teinud, Õks kurri te
On kurjaste Maast maddalast kü kãidud.

2. Kes woib keik lillesarwata, Mis sinno was-

to tehtud? Ei woi ma siiski sallata, Et se teif
sinnust nähtud; Mind arwitas Ja lunnastas
So armas Poeg, oh Jummal! Ning ommeti
Meid petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab üllesträfida, Mis head sa mulle
teinud? Kui kohhus olli tännada, Se melest är-
raläinud; So warraga Mind rohkest ka Siin
issa kombel toitsid Kui omma last, Ja helledast
So armo süüles hoidsid.

4. Sa ootsid tänna päwani, Et piddin pat-
tust pöörma, Ja läksid aastast aastani, Kui
wiibsin, kannatama; Ei nuhheldud, Kui teini-
nud Ma kurri inimenne, Sa hallastad Ja par-
randad, Et olled armolinne.

5. So fanna on mind sagedast Mo patto
pärast nomind, So pühha Waim on wägge-
wast Mind sinno jure kuisnud, So armo läed
Mull' teggid hääd, So pole täffsid jouda, Ka
sundsid sa Mind ristiga Sind jälle takkanouda.

6. Et sinna küll ni heldeste Mull' olled armo
annud, Ma ollen siiski bälaste So fanna was-
to pannud, Mo rummalus Ja wallatus On ülle
lätte läinud, Ei olle sa Siin hirmoga Mull'
siiski otša teinud.

7. Küll sinna woinud peage Mo ello lõppeta-
da, Mind kurja sullast älliste Siit ärrelauta-
da, Küll kangeft sa Woiud nuhhelda Ja kohhe
ärreheitä, Nüüd otad weel So Issa meel, Et
tähhad armo näita.

8. Kui sedda mõtlen järgeste, Siis tulleb mur-
re peäle, Et minna nenda hulluste Teind pattud
uest

uest jälle. Käl pörgusse Ma töeste Raud vid,
din hukka sama, Seäl fardan ma, Et walloga
Mull' peaks tasfutama.

9. Ei sunni mulle Kurjale So lapsel's nimme-
tada, So lange hukkamisiminne Wot's mulle
ossaks jada, Mi libbe surm On patto foorm,
Se on mull' ammo teada, Kui arwataks, Mis
eksitaks, Ei woi ma õnsaks sada.

10. Oh helde Jummal! hallasta, Ja näita
armo mulle, Et sure allandussega So sure tul-
len jälle, Mind truiste Ja armaste Sest ras-
kest murrest peasta, Kui sinna ka Ei kossuta,
Kes siis woi so ees seista?

11. Oh! anna jälle rõmoga So Jäsa süddent
näbha, Meed pattud hevis lõppeia, Et hea! ma
woiksin tehha, Keit minno tö Ja tahtmine So
meie pärrast tulgo, Kui surren teäl, Mull' tae-
was seäl Hea asse hingel' olgo.

125.

Treuer Gott ich muß dir Klagen ic.

Wifil: Sion kaebab sures häddas ic.

Oh! tru Jummal, sulle kaeban, Et en hädda
süddamel, Kurjaste ma enaast waarwan,
Kui sul teada ennesel, Mis suurt nõdrust tun-
nen ma, Ei woi ülesrätida, Kui se kawwal-
waim mind kiusab, Nisuda mo usko puab.

2. Jummal, sinna issi tead, Et mull polie enne-
fest Ühtegi, waid sinna jaggad Keit head ommaist
heldest kääst, Mis on ial minnus hä, Se on sin-

no armo tš, Sinna usko mulle annad Ning ka
leikile, kui arwad.

3. Minno heält, oh Jummal! Eule, Gest so
pole kissendan, Tõtta sinna arpi mulle, Mui-
do minna hulla saan, Kurrati tõõd rikku sa,
Minno usko kinnita, Et ma sinno peäle lodan,
Süddames ka Kristust hoian.

4. Jesus, kes leik armo annab, Sa ei lülka
ennesest Tedda, kes so risti kannab, Waid sa
kostad temma eest. Eht se usk on pissoke kui
sinnäpi terrake, Ommeti saad sinna nähha, Et
woib jured asjad tehha.

5. Mulle armo anna sinna, Et kurb ollen kog-
gonist; Alita mind, et woidan minna, Kui on
paljo woitlemist; Minno usko kinnita, Wai-
moga mind ehhita, Et woin waenlast mahha-
lúa, Ning so abbi eest sind kita.

6. Pühha Waim! sa rõmustaja, Issa Poia
sarnane Jummal, õige jahhataja Olled sinna
waggale: Usk, mis tunnen süddames, Tulleb
üksnes sinno kääst; Olla ikka weel mo abbi,
Hota mind so wäe läbbi.

7. Sinna kallis õppetaja, Olled armo pak-
kunud, Wotta head tõõd lõppetada, Mis sa
olled hakkunud; Nõõdra usko kawatata, Et tait
woimust saaksin ma, Kunni Issa riki tullen,
Uyhes pühhadega ollen.

8. Jummal leige üllem Jummal! Issa, Poeg,
Waim olled sa; Minna waene ollen rummal,
Wotta sa mind aidata, Kui se kurrat kurjaste
Püab, et ma kaksite Dean mõttema so armust,
Lahhi jama sinno rõmust.

9. Kisu mind nääd temma wörgust, Mis ta panneb säälaja Minno kahjuls; temma lörkust, Armas Jummal, kauta. Kikku ärra tiggedust, Kurja waimo kawwalust, Tulleb patto wasto panna, Ikka mulle woimust anna.

10. Peästa, Jesand, ussinaste Omma last, Kes waewa nääb, Mita tedda wäggewaste, Kuni hädda möda lääb, Rui üht last mind tallota, Ei woi kurrat kitelda Siis, et mind on hukka saatnud, Kes so peäle lotes waatnud.

11. Abbimees sa olled mulle, Jesand, wäggew kaitsta, Jbho, hinge annan sukke, Jummal, ärra wiwita Omma abbi: peästa mind kurratist, siis tännan sind, Häbbiks sago temma isse, Jägo ikka pörgo siise.

12. Et suur on so wäggi, sedda Tahhan kita järgeste, Et mo abhastust ning hädda Oled pöörnud heideste. Ei ükspäinis ilma peäl, Waid ka pärrast taewas seäl Tahhan tanno kulutada, Jggawest sind auustada.

126.

Allein zu dir Herr Jesu Christ ic.

So peäle üksnes, Jesule! Siin ma peäl minna lodan, Sa olled rõmuks minnuse, Kust maialt rõmo otan? Ei olnud enne keddagit, Ei olle weelgi ükski nüüd, Kes mind woiks häddast peästada, Sind pallun ma, Mo lotus Jesus! awwita.

2. Mo pat on suur ning raske kül, Mo südda nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks muul, Et

peästnud mind so hädda, So Issa seadis taewa sees, Et sinna oüed wahhemees, Gest patto süüst saan lahti ma, Te tö, eks sa, Mis sinna motnud toota.

3. Oh! anna armust minnule Head usko ning head tehha, Et ma so armo kindlaste Mo süddames woin nähha, Ning järgest armastada sind, Ja liggimiest kui eunnast mind, Mo wiimisel ot-sal arwita So wäega Kurratit minnust aiada.

4. Au olgo Issal' üllewel, Kes paljo head meil' annab, Ning temma Poial' Jesusel, Kes mei' eest murret kannab, Ka pühhal' Waimul' olgo au, Kelt tulled abbi, õn ja nou, Mind aitko Issa helde meel' Siin ilma peäl, Ning iggawest seäl üllewel.

127.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir ic,

So pole, Issand, süddamest Ma tõstan om-ma heäle, Mind peästa patto hädda seest, Ja hallasta mo peäle! Gest, kui sa tahhad ar-wata Keif wõllad, mis mul teadmatta, Kes siis so ees wõib seista?

2. So ees ei maksa muud kui arm Need pat-tud andeks anda, Keif meie tö on tühhi põõrm, Kes wõib so wihha kanda? So ees woi ükski surusta, Waid peame keif hirmuma, Ning el-lama so armust.

3. Sepärrast sinno peäle nüüd, Mo Jummal! minna iodan, Mo süddames muud ühtegit Kui et süst abbi otan, Mis sinno fanna tootab Ning
minno

minno hänge rõmustab, Se peäl ma ollen julge.

4. Ehl sinna kava wiwitad Mo häddas arpi tulla, Weel ussun ma siad Jummalat, Ja tahhan julge olla, Kui teeb se uskik Israel, Kes sünnib Waimust üllewel, Ning Jummalat weel otab.

5. Ehl suur on meie sü ning pat, Mis sinno wasto tehtud, Meid süski sinna armastad, Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige karjane Kes sannast ning ka teust hä, Meid peästa keikist parrust.

128.

Waschet euch ihr Volk der Sünden ic.

Wifil: Sion kaebab süres häddas ic.

Teie kurjad innimesed, Teie rasled pattused, Urge olge kangekaelsed, Puhhastage südamed, Jätke mahha kurja tööd, Saatke ärra pattud keik, Kui teid pean armastama, Ja teid pattust lahti peästma.

2. Wotke õiget teed siin minna, Wotke õiget õppetust, Tähke head ja minge sinna, Kus ep olle hukkatust. Teie aeg on lühhike, Surm kül tulleb peage, Wotke ni kui tahhan, tehha, Andke wennal' armo nähha.

3. Tulge süs mo jure jälle Murretsedes, uskudes, Wotke peäle ue mele, Ued kumbed ellades. Teie patto eksitust, Kus teil' tulleb kurwastust, Peab andeks annetama, Meid ei tahha mälletada.

4. Kui on teie patto hawad Ni kui werri punnased, Süski nemmad walgets sawad Walge

willa karwasets, Kui ma pea puhhastan, Ja
kui lund neid selletan, Jeesus! se on sinno san-
na: Mulle pattust põõrda anna.

129.

Ach! was hab ich ausgerichtet ic.

Wisil: Sion kaebab sures hãddas ic.

Woi! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
elstinud, Jummal issi on mind nãinud,
Gest ma kũpset's lãhhãn nũid; Minna wãgga
hãbbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma
sind, oh Jummal! jãtnud, Ning ni sulgest põr-
go tõtnud.

2. Wãrristes, mo Jummal, kaeban, Et ma
olnud wallato, Patto pãrrast ennast waewan,
Sinna wãgga oled jo; Minno lihha tiggedus,
Se on õiget waggacust Põlgnud, ning so was-
to pannud, Ja so wiuha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud hãbbi Sinno wasto el-
sida, Se lãrs minno hingelãbbi, Kui jãin il-
ma pattota: Nũid et sedda kãbbetsen, Ning mo
pattud malletan, Ei ma kusti rõmo leia, Ei ma
hingel' asset tea.

4. Mitto aastat ollen lãinud Hullust peast mo
patto teed, Taewa ellust mõda lãinud Kui need
kanged pattused; Ei ma tunnud elãdes Patto
koorma sũddames; Ussin ollin põrgo joudma,
Oh! kust pean armo leidma?

5. Taewa pole pean waatma, Uggã minna
hãbbendan, Kes mind siina tulleb saatma? Pat-
to

to pärrast ehmatan; Minna ollen wädr, et sa
Mind mo raske pattoga Kobhe pörge sisse lül-
lad, Jhho; hinge hopis hullad.

6. Raddugo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hulka filma-terra, Mis se
tühja iggatsseb; Olgo wantud koggonest Patto
himmud iggawest, Ja se mötte patto peäle Ol-
go ärranetud jälle!

7. Pat! oh kuida olled sinna Raskem koorm
kui kirowiring! Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jummal
hirmutab, Ring mo süddant kurwastab, Rusk
ma pean abbi leidma? Kes mind aitab kasko
tätma?

8. Jesand! teik on sinno wäes, Sinna ai-
nus abbimees, Minno hädda on so kääst, Sa
woid peästa surma seest, Sinno peäle lodan ma,
Ei woi ennast aidata, Wotta mind nüüd uels
tehha, Et saan sinno rõmo nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mötte, Mis sest
pattust tullewad, Minna largen sinno ette, Pal-
lun sind, mo Jummalat: Ärra minne kohtusse,
Näita armo minnule, Kui sa tahhad kohhut
moista, Kes siis sinno ees woib seista?

10. Sest et Jesus risti kannud, Armas Jum-
mal, hallasta! Et ta ennast surma annud,
Peästa mind nüüd armoga, Sest ma ussun
kindlaste, Et so Poes ka minnule Sinno ar-
mo jälle saatnud, Ring mo pattud mahha-
matnud.

11. Sinna olled meile pattund Wandudes
so heldusse, Omma Poia läbbi halland Pattust
peästa armsaste: Oh so wandmist mälieta!

Wot

Wotta wasto römoga, Kes nüüd sinno jure töt-
wad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Jesand! kule nüüd mo heäle, Dallun
minna elsia, Kes so pole pörab jälle, Wotta
taewast wadata: Minno hing on waewatud,
Minno südda rudjutud, Urra põlga, Jesand!
sedda, Parranda mo patto hädda.

13. Lasse omma Inglikessi Minno pärrast rö-
musta, Alita mind, oh Jesand! issi Keikist pat-
tust parranda, Et ei holi lörkussesi, Kurja wai-
mo pettusesi, Te, et sind, oh Jummal! ihkan,
Ning, mis aialik on, wihkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aität Sinno püh-
ha Waimo wäest, Et ei te, mis sinna laudad, Et
ma peäsen pörgo teest: Siis ma tahhan sinnoga
Ennast uest kihlada, Ning so nimme sin ning
taewas Rita, et mind peästsid waewast.

Laulud Sigek'samisest.

130.

Es ist das Heyl uns kommen her ic.

R Eik kallis hinge önnistus Saab selgest ar-
must selle, Kes tunneb omma rummalust,
Ning lodab Jesu peäle; Uff aität meid
süin üksine, Ei makia meie omma tö, Gest Je-
sus on keik maksnud.

2. Kui innimestest üksige Ei joudnud lasko taita,
ta,

ta, Siis olli Jummal wiyhane, Meid tahtis põrgo helta, Sest temma kask on waimolik, Waid innimenne lihhalik, Sest ollime keif hukkas.

3. Et rahwas peab ommast wäest Se kasko tahtmist tehha, Sest temad nemmad rummalast, Ei olnud õigust nähha; Kask on ütspainis tunnistus, Kust tunnusts meie eksitus, Mis lihha meei ei moijnud.

4. Et meie ennast õiete Woiud pattude eest hoida, Ehk meie sedda püüdsime, Ei olnud õigust leida, Sest karmal tõ keif hukka laab, Kui pattule weel woimus jääb, Mis emma ihust hakkab.

5. Ei piddand siiski täitmatta Se kasko sanna jääma, Sels piddi Kristus tulles, Ning inimeseseks sama, Se täitis kasko täieste, Ja satis õigust keifile, Mind peastis Jesa wiyhast.

6. Et Kristus nenda täieste On kasko issi täitnud, Siis tulles õigus rahwale, Kui kirri sedda näitnud; Et Kristus omma werrega Meid peab õigeks teggema, Kes meie eest on maksnud.

7. Sest lodan minna koggone So peäle, armas Jesus, So sanna ei woi walleta, Ma ussun sinno heldust, Kes ussub ning saab ristitud, Sell' taewa õn on walmistud, Et temma ei sa hukka.

8. Kes ussub keigest süddamest, Se peab õn-saks sama, Sest usko tunnusts armo tõbst, Ei pea tõta jääma, Se usk ei lahku Jummalast, Se armse aitab liggimest, Kui Waimust sündind olled.

9. Kask näitab ülles eksitust, Et südda murret kannab, Waid pühha armo õppetust Siis jääle rõnno

rõmo annab, Et kannatame willetjust, Geseft kâst
ei anna rõmustust, Ei woi meid waggaks tehha.

10. Kus õige usf on ialge, Geal noutasse
head tehha, Se usf ei kolba kuhboge, Kus
head ep olle nähha: Usf siiski üfsi õnsaks teed,
Heast teust lähhem abbi nâab, Geseft tunnuk's
õiget usfo.

11. Se õige lotus kannatab, Ring wottab
kindlaks jâda; Mil aial Jummal arwitat, Ei
olle meile teada, Kûl temma teab selgeste, Mis
õige abbi tunnike, Se peale julgest lota.

12. Kui Jummal abbi wiwitat, Siis sinna
ârra kârda, So süddant temma kinnitat, Ei
lahfu sianust ârra, Ea sanna ussu ennam weel,
Ehl arg on sinno waene meel, Ni waigista
keik hirmo.

13. Wu, kitus sago süddamest Nûud meie
Jummalale, Et temma põrgo wõimusseft Meid
lunnâetanud jâlle; Oh Issand! lass' meid ar-
moga So nimme pühhaks piddada, So riik
nûud tulgo meile.

14. Siin sündfo sinno tahtminne, Kui tem-
ma sunnib treewas, Oh! anna leiba keikile, Kes
palluwad sind waewas; Keik pattud anna an-
del's ka, Meid kiusatusses arwita, Ring peas-
ta kurjast, Amen.

131.

Run freut euch, lieben Christen zc.

Nûud, ristit rahwas, laulage, Ring olge wägga
rõõmsad, Ja rõmoga keik tannage, Ring
piitma olge waprâd, Mis Jummal meile temud
hâad

hääd Ning temma sure armo tööd, Mis temma kallist saatnud.

2. Ma olin kurratide kääs Ning lāksin surmas hukka, Pat död ja päwad minno sees Mull' teggi sure waewa, Mo hädda kaewis otsata, Mo ello olli kolbmatta, Se pat mind olli rikkund.

3. Ei olnud minno teggudest Uht ainust mitte wagga, Mo meel ei holind õigussest, Ma noubsin kuria tagga; Se hädda pärrast tahtsin ma Jo kallsi piddi mõtteida, Mind kisti põrgo hauda.

4. Siis watis Jummal halledast Mo kange hädda, waewa, Mind tahtis sata wāggewast Sest põrgo waewast taewa; Siis olli nähha Jssa meel, Ei olnud kuulda naija seäl; Üks hea nou olli temmal.

5. Se Jssa ütles: nüüd on aeg, Ma pean armo heitma, Oh! minne, minno armas Poeg, Nüüd waestel' abbi näitma, Reid patto häddast arwita, Se hirmsa surma surreta, Ja sata neile ello.

6. Poeg tulli Jssa rüppe seest Mo jure mahha taewast, Sai mulle wennaaks iggawest, Mind aitma keigest waewast, Ehk olli salla temma au, Ei olnud siiski tühhi nou, Ta tahtis põrgo woiita.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead woimust sama, Ma woitlen so eest kangeste, Et pead waggaks jama, Ma ollen sinno, sinna ka Mo omma pead ollema, Ei lahuta meid kurrat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Ning minnult ello wotma, So heaks ma tahhan kannata, Se peäle pead lootma. Mo ello nelab surma nüüd

nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, Se läbbi saad sa õnsaks.

9. Mo Jssä jure taewasse On mul siit ilmast minna, So eest seäl pallun rohkeste, Ja satan Waimo tenna, Kes sind so häddas rõmustab, Ja mind ka tundma õppetab, Ning tbe sisse satab.

10. Mis tehtud, ja mis õppetud On enne muiste minnust, Se peab sama armastud, Ja nüüd ka tehtud sinnust. Keik tühjad käsud põlga sa, Need wotwad hinge rikkuda, Se ütlen sulle wiimseks.

132.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt ic.

Dh Adam! sinno eksitus On meie ello rikkund Et pat on meie parrandus, Ja keige peäle tikkund, Se ussi tõ On keikile Suurt wiha peäle tõstnud, Waid Jummal se On armsaste Meid jalle arrapeastnud.

2. Et Ewat nenda petteti Ning patto sisse langis, Et Eojat mahhaja-eti, Sest piddas surm meid wangis, Et woinud ka Meid aidata Ei ükski lodud assi. Sest kandis nüüd Keik patto süüd Se armas Jesus issi.

3. Ja otsego need wodrad süüd Meid waesid teotanud, Ni on ka wodras õigus nüüd Meid jalle leppitanud; Sest, nendage Kui keikile On Adam surma tonud, Ni Jesuke On armsaste Uut ello meile saatnud.

4. Se arm on meile näidetud, Et Doeg on meile antud, Kes wennaks meile sündinud, Ning
risti

risti peäle pandud, Kui diete Müüd ussume Se
Voia nimme sisse, Kül õnnistust Ja rõmustust
Meil annab Jeesus isse.

5. Meil' Jeesus walgus, wärraw, te On
rõõmsa taewa pole, On Jesa nou ja tõsine,
Se kannab mei' eest hõle, Kes annetud Ja se-
ätud Meid wäggewaste hoidma, Kes südda-
mest Head otab fest, Se peab armo leidma.

6. Kül se on armas Jummalal', Kes temma
peäle lodab, Waid se on sure wihha al, Kes
maialt abbi otab; Selt kurratil On ossa kül,
Kes Jeesust mahhajättab, Ja ennamist Siin
innimest Kui Jeesust appi wõttab.

7. Kes Jeesust Kristust armastab Ja temma
peäle lodab, Ehk temma hädda kannatab, Kes
temmast abbi otab; Ei jä-eta Se abbita, Kül
Jummal wottab nähha, Kui willetsus Ning
kiusatus Sell' püab otsa tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Jeesand!
minnult ärra So sanna minno süddamest, Se
on mo ainus warra, Mis rõmustab, Ja kos-
futab Mo süddant patto wasto, Ei kurratke
Woi ialge Siis tehha mulle hirmo.

9. So pühha sanna juhhatab Mo jallad õige
tele: Se koido-täht se selletab Ning walgus-
tab mo mele, Et tunnen ma Ning moistan ka
Meid kaunid andid ärra, Kui ussõga Sind pal-
luda Siin wottab minno südda.

Pühast Nisti = Ellust.

133.

Was frag ich nach der Welt ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, Kes ic.

Gilmast holi ma, Ei holi temma warrast,
Mo Jesus, üksine Mul olled mele pär-
rast: Sind minna tahhan täel Ükspäinis
himmusta, Sa olled minno rõõm, Ei ilmast
holi ma.

2. Ilm on kui kerge suits, Mis äkkist ärraka-
ub, Kui warjo näitminne, Mis pea ärraläh-
hääb; Mo Jesus agga jääb, Ilm löppeb kuul-
matta, Mo Jesus wäggew on, Ei ilmast holi ma.

3. Ilm agga rummalast Suurt au siin takka-
aiab, Ei sedda mõtleae, Et keik au ärrakaub;
Ei minno südda siin Muud auge armasta, Kui
Jesust üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Ilm püab warrandust Ja rikkust kolkopana-
na, Et agga woiksid täis Keik aidad, Eirstud
sada; Kõl ma tean parramat, Mis ilmal' tead-
matta: Mo warra Jesus on; Ei ilmast holi ma.

5. Ilm se peäl' kurri on, Kui tedda laidetak-
se, Ja temma auu la Siin wäbha rikkutakse,
Ma tahhan Jesu rist' Ja häbbi kannata, Kui
ta mind auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Ilm agga rõõmsaste Siin himmo järrel
ellab, Ja taewa rõõmustust Kõl se eest ärraan-
nab; Se kiitko temma teed, Kes se woib armas-
ta,

ta, Mull' Jummal armas on, Ei ilmast holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Jlm lähhab pea hukka, Ei temma surus woi Meid surmast ärrapeästa: Ta himmo, rikkus, au Eäab ärra kuulmatta, Kui Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello, Mo warra, rikkus, au, Mo keigesurem illo Mis ial ihaldan, Mo rõõm, mo taewos ka, Siis ütlen minna weel; Ei ilmast holi ma.

134.

Von Gott will ich nicht lassen 2c.

Ei lahku minna sinnust Mo aino Jummalast, Sest sa ei lahku minnust, Sa satad wägge wast Mind tele järgeste; Sa watad minno peäle, Ja kuled minno heäle, Sa aitad heldeste.

2. Kui löppeb ärra minnust Keik ilma abbi teäl: Siis saan ma abbi sinnust, Sul on üks helde meel; Sa aitad hädda seest, Sa peästad patto häbbist, Ning aitad kurjast többest, Sa hoiad surma eest.

3. So peäle minna lodan, Kui hädda, waew on Eäes, Ma sinnust abbi utan, Mo Jummal abbimees; So holeks annan ma, Ma annan keik so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho hingega.

4. Ei sinna salli hädda, Mis mulle kahjo teeb, Ma ussun kindlast sedda, Et sinno arm mind näab; So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toi-

Dad, Keif minno pattud woidad, Gese tahhan tännada.

5. Se eest sind kidan minna Nüüd suust ning süddameest, Kes on ni tru kui sinna? Sa aitad iggameest; Üks önnis aeg on se, Mis ma so peäle mötlen Ning patto wasto woitlen, Mu tö on tühhine.

6. Kui ma ilm hukka lähäb Ning temma kōrkus ka, Kui au ning rikkus löppeb, Mis nouti waewaga: Siis on meil walmis weel üks parram asse jada; Mis meil' on kowwast teada Jeesusse jures seäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rūppe sees, Kūl ihho hädda woitab, Gese meie abbi-mees On armas Jēfuke, Kes önnē meile annab, Ka armust murret kannab, Et same taewasse.

8. Ehk minna siin nāän waewa Ning hädda ilma peäl, Saan minna siiski taewa, Kui Jēsu armo heäl Mind kutsub heldeste, Ja kās sib rōmo minna, Mind taewa tulla siinna, Kus ta on järgeste.

9. Se issa taewa Poja Keif hea on meile teind Ja annud omma Poia, Kes mei' eest surma läind; Se Waim se nouab ka Siin mei' eest murret kanda, Ning taewa riki anda, Gese wotkem tännada.

135.

Jēsu, hilf siegen, du Fürste ic.

Jēsus, oh aita! et woimust woin sada, Katsi kui pimmedus kippub mo peäl, Nouab mind petta

petta ja kahjo mul' tehha, Asjata polle se pörgo
selts teäl, Kurrat mind kawwalast kiusata nou-
ab, Sõluda, rikkuda, kurwasta püab.

2. Jesus, oh aita! ma ollen so omma, Aita,
kui kurrat, mo lihha, ma-ilm Wäggiise fundida
noudwad so loma, Kawwalast aukutab pettise
film; Mässago tiggedus seest ning ka wäljast,
Jesusse abbi ei jätta mind näljast.

3. Jesus, oh aita! sest iggamees kaebab: Is-
sand, mo wigga on ikka mo ees, Aita kui süddant
se raske sü waewab, Morelt mis teinud ma rum-
malast peast. Anna mull' maitsta, et maksnud
sa sedda, Menda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jesus, oh aita! kui mässama tõtwad Kad-
dedus, kōrkus ja liig-arm mo sees, Kui mind
muud himmud ka kiusata wõtwad, Süddame
kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule en-
nesest häbbi, Gurma mo lihha so hawade läbbi.

5. Jesus, oh aita! ja tallita lihha, Et Waim
woiks kossuda hästi mo sees, Kes muud ei noua
kui sedda, mis pühha, Võlgab mis ma peäl, mis
ma sees, mis wees, Aita mind tungida Jum-
mala sisse, Jhho, ning hinge siis terweks teed
isse.

6. Jesus, oh aita! et ennast sull' annan, Et
ma ei tahha muud mitte kui sa, Kõl ma siis
rahho mo hinge sees tunnen, Kui keik, mis tah-
had, ma ihaldan ka, Lõs' mind sell' surra,
mis pean mo ommaks, Kõl sa siis arwad mind
ennese lomaks.

7. Jesus, oh aita! et keikis, mis tulleb, Voi-
must woin sada mo waenlaste peäl, Kui minnust
lahhuta nende nou mõtleb Sind, kedda armsa-

maks peab mo meel. Aita mind nõdra so waes
siis woita, Süddames lasse so armo mull' koita.

8. Jeesus oh aita! kes muido woib seista Kaw-
wala waenlase püüdmissse ees? Kes woib kül
temmast siin petmatta jäda, Kui ennast näitab
kui walgusse sees? Taggared sinna, siis efsin
kül pea, Kui se us püab mind rummalaks tehha.

9. Jeesus, oh aita! et minna ei lähhä Mör-
gaks, kui walle-meel ligub mo sees, Tahhab
ka kõwwerat õigeks siin tehha, Olgo mul woim-
mus so Jummal wäes, Geisa mo poolt, oh
mo õppia, Jummal! Et ma woin moista, mis
õige, mis rummal.

10. Jeesus, oh aita! et pallun ning walwan,
Kaitsja, ei uinu, ei maaga ka sa: Ohka mo sees,
kui ma waimus siin õhkan, Lasse so palwe mind
leppitada: Et mind kül pimmedus wässita nou-
ab, Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jeesus, oh aita! kui rammoto ollen, Kui
ma muud mitte kui waesust ei nä, Et ma ka kõl-
wato palwele tullen, Mis ma pean palluma issi
ei tea; Jssand, siis süddames minnoga õhka,
Mind sa, kes süddamed tunned, ei põlga.

12. Jeesus, oh aita! et woiteldest woidan, Kun-
ni mind ehhitab woimusse kroon, Siis ma sind
kumardan, tannan ja lidan, Allati kitusse
laulusid toon; Jssand, so nimme seäl laultakse
heldest, Kus sa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jeesus, oh aita! et kuleme pea Sionit hüüd-
wad: meil woimus on kääs, Babilon raksus kül
tännini wägga, Otsa nüüd sanud on wärrisedes;
Jssand,

Isfand, oh löppeta söddimist wahhest, Anna
so Sionil' woimusse heldest.

14. Jesus, oh aita! et walmistan ennast Pul-
mile, mis se Tal piddama läab, Ehhita Gio-
nit kallist ning kännast, Te, et ta Pabeli hukka-
tust näab, Jubba ta karriseb langema töttab,
Walmista, Sion, so Jesus sind aitab.

136.

Was mein Gott will das gescheh ic.

Reik sündko nenda ikka mull', Kui Jummal
tahhab taewast, Ta tahtminne on oige kül,
Meid peästab keigest waewast, Kui ussume
Ning lodame Siin temma peäle kindlast, Siis
arwitab Ning kinnitab, Ei karrista meid liast.

3. Mo kinnitus, rõõm, lotus ka On Isfand
Jummal isfi, Gest tahhan kannatussega Heal
melel kanda risti; Mis tootab, Kül täide saab,
Reik juuste karwad arwab, Mind kaitseb kül,
Kui hädda mul, Ja ikka appi töttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Siit ilmast är-
rajouda, Kui wottab Jesus heldeste Mind en-
nesele nouda; Mo hingekest Nüüd iggawest Ma
annan temma holeks, Gest surma nüüd ning
patto süüd Ta woitnud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia, Mind tiwa alla
wõtta, Kui kurrat tulleb kiusama, Siis mulle
appi tõtta, Ma pallun sind, Oh! aita mind,
Mo Jummal, keiges waewas, Ilm otsa näab,
So fanna jääb, Mo ello olgo taewas!

137.

Wer nur den lieben Gott läßt walten &c.

Res Jummalat ni lassseb tehha, Kui temma tunneb üllemelt, Ei Jummal temmast ärra lähhä, Et temmal kül on hädda teäl; Siis sinna usko tunnistad, Kui häddas ussüd Jummalat.

2. Mis mul sest surest murrest abbi? Mis kas so annab kurvastus? Sa lääd kül wannaks murre läbbi. Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswatad.

3. Keik olgo ni, kui Jummal tahhab, Kes keige asja teggia; Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kül Jummal teab selgeste, Mis tarwis tulleb keikile.

4. Se Jummal, kes meid kurvastanud, Woib pea jälle rõmusta: Kui murre tund on möda läinud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlege, Seält tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mötle sinna weel, Et se saab kohhe taewa sisse, Kel kaunis põlw on ilma peäl: Mis meie õnneks arwame, Lääd häddaks, waewaks peage.

6. Kül Jummalal on kerge assi, Ning temma teeb ka saggadast, Et se, kel hästi käinud käsfi, Saab waeseks, sandiks ussinast. Sesamma Jummal arwitab, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se hea nouu: Te tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal' auu, Kui sinna kurja kannatad. Kes Jummalast ei taggane, Ei Jummal sedda unnusta.

138.

Liebster Jesu, du wirst kommen ic.

Wisil: Südda, mis sa murretsed ic.

Rül sa helde Jesus telled, Waggadele rõmuk's
olled, Kennel ial waewa on, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so omma's jäda, Omma wai-
moga mind sada, Et ma sinno sisse jään, Jesus
sind, Jesus hind ma himmustan.

3. Sinno teed mind juhata, Jesus, neid
mind õppetä, Et ma uskus kiskendan: Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

4. Tulle, Jesus, minno illo, Aita mind, sest
mul on wallo, Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Minno waim sind püab wägga, Sinnota
on waew ja hädda, Sest so jure ruttustan,
Jesus sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Panne agga sinno illo Süddamesse, sa mo
ello! Et so sarnatses ma saan, Jesus sind, Je-
sus sind ma himmustan.

7. Kallis Jesus, rõmustaja! Mo sees pais-
ta, ello saatja! Keik siin tühjaks tunnistan, Je-
sus sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lap-
ses ka, Süddames sind ihaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

9. Keigearmsam olled sa, Minno hinge hoia
ka, Woi! ma sind siis kautan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

10. Sinna olled armsam mull', Sinno meel
on helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind,
mo Jesus! Jesus sind ma himmustan.

139.

Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ ic.

Ma hüan, Jesus, appi sind, Mo õhkamissed
kule, So armoga nüüd aita mind, Et ka-
fite ei mõtle, Et sulle ellan pühaste, Mull'
õiget usko anna Risti kanda, Et head teen wen-
nale, Ning pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh!
wotta sedda tehha, Et kurdad ei woi naerda mind,
Et saan so abbi nähha, Keik ennamiist, kui surm
on kã, Lass' mind sult armo ota, So peal' lo-
ta, Ei kolba minno tõ, Ei se woi julgust sata.

3. Te, et ma wihamestele Woin tõest an-
deks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta
wiha kanda, So sanna on mo rõmustus, Se-
ga mo hinge toida, Et woin woita, Kui tulles
willestus Mis sinnust mind woib põrda.

4. Te, et ei rõõm, ei kartus mind Siin lahhu-
ta so sannast, Waid et ma kindlast ussun sind,
Keik on so kães jo wannast, Sa annad woimust
maksota, Ei suta ükski tehhes, Waewa nähhes,
So armo pãrrida, Mis peãstab surma hãddast.

5. Ma pean jãrgest woitlema, Mind nõdra,
Jesus! aita, So armo pole hoian ma, Mull'
anna woimust woita, Kui kiufatus mind winsu-
tab, Siis kela sinna ärra Patto kãrra, Mis
muido hirmutab; Kül saan so abbi nähha.

140.

Balet will ich dir geben 2c.

Wiſil: Ma püan keigeſt hingeſt 2c.

Ma tahhan jätta mahha Sind, Kawal ilma
ma, Ei armastada tahha Sind ſinno pat-
toga: Hea ello on ſeäl taewas, Se järrel' ig-
gatsen, Ma polle teps ſeäl waewas, Kui diguſt
ma ſiin teen.

2. Ze minnoga kui tunned, Oh kallis Jefeſu!
Ma pallun, et ſa annad Mull' arral' woimusſe,
Kui pean tundma wallo, Siis ſedda lühhenda,
Ni löppetä mo ello, Et õnſaſt ſurren ma.

3. Mo ſüddames ſo nimmi On ſelge, paista-
ka, Ma pean ſinno riſti Mo meles löpmatta,
Oh! näita ennast mulle So werre hawades,
Mind rõmuſtama tulle Mo õnnekſ tõttades.

4. Mo hinge peida ſinna So pühha küljeſe,
Ning aita ſedda miina So auu rigiſſe; Käl õn-
nis ſe on olnud Siin kurja ilma peäl, Kes ſin-
no jure tulnud, Ning rõõmſaſt ellab ſeäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello kirjaſſe,
Ning pea ommas ſülles Mo hinge ühtlaſe Seäl
nendega, kes ommad So rikis auuga, Siis ſu-
ning ſüdda wõtwad So truust kitada.

141.

Befiehl du deine Wege 2c.

Wiſil: Ma püan keigeſt hingeſt 2c.

Mis waewab ſinno ſüddant, Mis ial nouad
ka, Sell', kes on keige Jefeſand, Keik holekſ
anna

anna sa, Kes pilwed, taewa, tuled, Keik hästi wallitseb; Käl iggal aial tunneb, Et so eest murretseb.

2. Sa pead Jäsa uskma, Siis kässi hästi käib, Ning temma peäle waatma, So tö siis forda lääb, Ei aita liad murred, Ei maksafurbduske, Gest Jummal tahhab palwed, Siis aitab heldeste.

3. Sa, armas Jäsa, tead, Mis kahjuks tulleb meil, So lastele keik sead, Mis hea ning tarwis neil, Mis sinna ettemöttad, Keik reed sa wäggewast, So mele pärrast töttad Keik tehha ussinast.

4. Keik woid sa, Jäsand, tehha, Gest sul on rohke nou, So tö on hästi nähha, So Wis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel' abbi anda Siin häddas rohkeste?

5. Ehk wötwad wastopanna Käl hopis kuratid, Ei Jummal süski anna Neil' woimust ühtegi, Mis temma wottab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mötte, Peab forda minnema.

6. Mo hing, nüüd loda rõõmsast, Ning ota julgeste, Käl Jummal sinno häddast Sind peastab heldeste, Kui wottad kannatada, Siis tulleb abbi sul, Ning pead jälle sama So waewas rõmo käl.

7. Oh! jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ning wötwad wallo tehha, Et wägga kurwaks saad. So kohhus polle seäda Need asjad

asjad ilma peäl, Kõl Jummalal' on teada, Mis
kasuks tulled teäl.

8. Keif temma holeks anna, Eest keif ta tar-
gast teeb, Siis saad sa immeks panna, Kui se
keif korda läab, Mis temma tootanud, Ning
targa nouuga Se, mis sind kurwastanud, Woib
peab kauta.

9. Ehk wõttab wiwitada Sind täita rõmoga,
Ehk näitab unnustada Sind, ärra ehmata,
Eest temma nenda kiusab, Et kahhe wahhele
Sind hädda sisse jättab, Kui holiks ühtege.

10. Kui siiski temma pole Sa hoiad kindlaste,
Siis nääd sa temma hole, Kui sa ei mõtlege,
Siis temma armust peastab, Sind raske koorma
alt, Mis ürrikeseks kestab So kasuks üllewelt.

11. Oh! õnnis sinna olled, Eest kites, tän-
nades Sa woimust saad ning tulled Kui auu
ehte sees; Suur Jummal isse annab Sull' rõ-
mo heldeste, Kes sind so häddast peastab, Sell'
laulad rõõmsaste.

12. Oh! wotta lõppetada Keif meie hädda
teäl, Meid nõdraid toetada; So helde Issa
meel Hoolt kandko meie pärrast, Et meie pease-
me Eest kurja ilma kãrrast, Ja taewa lähãme.

142.

Schau lieber Gott, wie meine Feind ic.

Wisil: Oh Jummal: wata heldeste ic.

Mo Jummal! waat kui kawwalad Ja wãg-
gewad mull' ommad Mo waenlased, mind
kiusawad, Ning pea ärrawoitwat; Kui mind
so arm ei toeta, Siis kurrat, ilm, ja lihha ka
Mind patto sisse saatwad.

2. Se

2. Se karwal kurrat esjire Heäl näul arwa-
telleb, Saab pat siis tehtud täieste, Ja süd-
dant korwaks panned: Ja pettab, aiab wäg-
gise Sest pattust teise peage, Ja pörge sisse wi-
maks.

3. Ma ilma wiis on teäda kül, Kuis se woib
aufutada, Et silmal, lihhal' kõrkusse! Ja wal-
latus woiks jäda: Kui wottab Jummal nuh-
helda; Ei ükski suda aidata, Jo sõbrus siis
on lainud.

4. Ja siiski minno lihha-meel Ei jätta sedda
mahha, Kust ta saab kahjo kahjo peäl' Ja wih-
kada ei tahha Ma-ilma tühia rõmustust, Ei
wotta temma õppetust Kurrati kimpust peästa.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tülli
tunnen, Se waewas mind ei paigoti, Waid
kus ma ial ollen; Se Kurrat takka lihutat,
Ma-ilm se kõrwalt aufutab, Mind lihha kur-
jast kiusab.

6. Sest sind, tru Jummal! nouan ma, Ei
woi ma ennast aita, Sest häddast Issa peästa
sa, Jeesusse pärrast peästa! So waimo wägge
minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou pea
hukka lähhäks.

7. So hea Waim juhhatago mind Seest rid-
di, et teen ikka, Mis käsüd, siis ma tunnen
sind, Ei elsi sinnust ärra: Et kurja wasto pan-
nen ma, Mis sinnust mind wõib lahjuta Siin
ilmas leikipiddi.

8. Ehk patto himmo sagedast Mo peäle kääb,
kui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wasto
warsti ollen, Et ial ma ei unuusta, Et lähhän
surma, kohto ka, Siis taewa, ellik pörgo.

9. Meed wiimsed asjad anna mull', Et meles
 ikka pean, Ja sega patto himmo kúl Mo hin-
 gest ärraaian, Et woiksin ilma hirmota So me-
 le pàrrast ellada Mo ello aial rõõmsast.

10. Oh Jummal Jesa! rohkeste So wäggi
 minnul' olgo, Oh Kristus! tulle kõrwasse, So
 woimus mulle tulgo, Hea Waim! ses sbas ai-
 ta, weel, Uht woimust ikka teise peäl' So ar-
 must mulle anna.

143.

Du unbegreiflich höchstes Gut ic.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame ic.

Mo keigekallim Jesuke, Mo melest olled üllem
 há, Mul janno on so järrele, Oh! aita
 tulle minnule.

2. Ma ollen hirw', kel janno on So järrel',
 Jesus, minno õn! So hirwe wõtta jotada,
 Mind nõdra, Jesus! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd küssendan, Oh kule!
 sind ma ihhaldan, Mo armo hallil! kule sa, Mo
 waese hinge rõmusta.

4. Se armo wessi pudub mull', Mind tomma
 Jesus! ennesel', Sind minna wägga himmus-
 tan, Et sinnult, Jesus! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled siis? Kus puhha Tal,
 mo kallim hüüs? Mis kaewo jures hingad sa?
 Mul janno on, Mind joda ka.

6. Ei jaksä minna rammoto, Ma küssenda-
 mast wassin jo, Se hirwe warsi jahhuta, Mo
 olled sa, so ollen ma.

Du bist ja ganz mein eigen ic.

Wisil: Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Mo omma sinna olled, Mo armas Jesuke,
Kui sa mo sisse tuled, Ei muust ma holi-
ge, Sind minna meles kannan, So omma's
ennast annan, Et andsid ennast mull'.

2. Keif sinnota on minnul' Sin ilmas sap
ning piin, Suur kallis arm on sinnul, Ning
maggusam kui wiin, Oh! walla, Jesus, isse
So armo minno sisse, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand, Oh! te, et moistan minna, Miks sa
mind lunnastand; So waimoga mind sada
Sind wägga armastama, Et foga ühheks jaan.

4. Mo süddamest oh! wötta Keif, mis ei tah-
ha sa, Ja mulle appi iötta, Et kurja põlgan
ma, So armo tunda nouan, Ning armastada
jouan Sind keigest süddamest.

5. Kui helde on so südda Mo wasto allati,
So arm kül näitab sedda: Kui pattust wae wa-
ti Mind, siis sa appi tullid, Mo arrapeast ja
ollid, So omma ollen nüüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warrandust,
Oh lasse sinna võita Mull' temma walgustust;
Ma tahhan sedda püda, Sind palwes appi
hüda, Kül warra, hilja ka.

7. Kui tautaksin sedda Ma waene süddamest,
Siis olleks minnul hädda, Ei rõmo ürrikest;
Ge

Sepárrast pallun minna Nüüd nuttes; anna sinna So armo maitsta mull'.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus! õpeta, Ning sinno pole pöörma, Kui ollen efsind ma; So waimoga mind woia, Mo ello sees mind hoia, Kui minna kormistan.

9. Sa wáhhendad mo wallo, Mind nõdra finnitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa rõmustad. Mull' õiget usko sata, Se wotta kaswatada, Kui tahhad löppeda.

10. Kui tulleb árrajouda Siit kurjast ma-ilmast; Oh! wotta sa mind nõuda Kui omma pärislast, Siis polle teps mull hádda, Ei olle karta sedda, Et úhhest lahkume.

145.

Warum betrübst du dich, mein Herz ic.

MO südda, mi's sa murretsed, Ning mi's sa enmast kurwaks teed, Ja puad túhja head? So lotus olgo Jummal teál, Kes keik on lonud ilma peál.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid tahhab aimust aidata, Kui ial pudub sull'; Mo wággew Jsa iggawest, Se seisab háddas minno eest.

3. Et minno Jsa olled sa, Ei sinno laps já aitmatta, Sull on úks issa meel, Gest muld ning põrm siin ollen ma, Ei kusti Ma peál rõmo sa.

4. Úks rikkas lodab warra peál, Mo lotus Jummal úllewel, Ehk mind kúl naertakse, Ma tean, ussun kindlaste, Et sa mind toidad rohkeste.

5. Elias! Kes sind toitis weel, Kui suur poud olli ilma peäl, Kui kallis olli leib? Üks waene lest Sidoni maal, Kes olli armas Jummalal?

6. Ei seisnud sinna sömatta, Gest kaarnad pidid tulles Ja toitma rohkest sind, Need töid ka õhtul, hommikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning leiba sulle tõi Se kaddaka, pu al; Sega sa käisid pitka tee, Et said Horebi mäele.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti loukoeradel, Üks Ingel hoidis siis, Ei tedda murtud nende wäest, Waid peäsis terwelt nende käest.

9. Josep Egipti sadeti, Ja wangis pärrast peti, Et kartis Jummalat, Sai wangis sureks issandaks Ja souwõssa toitiaks.

10. Ka peästis Jummal wäggewast Kolm meest seält tulle, ahjo seest, Üks Ingel kelis seäl Et tulli ei woind põlleta, Ei juukse karwo kõrweta.

11. Ni rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest, So peäle lodan ma, Oh! anna rikkest hingele, Siis minnul on keik rohkeste.

12. Ei ilma auust holi ma, Mind lasse tawast pärrida, Mis olled saatnud meil' So kange surma walloga, Siis ollen keikist holeta.

13. Keik, mis sin on ma ilma peäl, Kuld, hõbbe, surelinne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm, Ei kesta se meil' iggawest, Ei te ka õnsaks hingekest.

14. Sind tännan, Kristus, süddamest, Et olled teada annud sest Mull' omma sanna sees, Oh! anna ussu kinnitust Ning minno hingel' õnnistust.

15. Au,

15. Mu, kitus olgo iggawest So sure helde ar-
mo eest, Ma pallun süddamest, Oh: ärra jätta
mahha mind, Et taewas saaksin nähha sind.

146.

Mein Gott; das Herz ich bringe dir ic.

Wisil: Nüüd on se pääw jo löppenud ic.

Mo süddant annan keigest wäest, Oh armas
Jummal! sull', Sa tahhad sedda minno
käest, Se tulleb mele mull'.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg, süddant
meleheaks; Ep olle muido ühtege, Mis sulle rõ-
mo teeks.

3. Sest, armas Jessa, annan ka Mo süddant
sinnule: Oh! ärra sedda teota, Arm anna minnule.

4. Kül südda on täis rojastust, Ja tühja ih-
haldab; Ep olle temmal waggadust, Waid kur-
ja armastab.

5. Nüüd agga nuttab ärdaste, Ring kaebab:
omna süüd; Mis enne olli temmale Rõõm, se
ta wihkab nüüd.

6. Ja heidab mahha sinno ees, Ning pallub:
pekka peäl, Ja murra kangust minno sees, Et põ-
ran pattust weel.

7. Mo kowwa südda pehmeks te, Et woiksin
kaebada, Ning wihkada mo kurja tõ, Ning nut-
tes sullata.

8. Siis kasta mind so werrega, Et südda puh-
taks saaks; Ma tean, et olled surnud sa Ma- il-
ma ning mo heaks.

9. Mo nõdra usko kinnita, Et woiksin kow-
waste So surma peäle lotada, Keil satab an-
deks se.

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Mull' õigust, õnnistust; So peäle wõtta minno süüd Ning patto willetsust.

11. So wäega mind ehhita, Sa ilma süta Tal! Mind keikist pattust puhhasta, Et kolban Jummalal'.

12. Oh pühha Waim! mind wõtta ka So sõbraks järgeste, Jesusse pärrast olle sa Mo abiks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armus pallawaks; Mo kurja süddant parranda, Mull' olle õppiaks.

14. Mind õiges uskus kinnita, Et wihtan kawwalust, Et ma ei wõtta kartada Ma-ilma teotust.

15. Te, et mo südda kartmatta Siin lotes kannatab; Sest sa ei jätta abbita, So heldus õppetab.

16. Mo armo, Issand, puhhasta, Et ellan sinno ees, Et silmatirjaks minno tö Ei sünniel-lades.

17. Te, et ma kawwalusseta Keik asjad aian teäl, Et ükski ei woi laitada Tõöd, sanno ilma peäl.

18. Te, et ma ollen tassane, Allandiik süddamest; Mind tühjast rõmust puhtaks te, Kui eksin, pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga teäl Ning tiggedusjeta; Siis on mo ello, mõtte, meel So mele pärrast ka.

20. Mo süddant wõtta honeks ka, Oh! Jummal!

mal! ilma sees: Siis selle sees woid ellada Siin
ning seal iggawest.

21. Ma annan sedda sinnule, Kus tahhad,
panne se; Sest sinno parralt olleme, So, ei mu
ühhege.

22. Ehk mind ma = ilm kül awwatab Ja sanna
kuulda weel, Ehk teisiti mind ahwardab; Ma
pölgan temma heält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja wai-
mo pruut, Mind kiusad, ei ma holi sest, Oh
Jummal kidetud!

24. Ma = ilm! pat! minne omma te, Mo süd-
dant annan ma Sull' anniks, armas Jesuke!
Oh! sedda hoia sa.

147.

Ein Sommer = Lied.

Uks Sui = Paul.

Seh aus, mein Herz und suche Freud zc.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

Mo südda olgo rõmus nüüd, Et Jummal
jaggab kaunid hüüd Sel rõõmsal suisel aial,
Waat rohho = aiad õitsewad, Ja illusaste kos-
sowad Nüüd keikis paiklus laial.

2. Mets paksub lehte lautab, Ma ruttust roh-
to kõrkistab, On keikil kaunis nähha, Keik
lillikesed õitsewad, Ja kaunikesed kaswawad;
Mi wõttab Jummal tehha.

3. Keif linnud pessetellewad Ja omma laulo aiawad, Ja Eoja kita püüdwad: Jo õpiti, Käggi, leoke, Jo tuife, jo warblane, Et met sad wastohüüdwad.

4. Saab kanna munne haudunud, Ja pääs-
tenne poegenud, Siis ommad poiad sõotwad;
Kül pööder kargab kergeste, Ja leikab rõõmsast
rohhusse; Keif omma aega teädwad.

5. Jöed, viad kerul kohhawad, Ja wõsso
warjul keerlewad, Ja äre tassa jookswad. Kus
igganes on rohho = ma, Ka wainul rõõmsa lau-
loga Seäl lapsed karia sõotwad.

6. Need messilased maggusat Met messipuus-
se teggewad, Ja lendwad ümberkaudo: Ka
annab Jummal wina = puust So süddamele kin-
nitust, Ja jouotumal joudo.

7. Pöid kannab wilja rohkeste, Ja temma
seisab pakfuste, Teeb iggamehhel rõmo, Et ki-
detakse Jummalat Se sure anni jaggajat, Kust
tunnuks temma armo.

8. Ei tahha minna unnusta, Waid kowwast
meles piddada, Mis armas Jummal teinud,
Keif ma - ilm kidad temma tööd, Ka minna lau-
lan sedda head, Mis meie film on näinud.

9. Ma mötlen, kui on minnul teäl Ni kaunis
asfi ilma peäl Se ello santis pöswes; Mis saab
weel pärrast ollema, Kui same taewa tullema,
Seäl iggawesses ellus.

10. Mis rõmo seäl weel tunnukse, Kus Je-
sus ennast nähakse, Ja minno kõrwad kuul-
wad, Et mitto tuhhat Kerubim Ja mitto tuhhat
Serawim Se Halleluja! laulwad.

11. Oh! kui ma seäl jo ollefsin, Ja sinno jures
ellaksin, Oh helde Issa taewas! Siis saaksin
Ingli lauloga Sind üllendama rõmoga; Kui
saan ma peäsnud waewast.

12. Ei tahha siiski ellades, Sell' ihho mur-
res kõndides, So kiitmist mahhajätta; Mo
südda peab tännoga, Kus kohhal ial ollen ma,
Sind ühte järke laulma.

13. Oh! aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra, kui ka hilja; Mo
südda hästi õitsego, Se usso suggo kaswago,
Kui su = il kaswab wilja.

14. Oh! wotta mo sees ellada, Mind sulle
heaks puuks istuta, Et woin head wilja kanda,
Ja sinno aedas järgeste, Kui kaunis illus dieke,
Head haiso wäljaanda.

15. So Paradisi aiaks sa Mind wallitse, et
haljan ma Ni kaua kui ma ellan: Siis tahhan
siin sind tenida, Ka iggawest seäl lõpmatta, Kui
sinno jure tullen.

148.

Ja allen meinen Thaten 2c.

Wisil: Nüüd hingwad innimesed 2c.

Mä sündko minno assi, Ni käigo minno käsfi,
Kui Jummal isfi teeb: Kui temma murret
kannab, Ja isfi nou mull' annab, Käl siis keif
hästi lorda lääb.

2. Ei minno tö siin kolba, Keif minno waero
on ilma, Ei maksä minno nou, Ni olgo kui ta

tabhab, Kui temma ossa jaggab, Sest olgo temmal' üksi au.

3. Mis põlwe Jummal annab, Mis temma peäle panneb, Se on hea minnule, Ei putu minnust' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armsa Issa tahtminne.

4. Ma temma peäle lodan, Ja tedda meles pean, Kes hoiab kurja eest; Kui agga tedda kardan, Ja sanna mõda ellan, Siis polle häda ellades.

5. Ja wotko surest armust Mind peasta keigest pattust, Meid süüks ei arwata: Ei temma kohhut moista Mo patto peäle pea, Waid tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle üllestoufen, Kus ollen ialge, Kõl häddas, willetsus ses, Kõl waesus ses ning tõbbes, Saab temmast rõmo hingele.

7. Kui Jummal woõraks tulleb, Ehk risti peäle panneb, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui temma tabhab, Ja kannatust ka annab, Se foorm mull' raske ollema.

8. Keif temma hõlet's jättan, Kui surren ma ehk ellan, Kui käsib ialge, Mil aial arwab temma, Kas homme ellik tanna, Ja moistab aega üksine.

9. Siis olle, südda, rahhul; Mis ial juhtub sinnul', Siis ärra murretse: Sest sinno Issa taewas Teab nou kõi keiges waewas, Suur nou on tõest temmale.

149.

So wünsch ich nun ein gute Nacht ic.

Müüd pölgan minna röömaste Ma = ilma tühjad kumbed, Ehk se mind waewab wahwasste, Käl Jummal kannab murret. Ma = ilma tö On tühhine, Ma tunnen sedda tö = est, Ma tunnen sedda tö = est.

2. Üks us, kui pödra hammustab, Se pöder wet siis püab, Ni südda abbi himmustab, Kui ma = ilm kurja hüab Mull' ahvastust Teeb wanna us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kaeban.

3. Mil minna saan so römusse, Kus waggad tanno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged rided kandwad? Mil wiakse Mind taewasse, Et saan sind, Jummal, nähha, Et saan sind, Jummal, nähha?

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua ootma, Ma tunnen waewa süddames, Ja tahhan siiski lota, Ehk kawwalad Mind naerawad Sel risti = hädda aial, Sel risti = hädda aial.

5. Kus on so Jummal, küssiwad, Kes sulle appi töttab? Need sannad, need mind waerawad, Et minnosüdda nuttab. Oh tulle sa, Mo kaitfia, Mind peästa patto waewast, Mind peästa patto waewast.

6. Oh! wötta mind so rigisse, Mis walmistanud sinna, Et, kus keik pühhad järgäste, Ka sind woin kita minna, Kus ellawad Ning laulawad Keik Inglid hulgaliste, Keik Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! mis ennast waewad sa? Oh!
wotta kannatada, Sind Jummal tahhab aida-
ta, Gest tahhan tanno anda. So hadda se On
urrike, Ning wimaks se room tulleb, Ning wi-
maks se room tulleb.

8. Ei keif siin tahha kannata, Ei sinno peale
lota, Oh Jummal! armo anna sa Et woin sult
abbi ota, Mull' muido siin On suur se piin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kul mitto hadda, willetsust On patto par-
rast nahha, Siis tunneme ka ahvastust, Kui
wottad hirms tehha, Muud tunnen ma, Et
raskest ka Mind monni hadda waewab. Mind
monni hadda waewad.

10. Ma ilma romo wihkan ma, Ood, pa-
wad sidda nuttab, Mi kaua tahhan palluda,
Kui sinno abbi tottab, Oh Jesuke! Mind hel-
deste So armo labbi aita, So armo labbi
aita.

11. Waat! Kurwastust on minnul kul, Et
waenlane siin kiitleb; Suurt melehaigust teeb
se mull', Kui naero wisil utleb; Kus Jesuken,
So room ning on? Woi temma sinnust holib,
Woi temma sinnust holib!

12. Mo willets hing, oh, kannata, Oh! Kan-
nata, mis waewab Sind, kul so onnisteggia
Sind teigest kurjast peastab, Ning heldeste
Wiib taewasse, Seal on meil romo ota, Seal
on meil romo ota.

150.

Wohl dem Menschen, der nicht ic.

Wisil: Arka ülles, minno südda ic.

SOnnis, kes ei wõtta tehha Kurja nouu järrele,
 Ei woi ülleföhut nähha, Pattustest ei ho-
 lige; Kes neist pilkjaist pöggeneb, Mende selt-
 sist tagganeb, Agga kalliks peab sedda, Kui
 teeb Jummal targaks tedda.

2. Onnis, kes siin rõmo tunneb, Pühha käs-
 to öppides; Süddames se õnneks panneb, Ei
 sest lahku ellades: Menda õitseb, Kaswab se,
 Kui need Palmpuud kauniste Jõe kaldal om-
 mad õksad Hästi laialt lautawad.

3. Menda siggib innimenne, Jummalat kes
 armastab, Sell' keik lomad saatwod õnne, Kun-
 ni täiest pühhaks saab; Temma lehhed kossu-
 wad, Ning on ikka illusad, Jummal abbiks selle
 tõttab Keikis, mis ta ettewõttab.

4. Redda pattust rõmustakse, Zeine järg on
 sellele, Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo lai-
 ale; Kus on pühhad rõmoga, Siinna pattused
 ei sa, Jummal armastab keik waggad, Hukka
 läh'wad, kes on kurjad.

151.

Wohl dem, der in Gottes Furcht ic.

Sul, kui kardad Jummalat, Ja temma
 nouud armastad, Siis toidad ennast om-
 mast kääst, Ja siggid hästi temma wäest.

2. So

2. So naesel ka on siggidus, Kui kobaraid
on wina puus, So laual lapsed istuwad Kui
õlli oksad illusast.

3. Waat! ni suur õn on selle kâes Kel Jum-
mal ikka süddames, Ei wihha putu temmasse,
Mis tulli pattust ilmale.

4. Õn tulleb sulle Si nist, Et naâd kui wâg-
ga armolist Jerusaleem keik õnne saab, Ja Jum-
mal tedda üllendab.

5. So ello tahhab jâtkata, Et sinna pead rõ-
moga So laste lapsi nâggema, Et Israel saab
rahho ka.

152.

Hilf mir, mein Gott, hilf das ic.

Wisil: Keik sündko ikka nenda mull' ic.

Dh! armas Jummal, awwita Sind hâd-
das takkanouda, Ja süddamest sind otsida,
So armo pole jouda; Oh! lasse mind, kui ot-
sin sind Mo waewas pea leida, Oh! hallasta
Ja awwita, Mind kurja tõ eest hoia.

2. Mull' anna ommaast heldussest So peale üksi
lota, Ja pattust põrda süddamest, Ja murre-
rõmo ota, Et nuttan nüüd Need patto süüd Ja
rasked eksiussed, Et minno kâed Ka tewad hâad
Neil, kes on hâddalissed.

3. Keik lihha himmud kustuta, Et need ei woi-
must wõtta, Sind armastama õppeta, Ning
abbiks mulle tõtta; Mind aita sest Ka süddamest
So fanna tunnistada, Et üksige Mind surmas-
ke Ei woi sust lahutada.

4. Oh!

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja kela wihha heldest, Ka anna mulle allandust, Et káin so járr: l járgest; Neist pattust ka Mind puhhasta, Mis norelt ollen õppend, Mind rõmusta So Waimoga, Kui murre enne lõppend.

5. Mo usko, armo kaswata, Ring kinnita mo lotust, Et minno südda lõpmatta So jurest leial's toidust; Suud tallitse, Et minnule Ei temmast sünni hádda, Mo ihho ka Ni toida sa, Et himmud kelad árra.

6. Mull' olgo ilka ussinus Mo tööð ja teggo tehha, Et túhhi au ja kawwalus Mind ellades ei petta; Niid, kaddedus Ja kimalus, Se minnust tagganego, Ka warga meel Ja petja keel, Se kangel' minnust jágo.

7. Head nou mind lasse wõtta ka, Ja eksitus- fest peásta, Ring keikide eest palluda, Ka waestele head tehha, Et kurja ma Woin taggan'da, Ja keikil' appi tullen, Ni sünnib ka, Mis tahhad sa, Siis wimaks õnsast surren.

153.

Ach treuer Gott, barmherzig's Herr! 10.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees, 20.

SH helde Jummal! sinnule On armolinne südda, So Issa káest minnule On tulnud rist ja hádda, Ma tean, et se koormaga Mind lasseb armust waewata, Ei mitte lábbi wihha.

2. Gest se on ilka sinno wiis, Sa karristad so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keik oma
ma

ma luliikmissi, Sa annad kurbdust rõmo eest, Wiid põrgo, peastad põrgo seest, Üks wahhetus on järgest.

3. Se kombe on ka sinnule, (So nou on im- melinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse enne; Se mis peab sama auustud Saab enne ärrateotud, Ja hopis naeruks pandud.

4. Ei olle meie Jesusel Muud põtwe ma peäl olnud, Ja podi enne risti peäl, Kui auule sai tul- nud: Rist, hädda, waew ning teotus, Se olli temma pärrandus, Kui tahtis taewa minna.

5. Kui nüüd se õige sullane Heal meel tahtis kanda Se hädda: mis ma pattune Woin paljo wastopanna? Keik temma pühha kannatus On minno ello õppetus, Ma watan temma peäle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga raske assi Mo melest, sedda uskuda, Mis teeb soimme kassi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab tõ- est sunnust armastud, Ei sünni se mull' ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Käl sa woid us- to tehha, Mo lotust üllespidada, Et woin so hel- dust nähha; So pühha sanna tootus, Se olgo minno rõmustus, Et kuhhogi ei kána.

8. Kui ollen arg, siis awwita, So Waim mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lo- tust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jáme kangelst palwesse, Siis pahharet ei woida.

9. Oh! árra lasse, pallun ma, Kui pead sa se nouu, Mind mitte lialt kiusata, Sa tead minno joudo; Ei olle puust, ei krowist ka, Waid põrm ja tuhk ja muld ja ma, Üks waene inimenne.

10. Oh Jesus õnnisteggia! Sa kandsid omma risti, Siis aita sedda kanda ka, Mis peäle panned issi: Sa kuled minno õhkamist, Siis wotta heldest süddamest Mo palwe heäle wasto.

11. Ma tean, et sinno helde meel Mo peäle armo heidab, Sa pallud taewas üllewel, Kui sinno sanna näitab. Meid nõdro käsfi kinnita, Ja nõdro jalgo toeta, Ei kummista siis nemmad.

12. Oh! rāgi mulle armsaste Ses raskes kurwastusses, ning jahhuta mind rõõmsaste Ses sures abhastusses: Sa olled warjuks kowwaste, Kui kiusajaga woitleme, Ka kui meid pinatakse.

13. Kui agga se on sinno nou, Et pean kanna tama, Siis saab ükspäinis sinnul' au, Kui wot tad toetada: Oh! sata mulle kannatust Ja nõdra usso kinnitust, Kui ommal' waesel' lomal'.

14. Oh pühha Waim! mind juhata, Et olen murrelinne; Kui tahhan lialt leinada, Siis olle abbinne. Oh! minno mele tullea, Mis rõmo ilma murreta On taewa rikis ota.

15. Seäl saad sa sure armoga Siis nende peäle waatma, Kes taplenud siin surmaga, Ja kawnist ello saatma; Se wasto, tean tõest ma, Ep olle ial armata Keik ilma au ja rikkus.

16. Seäl kaub ärra kuulmatta, Ma siin meid kurwastanud, Se rõõm ja au on lõpmat ta, Kui sinna tootanud: Mis külwatakse nuttoga, Seäl leikatakse rõmoga, Ma ussun, aita! Amen.

154.

Herr Jeſu Gnaden Sonne ic.

Wiſil: Oh Kriſtus! lunnastaja, ic.

Oh Jeſus! armo walguſ, Sa tõe õppia,
 Laſi ſinno ello ſelguſt Mull' arral' paistada,
 Mo ſüddand römustada, Mo waimo uendada,
 Mo Jummal! ſedda te.

2. Mo pattud andeſs anna, Ning aita heldeſ-
 te, Ja ärra wiſha kañna, Waid ſedda murreſe,
 Et ſa ſo rahho annid Mo ſüddameſſe panned, Oh
 Jeſand! kule mind.

3. Mo hingeſt wälja-aja Adama wanna tõ,
 Et minna woikſin wata So peäle järgeſte, So
 ommakſ ennast anda, So auukſ riſti kanda, Et
 ſa mind lunnastand.

4. Et tunnen ſind, mo Jeſus! Sa iſſi õppetä,
 Seſs walguſta mo moiwuſtus So pühha ſannaga
 Et uſſun ſinno ſiſſe Ning jään ſo tõe ſiſſe, Et
 holi kurratiſt.

5. So armoga mind joda, Mo himmud riſti
 lõ, Et kurja peäl ei loda, Waid woitlen kow-
 waſte Mo kurja himmo waſto, Ei nende liggi
 aſtu, Siis ellan ſinnule.

6. Oh! wotta ſinna ſüta So armo mianno ſeeſ,
 Et ma woin armastada Sind keigeſt ſüddameſt,
 So mele pärraſt olla, So ello-tele tulla Siin
 ning ſeäl iggaweſt.

7. Müüd, Jeſand! anna woimuiſt Miſ ſatab
 ſinno Waim, Ka anna wägge, julguſt, Siis ol-
 len armo-taim, Seſt muido leiſ mo mötte, Miſ
 ial wõrran ette, Ei kolba kuhhugi.

8. Seſ

8. Sepárrast, armas Jummal, Mind armust walgusta, Sest et ma ollen rummal, Mo súddant uenda, Et ma so jure jouan, So taht-
mijt tehha nouan, Mind aita wággewast.

155.

O Jesu, siehe drein ic.

Wisil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Oh Jesus! hallasta, Ning aita mind nüüd woita. Ma tunnen surma jo, Mo waim ei ennam ja^{ssa}, Mo meel se püab kúl, Ei moddu ommeti, Ehk kúl mo waene meel Nüüd woitleb allati.

2. Se pörge wággi teäl Ning surm mind kinnu peab, Ehk wahhin sin ehk seäl, Mo súdda agga otab; Kui seismist himmustan, Siis ollen seljal jo, Mo wággi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun josen kúl, Ei ommeti woi leida, Mis sataks rahho mull' Ei woi sest lahti sada, Mis kássu sundminne Mo peäle panneb kúl, Ja rammo ellada Ei joua anda mull'.

4. Sa Jesus úksine Woid minno wallo pöörda, Siis jaksan minna kúl, Kus sinna wóttad aita, Kui rammo mitte saaks Mo ello sinnult sin, Siis olleks püüdminne Üks óige pörge piin.

5. Sepárrast hallasta, Ja omma armo anna Mo waesel' náljatjel, Kes wottab kummar-
dada, Ei enne játta sind, Kui sa mind önnistad, Ja surma rikkudes Uut ello sünnitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast jahhutada,

N n

Kui

Kui südda fawwalust Ei tahha armastada:
Waid annab ennast nüüd So hõõks foggones,
Et woimust sinno arm Saaks ikka minno sees.

7. Siis wotta hopis mind Sest patto ellust
peästa, Kui sa mind juhhatad, Siis anna sanna
kuulda; Oh! hakka minnusse, Keif waenlast
kauta, Et puhtas süddames Sa saaksid ellada.

8. So woimust näita nüüd, Sa ussi ärra-
woitja, Oh! näita kurratil, Et olled ärrapeäst-
ja, Ning woida minno sees, Et minno waenla-
sed Keif sawad häbbisse, Kui sa, mis tun-
ned, teed.

9. Kui kawa peawad Meed kurrjad kõrfista-
ma? Et peab minno rõõm Weel nende kätte jä-
ma. Oh! peästa hingekest, Mis sinust lun-
nastud, Nüüd agga pattudest On alles seutud.

10. Sa olled lahti teind Mo filmad, et woin
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui kurja
tebha, Sest tulle appi nüüd, Te tõeks armust
ka, Mis sinna tootand, Mis ial tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahkeb
katus, Ning ei sa petta mind Se walle meel
ning moistus, Kui sinno kallis arm Mo libha sur-
retab, So surma wäega Mo süddant pühastab.

12. Keif wastopannemist, Oh Jesus! aita
woita, Et Talle werre seest Äit woimust woiksin
leida, Et woiks so tassandus Mind senni kait-
seda, Kui keikist waenlastest Mind wottad pe-
ästada.

13. Kui wäggero minno sees Sa olled, armas
Jesus, Et saan so sarnatsõks So surma läbbi
uskus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõmo rõh-
feste, Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

156.

Herr Jesu Christ, mein Leben ic.

Wisil! Oh Kristus! Lunnastaja ic.

Oh Jesus! minno ello! So peäle lodan ma,
Mo hinge rõõm ja illo, Mind armust aw-
wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
tehha, Mis tahhad igganes.

2. Mo kallis peiokenne Mind wotta armasta,
Te, arm tullokenne, Et sind ei wihhasta: Mo
südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa lei-
geüllem hea.

3. Siis kela, et mo südda Sust ei woi lahkuda,
Waid kindlas armus ilka Sind kinni pidada:
Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka pärrin
Se taewa õnnistust.

4. Mind lasse järgest jada So kolge kowwaste,
Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks oksoke:
Ehk surren siis, woi ellan, So pärralt minna
ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üksine,
Mo õnnistus ka üle, Sind otsin järgeste, Oh!
lasse mind sind nõuda Ja se eest ennast hoida,
Mis sinnust lahbutab.

6. Oh! te, et minna lodan So peäle kindlaste
So peäle üks watan Mo häddas kangeste; Siis
tahhan sind siin kita, Ja seäl ka auustada So
auus iggawest.

7. Oh tulle, Jesus! tulle, Mo õnnisteggia,
Ja olle waggadele üks ärrapeastia; Et surreta
mo lihha, Et waim woiks woimust sada, Kui
woitlen sinno wäes.

8. Oh armas Jesa! Kule Mo palwet halla-
tes. Mull' Jesus appi tulle, Ja pallu minn
eest, Oh pühha Waim! mind aita, Mo süd-
dant isfi taida, Et ikka kidan sind.

157.

Schütte deines Lichtes Strahlen 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 2c.

Sh! mind wotta targals tehha, Armas ün-
nisteggia, Et ma woin so walgust nähha
Olle isfi öppia: Aia ärra pimmedust, Anna
jälle waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tart
ning moistlik ikka olla.

2. Tühjad mötlemisfed sata Ärra minno süd-
damest, Sinno wäggi woib mind peasta Nen-
de karwalusse seest; Aita mind kui woitlew-
weel, Et saan woimust kuria peäl, Gest et kiu-
satus mind waewab, Minno süddant wäggo
hawab.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis me
peäle tulkewad Sata woimust, pallun minna
Kui mo mötted woitlewad, Et so rahho hädda
sees Olleks waggew süddames, Siis sind iggai
aial tannan, Ning so au ka sureks kidan.

4. Patto laened kohhisewad, Tewad hirme
minnule, Kässi, Jesand! siis need jäwad
Waikses warsi peage; Sinno tde walgus se
Waisklo selgest minnule, Muido rummalafe
jään minna, Kui mind targals ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno siis-
üllewelt, Sinno wäggi walmiss olgo Minno nöd-
ral

ral süddamel. Jesus! anna minnule Pühha
Waimo rohkeste, Et ma woiksin waggaks sada
Sinno mele pärrast tesha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sedda
rõmusta, Diete mind juhatakse, Kui teed tae-
wa näitad sa: Siis mo südda rõõmsaks saab
Tühja rõmo teotab, Ning ei mõtle selle peäle,
Mis ei sata taewa tele.

7. Et ma tühja peäl ei loda, Kisu keik mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Egga tun-
da Jesusest. Minna wägga ihaldan Jesust sind
ning rõõmsaks saan, Kui ma tõ-este sind leian,
Ee, et sinno pole hoian.

158.

Entfernet euch, ihr matten Kräfte ic.

Oh! tagganege, minno himmud, Neist asjust,
mis on ilma peäl, Ning jätta mahha patto
teud, Mo wäs sind waim, kel waewa teäl! Müüd
taggane, Oh tühhi tõ! Se ue ello algan ma,
Mis ükski ei woi rikkuda.

2. Keik mäed ja orrud moga laulge, Et teäda
saaks mo Jesu au, Kes mul on waewa wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keik tüh-
hi teäl! Mul teine meel, Se õige aeg on praego
käes, Müüd jätta keik, mis ilma sees.

3. Ehl illusaste, haliad wäljad! Kõl su-il en-
nast näitate, Keik lomad süiski nähha sawad, Et
illo kaub peage, Se põlgan ma, Sest walwa sa
Mo südda, kes sa ihaldad Reid asjo, mis siin
kadduwad.

4. Kui wotfid enne armastada, Mis sinno
rammo fullutas, Siis ärra wotta kurwa's sada,
Kui keeltaks, mis hing armastas; Keif põlga sa,
Et peigmees ka Müüd tahhab, et jääd tassafels
Ning targa neis'te sarnatseks.

5. Sa, tigae liig-arm, minnust kau: Ning jät-
ta tühja's süddame, Et woiksin tunda selle armo,
Kell' pean andma kitusse; Oh! mingo meist,
Mis ennast täis; Ma jättan mahha tühja tö,
Ning ellan sulle, Jesufe!

6. Mind patto kōiest lahti kisse, Meist sallaja-
mist wõrkudest, Waenlaste nou, oh Jssand! rik-
ku, Te wabba's mind so tallekest: Müüd tagga-
ne, Keif kawwal tö! Mis teggi mulle eksitust,
Ma põlgan sinno kawwalust.

7. Kui magus on üks wabba ello, Mis kei-
list asjust lahti teeb, Kui se ma-ilma kawwal illo
Ning temma hirm meist mahhajaáb: Ei holi
neist, Ma lahkun teist, Mo meles ollen kihlatud
Ning Jesu peadiks ehbitud.

8. Mind hoia rahbul, Jesus, ikka, Ning kaäna
murret minno eest, Et pattust mull' ei sünni wig-
ga, Mind-peästa tühja himmo kääst, Keif mah-
hajaáb, Arm sedda teeb, Et minna ennast un-
nustan Ning taewa rõmo himmustan.

159.

O Gott! du frommer Gott!

Oh! wagga Zummal, kes Keif ännid meile
annad, Kelt on, mis ial on, Kes keig' eest
murred kaänad, Mull' anna terwist, ning Et
terwe

terwe ihho sees Null olleks puhhas hing Ja digus süddames.

2. Lass', mis mo kohhus on, Mind ussinaste tehha, Et woiksin ammetis, Mis käsüd, pea nähha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegfaste, Ja aita, et mo tö Woiks minna eddase.

3. Mind aita räkida, Mis ilka heaks woib tulla, Ja kela räkimast, Mis tühhi tahhab olla, Ja kui mo ammetis Ma pean räkima, Siis anna sannale Tait wägge römoga.

4. Kui mul on hädda kä, Siis wotta julgust anda, Mind aita römoga Mo risti koorma kanda: Mo wihamehhega Mind lasse leppida: Kui nou mul tarwis on, Head nou siis anna ka.

5. Ee, et ma keigega Misuggust söbrust pean, Mis ma head ollewad Ja sinnul' armas tean, Kui wottad heldeste Mo warra jätkada, Siis olgo ärra sest, Mis sadud kurlaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhad jätko anda Ja monda waewaga, Mind lasse wannust kanda, Siis anna kannatust, Mind hoia patto eest, Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auu sest.

7. Kui tulleb ello ots, Siis astu, Jesus, ette, So risti surma sees, Hing sago sinno kätte, Mo ihhul' olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus nemmad hingades Ei kule mürrinat.

8. Kui hüad wimati: Keik surnud, touse illes! So käsü olgo siis Ka minno haua küljes, Lass' kuulda omma heält, Mo ihho ärrata, Et kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka.

160.

Jehova! nimm von mir die Kräfte ic.

Dh! wotta, armas Jesus, wasto must, Mis sinno waimo wäes ma sanud sult, So pär-ralt peab mo südda ollema, Ei so pruut muudo ial pühast sa.

2. Mind sata ueks lomast kasmama, Ja jummalikkus kombes ellama, Et wanna juretai-gen mahhajaáb, Ja sinno arm mo süddant ueks teeb.

3. Mull' anna sind ükspäinis armasta, So kassi woib mind hopis uenda, Keit minno südda, minno mötte, meel, Se ohworib ennast sulle üllewel.

4. Ei ilmas pruut mu peäle mötlege, Kui omma peio peäle üksine, Ma pean tedda meles piddama, Kes ennast mulle peiust annud ka.

5. Ei olle inimenne mötteta, Kus temma ial on, seäl mötleb ka, Mi sinna, Jesus teige-üllem há, Ei ial minno melest ärralá.

6. Uus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja kasma ikka ilmakeelmatta; Se, kes paaw pá-walt ikka ueks saab, Kúl Jesus tedda heldest armastab.

7. Mi ehhitakse honet sallaja Sell' Talle prudi seäl ellama Ja sinna sisse peio kutsuna, Seäl omma pruti armsaks piddama.

8. Uut wa mo suggu annab temma teäl, Ja armastakse temmast jälle seäl! Jo ennam annab, sedda ennam saab, Kui peigmees süddant pattust puhastab.

9. Meid wotta sinno pole tommata, Ei muudke meie

meie tahha himmusta, Nut innimest oh! kaitse
armsaste, Et waenlased ei temmal' kurja te.

10. Ni näita ennast, Jesus, meile ka, Kui
on so pühha nimmi löymäta; Sa öige arm ja
kange abbimees, Mind leppita weel ikka Issa ees.

11. Sa issa Sanna! Keik nüüd ueks lo, Ja
süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud
siis tulgo rõõmsaste Jerusalema Talle pul-
male.

12. So honest hüad omma heäleaga: Oh pruut!
nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja
wäljast puhhasta, Ja joua minno sisse ellada.

13. Oh tulle, Jesus! mo sees kaswama,
Meid mu peäl ärra lasse rõmusta, Oh! ton-
ma meid, siis meie jofeme, Kui puhtad neitsid
käime järrelge.

161.

Kommt und laßt euch Jesum lehren 2c.

Wisil: Sion kaebab süres häddas 2c.

Sulge, risti-innimested, Wõtke tarka õppe-
tust, Kes on Jesusse lu-liikmed, Temmalt
sawad õnnistust; Se, kes Jesusst tunnistab,
Süddamest ka armastab, Ning kes wõttab
waewa nähha, Temma mele pärrast tehha.

2. Onsad on, kes allanduskes Siin ma-ilmast
ellawad, Ning siin waimo maddaluskes Auus-
tawad Jummalat; Se, kes ennast allandab,
Tedda Jummal üllendab. Kes siin Jesusst me-
les kannab, Sella taewa riki annab.

3. Onsad on, kes kurwastuskes Patto pärrast
leinawad, Ning ka süres ahvastuskes Onnima
wigga kaebawad: Need, kes murretsewad nüüd

Mutwad ilta ommad sküd, Meid saab Jummal
võmustama, Nende murret lõppetama.

4. Onfad on need waggad hinged, Kes leit
hädä salliwad, Ja on pitkamelelised, Kurja
heaga tassuwad, Andwad andeks teigele, Ei
te kurja lihhele, Meil on nende tassumiseks
Ma ilma nende pärranduseks.

5. Onfad on, kes takkanudwad Sigust ning
ka tõsidust, Allekõhto eest end hoidwad, Põlg-
wad ilma warrandust: Kes ei te siin kawwalust,
Pettust, ahnust, tiggedust, Meid saab Jum-
mal iski täitma, Nende peäle armo heitma.

6. Onfad on need armolised, Kes ei jätta
aitmatta Meid, kes siin on häddalised, Te-
wad head hea melega, Reddagi ei unnusta,
Palwe, tõ ning nouuga; Meil saab abbi häd-
da aial, Meil on armo kohto päwal.

7. Onfad on, kes puhhastuses Tõös ja san-
nas ellawad, Süddamette kasinuses Meelt ja
mõtted piddawad, Kes ma ilma himmustust,
Kurja lihha rojastust Reigest melest testawad,
Jummalat siin nähha sawad.

8. Onfad on need rahholised Kes käl pea
leppiwad, Meed, kes on heamelelised, Xristi-
armus ellawad, Kes seäl rahho teggewad, Kus
on wihha piddajad; Meid saab Jummal auus-
tama, Ommaks lapsiks nimmetama.

9. Onfad on, kes kannatawad Hädda, risti,
kruusatust, Ja siin ilmas palgaks sawad Jima
süta testust, Meil on helde tassuja, Jummal,
nende kaitsta W. is se peäle otsa sata, Armust
nende peäle wata.

10. Aita, armas Jhsand Jummal! Et ma nenda ellan teäl, Et ma waene, arg ning rummal Onnis ollen ilma peäl, Et ma ellan maddalast, Pallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks annan, Digust ikka meles kannan;

11. Waeste peäle armo heidan, Ollen pühhas süddames, Rahho ikka takkanouan, Ja sind tenin keigest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma ussun kindlaste; Sinno Waim mind juhhatago, Ausas ellus kinnitago!

162.

Eins ist Noth, ach Herr! diß Eine ic.

Uks on tarwis, armas Jummal! Sedda moist, ma õppetä, Ja, mis armastan ma rummal, Tühja agga ollewa, Gest et se mo süddant sin pinab ja waewab, Ja ükspäinis murret ja kurwastust annab; Kui agga se ühhe saan, siis se on mull' Käl õnsam ja parram kui ilm, mis on sull'.

2. Kui sa tahhad sedda leida, Ürra õtsi ilmas teäl, Minno südda, wõtta jouda, Otsi sedda üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes seäl ellab, Keik head ja keik täielist annet sull' annab, Seält leitasse suremat, parremat hääd, Seäl on se ükspäinis, kus iggawesi jääd.

3. Mi kui pühhal' Mariale Minus ossa olli se; Temma töttis Jesussele, Kristus temma jalgele; Ei olnud muud himmud ta süddames teäda Kuid ükspäinis Jesusse õppetust tuulda, Mis temma

ni iggatses, sedda ta sai, Et temmale Jesus ta ossaks siis jäi.

4. Menda üksnes on mo himmo, Jesus! sinno järrele, Sind ma ihaldan jo ammo; Kinki ennast minnute! Et paljo kül peaksid laiat teed noudma, Siis Jesusse jure ma üksnes saan joudma. So sanna, oh Jesus! on ello ja waim, Se kaswab ning kossub kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja seäl petatje, Anna agga, et mo moistus Sedda pannels tähhele: Oh! wotta mull' waggadust, allandust anda, Ja taewase tarkusse jure mind sata, Kui Jesus, sind tunnen ning biete teän, Siis minna kül biete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummalä ees kolba kui sa, Jesus, üllem hea, Sull', oh Jesus! lääb keik korda Sinno pühha werrega; Se läbbi on ello ja õigus mull' todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sadud. Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui uskus sind hoian, kui iggawest hääd.

7. Oh! siis anna minno hingel' Sada Sinno sarnatsaks, Sinna olled issi temmal' Tehtud ka pühhitsusaks: Mis igganes Jummalä elluks on waia, Se Jesusse läbbi keik antakse pea, Sest kadduwast himmust oh pühhasta mind, So ello mull' tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma siis weel ennast tahhan? Sinno armust saab jo kül, Sinno werri, se ma teän, Teggi taewast lahti mull'; Aht iggawest lunnastust olled sa saatnud, Ja kurrati woimusfest olled mind peästnud, Ning täielist wabbadust kinksid mull'

mull' ka, Müüd Abba! ma pallun, so last aita ja.

9. Täielinne rõõm ja rahho Minno hinge kossutab, Mis mull' Jesus, minno ello, Minno kaitaja walmistab. Sa olled mo maggusam assi, oh Jesus! Sa olled mull' armas, sa olled mull' ainus, Muud ühtegi olle, mis rõmustab mind, Kui sinna, oh Jesus! kui uskus nään sind.

10. Müüd, oh Jesus! pead sinna Mulle ainus ollema, Katsu mind, ja te, et minna Ollen karmwalusfeta. Oh wata! kas efsin ma kuriale tele, Ja sata ning kána so pole mo mele. Oh! te, et keik pühkeks siin arwab mo meel, Kui Jesusst saan kasuks, se tarwis on teäl.

163.

Wache dich mein Geist bereit 2c.

Wisil: Isfand, omma wihha sees 2c.

Walmista, mo waim, end kül, Walwa, palwes olle, Et ei koggematta sull' Hädda peäle tulle, Kurratid Waggasid Püüdwad efsitada, Patto siose sata.

2. Agga ärka ülles ka Patto unnest esmalt, Rasket nuhtlust tunned sa Muido warsi warmalt, Kui se surm Wiinne koorm Patto seest sind leiab, Ning sind kinni hoiab.

3. Ärka ülles, Isfand siis Woib sind targaks tehha, Se on õige usso wiis, Ni saad õnne nähha. Jummal se Heideste Nenda andid annab, So eest murret kannab.

4. Walwa, muido kurrat woib Sinno süd-
dant pöörda, Kawwalast so peäle läib, Et ta
woi's sind naerda. Jummalä lapsed ka Temma
hirmo tundwad, Kui on holetumad.

5. Walwa, et sind wägäise Siin ma, ilmei
petra, Egga omma seltsisse Kawwalast ei wötta:
Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno peäle Wal-
le-wennad jälle.

6. Walwa, muido kurri meel Woib sind eksi-
toda, Täewa õnnest siin ning seäl Hingelabhu-
tada; Gest et se Kurja tö Wabbandada wöttab,
Kawwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Gest sa olled rum-
mal, Käl sind sure armoga Lahti peästab Jum-
mal Patto läest, Keigest fest, Mis so südda kae-
bab, Mis so hinge waewab.

8. Süddamest kui pallume, Siis ta murret
kannab, Kui ta pole karjume, Siis ta armo an-
nob: Kurratid, Patto süüd Nenda kautame,
Woimust ikka same.

9. Hästi kül feik korda lääb, Polle Parta hää-
bi, Palludes meil' abbi saab Temma Poia lää-
bi, Kui meie, Pallume, Siis ta murret kannab,
Waimo andid annab.

10. Müüd, seppärast walwagem! Hädda,
waew on siggi Pallugem ning õhlagem, Et se
pat ei siggi. Aleg on lä, Jummal se Wöttab
kohhut tõstra, Kurjad hukka moista.

Mistiist ning Riisatussest.

164.

Mag ich Unglück nicht wiedersehen ꝛc.

Syl Kurjad ksil mind Riisawad Ning wiika-
wad Mo bige usso pärrast; Ma tean siis-
ki to, este, Et peage Mind peästetast sest
färrast, Ei olle mo Tru Jummal jo Mind un-
nustand, Waid armastand, Mo waenlasted ksil
rikkub.

2. Mo asjast arwa nenda sa Kui ial ma, Sest
nödrafs minna läinud, Mo Jummalast ka bir-
mo nään, Ma siiski teän, Et Jummal hästi
teinud. Keif tühjafs lääb, Mis silm siin nääb,
Ei holi ma Ault, ihhust ka. Oh Jummal an-
na woimust!

3. Keif omma aega aiawad, Sest lodawad
Mo hing ning minno südda, Et sa mind armas
Jesuken, Mo kallis ön, Ei tahha mahkajätta,
Mo willetsus Ning õnnetus Saab sinnule Kui
minnule; Sest aita wastopanna.

165.

Gott der wirds wohl machen ꝛc.

Wisil: Jesus, rõmustaja, ꝛc.

Reif teeb hästi Jummal Onnimeks annan tem-
mal Ennast iggawest: Temma ollen õlnud,
Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ta on ka
hea

hea melega, Mis mul tarwis, Ma peäl an-
nud, Mo eest murret kannud.

2. Keik teeb hästi Jummal, Annab mis on
ial Hea ning tarwis muul: Temma ka mind
hoiab, Kattab, hästi toidab Jggaväwa kül.
Kui se surm ning risti, koorm, Hädda wägga
peäle tõstab, Saggedast mind peastab.

3. Keik teeb hästi Jummal; Alma kitust tem-
mal, Kui on hädda käes! Kui sul willestusied
On ning abhastusied, Ta on abbimees Jo-
nas se läks merresse, Jummal tedda surmalt
wõttab, Ni sull' aopi tõttab.

4. Keik teeb hästi Jummal, Jkka murre
temmal On so hädda sees; Kaktiti kui mõiled
Hädda sees ning woited, Jummal abbimees
Annab kül siis wõimust sull', Et keik hädda alla-
waub, Kui suits tulest kaub.

5. Keik teeb hästi Jummal, Rammo ram-
motumal Annab järgeste. Kes on tühja
lootnud, Temma käest tes dootnud Abbi tõ-
este? Hädda sa keik unnusta, Agga kannata nüüd
wahha, Jummal wõib keik tehha.

6. Keik teeb hästi Jummal, Ello jouotumal
Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui sin
lõppeb ello, Taewas rõõm on ees. Wata se
on tõssine: Mis on tulnud ilma peäle, Lähhab
mullaks jälle.

7. Keik teeb hästi Jummal, Wõimust kül
on temmal Wanna ussi peäl; Temma ommad
watab, Waewa läbbi jatab Immelikkult teal.
Wotta sa heaks hädda ka, Ning keik anna ho-
leks temmal, Keik teeb hästi Jummal.

166.

Komunt her zu mir, spricht Gottes ic.

Reik tulge minno jure nüüd, Kui waerawad
teid rasted süüd, Se armas Jesus hüab;
Noor, wanna, suur ehk weifine, Mis mul on,
annan sellele, Kes parrandamist püab.

2. Reik minno foorma kandiad, Ning minno
ikke wöttiad, Need ei nä pörgo waewa: Ma ol-
len liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, Et
nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Mis
lääbi ma teind lunnastand, Se on ka teie kōhyus;
Mis teie tete, mõtlete, Mo mele parrast rāgite,
On Jummalä ees õigus.

4. Ma ilm kõi tahhaks õnnistust, Kui polleks
risti, willetust, Mis waggad kannatawad: Teist
nou ei olle ommett, Need peäswad pörgust tõeste,
Kes Jesu risti kandwad.

5. Reik loom jo sedda tunnistab, Mis wees
ning Ma peäl ello saab, Et neil on omma
waewa. Kes siin ei tahha kannata, Se peab
pörgo minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Kes tänna ellab terweste, Woib homme
olla többine, Kõl langeb surma sisse; Kui lilli-
fessed kadduwad, Mi innimesed surrewad, Ei
püssi ilmge isse.

7. Ma ilm on arg, et surm on ees, Kui on jo
wiinne hädda lääes, Siis pattust pōrda püab;
Kõl armastakse, tühja weel, Ei mõttelda ka hinge
peäl, Ehk saggedast surm hüab.

8. Kui teema ei woi ellada, Siis kaebab sedda nuttoga, Siis tulleb Jummal meele; Ma kardan, se on tühi nou, Kes põlgab omma Lojau, Sell' tulleb nuhilus peäle.

9. Ei rikkus riklast arwita, Ei nore uhkus toeta, Keif kaub wimaks ärra: Ehk olleks sel keif ilma ma, Keif hõbbe, rahha kullaga, Keif wottab surma miina.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kõrk ello keif on asjata; Se lähhab põrgo hauda, Kes holetu on süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Jesust nouda.

11. Mo laps, oh! hakka mõtlema Ning pühast sannast õppima, Oh! ärra kardawaeua; Se sanna näitab selgeste, Mil kombel Jummal heldeste Meid wastowõttab taewa.

12. Keif kurja makske armoga, Ning püüdk waggast ellada, Ehk ilm teid naerab wahwast; Ja käige fitsa te e peäl, Kõl Jummal maksab illemel, Ning nuhtleb kurja rahwast.

13. Kui romo-põlw on teile teäl, Au, rikkus, terwis ilma peäl, Siis woi must wõttab lihha; Sest kallis nou on Jummalal, Ei peab teid se risti al, Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe siin, Weel kibbedam on põrgo piin, Mis sisse kurjad jookswad; Seäl tunneb ihho hingega Suurt wallo ilmalõp matta, Mis kurjad waimud tundwad.

15. Waid kedda rist on waewanud, Sell' taewas rõõm on walmistud; Ei joua innimenne Keif sedda ütlesrâkida, Ning taewast rõõmo arwada, Mis annab Jesukenne.

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja Waim on meile kulutand, Se on üks kindel sanna. Oh! aita, armas Jeesuke! Siit ülles taewa heldeste, Ning õnna ello anna.

167.

Warum sollt ich mich denn grämen ic.

Miks ma südda ennast waewab? Mul on se Jeesuke! Kes mult tedda wõttab? Kes mind kelab taewa samast? Jummal ja Poiaga Uskus ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullinge, Polnud mul siis rikkust: Allasti ma lähhan ärra Surrema, Hauda ka Jättan omma warra.

3. Keik mis mulle warraks pandud, Polle mo Omma jo, Jummalast on antud; Tahhab ta keik ärrawõtta, Wõtke ta, Siiski ma Tahhan kita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul Hädda kül, Ei sa kurwastusse; Kes mind panneb risti kandma, Teabka, Kuida ta Peab abbi andma.

5. Jummal on ni saggedaste Rõmustand, Tahhutand Süddant wäggewaste; Kannan siis, mis peäle panneb, Tru on se Armoke, Issa wiisil nuhtleb.

6. Sadan, ma ilm, ja keik kurjad Naerada, Pikkada Wägga hästi moistnad; Tehke nemmad ikka sedda, Holi ma, Gest et sa Jummal naad mo hädda.

7. Kristi-innimesse südda Peab ka Ollema Rahhul, kui on hädda. Kui surm peaks liggi sama, Temma meel Peab seäl Rahhul ikka jääma.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Peab ta Häddast meie hinge, Surm waid löpperab keik waewa, Lahti teeb Sedda teed, Mis meid sarab taewa.

9. Seäl ma tahhan rahhul olla, Süddamest Keigest wäest Tanno-laulo laulda: Polle Ma peäl diget ello; Arrike, Tühine on ma-ilmallo.

10. Mis on ilma warrandussest? Parras Kuld On jo muld, Waewab innimessest; Tae- mas on need kaunid annid, Kristus se Karjane Sötäb seäl need hinged.

11. Jesand, sind ma kidan kõrgest, Oled mo Minna so Omma ollen järgest. Minna jaân ka sinno ommaks, Gest et sa Werrega Ostinud mind so orjaks.

12. Minno omma oled sinna, Jesuke, Sin- nusse Kinni hakkam minna. Sind ei ial minna jätta, Sada sa Mind, kus ma Woin so jure jada.

168.

Ach Gott! wie manches Herzeleid &c.

Wisil: Oh Jesa taewa rigi sees &c.

Oh Jummal! mitto õnnestust On siin ja mitto willetsust, Üks waewa te ja kitsoke On se, mis lähbääb taewasse, Kui tahhan siina mõttelda, Mo libha püab efsida.

2. Kust minna majast abbi saan? Sind, Jesus mele

mele tulletan, Sa olled ikka arwitand, Ja minno süddand rõmustand, Ei olle mahhaja- etud, Kes sult on abbi otfinud.

3. Sa olled suur ja wäggew mees, So immet näme mitmes töds, Sa olled Jummal tdest, ka Üks innimenne pattota, Ja peastad meid nüüd iggawest So surma läbbi surma läest.

4. Sa olled, Jesus, üksine Mo Issand Jummal, talleke, Ma saan so nimmest rõmustust, Kui tulled mitto willetsust; So nimmi kurbdust wähhendab, Kui minno südda kurwaiks saab.

5. Eht ihho, hing kül nõrguwad Kui luud ja kondid nõtkuwad, Siis tean ma, et siirust weel On rõmo mul siin ilma peäl, Ei woi mo külge putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa, Jesus, olled abbimees, Ei sa mind jätta ellades Siin ilma ilma aitmatta, Sa tulled omma armoga, Ning olled minno karjane, Mind hoiad ikka heldeste.

7. Oh Jesus! minno rõõm ning au, Mo parras rikkus ning mo nou, Ei sa must nenda rägitud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel usk ning arm on süddames, Se tunneb sedda enneses.

8. Sepärrast ollen ütelnud: Kui sinust ei sa rõmustud, Siis olleiks parram sündmatta, Kui ilma alles ellada, Jo ellawalt on furnud se, Kes kautanud Jesusie.

9. Mo kallis peigmees olled sa, Mo armas Jesus lõpmatta, Mo kallim warra olled ka, Kui rikkus, kuld ning ilma-ma; Kui ma sind mele tulletan, Siis minna warsti rõmo saan.

10. Kui sinno peäle kindlaste Siin lodan, siis
woin rõõmsaste Sind palluda, kui hädda käes,
Ja tunnen rõõms süddames; So waim sest rõ-
must tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo ristis sinno
järele, Sels mind, oh Jssand! kinnita, Sest
so ep olle kasjota, Kui ennast nenda walmistan,
Et ello hästi lõppetab.

12. Ma libha aita sundida Ja ellada siin pat-
tota, Mo süddant uskus puhhasta, Siis sulle
ellan, surren ka, Oh Jesus! wata, minno
meel On jo so jures ülleweel.

169.

In dich hab ich gehoffet, Herr! ic.

So peäle, Jssand! lodan ma, Mind ärra
jätta abbita, Oh Jssand! kela häbbi, Ma
pallun sind, Oh! aita mind So kalli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoid,
ko sinno armo hoo!, Mall appi Jesus! tõtta;
Kül surren teäl, Ehk ellan weel, Mind keigest
häddast peästa.

3. Mind, Jummal! kaitse, arowita, Ja minno
süddant kinnita, Et woiksin woinust sada, Kui
waenlane Mind kurjaste Siin puab hukka sata.

4. Mo wäggew Jummal olled sa, Mo ello,
minno kaitsea, Se ütleb sinno fanna: Mo ab-
bimees Mo hädda sees, Kes woib so wasto
panna?

5. Ma ilm kül puab wallega Mind ekütada
fallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga
Nüüd arowita, Keik kurjad nouud kela.

6. So

6. So hotele ennast annan ma, Mo Jummal, ihho hingega, Mind wotia sinno kätte, Kui hädäda käes Ning surm on ees, Kui waew mull' tulleb ette.

7. Sell' kolme aino Jummalal', Kes annab wägge nõdramal', Sell' olgo tänno taewas; Se saatkö weel Siin ilma peäl Meil' woi must patto waewas.

170.

HERR JESU CHRIST, ich schrey zu dir ic.

Wifil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

So pole, Jesus, küsfendan, Sest wägga kurb mo südda, So wägge minna hiimustan, Mis nenda waewad sedda? Weel surem, Jesus, ou mo rist, Mis waewab siin mind hädäda list, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo peäte, Jesus hallasta So heide armo pärrast, Mind peästa sinno abbiga Sest kurb wastusse käärrast, Mo sädda mötleb kaksiti, Sest et siin rõmo ühtegi Ei woi ma waene leida.

3. Suur hädäda on, mo Jesule, Mis sees ma waene ollen, So käest, oh minno armoke! Ma abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest, Kes mind woi peästa hädäda käest Kui sinna üksi, Jesand!

4. Sa, Jesus olled üksine Mo lotus, minno ello, Ma annan sinno hotele Mo waewa, risii, wallo, Sepärrast, Jesand, pallun ma, Mind ärra jäita abbita, Ma lähhan muido hukka.

D O 4

5. Oh

5. Oh Jesus! Jummal iggawest, Kes sinno peäle lodab, Sell' tulleb abbi sinno kääst; Kes sinnult armo otab, Sell' olled ello ea sees, Ka surma häddas abbimees, Se peäle ollen fulge.

6. Oh Jesus! minno ahvastust Riisud wata armo läbbi, Mull' näita otima hallastust, Et otsin palwest abbi, Mo õhkamissed kute sa, Kui õõd ja pääwad õhkan ma, Et wägga kurb mo südda.

7. Kui õiget aial surest wäest Mull' tahhad abbi jata, Siis peästa mind keig' hädda seest, Mo peäle armust wata, Ja kela ärra waenlasti, Kel woiinus kääs, et üksigi Ei sa mo peäle woiust.

8. So holeks, Jesus, annan ma Keik' minno risti-wennad, Mo ihho omma hingega, Sa õiget murred kännad, Meid kaitse sinna heldeste, Mo kurbdust pödra rõmüsse, Se on, mis minna pallun.

9. Ei minna issi enneses, Mo Jesus, abbi tea, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei peästa pea: Kui agga tahhad waewada, Siis aita, et woin kännata, Ja anna ikka woiust.

10. Oh! anna, et hea melega Ma lähhan sinno tele; Kui sinna wottad läkkita Uht risti minno peäle, Siis te käl waewa ihhule, Ja sata hinge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma usfun, Jesus süddamest, Et diael aial sinna Mind peästad keige hädda seest, Ja teed mis pallun minna. Sa olled enne aitnud mind, Kui minna ollen pallund sind, Sepärrast ollen rõmus.

12. Mo Jeesus, minno willetsus On parrajast
 full' teada, Sa olled minno rönnistus, Keik
 woid sa hästi seada, Keik sinno holeks annan
 ma, Ze nenda, kuida tahhad sa, So auuks,
 minno õnneks.

171.

Was für Kummer, was für Schmerz ic.

Südda, mis sa murretsed? Miks sa ennast
 kurwaks teed? Kartlik hing ja nõdder meel,
 Oh! miks waene, Oh! miks waene leinad
 weel?

2. Et kül ennast kurwastad, Woi sa sest weel
 ennam saad, Murred süddant waerawad Mis
 need murred, Mis need murred kolbawad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et
 ussu mind, Murrest saad sa willetsust; Jätta
 mahha, Jätta mahha kurwastust.

4. Ehk kül keik mind jättawad, Sa mind
 Jummal armastad, Minna lodan sinno peal,
 Sinna aitad, Sinna aitad siin ja seäl.

5. Jummalikkult olled sa Kaitstud mind so
 armoga, Kui mind hädda waerwanud, Olled
 sa, Olled sa mind aitanud.

6. Keik so holeks annan ma, Peasta mind ja
 rõmusta Kurwa hinge minno sees, Issand hel-
 de, Issand heide abbimees.

7. Jägo mahha kurwastus, Jummal on mo
 õnnistus, Temma aitab ikka weel, Minne ärra,
 Minne ärra kartlik meel!

Jummalikust Sarkusfest.

172.

Heer! aller Weisheit Quell und Grund ic.

Wisil: Oh Jummal Loja, Pühha Waim ic.

Dh targa mele jaggaja! Ei olle sulle teäd-
matta, Et, kui sa meid ei aawita, Keif
meie tõ on asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei kolba ka hea
teime, Kui wõttan sind siin tenida, Mo tenistus
on kolbmatta.

3. So pühha sanna õppetus, Se on mull'
selge rummalus, Mis hea on liggimessele, Sest
mä ei moista ühtege.

4. Mo ello aeg on sühhike, Iks tuul ja aur ja
suitsoke; Mis ilmas sureks petakse, Sest polle
mul ei sugguge.

5. Ehk mul keif annid ollaksid, Ei peaks puud-
ma ühtegit, Mis mul sest keigest abbi saaks,
Kui sinno tarkus mahajääks?

6. Ehk sa keif asjad ärra'eäd, Mis sallajas
on, ärranääd; Kui sa ei karda Jummalat,
Keif, ussu, setta ollewad.

7. Keif inimeste teädminne, Se eksitab
meid hirmsaste, Kui nende tarkus sureks saab,
Siis keikis paifus kummistab.

8. Kõl tarkus monda hukatab, Abitowel ka
otfa saab; Kui sa ei tunne Jummalat, Siis
vüma hinge kautad.

9. Sind, armas Jäsa! pallun ma, Mo pal-
wed

wed wõtta armoga, Sest rummalusfest peasta teäl, Et minnule saaks targem meel.

10. Oh! anna sedda tarkust mull', Mis ikka olnud armas full', Mis so ees on, ja antakse Neil', Kes sust armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma parrast rõmustan, Et ta on keigetullusam, Mo melest keigeillusam.

12. Se on üks ärrawallits' tud, So ennesest ka sündinud, Ja armo annid temmale, Kui päike paistab selgeste.

13. Kui silmis silma, pisfarad, Siis temma su meid rõmustab, Kui murre süddant kurwas- tab, Siis temma süddant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ta hoiab hädä, surma eest, Kes tedda nouab en- nesel', Se petä's' surmas üllewel.

15. On wäggew sannust, teust ka, Ja Lõja hea nou andia, Mis temma nou ja tahtminne, Se läbbi teäda antakse.

16. Mis inimenne sedda teäb, Ehk ominast melest ärranääb, Mis nou sel surel Jummalal, Mis temma tö on taewa al.

17. Sel inimesse hingel ka On ello, ma iaks muld ja ma, Ta meel ning mõtted ekšiwad, Ja kaksipiddi jofiwad.

18. Mis Jummal teeb ja hinnustab, Kes on, kes sedda takka saab? Kui sa ei anna tar- kust sest, Kes isfi ellad iggawest.

19. Siis anna tarkust roh' este, Ja jagga omma lapsel, Et se woiks olla minno sees, Ja ellada mo süddames.

20. Kus ial lään ja ollen ma, Lasst' tedda olla minnoga, Kui ollen murren waewas, töds, Siis olgo temma abbimees.

21. Siis sago temmalt tundminne Ja öige moistus minnule, Et agga sinno tahtmist teen, Ja sind ükspäinis armatsen.

22. Mind temma läbbi walgusta, Et tö-e woiksin armasta, Et sedda ma ei öigeks te; Mis krower, üllekohtune.

23. Mull' anna armsaks piddada So kallist pühä sanna ka, Et kurjast, hälaist tagganen, Ja wäggasid waid armatsen.

24. Te, et ma keige melega Moin iggameest ka aidata, Head nou ka annan keikile, Ja seisan krowas tru-iste.

25. Et keikis, mis teen ialge, So armust wotan woimusse; Kes tarkust tahhab põlgada, Ei sinna sedda armasta.

Pühast Kristi-Roggodussest.

173.

Unser Herscher, unser König ic.

Wißt: Summal ma ning raewa Loja ic.

Summal, wäggew wallitseja, Meie keige ülem hä, Sinna olled õnne, saatja, Mis sa teed, on imme tö, Wäggew, suur ning armolinne Oled ja ning auulinne.

2. Pis

2. Pissut neid sel ajal ommad, Kes sind keigest
süddamest Takkandudwad, armastawad. Wäe-
timist ja nõdradest Sulle kitust walmistakse Sin-
no wäggi tunnistakse.

3. Jummal parrago! kül näme, Südda tah-
hab katteda, Et ni mitto tuhhat tõe Walges
wotwad langeda, Holeta, oh innimenne! Olled
sa, eks olleimme?

4. Siiski, Issand! wallitseja, Tahhan ar-
mastada sind, Wa tean, et sa armas Issa Wäg-
ga armsaks pead mind, Tomma wäggewast so
jure Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mulle, keige rah-
wale, Se teeb keikis paikusimme, Keiges ilmas
laiiale; Ma ning taewas hüüdwad peäle: Kitus
olgo Jummalale!

6. Issand, minno wallitseja, Kallis olled min-
nule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno
hotele, Wõtea mo eest murret kanda, Mind so
tiwa alla panna.

174.

Wär Gott nicht mit uns diese Zeit zc.

Wisil: Oh Jummal! wata heldeste zc.

Rui Jummal meil ei olleks nüüd, Se wagga
suggu litleb; Rui pudul's temma murre fit,
Siis lotus pea lõppeb: Sest nõdrad, waesed
olleme, Need Kurjad siiski peätege Mind tiusa-
wad ja põlgwad.

2. Neil on suur wiha meie peäl, Rui Jum-
mal

mal neid ei kelaks, Ei jälgi ennam olleks teäl,
 Kül surm meid pea nelaks; Neid nende wiha
 upputaks, Kui wessi allawautaks, Ei peäks
 ükski ärra.

3. Mu olgo iikka Jummalal, Kes nende kur-
 gust peästnud, Kui linnokenne taewa al On meie
 hing neist peästnud; Kõis katki, lahti olleme,
 Meid Jummal aitko heldeste Se ma ja taewa
 Loja.

175.

Wo Gott der Herr nicht bey uns ic.

Wisil: Oh risti: rahwas! kannata ic.

Kui Jummal siin ei kannu hoolt, Ei tulle appi
 kõrgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui kurjad
 tius wad järgest, Kui Jummal neid ei pillata,
 Ja nende nou ei kauta, Siis olleme keik hukkas.

2. Mis inimeste tarkus teeb, Ei woi meid
 pelletada, Kül Jummal sedda ammo naab, Ja
 woiw neid allandada; Ehk kurjaste nou pidda-
 wad, Ja kurjad asjad hakkawad, Siis wõttab
 Jummal keeda.

3. Kül nemmad wägga määsawad, Ning ot-
 siwad meid neelda, Kül nemmad tappa tabha-
 road, Ei lasse ennast keeda: Waat, nemmad
 kurjast paukuvad, Kui merre: laened kõhhis wad,
 Oh Isand, wata sedda!

4. Meid wõbra ussopiddajaks Needsammad
 nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggasiks,
 Kes õigust õppeta wad; So nimmi, Jummal,
 mis on hä, Se peab katma nende tõ, Kül sin-
 na ärkad ülles.

5. Need

5. Need keik on pimmedusse al, Ja tahhawad meid neelda, Nu olgo ikka Jummalal, Kes rootab sedda keelda; Käl Jummal nemmad pillatab, Ja nende walled kutab, Ei sa need temma wasto.

6. Oh Jhsand! sinna römustad Meid, kellel abbi waia, Sa töeks teed, mis tootad, Ei rummal meel se moista, Se tulleb; Keik nüüd hukka lääb, Kui Jummal ristil läbbi teeb Ueks, Kes armo ootwad.

7. So lääes on meie waenlased, Nääd nende mötted läbbi, Sull' nende nouud teädawad, Meist kela patto häbbi; Ei rummal meel woi uskuda, Et Jummal tahhab aidata Käl omma abbi tunnil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal! palwed kule, Ning meie süddant walgusta, So riik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellome, Ning uskus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri sewad.

176.

Ein feste Burg ist unser Gott u.

Meil' tulleb abbi Jummalast, Kes ikka wäggewo olnud, Ning peästab häddast wäggest, Mis meie peäle tulnud. Se kurri waenlane Meid wihlab kurjaste, Ja tulleb söddima Nuüd karmwalussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keik meie nou on tühhine, Ei moödu meie wäggi; Se woib meid aita öiete, Kes pattust lahti teggi, Kes se on? Küssid ja, Omuir Jesus, kostan

tan ma, Se Issand surest wäest, Se Jummal,
 kelle kääst Keik woimus meile tulleb.

3. Ehk olleks ilm täis kurratid, Kes tahhaksid
 meid neelda, Ei karda meie sühtegit, Käl Jum-
 mal wottab keelda: Ehk kül on hirmus meel Sel
 kurjal waimul teäl, Ei süiski woimust sa, Sest
 omma sannaga Käl Jesus tedda woidab.

4. Suur Jummal teeb, mis tootab, Ja tah-
 hab Maimo anda, Ehk kurri selts kül ähwardab,
 Ei jowa wastopanna; Ehk woetakse nüüd Meil
 ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest, Ei sa
 need kasso sest, Meil' taewa riik peab jama.

177.

Was kan uus kommen an sür Noth ic,

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata ic.

Wis hädda woib meil sündida, Kui sa meid,
 Issand, södad Se kauni taewa leiwaga,
 Ning ello weega jodad? Kui sinno Waim meid
 rõmustab, Ning meie hinge jahhutab So rohke
 armo läbbi.

2. So pühha nimme auuks sa Käl diget teed
 meil' näitad, Ei jätta häddas rõmota, Waid isfi
 meid sa hoiad; Sest olleme nüüd julged siin, Ehk
 meil on kange surma piin, Et sa meid tulnud
 aitma.

3. So sanna, armas õppia, Meid õppetab ning
 nomib, Käl rist meist aiab himmo ka, Et patto
 furjus lõpreb; Mis muido hingel' kahjo teeb,
 Mis läbbi ihho hukka lääb, Keik sedda kelad ärra.

4. Laud on meil' sinmust ehhitud, Mis meie ik-
 ka näme, So sanna roaks annetud, Mis wai-
 mus

mus meie söme; Kui tulleb kurrat kiusama, Siis
woib so sanna rõmusta Meid pühha Waimo
lääbi.

5. So arm so heldest süddamest Nüüd tulleb
rohkest meile Siin ilmas ning ka iggawest, Ea
watad meie peäle, Et meie woime ussoga Suis
so au riki pärrida, Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid, armas JEsus, awwita, Ea woid
meid waggaks tehha, Et meie kindla ussoga So
Jesusa woime nähha, Kes sedda püab süddamest,
Sesamma pühha Waimo wäest Nüüd lauligo
rõõmsast: Amen.

178.

Es spricht der Unweisen Mund wol zc.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata zc.

Need wallatumad Piitlewad: Meil on se õige
Jummal! Ja siiski kurja teggewad, Meist
iggauks on rummal, Ei kolba ial nende tõ, Ei
noua ükski, mis on hä, Sest Jummal põlgab
nemmad.

2. Suur Jummal watis illewelt Reig' inni-
meste peäle, Ning temina tulli katsma seält, Kas
kegi omma mele Ning mõttega head ihaldaks,
Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis
temma kääsib.

3. Ei ükski õige tee peäl kääind, Keik ollid
nurja läinud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning
tühja waewa näinud: Ei ükski head tõõd teinud
teäl, Ja siiski mõtlesid need weel, Et Jummal
sedda kääb.

4. Kui kaua need on rummalad, Kes tühiad
kõmbed liitwad, Ja minno rahwast koormawad
Ja kahjust kasso viidwad; Neil volle usko süd-
dames, Ei holi palwest hädda sees, Waid taht-
wad ennast aita.

5. Sest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast
nemmad kartwad, Kõl Jummal abbi's wagga-
del, Kes temma sanna kuulwad: Head nou need
kurjad põlgawad, Mis wagga ütleb, naera-
mad, Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele ilma peäl Nüüd peab abbi
faatma? Kõl Jummal heidab armo weel, Ning
tulleb wangid peästma; Ja Poia läbbi sedda
teeb, Sest iggaüks suurt rõõmo näab, Kes tem-
ma abbi otab.

179.

Wie schön leucht'et uns der Morgenstern etc.

Nüüd paistab meile kauniste Se koido-täht ni
selgeste, Se Jesse wõsfoenne, Kes Lawe-
tist on südinud, Ja kuningaks meil' kinkitud
Ja peiüks, Jesukenne! Helde, Selge, Armo-
kenne, kaunikenne olled sinna, Sinnust ei woi
jāda minna.

2. Sa olled, Jssand, üksine Mo hinge rõõm
ning melehä, Kes mind on peästnud isse; Sa
olled minno rõmustus, Sest sinno armo-õppe-
tus On maggusam kuimesi. Edda, Joda,
Hosianna, taewa-manna, minno hinge; Sin-
nult püan minna õnne.

3. Mo südda, Jssand, süta sa So Falli armo
tulle

tullega, Et minna armsaks pean Sind, minno kallist Jesufest, Ning armastan ka liggimest, Et minna uskus tean, Et sa Nenda Armastades, walmistades ommaes liikmeks, Teed mind taewa ossalisseks.

4. Nõõm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno filmad üllewelt Mo. peäle heldest waatwad. Oh Jesus! minno õnnisus, So fanna ning so kannatus mo süddant jahhutawad: Tulle Mulle Urrapeästjaks, rõmustajaks, nõdder ollen; Sulle minna woõraks tullen.

5. Mind, Issand Jummal, iggawest Sa olled keigest süddamest So Poegas armastanud Poeg kihlas mind ni heldeste, Ta on se peig, ma prudike, Ni wägga rõmustanud. Nenda, Nenda Murret kannab, ning ka annab taewa mulle; Au ning kitus olgo sulle.

6. Oh! lõge kannelt, mângiad, Ning laulage keik laulajad, Head rõmo luggu peäle, Et minna omma Jesufest Nüüd armo-táiest süddamest Woin tulletada mele. Laulgem, Tehkem Rõmustamist, auustamist kossiale, Surele au kunningale.

7. Nüüd wägga rõmus ollen ma, Ning tahhan Jesust tannada, Kes on mo ainus warra, Se tahhab mind ka armsaste Siit ülleswõtta taewasse, Ja peásta háddast árra. Amen, Amen, Tulle taewast peásta waewast, Jesu-tenne, Sind ma otan armokenne.

180.

Herr! deine Treue ist so groß zc.

Wisil: Oh! risti-rahwas kannata zc.

Oh Isfand! suur on sinno arm, Se tulles
immetks panna, Et olleme siin muld ning
põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk kurjus
kestab allati, Meid siiski kaitset peälegi; Ei
tahha hukka sata.

2. Dat wottab woimust kurjaste, Sa naad
keik tiggedussed, Mis tehakse siin pahhaste, Sa
tead keik willetsussed, Kõl kashwatakse patto süüd,
Ei olle rahho neile nüüd, Kes sinust tagganewad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Kes õige tee
peält lahkwad, Ning ommas ellus järgeste Se
laia tee peäl käiwad, Ning patto|porris otšiwad
Suurt rõmo, ikka teggewad, Mis tahhab kurri
südda.

4. Keik leom sepärrast ehmatad, Ja õhlab
lahti sada, Kõl pitki silmi ihaldad, Et waewasi
peäseks ärra, Mis taewast ial leitakse, Mis me
peäl alles nähakse, Se nuttab sedda kurjust.

5. So peäle siiski lodame, Et tahhad palwet
kuulda, Ning sinult abbi otame, Oh Jummal!
wotta pöörda, Kes julgest patto teggewad, Ning
õnsaks sada mõtlewad, Kui pörge pole tõiwad.

6. Sul, Jummal, olgo halle meel, Sa olled
armastanud Keik kurjad, kes sind ilma peäl On
wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo sanna
sees, Et ha takse nende süddamesi, Kes koiwad
on kui kiwi.

7. Sa,

7. Sa, armas Isjand, murreise, Et tundwad söggedadke, Et on so ikke kebjoke Ning maggus pattuste, Res tundwad omma patto süüd, Ning noudwad sinno heldust nüüd So Poia surma pärrast.

8. Keik, mis sa foggund ennesel, Meid wotta önnistada, Ning anna, mis neil pudub weel, Meid öige tele sata: So heldust, hoolt ning wägge ka So lastel' anna teada sa Res sinno armo ootwad.

9. Käl omma peäle mötlewad Üks karjane ning issa, Sa ennam kui need möllemad, Ei sinna mötle kurja; Sest sinno peäle lodame, Oh! juhata meid armsaste, Kui sinna ial arwad.

10. Siin sinno wösesud olleme, Sest römus meie slidda, Et armo palka heldeste, Sa meile tahhad anda; Meil on se lotus süddames, Et näme sind so walgusses, Kus tal meid wottab hoida.

181.

Es woll' uns Gott genädig seyn &c.

Oh Zummal! tulle armoga, Ning omma önne anna, Meid taewa pole juhata, Et moistame so sanna, Et sinno tööd siin tunneme Ning woime waggad olla, Et Jesus pagganattele Woib ärrapeästjaks tulla, Et nemmad pattust pöörwad.

2. Ma-ilm sind, Zummal, auustab, Ja fidab sinno nouu, Ning sures römus himmustab Siin laulda sinno auu, Et olled fohto moistia, Res woimust pattust wöttab, So sanna hoiab, toi-

dab, ka Keif rahwas, et se tõttab Siin udes ellus läia.

3. Keif rahwas, Jummal! tännao Sind ma peäl head tööd tehhes, So sanna wäggi kaswago So auuks meie nähhes. Oh Issa! Poeg! meid õnnista, Sind süddamest keif kartwad, Oh pühha Waim! meid rõmusta, Sind waggad auustawad, Sest laulgem rõõmsast; Amen.

182.

Ach Gott! vom Himmel sieh' darein zc.

Oh Jummal! wata heldeste, Sul olgo halle südda, Kui pissut pühhaid leitakse, Meil waestel on suur hädda; So kallist sanna naertakse, Ja tühja wallet ustakse, Se õige usk on lõpnud.

2. Ei olle nende õppetust So pühhas kirjias nähha, Need worwad järgest wallatust Ja usi kasko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja üksige ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppiad, Oh Jummal! lüfka mahha, Need on küt tõrged hoopliad Mis kaskid, need ei tahha: Keif woimus on nüüd nende kâes, Meid arwab targaks iggamees, Kes woib neid õppetada?

4. Sest ütleb Jummal taewa seest: Ma tahan illestousta, Mo lastel polle abimeest, Meid tahhan issi peasta; Ma kulen nende palwe heält, Mo sanna peab illewelt Meil' iika woimust saatma.

5. Kui seitsmel forral hõbbe, kuld, Lääb selgel's tulle läbbi, Ni usk, kui tunneb risti tuld, Saab sel-

sel-

selgeks ka, et habbi Ei allati ja temmale, Kes risti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jummal tahhab.

6. So sanna hoia puhtaste Meil', armas Jummal, ikka, Meid kaitse, Issand, heldeste, Et meie ei sa wigga, Need kurjad wägga siggiwad Seäl, Kus need walle-öppiad Siin ma peäl paljo makswad.

183.

Zion Hagt mit Angst und Schmerzen ic.

Sion kaebab sures häddas Nuttes ommal Jummalal', Utteldes: ma ollen waewas Ning ka fange risti al. Sion, selle pärrandus, Kennel on keik wallitsus, On ni tühiaks, alwaks läinud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, kes mul tootanud Omma abbi hädda sees, Se on mind nüüd kurwastanud Ning ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järgeste Mo peäl' olled wiuhane? Eks sa tahha armo heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna teigearmsam, Kostis Issand surest wäest, Nüüd sa olled teigekurbsam, Agga ota, minno käest Peab sulle tullesma Rahho, rõmo Waimoga, Jätta nüüd keik murret mahha, Wihtada sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Jal sind ei unnusta, Minno mele pead sinna Jäma ilma löymatta; Ja kui peaks emma ka Omma last unnustama, Siiski pead sa mo meles Ollesma ning minno süles.

5. Ärra lasse nüüd sind petta Pahharetti tiggedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirmo sulle, Karwalust. Minno meles olled sa, Sinno nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eest kanda, Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno peäle ikka watan, Sind ma kannan rüppe sees, Danna rõmoga ma pean illes sind, so abbimees. Hädda egga willeisus, Sadan egga kiusatus Ei sa minnusi lahjutada Sind, oh! wotta kannatada.

148.

Erhalt uns, Herr, by deinem Wort ic.

So sanna meile kinnita, Oh Jummal! meid neist awwita, Kes tahtwad lükk da lülewelt So Poia omma jäc. e peält.

2. Oh Jesus Kristus! näita sa Meil' omma wägge lõpmatta, Las' sinno rahwast ellada, Et temna sind woiks tännada.

3. Oh Pühha Waim! meid rõmusta, Üht meest so rahwal' anna ka, Meid surma tumil awwita, Ja ello sisse juhata.

4. Keik kurdjad nouud tühja's te, Mis meie wasto petakse, Kõl nende kätte maksad sa, Kui jäwad pattustpõõrmatta.

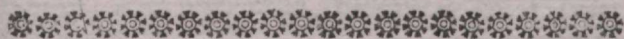
5. Siis peab moistma nende meel, Et sinna, Jummal, ellad weel, Ja omma rahwast awwitat, Kes sinno peäle lodawad.

185.

Berleih uns Frieden gnädiglich 1c.

Meil' anna rahho armoga, Oh Jummal! meie aial, Kes meie eest woib söddida, Ep olle ükski maial, Kui üksnes sinna Jummal.

2. Las' meie Ma. Wallitsejal' Head wallitsust ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toidust sada, Sind armas Jummal! Karta: Amen.

Tänno-ning Ritusse-Laulud.

186.

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater 1c.

Mis kitust woime, Jesand! sulle anda? So tödd ei ükski woi kül immeks pannu.

2. Sa olled meile õiget tähte teinud, Gesti meie olleme so armo näinud.

3. Sa olled War'o merres uprutanud, Ning ommal' rahwal' kõrbes leiba annud.

4. Gesti meie woime sinno armo nähha, Et sinna toidad hinge ning ka kehha.

5. Et piddid näitma meil' so imme kää, Siis olled rikkunud Jitide wää.

6. Ning olled armo-seädust meile annud Oh õnnis! kes se hästi mele pannud.

7. Oh Jessa! kindlaks sawad sinno sarnad, Sa õigust, kohut meile ikka annad.

P p 5

8. Reil.

8. Keil' wangil' sinna, Jssand, appi tóttad
Ning sure auga sinna woimust wóttad.

9. So nimmi, se on, kallis, pühha, hirmus,
Kes sedda kardab, sell' ei pudu tarkust.

10. Au, litus, tânno Jssa! sulle olgo, Ning
ma peäl, nenda kui seäl taewas tulgo.

187.

Du, meine Seele, singe, &c.

Wisil: Ma püan keigest hingest &c.

Mo hing, head kaunid laulud Müüd laula
rõõmfaste Sell' kes keil' asjas lonud, Kel
woimus järgeste: Ma tahhan, Jssand, kita
So rohke armo teäl, Ning sulle tânno anda,
Kunni ma ellan weel.

2. Oh innimesed! õpp'ge, Mis teile kasso teeb
Ning ärge armastage, Mis wimaks hukka lääd;
Oh! ärge ennam lootke Siin sure wäe peäl,
Meist abbi ärge ootke, Kui suits on nemmad teäl.

3. Keil' innimesed läh'wad Siit ilmast nopp-
peste, Hing lahkeb, ihhud sawad Siis mullaks,
põrmakske; Surim wóttab tühjaks tehha, Mis
seäsi targaste, Siis iggamees woib nähha, Kui
sant on innime.

4. Oh! õnnis, kes siin watab Müüd üksnes
Jesu peäl, Keil' temma hõleks annab, Saab
kasso siin ning seäl; Kes Jesust armastawad,
Kes surem marrantus, Need rõõmo ello sawad,
Ei jö neil' kurrastust.

5. Kes polle sõgge, rummal, Woib pea arwa-
ta kui wäggen meie Jummal Se näitwad
lomad

lomad ka : Ma, taewas, linnud, tãhhed, Mis
meie silma ees, Keif weifsed, kallad, wãhhed,
Mis jões ning merre sees.

6. Ei ùhhelegi liga Se armas Isfand te, Kes
usklik on ning wagga, Head annab temmale, Ta
tõeks teeb heal meel, Mis temma tootab, Kell
liga sünnib, fellel Kõl abbi walmistab.

7. Ta mitto kõmbed teab Meid peãsto surma
seest, Ja toidab, faitseb, peãstab Meid sure nõl-
ja kãest ; Kes waesed on ning sandid, Meid sõdab
illusast, Kes ollid kãua wangid, Meid peãstab
saggedast.

8. Kes rummalad siin ommad, Meid Jummal
walgustab, Kes nõdrad, rammotumad, Meid
temma toetab ; On selle sõbber ikka, Kes tedda
armastab, Ei sattu fellel wigga, Kes tedda
himmustab.

9. Ta aitab waesed lapsed, Teeb head neil
wõbrastel, Ja kuleb lesse patwed, On mehhe
asfemel ; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb
kurjaste, Keif temma maad ning kodda Ta
pillab laiale.

10. Ma ollen wãgga rummal Sind kita õiete ;
Sa Kuningas ning Jummal, Ma õie sarnane ;
Et süski ma peal ollen Nõud sinno lapsõke, Sest
minna kitust julgen Siin anda sinnule.

188.

Run lob' mein' Seel, den Herren ic.

Mo hing, oh ! rõõmsast lida Nõud omma hel-
de Jummal, Mis head sull wõtnud nõita,
Mo südda ärra unnusta : So pattud andeks
annab,

annab, So wigga parrandab, Sind ommas
 süles kannab, So hädda wähhendab, Sind
 heega rohkest täidab, Ning uels somaks teeb,
 Käl omma õigust näitab, Et hädda mahhajaáb.

2. Et temma kóhhus pühha On, sedda meile
 kúlutab, Et lõppeb temma wiíha, Se temma
 heidus tunnistab, Ning temma arm on rohke
 Ja halle temma meel, Meid ákkitselt ei nuhile,
 Meid arraid aitab teál, Kes tedda hásti kart-
 wad, Neil temma head teeb, Kui káugel maast
 on taewad, Ni pat neist árralááb.

3. Kui ommag lapsokessed Uks õige issa ar-
 mastad, Ka nenda inimessed Se heide Jum-
 mal kóssutab; Meid temma tunneb animo, Et
 põem ning tühhine On meie ello rammo, Ning
 rohho sarnane; Kui tulesi mahhakukkub Uks leht
 ning õieke, Ni pea árraláakub Siit ilmast in-
 nime.

4. So arm, oh Issa taewast, Se kestab üks-
 nes kindlaste, Meid peástad sinna waewast, Kes
 fanna kuulwad lowwaste, Kes hoidwad sinno
 seádust, Sa Jummal! wallit'ed, Sest Inglid!
 andke kitust Sell', kes suurt immet teeb, Ja au-
 ustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka
 peab sedda Keit' kiitma járgeste.

5. Nu, kitus Issal' olgo, Sull Poial', pühhal'
 Wainul' ka, Keit' meie lassuks tulgo, Mis sin-
 na wotnud toota; Et meie sinnullt abbi Siin jul-
 gest lodame, Ei meile tulle hábbi, Kui armo ota-
 me; Mei' südda, meel ning mõtte Sind nouduko
 kindlaste, Amen! Käl same látte, Mis ial pal-
 Jume.

189.

Nun danket all' und bringet Ehr zc.

Wisil: Müüd Jummalale auustust zc.

Müüd kiitko teigest süddamest Keik innimeste
heäl Sind, kedda taewas iggawest Ka kiit-
wad Inglid seäl, Ka kiitwad Inglid seäl.

2. Oh! laulgem selle', kes keik nääb, Sell'
surel' Jummalal, Kes suri asjo ikka teeb Ja
immed taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihhust järgeste Meid illespid-
danud, Ja, kui ei woinud üksige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wihhastud, Woib siiski
armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb head,
ei nuhtie ka, Teeb head, ei nuhtie ka.

5. Ta rõmuštago heldeste Meelt, mötted,
süddant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meid
woib kurwasta, Mis meid woib kurwasta.

6. Ta andko, rahho ellada Siin ma peäl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmatta Keik meie kätte
tõ, Keik meie kätte tõ.

7. Ta arm ja heidus olgo siin Meil ossaks ig-
gawest, Keik waew ja murre, rist ja piin, Se
tagganego meist, Se tagganego meist.

8. Mi kaua kui siin ellame, Ta meie ainus
õn, Kui ollust ärralahkume, Meil temmast ossa
on, Meil temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki lääb, Meid panne
hingama, Et meie silm seäl Jesust nääb, Kui
lähme maggama, Kui lähme maggama.

190.

Thova! dein Regieren macht ic.

S Jummal! suur on sinno tõ, Et meie un-
nustame, Mis muudo sureks petakse, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno au Ning
paljo üllem sinno nou, Kui nende nouud ommad,
Kes ma peäl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna, wäg-
gew Jummal! Kes ial on so sarnane, Ehk paljo
maad on temmal; Keik surrelikkud ilma sees,
Need kummardawad sinno ees, Keik suremad
on orjad, Ni kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep olle ükski
moõtnud, Mis so silm ial selletab, On sinno
orjaks tehtud; Se surem herra ilma peäl On su-
rem wõllalinne teäl, Keik nored ning keik wan-
nad Sult omma toidust sawad.

4. Sa moõstad kõhbut diete, Kui tahhad õi-
gust näita, Sa Issand nuhtled kangeste, Ka
tahhad armo heita, Keik peab korda minnema,
Kui tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kangest
nuhtled, Ehk armolinne olled.

5. Keik sinno tõ lääb eddasi, Ei ühtegi sa nur-
ja, So nou ei lähhä taggasi, Sa ei woi tehha
kurja. Sa hoiad, kaitseid heldeste, Keik toi-
dad, sead targaste, Keik mis sa teed, on õige,
Se olgo suur ehk weike.

6. Sind, Jummal! lidan järgeste, Et moõs-
tad, mis on õigus. Onnis, kes tunneb tõeste,
Mis on so lapse kõhhus. So alwem orri ollen

ma,

ma, Mo peäle, Jesand hallasta, Mind wõtta õppetada, Et woin sind kumardada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wõtta, armokenne! So armo hõleks hõdda sees; Ehk ollen maokenne Kõl sinno wasto arwata, So sarnane ma polle ka, Sa siiski armo heidad, Mull' waesel' heldust näitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mull' tulleb karta hirmo, Ma siiski kidan rõõmsaste So õigust ning so armo; Sa pakkud armo minnule, Ma julgen tulla sinnule! Mind wõtta waggaks tehha, Siis lõppeb sinno wiha.

9. Mo armas õnnisteggia Kõl pallub mo eest ikka, Se peäle julge ollen ma, Et parrandad mo wigga. So Poia parrast kinkid sa So armo mull', so riki ka, Mis sinna, Jesand, sead Neil', kedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul, Ei sinna sedda põlga, Mo südda olgo anniks full', Ehk ennesest ei kõlba; Kõl so Poeg sedda ehhitab, Ning usso läbbi parrandab. On temma hoon' mo südda, Siis sa ei põlga sedda.

11. Weel, hoia kaitse, murrekse, Weel, ikka armo heida, So ikke al mull' järgeste So rahho, rõmo näita, So allam ollen rõmoga, Mo wend on Jesus lõpmatta, Gest saan ma auulisseks So rigi õsfallisseks.

191.

Nun dancket alle Gott ic.

Wifil: Oh! wagga Jummal, kes ic.

Oh! wõtkem Jummalat Suust, süddamest nüüd kita, Kes suri asjo teeb, Ja temmale

male au näita, Kes emma ihhusi jo Meil' teinud
palsjo hääd, Ja praego hoidwad weel Meid tem-
ma arms käd.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko mur-
ret kanda, Meil' rõõmsa süddame Ja kallist rah-
ho anda, Ja piddago meid ka Siin üles arm-
saste, Ja wotko häddast teal Meid peästa hel-
deste.

3. Au olgo Issale, Sell' sure Jummalale,
Ja temma Poiale Sell' auu kunningale, Sell'
pühhal' Waimul ka, Kolm. ainul' algmisjest,
Kes olli, nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

192.

Her Gott, dich loben wir ic.

Sind, Jummal! lidame,
Sind, Issand, tanname.
Sind, Jummal Issa iggawest,
Keik ma - ilm lidab süddamest:

Sind taewa wäggi auustab,
Et sinno nimmi litust saab,
Sind kiitwad, Issand, Kerubim,
Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Jummal!
Pühha on meie Jummal:
Pühha on meie Jummal!
Se Issand Sebaot.

So wäggi sure auuga
Käib ülle taewa, ülle Ma.
Kalksteiskümmend Apostolid,
Ja keik need pühhad Prohwetid,

Need kallid Martrid löpmatta
Sind kiitwad sure heäleaga.

Keik sinno risti-rahwa keel,
Se kidab sind siin ilma peäl.

Sind, Jummal Jäsa, surest wäest,
Ka Poega meie abbimeest,

Sind, pühha Waim, kes rõmustad,
Keik auustades kidawad.

Oh! Jäsus Kristus taewa seest,
Sa Jäsaft sündind iggawest,
Ei põlgnud neitsi ihho sa,
Kui tahtsid ilma lunnasta.

Sa olled surma rikkunud,
Keik usjad taewa foggunud,
Sa istud Jäsa kõrgel kael,
Keik au on sinnul üllewel.

Sa moistad õiget kohhut seäl
Mi ellawa kui surno peäl,

So sullasid meid arowita,
Et lunnastand meid werrega.

Easf' taewas sada rõmo maad
Keik, kes so sisse ussuwad.

So rahwast, Jäsus! arowita,
So parrandust ka õnnista,

Oh! hoia sedda armoga,
Ning taewa sisse üllenda.

Sind, Jummal, meie kidame,
Sind iggapäwa tänname,

Oh! hoia, Jäsand abbimees,
Meid kurja ning ka patto eest,

Oh! wotta, Jesand, hallasta,
Ja keiges häddas awwita,

Oh! Jesand! aita heldeste,
Et sinno peäle lodame,

Keif meie lotus olled sa,

Oh! ärra jätta abbita,

A M E N.

193.

Lobe den Herren, den mächtigen etc.

Wotta nüüd Jesandat, wäggewat kunningast
kita, Oh! minno hingeste, ärra nüüd aega
teps wita. Oh! minno meel, Alia käl laulusid
peäl! Au Zummalale ka näita! Au Zummalale
ka näita!

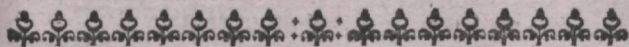
2. Kida nüüd Jesandat, kes on keif tar-
gaste seädnuud, Kes sure holega wäggewast ikka
sind saatnuud, Sind hoiab ka, Menda kui him-
mustad sa; Eks olle sedda sa tunnuud? Eks olle
sedda sa tunnuud.

3. Kida nüüd Jesandat, kes sind on kaunis-
te lonud, Kes sulle terwist on annud, sind ar-
moga jootnuud: Kui hädda käl Oli, siis Zum-
mal on sull' Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka
rohkeste tonud.

4. Kida nüüd Jesandat, kes sulle siggidust
annud, Kes selgest armust sind Zummala lap-
seks on pannud: Mõtle se peäl Kes keigewäg-
gewam teäl, Kes kui üks issa sind kannud, Kes
kui üks issa sind kannud.

5. Kida

5. Kida nüüd JEsandat, Kida hing Jumma-
la nimme! Mis ial ligub, se kiitko, sest temma
teeb inme! So walgus ta; Sedd' ärra unnus,
ta sa, Sest ütle kites nüüd Amen, Sest ütle
kites nüüd Amen.

Surmast ning Üllestous- misfest.

194.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben, &c.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha &c.

GE wiimne tund siin keikil' tulleb, Siis tul-
leb fõrd ka minnule; Mis muud se peäle
tarwis lähháb, Kui walmistama aeg-
saste; Kui enne surma surrakse, Siis surmas
ma ei surrege.

2. Üht õnsa surma tunni sada, ei se ep olle
meie tõ, Et woiksin ennast walmistada, Siis
tahhan tehha targaste: Ma nouan takka sedda
meest, Kes annab õnnist tunnifest.

3. Se on mo armas JEsus isfi, Kes omma
ello minno eest On ärra-annud, innimesi Keik
lunnastanud surma káest, Kes omma werre,
surmaga Mull' annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde JEsus! wõtta ikka Mind kehwa

meleſ piddada, Ja minno jure, patto wigga
Oh! wõtta hopis lõppeta, Ei hãddas ma muud
mõtlege Kui ſinno peãle ükſine.

5. Mull' anna aegſaſt pattuſt põõrda, Ja ſur-
retada pattud ka, Ja uſkuſ ſinno pãrralt jãda;
Oh! õppeta mind ſurrema, Et igga ſilma pilk-
miſſel Ma ſurma peãle mõtlen teãl.

6. So kãtte, armas Jeſand! minna Nõud
annan omma hingefeſt, Se ommaſ hõleſ wõt-
ta ſinna, Ja pãrri ſedda iggaweſt; Oh Jeſuſ
wõtta armſaſte Mo waimo õlleſ taewãſe.

7. So arm mind hãſti walmiſtago, Mi kui
ſo mele pãrraſt on, Mo uſko rohkeſt kaſwatago,
Mo walguſ, kilp ja minno kroon! Keik pattud,
kurjad waimud ka Nõud kauta ſo wãega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind koſ-
ſuta ſo ſannaga, Mind wiimſelt ſago ſinno werri
Ja Jeſa helduſ aitama, Et woikſin õnſaſt lah-
kuda, So kũlgeſ rahhul hingada.

9. Ehk ſiis mind Jummal õrrawõttaſ, Kui
temma tahhab igganeſ, Mit tunnil moga õrra-
tõttaſ, Ei karda ſurma elladeſ; Ea arm ja
Jeſu werri ka Mind ſadab hãſti ſurrema.

195.

Allenthalben, wo ich gehe ꝛc.

Wiſil: Südda, miſ ſa mutretſed ꝛc.

REikis paikuſ, kuſ ma ſeiſan, Kõnnin, iſtun
ellik maggan, Jhhaldan ma, Jeſuſ, ſind,
Keſ ſa olled, Keſ ſa olled peãſtnud mind.

2. Pal.

2. Paljo waewa ollen näinud, Jlm on tülli mulle teinud, Kui nüüd, Jummal! käsüd sa, Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest seäl römüs ollen: Siis wast õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pean röömsäks sama, Kui mind Kristus uendada Wõttab ning wiib taewasse Ellama, Ellama seäl sureste.

5. Jesust kidab su ning südda, Taewas auustades tedda, Seäl ma laulan lõpmatta Pühha Inali, Pühha Ingli seltsiga.

6. Ülem ello on mul taewas, Seäl ma polle patto waewas, Oh! kui õnnis ollen ma Keige Ingli, Keige Ingli seltsiga!

196.

Mitten wir im Leben sind ic.

Resket selle ello sees Üks surm on meil ikka, Oh! Kes süis on abbimees, Kui on hirmus wigga? Sa Jssand otse üksi. Meie hirmus eksitus, Sest on meile kurwastus. Pühha Jssand Jummal! Pühha wäggen Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Ürra anna sada Surma häddas hukka meid. Kurielison.

2. Resket surma hirmsaste Põrgo haud meid tiusab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirmust peastab? Sa Jssand aino üksi. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Jssand Jummal Pühha wäggen Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!

Urra pörgo wallo liast hirmutago meid. Kürieleison!

3. Kesket pörgo hauda ka Meie pat meid wae-
wab Kus siis peab minnema? (Kes fest wae-
wast aitab?) So jure, Jssand, üksi. So werd
rohkest wallati, Meie süüd ka makseti. Pühha
Jssand Jummal! Pühha wäggen Jummal!
Pühha helde õnnisteggia! Jggawenne Jummal!
Urra anna ial usko ärralõppeda! Kürieleison

197.

Wenn mein Stündlein vorhanden ist 2c.

Wifil: Oh Jesus! illem abbimees 2c.

Kui surma tund on usse ees, Mind käsib il-
mast jouda, Siis olle, Jesus! abbimees,
Mo hinge wõtta nouda: Kui minno hing on kele
peäl. Siis lootko sinno peäle meel, Ja andko
keik so holeks.

2. Mo pattud omma koormaga Mull' tewad
kange hädda, Ei neid woi üllesarwata, Ei kar-
da süski sedda, Gest sinno surma mällestus On,
Jesus, minno kinnitus, Se minno hinge peäs-
tab.

3. Ma ollen, kui ma uskus teän, So ihho,
lu ning lihha, So külge minna järgest jään, Ei
karda surma wihha. Kui surren, sulle surren
ma, Sa olled rõmo ello ka Mull' surma läbbi
saatnud.

4. Et surrust üllestousnud sa, Ning surma
lühjaks teinud, Ei hauasse woi jada ma, Gest
taewa olled lainud: Kus olled sa, seäl pean ka
So

So jures ikka ellama, Gest ma siit lahkun rõõmsast.

5. Müüd tahhan julgest rõmoga So jure, JEsus! minna; Ei ükski mind woi ärrata Kui, armas JEsus, sinna. Gest maggan haudas rahhoga, Sa ükski woid mind ärrata Ning taewa sisse sata.

198.

Herzlich lieb hab' ich dich, o Herr, 1c.

MA armastan, oh Jummal! sind, Et ärra jätta mahha mind, Mo peäle armo heida. Mind keik ma-ilm ei rõmusta, Ei holi taewast minna ka, Kui agga sind woin leida. Ehk minno südda lõhleb kül, Sa olled süski abbiks mull, Mo õn ja hinge kinnitus, So weret on mo lunastus. Oh Jesuke! Mo abbimees! Mo abbimees! Mind peasta ärra häbbi seest.

2. So ande, Jssand! on se ka, Mis ial ma woin nimmeta, Keik ollen sinmust sanud. Oh! anna armo tenida Sind, liggimest ja ennast ka Sega, mis olled armud; Ja kela walle-õppetust, Ning kurratide karwatust, Mo hädda sees mind rõmusta, Et woin heal meel kannata. Oh Jesuke! Mo Jummal sa! Mo Jummal sa! Mind surma häddas rõmusta.

3. Ma pallun, Jssand! süddamest, Oh! lasse omma Inglisest Mo hinge taewa kanda, Ja wõtta minno ihhule, Kui maetakse hauasse, Head hingamist ka anda. Mind wiimsel päwal ärrata, Süs tullen ma sind näggema, Oh Jummal!

sure auu sees, Sind kuitma sinno järje ees. Oh
Jesuke! Oh kule mind! Oh kule mind! Ma tah-
han ikka lita sind.

199.

Herzlich thut mich verlangen 2c.

Wisil: Kuis pean wastowõtma 2c.

Ma püan keigest hingest lht õnnist otsa nüüd,
Et tulleb hädda kangeest, Sest nouan ärra
siit: Mo lust on ärramiinna, Oh JEsus! wõtta
mind Sest kurjast ilmast süna Kus Inglid kiit-
wad sind.

2. Sa olled lahti ostonud Mind pattust, pör-
go wäest; So werri on mind peästnud Keik min-
no waenlastest: Se peäle minna lodan, Ei kar-
da minna teys, Ma sinnult armo otan, Sest
ollen õnnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wägga
wihharo mull, Et temmast tulleb wallo, Ring
teeb mull' haiget kül: Mo hing siit süsli tõttab,
Sest surm mull' kassuks jääb, Et JEsus hinge
wõttab, Kus temma rõmo näab.

4. Ehk maddaneb se ihho Siin mulla põrmo
sees, Kül JEsus selgeks tehha Woib sedda ärra-
tes; Süs temma peab paistma Kui päile sel-
geste, Ring Jummalala ees seisema Seäl taewas
rõõmfaste.

5. Ehk ilm mind käsiks jada Beel seie ellama
Mis ial temmal teada, Mull' pa^rkus anda ka
Suurt au ja rikkust, rahha, Ei holi minna sest,
Sest se jääb minnust mahha, Ei kesta iggawest.

6. Ehk

6. Ehk lahkuma küll pean Mo ommaist sõbrust
siit, Et kurwaks jawad, tean, Meil rõõm on
siiski nüüd, Et teine teist ka same Seäl rõõmus
nāggema, Ning lahkumatta jāme Siis taewas
ellama.

7. Ehk waesed minnust jawad Mo lapsokessed
küll, Ja nende willetsussed Siin tewad waewa
mull': Ma surren siiski meel, Meid annan
Jummalal, Se hoidko issa kombel Meid omma
warjo al.

8. Mis murretsete teie, Mo lapsokessed, siis?
Eks Jummal jā weel seie? Kel on se issa wiis,
Et temma toidust annab Meil waeste lastele,
Ja teie eest hoolt kannab, Kui tedda kardate.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo armokessid
nüüd, Ma annan teid keik temmal, Kes kan-
nud teie süüd: Küll same kokkotulla Seäl tae-
was üllewel, Kus meil woib ikka olla Üks hea
ning rõõmus meel.

10. Nüüd pallun minna: ahna Mull' õnnist
tunnikest, Mo Jesus! taewa kanna Mo waese
hingekest, Ja anna sedda ello, Mis olled siatnud
sa So raske surma wallo Ning werre higgiga.

11. Oh! wõtta kinnitada Mind, armas Je-
sus! Oh wõtta lastwatada Mo usko heldeete,
Et minna woitlen kindlast, Sus sinnust õppe-
tud Woin minna laulda rõõmsast: Nüüd keik
on lõppetud.

200.

Christus der ist mein Leben &c.

Mo ello Kristus isse, Mo kasso surrema,
D. 9 5

Eell'

Sell' annan hingekesse, Siis õnsast lahkun ma.

2. Suur himmo on mul miina Siit ilmast rõmoga So jure, Kristus! sinna So riki pär rima.

3. Ma vllen woimust sanud Mo hädda, wae wa sees, Et mind on leppitanud Mo JEsus ab bimees.

4. Kui tahtwad kinni miina Mo silmad, kõr wad, keel; Siis, Jesus, kule sinna, Kui min na õhkan weel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kus tuwad, Siis wõtta mind so kätte, Kui sinna tootad.

6. Kui Jssand! tahhad sedda, Et pean lah kuma, Siis lõppeta keik hädda, Kui lähhan surema.

7. Lass' mind so kølge jada Kui usklik lapsõke, Mo ellu nenda seada, Et saan siit taewasse,

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Jssa ga, Ja pühhal' Waimul' näita Suurt au seäl lõpmatta.

201.

HERR JESU CHRIST, wahr'r Mensch ic.

MO JEsus, Jummal lihha sees, Mo igga wenne abbimees, Sa surrid mo eest risti peäl, Sest olli Jssal helde meel.

2. So surma ja so werre wäest Mull' tulgo ar mo sinno kääst, Siis kui ma hakkän nõrkuma, Ja woitlen kange surmaga,

3. Kui ennam film ei selleta, Kui kõrwad tepe ei

ei kule ka, Kui haſſab kangeks minnema Mo
keel ja ſüdda lõhkema:

4. Kui ühtegi ei tunne meel, Ning abbita
jään ilma peäl, Siis tulle appi, Jefuke! Mull'
wiimſel otſal heldeſte.

5. Mo ello waewa wáhhenda, Mo ſurma wal-
lo lühhenda; Keik kurtjad waimud hirmuta, Mo
jure já ſo waimoga.

6. So holeks annan hingekes, Kui temma
lahkub ihho ſeeſt, Se ihho olgo mulla ſees Siin,
kunni wiimne päärw on kâes.

7. Siis ärrata mind haua ſeeſt, Ja waſta
kohtus minno ees, Mo pattud ärra málleta,
Mull' rõmo armuſt anna ka.

8. Kui ommas ſannas kulutad, Ja wandes
mulle tootad! Ma ütlen tõeſt ſulle ſe: Kes ſanna
kuleb kowwaſte.

9. Se peäſeb minno kohto ſeeſt, Ei ná ka ſur-
ma iggaweſt; Ehk ſurreb innimeſte ees, Se
ſiiski ellab taewa ſees.

10. Geſt minna tahhan kangeſt wäeſt Siis
tedda liſta ſurma kâeſt, Ja wõtta taewa ella-
ma, Siis peab temma minnoga.

11. Geäl järges rõmus ollema; Meid Jefus
ſiina arwita, Keik pattud rikku armoga, Ja
aita rõmo odata.

12. Kui ello haſſab lõppema, Siis Jefand,
uſko kinnita So ſanna kuuda kindlaſte, Et
woime ſurra õnſaſte.

202.

Mun laſt uns den Leib begraben 1c.

Nüüd ſurno kehha mattame, Ja uſſume keif
findlaſte, Et wiimſel páwal rómaga Ta
jälle touſeb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaſs ſaab, Geſt
Jummal jálle árratab, Kui ſurnud ning ka ella-
wad Keif fohto ette tullewad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Kes temma
peále hallaſtas, Ja wottis Poia werrega Siin
tedda pattuſt puhhaſta.

4. Keif temma murre, waew ning piin On
ónſa otſa ſanud ſiin; Ta kandiſ riſti ilma peál,
On ſurnud, ellab ſiiſki weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se kehha mag-
gab rahhoga, Ei karda ennam willetſuſt, Saab
wiimſel páwal rómuſtuſt.

6. Siin olli temma riſti al, Geál ellab ta
nüüd Jummalal, Müüd löpnud árra temma
waew, Ja temma paíſtab kui ſe pááw.

7. Müüd játkem tedda maggama, Ja lákki
foio rahhoga, Meid, armas Jeſus! walmiſta,
Geſt ſurm meil' tulleb nenda ka.

8. Meid helde Jeſus, arowita Geſt kurratiſt
ning pattuſt ka, Meid peáſtiſid omma werrega;
Au olgo ſulle löpmatta.

203.

Herre Jeſu Chriſt, ich weiſ gar wohl 1c.

Wiſil: Oh Jeſus: üllem abbimees 2c.

Dh Jeſus! minna tean kúl, Et ſurm mind ár-
ranouab, Mil wiſil agga tulleb mull Ning
millal

millal temma jouab, Ei tea ma peäl üksige. Sa moistad sedda üksine, Sa tead mo wimist otsa.

2. Et sinnust mul, kui tead sa, So pühha Waimo läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pallun ma, Et pöra minnust häbbi; Ma ussun tõest, et pesnud sa Mind pattust omma werrega, Ning mull' so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesuke! Te targaks minno mele, Et sedda ussun kindlaste, Kui hädda tullet peäle: Et sinnuit abbi otan ma, Kui hing siit wõttab lahkuda Sest ihhust taewa pole.

4. Kui on so mele pärrast ka, Mind lasse hästi minna Hea mele ning hea mõttega Siit ilmast taewa siina, Et minna uskus rõõmsaste Ja ommas wõdis õnsaste Woin filmad kinnipanna.

5. Waid kui sa kuskil wälja peäl, Ehk maial, kus on södda Ning katko többi, nelia heäl Ja wee ning tulle hädda, Mind armust tahhad wõtta siit, Siis ärra arwa wannad süüd, Mis elus enne tehtud.

6. Ja kui ma wõttan nõdrussfest Siis ennast kurjast näita, Ehk rägin tühja nõdrast peast, Siis wõtta armo heita; Sest sedda teen ma teadmata. Ei mitte omma melega, Et meel on nõdraks lainud.

7. Oh! anna surma wallo sees Mul kaunid kumbed olla, Et minno hing ka rõõmo täis Woiks sinno jure tulla, Ja et woiks südda wallota So armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustutakse.

8. Ma ommeti ei tahha sind, Mo Isfand! õppetada, Mis surma sinna panned mind, Mil tahhad lõppetada; Waid ussun, et sa tõeste, Oh
JEsus!

Jesus! mind wiid taewasse, Kus poles ial
surren.

9. Sest minna hea melega Nüüd annan ennast
sulle, Et surm muli' tulleb kassoga, Ning sa
tood ello mulle: Käl minno ihho häddata Sel
wiimfel päwal auuga Sest surma unnest toujeb.

204.

Auf meinen lieben Gott 16.

Dh Zummal! sinno peäl' Ma ollen julge teäl,
Sa woid mind arwitada, Mo waewa
wähhendada, Käl löppeb minno hädda, Kui
tahhad keelda sedda.

2. Ehk waewawad mind nüüd Mo rasked pat-
to süüd, Ma tahhan Jesus: lota, Ning sin-
nult armo ota; So holeks ennast annan, Ehk
surren ma ehk ellan.

3. Ehk surm mind surretab, Surm mulle kas-
süks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kallim illo, Se ikka murret kannab, Ning sur-
mas ello annab.

4. Oh Jesand Jesuke, Meid peästsid hel-
deste, Sind risti külge podi, Se läbbi õnne
todi; Sa löppetad keik waewa, Keik waggad
satad taewa.

5. Nüüd Amen otse tõest Ma ütlen südda-
mest, Meid lasse armust sinna So jure taewa
minna, Et meie woime järgest So nimme kita
kõrgest.

205.

Ach! wie elend ist unser Zeit ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

DH! mitto waewa ilma sees. Käib meie ello peäle, Se peab katsma igjamees, Ja tul- letama mele, Et keigeparram ello teal On wil- letsus ja waewa heäl, Üks häädvalinne asfi.

2. Adama pat ja rasked süüd, Need tewad meie hädda, Oh Jummal! anna meie nüüd, Et woime moista sedda, Et olleme keik jölledad, Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene lyggu.

3. Mo Jummal, sinnult üllewelt Mo südda abbi otad, Oh! kule omma rahwa heält, Mis sinno peäle lodab! Meid aita omma Walmos- ga Meil' õnsa otfa walmista Se Poia pärrast, Amen.

206.

Komm, Sterblicher, betrachte mich ic.

Wisil: Oh risti-rahwas! kannata! ic.

DH surrelik! mind mälleta, Mis olled, olin minna: Mis olled sa, ma olin ka, Mis ollen, kül saad sinna: Ma läksin eel, sa tulleb ka, Siis ärra olle uskmatra, Surm tulleb tõest sulle.

2. Oh! walmista ja surre teal Sell' ilma him- mul' ärra, Ja mõtle ikka surma peäl, Gest temma tulleb pea; Nüüd tänna sai kord min- nule, Ehk homme tulleb sinnule, Kes teab ehk tänna õhto.

3. Siis

3. Siis ärra wõtta mõttelda: Ma ollen noor, Kõl aega! Surm tahhab keifi korrista, Ei karda noort, ei wanna, Kõl pea jouab wiimne aeg, Kes korristab sind ning ka keif. Se peäle ikka mõtle!

4. Kõl kurri on, et monni mees Keif sedda alwaks panneb, Ja omma õnnistusse eest Mi pissut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapääw näab silmaga, Et woib ka no, reit surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhk, Ja eest end ärrapeidad, Et mõtle, et sa iggapuhk, Kui hingad, hinge heidad; Sa arwad haua kaugele, Kui on üks sammo hauale, Ja surma pües kannad.

6. Mul on hea terwis, ütled sa, Woin hästi süa, jua! Kes teab, ehk firsto-teggia On te peäl firsto tua. Surm annab kätte peekrefest, Surm leikab leiwa pallofest; Et walurista siis surra.

7. So ello on kui suits ja walyt, Kui lummi, leht, me-wahha, Kui warri, hein ja kuumud roht, Mis nidetakse mahha. Kõl koggematta tulled aeg, Et Jummalaga jättad keif. Jo läks! siis rahwas ütled.

8. Kui ellad, ella nenda ka, Et õnsaste woid surra, Kõl surm sind sinno teadmatta Woib äk-fist ärramurda. Oh mõtle! mõtle! peage, Üks ainus silma, pilkminne Wiib iggawest sind ärra.

9. Ehk sinna oled walmistand, Ehk wahhest ollematta, Mi kui surm teif lammataand, Mi on sul peäsematta; Mi kuida sinna surred teäl, Mi sinna toused jälle seäl, Se olgo järgest meles.

10. Oh! ärra wõtta mõttelda, Ei pollege weel häd,

hädä! Kui haigeks saan, siis pöran ma, Kõl
 Jummal kuleb sedda. Ehk pead ilma többeta
 Siit ilmast ärraminne; Kes siis sind waest
 woib aita?

11. Kes patto teed kãib rõmoga Ja lodab armo
 peäle, Seäl nuheldakse armota, Ei peäse pör-
 gust jälle; Siis enne surma surre siin, Et sull' ei
 tulle pörgo prin, Kui Jummal kõhnut moistab.

12. Oh surma wasto walmista! Ja mõtle:
 Kui nüüd peaks Se armas Jummal tullesma Sel
 tunnil sulle woõraks; Kas saaksid õnsast surre-
 ma? Ja wõtta Jeesust palluda, Siis surm sull'
 elluks tulleb.

13. Kui Jummal sure auuga Sel wiimisel pä-
 wal tulleb, Siis saad sa taewas ellada, Sest
 surm siis õrralõppeb. Oh innimenne walmis-
 ta! Et surm woiks hädä kauta, Ja wiimse
 peäle mõtle.

207.

Ach! lieben Christen, seyd getroffen ic.

Dh! risti rahwas, kannata, Mis kardad
 sinna hädä? Ehk Jummal wõttab hirmu-
 ta, Oh tunnistagem sedda! Se nuhtlus on meil
 õige nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes
 woib kõi sedda teelda?

2. So holeks ennast anname, Oh armas Jēsa
 taewas, So jurest abbi otsime, Muud nou ep
 õlle waewas; Sest meie waene ello teäl Ei õlle
 muud kui nutto heäl, Seäl odetakse rõmo.

3. Siis iwwa sadab wiljokest, Kui langeb mul-
 la sisse, Kui muld saab katnud innimest, Siis
 R r sadab

sadab Jesus isse Gest põrmust tedda auusse Ja
iggawesse ellusse, Mis ammo walmistatud.

4. Mis surma parrast ehmatad, Ehk olgo noor
ehk wanna? Se surm keik rahwast surretab, Se
on üks tõe sanna Oh! wägga õnnis on se mees,
Kes usso, pühha ello sees Siin ellab, surred õn-
sast

5. So hinge ning so ihho eest Kõl Jummal
hole kannab, Kõl temma peastab hädäda seest,
Ning Inglid hoidjaks annab, Kõl temma armo-
tiwaga Sind wõttab tokkokorjada Kui kanna
ommad poiad.

6. Ehk walwame ehk maggame, Siis Isand
murret kannab, Kristusse parrast olleme, Kes
meile woimust annab. Surm meile sai, Adama
läest, Meid Kristus peastab hädäda seest, Gest
Isandat nüüd kiitkem.

208.

Ich hab' mein Sach Gott heim' gestellt ic.

SD holeks annan ennast ma, Oh Jummal!
ihho hingega, Kui pean weel siin ellama,
Heaks arwan ka, Et sünnib mull', mis tahhad sa.

2. Mo ello aeg Jummalä wäes, Mo surma
tund ka temma läes, Mo juuksed, Jummal,
loed sa, So tahtmatta Ei ainust neist woi kad-
duda.

3. Siin ilmas on rist, hädäda, waew, Mo ello
on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame On
ürrike, Kes tarf on, woitleb kowwaste.

4. Üks muld ning põrm on innime, Ta tulleb
em

emmast allaste; Ei warrandust to ilmale, Ei ühtege Wi ennesega hauasse.

5. Ei aita rikkus middagi, Ei tarkus, kõrkus ühtegi; Ei peasta ükski surma waest, Ei naest, ei meest, Ei pease surem temma kääst.

6. Kui tänna terwed olleme, Kõl homme kirs- tus maggame; Kes tänna on ni punnane Kui kaunike, Kõl homme haige, surred se.

7. Meid järrestikko wiakse Kõl silmist, melest ärrage; Ma, ilm! sa pea unnustad Nored, wannad, Keiõ ausad ning keif wäggedad.

8. Oh armas Issand! õppeta, Et peame keif surrema, Et rikkas, tark, noor, wanna ka Peab lahkuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tõ, Se läbbi surm on kermeste Meil' sanud, tappab inni- mest, Ei holi sest, Kes rikkas on, ei surusfest.

10. Mo ello on täis willetsust, Täis hädda, nutto, ahvastust, Kui Jummal tahhab, tahhan ka Siit lahkuda, Surm on mull' kassuks kahjota.

11. Et kõi se pat mind hirmutab, Se õige ust mind kinnitab; Gest Jesus seisab minno eest, On surest wääst Mind peastnud hirmsa surma kääst.

12. Sesamma minno Jesus tõest On furnud minno waese eest, Mo heaks on üllestousenud, Woimust sanud; Surm surma läbbi surmatud.

13. Sell' ellan, selliel' surren ka, Ei temmast surm mind lahjuta; Ta üksnes on mo abbimees Mo ello sees, Kui surren, hing on temma kääs.

14. Ehõ siin on waewa, kurbastust, Siis on

se minno rõmustus, Et pean tousma waewata,
Ning rõmoga Mo Jõsa riki minnema.

15. Sa armas Jummal, hoiad mind, Mo
kontid, luid, sest tannan sind, Ei ainus pea
puduma, Waid sawad-ka Keik liikmed kokko-
tullema.

16. Mo armsa helde Jummal Saan minna
nähha lõpmatta Se kalli taewa õnne sees, Ning
rõmustes Seäl tedda kita iggawest.

17. Oh Jesuke! Jummal tal, Mo eest sa
ollid koorma al; Oh wõtta mo peäl hallasta,
So werrega Mo patto hädda parranda.

18. Amen! se peäle ütlen ma, Meil' õnsa ot-
sa walmista; Oh! aita meid siit ühtlase So ri-
gisse Sada ning jada järgeste.

209.

Ich bin ein Würmlein arm und klein ic.

Wisil: Oh Jesus! üllem abbimees ic.

Uks maofenne ollen ma, Ning ellan surma häd-
das, Lukontis polle rõmo ka Mul ellus egga
surmas Muud kui et olled, Jesuke, Mo kasul's
olnud maofe, Oh! kule, mis ma pallun.

2. Oh! armas Jesus, lasse mind So wõsso-
fesseks jada, Et Waimo läbbi tunnen sind Mo
sees; kül sa woid seada, Et sinno pole kindlaste
Woin hoida, kunnii õnsaste Mind ilmast ärra-
wottad.

3. Mind surma häddas kinnita, Et kaksiti ei
mõtle, Mull' tulle appi armoga, Mo Jummal,
mo eest woitle, Mo wallo heldest wähhenda,
Ning omma mele tuletta, Et sinno parralt ollen.

4. Se

4. Se peäle möttele järgeste, Et sa mind armastanud, Ning ommas wandes tõeste Mull' olled tootanud: Et ma ei pea surrema, Ei igga weste kadduma, Waid ello sisse sama.

5. So kallid sanna paistko mull' Mind taewa pole sata, So holeks annan ennast sull', Mull' õnna otsa anna. Ma lodan, Jssand, sinno peäl, Gest häddas aitad ikka weel, Kes sinnust abbi ootwad.

6. Müüd annan ennast sinnule, Mo Jummal! sinno kätte, Oh! tulle appi minnule, Mull' anna Waimo mõtte; Kui ennam ei woi räkida, Siis õhkamissed kule sa Jესusse läbbi, Amen.

Wiimseft Rohto = Pääwast.

210.

Es ist gewislich an der Zeit ic.

SE aeg on tõest ukse ees, Et Kristus tulla jouab Seält taewast sure auu sees, Ja rahwalt arro nouab, Siis naer kül peab löppema, Kui tulles peab minnema Keif Ma ning taewas hukka.

2. Siis Ingli heäl ja passunad On keikis paistus kuulda, Keif furnud ülestousewad, Mis enne pandud mulda; Kes agga alles ellawad, Ja siin ma-ilmast seisawad, Neid mudab Jummal ueks.

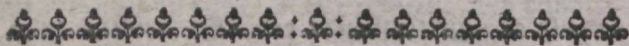
3. Üks ramat loetakse seäl, Sest kuleb noor ja wanna, Mis temma teinud ilma peäl, Keik rahwa tö ja sanna: Siis iggamees saab iggawest Keik palka omma teo eest, Kes head ehk kurja teinud.

4. Kes taewa Jäsa sanna heält Ei olle kuulda joudnud, Waid ööd ja päwad siit ning seält On tühja rikkust noudnud, Se peab warsti minnema Siis kurja waimo selfiga Kristusse jurest põrgo.

5. Oh Jesus! olle abbimees, Lasst surest armo holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa minno polest, Ma ussun sedda süddamest; Sest sinna surrid minno eest Ning ma'sid winno wõllad.

6. Kui kohut moistma tulled sa, Siis jätta armomatta Mo süüd, oh Jesus! wõtta ka So armoga mind katta, Et pühha selfi jure jaan, Ning taewa rõmo järgest naan, Mis sinna meile saatnud.

7. Oh Jesus! kauaks wibid sa Müüd tulle matta taewast? So rahwas saab kül kannata Ni mitme waewa pärrast; Sa õige kohtomõistia, Meid tulle peästma armoga Siit keigeste kurjast, Amen.

Iggawesfest Ellust.

211.

O! wie selig seyd ihr doch ic.

S kui õnsad on need pühhad taewas! Kes on surmas lahti keigest waewast, Need peäsnud ärra, Kui meid wangiks peab ilma k'arra.

2. Jlm

2. Ilm eo olle muud kui wangi koddoo, Kus on kartust, hirmo, waeno, södda, Mis siin on ikka, Se on murre, kurwastus ja wigga.

3. Ugga taewas polle sedda karta, Seäl woid julgest rõmus rahhul seista, Kui saad sa siina, Ei so rõõm seäl wähhemaks woi miina.

4. Kristus pühhib nende silmad ärra, Kes siin nuttes tunnud ilma käära, Seäl sinno kõrwad Järgest Ingli rõmo laulo kuulwad.

5. Käl siis meel tahhan ärrajouda, Kui mind Jummal wõttaks taewa nouda, Kes tahhaks jada Siis ma-ilma, kus on hädda teada?

6. Oh! siis, armas Jeesus, meile tõtta, Ja meid kurjast ilmast õnsast wõtta, Kes teäl woid jada, Kui on parram asse taewas teada?

212.

Die Zeit ist nunmehr noch ic.

Wisil: Oh Jummal! sinno peäl ic.

Se aeg on jubba kää, Sa tuled, Jeesuke, Ei woi sa kauaks jada, Se andwad immed teada, Mis siina tõeks teinud, Ning meie silmad näinud.

2. Müüd on mo kohhus teäl, Et lodan sinno peäl, Sa wõttad tootada, Et tahhad kautada Keil minno hädda, wallo, Ning surmas anda ello.

3. Oh helde Jeesuke! Siis rõõm on järgeste, Kui mind sust rõmustakse, Mo südda jahhutakse, Kui saan siit ilmast siina So jure taewa miina.

4. Kui helde on so meel, Kõl se saab nähha seal, Siis tunnen minna sedda, Mis halle on so südda, Keik minno risti-wennad Siis rõmo rohkest tundwad.

5. Ma tean tõeste, Et sinna heldeste Mind tahhad rõmustada, So Jõsa riki sata, Et temma jures ellan, Ning ikka õnnis ollen.

6. So au, so walgustust, So kallist rõmustust, Keik näitab siis so ello, Se on mo ainus illo, Keik siis wast immeks pannen, Kui seal so heldust tunnen.

7. So palge ning so suud, So ihho hawatud Saan minna nähha tõest, Kui peäsen surma lãest, So lãtte, jalge hawad Keik meie nähha sawad.

8. Sa tead üksine, Et so rõõm tõssine, Misga sa waggad sõdad, Ning taewa rikis jodad. Ei moista se mo südda, Ma siiski ussun sedda.

9. Mis agga ussun ma, Jääb kindlast otsata. Sa olled ülle, Jesus! Kui keik ma-ilma rikkus; Ehk rikkus faub ärra, Jääb siiski hinge warra.

10. Oh Jesus! ülle hä, Mull' taewast lahtite, Kui jowan siina tulla, Siis woin ma rõmus olla, Sest annan sinno lãtte Mo süddant, meelt ning mõtte.

11. Siis ütled, Jesuke: Oh armas lapsok! Oh tulle! maitse sedda, Kui maggus Jõsa südda; Oh tulle! ütled sinna: Sull' rõmo annan minna.

12. Oh! waene innime, Ei maksu ühtege So rõõm, au, rahha, rikkus Se wasto, mis mo Jesus Sell' rahwal' rohkest annab, Kes temma risti lannab.

13. Seäl on se Ingli Ma, Keik önsad hinged ka,
 Kes ühte järke laulwad Ning römo-mänge kuul-
 wad, Seäl polle risti ello, Ei surma egga wallo.

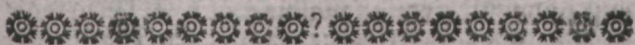
14. Ei ma woi arwata, Mis rööm on otsata
 Neil, kes siin woinust sawad, Ning patto sur-
 retawad, Se öñ on arwamatta Ning ülesräki-
 matta.

15. Sind ma ei jättage, Mo kallis Jesuke!
 So peäle mötlen minna, Et tahhad anda sinna
 Mull' ennarn, kui woin jouda Sult palluda
 ning nouda.

16. Aeg iggaw otades Oh! tulle ruttades Meid
 patto waewast peästma, Ning omma riki töstma,
 Se pallub minno südda, Et teeksid pea sedda.

17. Se öige aeg on sul Käl teada, anna mull',
 Et woiksin walmis olla, So jure nenda tulla,
 Et jargest murret kannan, So holeks ennast
 annan.

18. Mind, Issand, juhata So pühha Wai-
 moga, Kui saan sult rohkest armo, Ei kohto-
 pääw te hirmo, Siis löppeb keik mo wallo, Kui
 annad römo ello.

Pörgo Wallust.

213.

Kommt her, ihr Menschenkinder &c.

Wisil: Tuud hingwad innimesfed &c.

SH! tulge innimesfed, Oh! tulge, wae-
 walissed, Ja pange tähhele, Kui wägga
 Nr 5 pina

pinatakse Ja hirmsast waewatakse, Kes patto teinud julgeste.

2. Oh tulge! wõtkem siina Se wallo paika minna Süddame mõttega, Ja waatkem hästi sedda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma-ärarääkmatta.

3. So südda kutsus roga, Nälg wõttab siiski ärra, Ei anta raskest, Kõl janno tulles peäle, Ei anta tilka sulle, Kui tuld ja tõrwa iggawest.

4. Siin kallid rided katwad, Seäl mudda, porri matwad, Muud ehtet pollegi! Kõl tuhhat tulle-kired Pea peäle kokkolõwad, Jääd siiski ikka allasti.

5. Kus on so ello-maia? Kus woid sa asset sada? Kes annab sulle nou? Ei olle muud seäl teada, Egga muud asset leida, Kui pimme org ja põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tühja au nüüd tagga, Segga sa surustad; Seäl kurratid sind naerwad, Ja ärrateotawad, Ja häbbi, naero teggewad.

7. Kes saab sind auustama? Kuis woid sa surust püda Ni hirmsas wallus seäl? Et kurja wallitfesid, Ja kurrati meelt teggid, Kui ellasid weel ilma peäl.

8. Siin wõttad sedda lita, Ja omma aega wita Hea seltsimeestega, Seäl polle muud sul lota, Egga muud seltsi ota, Kui keige põrgolis-tega.

9. Need, mis sa hukka saatnud, Ja ilmas pahhandanud So kurja elloga, Need sind seäl ärrawandwad, Ja hirmsast ärraneedwad, Ja hüüdwad kurja lõpmatta.

10. Kes õõd ja päwad lahk'wad, Ning tapleswad ja prass'wad, Ja naerwad Jummalat, Need teine teist iseäl peks'wad, Ja hammastega kisk'wad, Ja teist kui koerad närr'wad.

11. Kes ilma lusti ots'wad, Ja rõmo ello taht'wad Siin tans'tes, kargades, Need ist'wad sures waewas, Jo pallawas jo külmas, Ja polle lusti ellades.

12. Kül wahhest monni wallo Ja waewalinne ello Siin pinab innimest: Kül tõbbi ärrakurnab, Luudkondid ärramurrab, Teeb rammotumaks waewalist

13. Mis saab siis põrgus sama, Kus peab koggutama Keik suggust äppardust, Kui ühhel hobil sulle, Ja hulgal tulleb peäle Hirm, hädda, wallo, jällestus.

14. So silmad kermest nut'wad, Ja järrestik'ko jookswad Need silma-pissarad, Sa näaksid keigel meel, Et ep ei olleks ial Siin silmad peas sul ollewad.

15. Kui kurjad tühja laul'wad, Siin kõr'wad meel kuul'wad, Ja tähhäl' pannewad; Seäl muud ei olle kuulda Kui hüüdmist, rõõkmist ikka, Ja kurratide karrinat.

16. Keik sinno lu ja lihha On must ja õäl ja mädada, Ning haiseb kurjaste, Üks kurri maggo järgest, Üks sap, üks kibbi kermest, Se lammatab sind hirmsaste.

17. Kül kurratid sind kisk'wad, Ja paigast teise wiisk'wad, Kül tulli kõr'weta So soned, luud ja lihha, Se pahharetti wiha Keik ühhest ärrawännitab.

18. Mind

18. Mind, mäed, kinnikatke, Ja måttad,
allamatke! So su seäl küssendab. Onnis, kes
sedda teab, Ja ommas meles peab, Ja aegsast
ello parrandab.

Hommiko = Laulud.

214.

Daß du mich diese finstre Nacht ic.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

GE möda läinud pimme õ, On, Jummal,
sinno armo tõ, Pääw paistab meile sel-
geste, Ning, annab meile walgusse.

2. Gest tahhan minna tännada Mo Jumma-
lat müüd rõmoga, Kes kaitses mind, kui hinga-
sin Ning tanna õse maggasin.

3. Ma rahholist sain maggada, Et surm ei
woind mind surreta, Et furrat kahjo mull' ei
teind, Ning walk ehk pitke mind ei lõõnd.

4. Gest tännan minna, Jssand sind, Ning
pallun, hoia tanna mind, Mo hing ning ihho
kaitse sa Ning peästa häddast armoga.

5. Et ma woin ausast ellada So mele pärrast
rahhoga, Mo tõle anna siggidust, Ning omma
taewa õnnistust.

6. Mo süddant, Jssand, parranda, Et sind
woin meles piddada, Keif mis sa annud minnu-
le, Se hoia sinna heideste.

7. Mo

7. Mo maia ning mo wilja ka, Sa, Issand,
issi önnista, Mo meled, mötted walgusta, Et
minna ellan pattota.

8. Keik sündko sinno kitussels, So auuks
ning mo hinge heaks, Mo nödra usso fiinnita,
Ja minno peäle hallasta.

215.

Gott des Himmels und der Erden ic.

Zummal Ma ning taewa Loja, Issa, Poeg,
ning pühha Waim, Sinna ö ning päwa
toja, Ku ning päike on so loom, Sinna wäg-
gew kaitšia Hoiad ommad lomad ka.

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind nüüd
süddamest, Et sa mind so armo kätte Osel wot-
nud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand mo
peäle woimustke.

3. Lasse öga mödamiinna Minno kurja patto
tö, Jätta, Jesus! lahti sinna Null' so hawad
pärrane, Ei ma maialst abbi sa Omma ello par-
rata.

4. Alita, et ma sinno pole Pöran nüüd ning
järgeste Hinge pärrast kannan hole, Et ei min-
na wärrise, Kui seäl sure auuga Kohhut moist-
ma tulled sa.

5. Omma fanna järrel' kána Issi minno ello
teed, Jesus, walmista mind tanna Sinno auuks
tehha tööd; Kui sa mind ei awwita, Siis mo
tö on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Omma ihho hin-
gega, Meled, mötted, ja mis sinna Nulle annud,
hoia

hoia sa, Issand! minno pârria, Wotta om-
mad kaitseada.

7. Kâssi omma Ingli tulla Kurratit siit aia-
ma, Et woin kahiust rahhul olla, Wotta mur-
ret piddada, Ta mind wigo armoga Taewa ri-
ti ellama.

216.

Des Morgens, wenn ich früh aufstehe ic.

Wisil: Et môda lâinud pimme ô ic.

Alli warra illestoufen ma, Ja ôhto tahhan
maggada, Siis olle Jesus minnoga: Mo
pattud ärra mälleta.

2. Keif sinno holeks annan ma, Wo ommad
ihho, hinge ka, So wie hawa mällestus On
minno hinge õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud On mind mo
pattust pessenu, Ehk walwan siis, ehk mag-
gan ka, Siis olled sa mo kaitsea.

4. Mind sinno Ingliid hoiawad, Ja omma
kâe peäl kannawad, Ei karda minna kurratit,
Ei muudke kurja ühtegit.

5. Ma ellan ehk ma surren teäl, Siis ollen
ma so omma weel, Ma annan hinge sinnule,
Wi sedda taewa õnsaste.

217.

Ich danke dir, Herr Gott, in deinem ic.

Mu kidan, Issand Jummal, sinno abbi Je-
süsse sinno armsa Poia lâbbi, Et sinna ol-
led

led mind sel õsel hoidnud Keig' kahjo eest ja hädada wasto kaitstud. Ma pallun, et mo pattud andeks annad, Ning ka sel päwal mo eest murret kannad.

2. Gese, Issand! Keik ma sinno kätte pannen, Mo ihho, hinge, keik so hõleks annan, So pühha Ingel olgo iggal aial Mo jures keikis paikus siin ning maial, Et kurri waim kes kawwal on ning pahha, Ei mitte woi must woi mo peäle sada.

3. Meil' armsa rahhs iggal aial hoia, Meid ihho tarwidusselks ikka toida, Keik tõbbi meie maast ja linnast aia; So sanna argo olgo meile waia, Meil' jätka wilja, Jummal! näha kela, Et tühhi meid ei waewa egga nela.

4. Ma pallun keige innimeste pärrast, Keik ennamist, kes risti-rahwa arrust, Ja keige eest, kes suggulassed ommad, Ehk olgo siin ehk wõbral maal needsammad; Keig' kahjo eest neid wõtta armust hoida, Ja lasse neid so abbi ikka leida.

5. Kes mures, haigusse so pole hüüdwad, Ning wangis sinnust, Issand, abbi püüdwad, Meid joua sinna rõmustada armust, Ning wi maks ka neid peasta keigest waewast. Keik patused, oh Issand! põra sulle, Ja meie surmas meile appi tulle.

218.

O Gott ich thu dir danken zc.

Wisil: Ei lahku minna sinnust zc.

MA tännan, armas Issa, Sind keigest süd-
damest, Et sa mind wõtnud hoida Se kur-
ja waimo eest, Et ta sel õsel ka Ei woinud kahjo
tehha,

tehha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rah-
hoga.

2. Mo Jummal, kaitse tänna Mind keige häd-
da eest, Keik kurja kela ärra, Mis kurja rahwa
käest Woiks tulla ussinast, Ning hoia patto häb-
bi, Ning äkki surma többe, Wee, tulle-
kahjo eest.

3. Oh wötta linnitada Mo hinge ihho ka, Et
omna tööd woin tehha Heal meel rõmoga,
Ning, mis mo kohhus weel, Keik asjad nenda
aion, Et patto tö eest hoian, Senni kui ellan
teäl.

4. Mull' anna ka mo näggo Mo ello otsani,
Ning õnnista mo teggo, Mo tö ning ammeti,
Et olleks ennesel, Ning et täiks mulle anda Keik
waestel' kannel waia Siin dälä ilma peäl.

5. So pühha Waim mind saatko. Et mötlen
taewa peäl, Mo mele tulletago, Mis on seäl
ülleweel; Ja aitko armust ka, Et rikkust ma ei
noua, Waid et ma woiksin jouda Sind Jum-
mal! otsida.

6. Mind häddast peästa ärra, Kui tahhad ello
sees, Ning anna sedda warra, Mis maksab
sinno ees, Ja hinge rikka's teeb, Siis woin ma
rahkul olla, Ehk ihho paljo waewa Ning waesust
ilmas näab.

7. Oh! wötta otsa tehha Mo ello peäle siin,
Sest mulle tulleb nähha Müüd hädda, rist ning
piin. Kui lähhan hingama, Siis te, et õnsast
surren, Ning jälle ülestoufen So risti-rah-
waga.

219.

In dieſer Morgenſtund will ich dich ꝛc.

Wiſſl : Mis olled ſinna, armas JESus ꝛc.

Ma tännan, armas Jummal, JESa taewas,
Sind warra hoornſel ommas ſures waewas
Keig' armo eest, mis ſa mull' wötnud näita,
Sind tabhan kita.

2. Mind olled emma ihhuſt ettetonud,
Ning riſtmiffes ſo lapfeks ueks Ionud,
Ja wöttad minnuſt omma Poia läbbi
Keiſ patto többi.

3. Weel peälegi ſo Waimo annad mulle,
Res ello aial juhatab mind ſulle,
Et öppin ſinnult, Jummal ! abbi ootma,
So peäle lootma.

4. Mind olled ikka iſſa kombel toidnud,
Ning omma armo mulle heldeſt näitnud,
Kui willetsus mull' waewa joudis ſata,
Sa wotſid aita.

5. Sa käſſid ommad pühhad Inglid tulla,
Seiſammal öſel minno kaiſjad olla,
Et hädda mind ei olle hirmutanud,
Ei ärratanud.

6. Oh ! JESand, minno ſüdda, ſu ning mötte
So armo lidab keige ilma ette,
Mis keikis paikus ma ſaand ſinno wäeſt,
Ning rohkeſt käeſt.

7. Ma pallun : eddeſpiddi weel mind ſata,
Ning tännapäärw mind armoliſkult wata,
Et kurrat ei woi omma wörko wötta,
Mind waeſt ei petta.

Es

8. Te,

8. Te, et ma ollen, kui mo kohhus, wagga,
Et ma ei noua patto himmo tagga,
Et, mis mo kurri südda püab tehha,
Ma jättan mahha.

9. So hoteks, Issand! wotta warra, hilja,
Sing, ihho, sõbrad, sugguõõssa, wilja,
Ning mis sa mulle armust olled annud,
Ja õsaks pannud.

10. Hea põlw' neil' wannemille ikka olgo,
On, terwis, rahho meie male tulgo;
Meist kela ärra, Issand! Jesu läbbi
Rahjo ning häbbi.

11. Mull' anna tänna sinno wägge nähha,
Et omma tööd ma jouan hästi tehha,
Et ma so mele pärrast ikka ollen,
Ja pühhasst ellan.

12. Ja wiimselt anna heldust mulle taewast,
Kui tulleb aeg, et lahkun keigest waewast,
Et Jesu surma peäle rõõmsast surren,
Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel' õige kasso tulnud,
Ning ollen hästi siin ma - ilmas olnud,
Seält ollen minna õige õnne leidnud,
Siin kurja woitnud.

14. Oh Issa, Poeg ning Waim! mull' anna
sedda,
Et õnsast lõppeb keik mo rist ja hädda,
Te, et se keik, mis pallutakse minnult,
Ma saaksin sinnult.

220.

Dand sey dir, grosser Gott re.

Wisil: So nimmel lähân nüüd re.

Ma tännan, Jummal, sind So sure armo eest,
 Mis minna uest saand So heldest südda-
 mest, Et olled kahjo eest Mind tännan õse hoidnud
 So tiwa warjo al, Et pääw mull' jälle koitnud.

2. Ma waene pattune, Kui uinsin maggama,
 Siis olleks kurrat mind Kül woinud hukkata,
 Waid sinno Ingli hool On tenma wasto pan-
 nud, Et ma so kitusseks Ni wapraks jälle sanud.

3. Gest on mo kohhus nüüd, Et minna tännan
 sind, So armo kidan ka, Et hästi hoidnud mind.
 Oh Issand! kule sa Mo hinge õhkamissi, Ning
 ärra põlga ka Mo laulo pallumisfi.

4. Las' ommad Inglid mind Mo maias kait-
 seda, Et minna omma tödd Teen ilma pattota:
 Meid käsfi hoida mind, Kui minna lähân wälja,
 Et kurja ma ei nä, Ei hädda egga nalga.

5. Et sünniks minno nou Ning tö so kitusseks
 Ning minno kasuks siin, Seäl iggawesseks heaks,
 Siis wõtke sinno Waim Mind õige tele sata,
 Et ello otsani Woin sulle truiks jäda.

6. Ja kui ma peaksin So wasto efsima Ning
 sinno armo tödd Sull' maksma kurjaga: Siis
 te, et kahhetsen, Ning sinno peäle lodan, Keif
 patto wihtan ka, So läest keif abbi otan.

7. Kui tännan wiimne tund Mull' peaks ollema,
 Et hinge heidaksin, Siis las' mind rõmoga Ning
 rahul minna siit; Oh! kanna isfi hole, Et Je-
 su läbbi ma Lään julgest taewa pole.

Ich danck dir schon durch deinen zc.

Ma tannan sind, Et olled mind, Oh Zummal!
armust hoidnud Se ó sees keige kurja eest,
Et pááw mind terwelt leidnud.

2. Kui pimmedus Ning ahhastus Mind ósel
Finnikatsid, Kui waewasid Mind patto süüd,
Siis mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest Sind süddamest, Oh! anna
andeks mulle Mo sured süüd, Mis minna nüüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel páwal ka Mind wotta sa So armo
kæe alla, Et waenlase Keik kawwal tó Ei tulle
minno kallal'.

5. Mind juhata So Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Et minno tó Woiks järgeste So
mele párrast olla.

6. Mo hing ning meel Ja mis mul weel, Keik
sinno holeks wotta, Oh! hoia mind, Ma pallun
sind, Mull' appi, Jesus! totta.

7. Et minno peal' Se kurrat teal' Ei ial woi-
must leia, Ja kurja kül Woib tehha mull', Kui
sinna mind ei hoia.

8. Nüüd olgo au, Kel on keik nou, Sell' Is-
sal' ning sell' Poial', Ning pühhal' Waimul'
Zummalal', Sell' ma ning taewa Lojal'.

Wach auf, mein Herz, und singe ic.

Mo südda! ärka ülles, Ning kida Soja laul-
des. Kes keik head meile annab, Ning mur-
ret ifka kañnab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wöttis
wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jum-
mal wöttis keelda.

3. Edest, Issa! kui ta püdis Mind neelda om-
mas kuisis, So holeks olin minna, Mind hoidsid,
J Esand, sinna.

4. Sa ütliid; wötta mata, Mo laps, ma tah-
han sata, Et päwa jälle nähha Ning omma tööd
woid tehha.

5. So sanna sain nüüd kätte, Gest pääw on
tulnud ette; Waew minnust ärralainud, Mind
olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tannan, Suurt au-
ka sulle annan, Sull' ohwrin õhkamisfi Ning
pühha pallumisfi.

7. Meid ärra wötta laita, So Waimoga mind
aita, Sa tead, et mull' ei olle Muud annet anda
sulle.

8. Mind wötta ifka wata, So Ingliga mind
sata, Kes selle päwa üle Mind wöttab omma
sulle.

9. Mo tööd lasf' forda miñna, Ning õnnista
keik sinna, Ma annan sinno kätte Keik, mis ma
wottan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda honeks
sulle, So sannaga mind toida, So jure taewa
aita.

223.

Aus meines Herzens Grundere.

Mo süddamest ning melest Ma nüüd sel hommi-
kul Sind tannan keigest wäest Ja kummi ello
mul. Oh Zummal taewa sees! Sull' tanno,
Kirus olgo, Keik sinno auuks tulgo So Poegas
Jesuses.

2. So armo ollen maitsnud Ma tanna õse
tõest, Gest sinna olled kaitstud Mind monda
kahjo eest. Sind pallun minna weel: Mull' wõtta
andeks anda Ning mitte tähhel' panna, Mis ma
teind ilma peäl.

3. Oh! armust tanna hoia Mind kurja waimo
eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast egga
tõost; Mind peästa patto wäest, Ning hoia tul-
le, södda, Wee, wangi-põlwe hädda, Ning
äkki surma eest.

4. So holeks warra, hilja, Ma annan üllemad,
Mo ihho, hinge, wilja, Naest, lapsed, wanne-
mad, Keik annan Isand, sull' So kätte, suggu-
wõssa, Ning keik, mis on mo ossa, Mis olled
annud mull'.

5. So Ingli lasse olla Mo jures allati, Ning
häddas appi tulla, Et kurrat ühtegi Woi kahjo
tehha mull', Ei ihho, hinge wõtta, Ei ka mind
kurjast petta, Ehk temma tiusab kül.

6. So holeks ja so kätte Jaab, armas Zum-
mal, nüüd Keik, mis ma wõttan ette, Sa annad
andeks süüd; Sust tulleb ilma peäl Keik rõmus-
tus siin waewas, Ja wiimselt ello taewas, Te,
kui sa tunned teäl.

7. Nüüd

7. Nüüd Amen minua laulan, Ei karda ühtegi, So hõleks, Jummal, annan Mo nou ning teggusid: Te, et keik teggo teen Kui risti-innimenne, Ning anna taewast õnne, Et ma seft kasso naan.

224.

Erhebe dich, o meine Seel etc

Wifil: Nüüd risti-rakwas laulage etc.

Mo südda! olle walmistud, Et pääw nüüd jälle paistab, Se Jesand olgo auustud, Kes Israeli kaitseb; Sind Jummal unnest ärrastab, Kui temma Waim sind walgustab, Ja find hea tõle sadab.

2. Keik lomad walgel liguwad, Ning ehhitawad tõle, Keik linnud laulo aiawad, Ning tõstwad rõõmsast heale. Sa inimenne, mõtle ka, Et pead Jesust tännama, Ja taewa pole waatma.

3. Siis läkki tõõd nüüd teggema, Ja touskem Jesandale, Kes meid on jätnud ellama Siin auuks Jummalale, Et temma arm ja hallastus, Kui lõppeb patto pimmedus, Ei olle tühja meile.

4. Pääw lähhab pääwa järrele, Ning meie aeg läab otsa; Siis aita, Jummal, truiste, Et lihha meid ei petta, Oh! anna meile rõmoga So mele värrast ellada, Oh! õnnista ning aita.

5. Mis kohhus on, sa õppetad, Usk watab sinno peäle, Kui läh'me, kus sa juhhatad, Siis anna joudo meile. Oh! awwita, et keikistke Saaks tehtud sinno tahtminne, Ni kui so sanna näitab.

Es 4

6. Sind,

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et
woiksin keigest wäest So sanna möda ellada, Se
tulleb sinno käest; So lapsed sedda palluwad,
Kes waimust uest sündiwad, Ning süddamest
sind kartwad.

7. Ust olgo minno walgustus, Gest mulle
wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Arm ül-
lem tö mull' olgo; Siis saab mull' tarkus diete,
Kui sinno armo julgeste Mo su ja südda kidab.

8. Ja minno jure löpmatta, Sa selge taewa
paistus! Ja mind hea töle walmista, Siis on
mo südda rõmus, Et saaksin sure auuga Mo sil-
maga sind nähha ka, Sa iggawenne walgus!

225.

O Jesu! süßes Licht, nun ist die Nacht &c.

Wisl: Oh! wagga Jummal, Kes &c.

S läinud möda nüüd, Pääw paistab meile
jälle, Oh Jesus, minno rõõm! Mo wal-
gus! paista mulle; Ma ärkan unnest jo, Mo
südda walmis ka, Oh! tulle Jesufe, Mind hel-
dest jahhuta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae-
sel anda? Oh! ärra põlga mind, Ma tahhan
murret kanda, Et ihho, hing ja waim Woiks
jāda sinnule Sel päwal anniks ka Ning ohwriks
üksine.

3. Te Jummal! et mo hing Woiks sinno om-
maks jāda; So arm, so kallis arm Se rõmus-
tago tedda; Mo waim, se olgo ka So pärralt
igga

iggawest, Ning sago walgustud So waimo selgusest.

4 Mo ihho olled sa Jo illufaste lonud, Ja sedda ilmale So ommaks honeks tonud : Siis ella sinna seäl Ka temmas löpmatta, Et ihho, hing ja waim Jääb ühheks sinnoga.

5. Müüd ollen minna jo Mo rided selga panud, Ja ollen ihhule Ja katted walmistanud; Oh! parreminne weel Mo hinge ehita, Ust, õigus, pühitus On temma ehte ka.

6. Arm, tarkus, allandus On sinno Waimo anded, Ka puhtus, kannatus, Reid minno ümber panned : On need mo süddames, On need mull' annetud, Siis ollen illufam Kui kullast ehitud.

7. Sel päwal lasse mind Sind minno meles kanda, Ja keigest süddamest Sull' tänno, kitust anda ; Siis minno werre waem Kii hästi otsa saab. Kui südda, keel ja meel Sind, Jummal, auustab.

8. Mo mõtted, sannad, tööd Müüd wõtta õnnistada, So Waimo wäega Mind järgest juhhatada, Et keikist, mis ma teen, So nimmi sureks saab, Kui laulan rõõmsaste : Mind Jesus amwitab.

226.

Der Tag vertreibt die finstre Nacht 11.

Pääw aiab ärra sedda õöd, Oh! risti-rahwas tehke tööd, Ning kiitke omma Loja.

2. Keik Inglid laulwad löpmatta Ning kiitwad hulgal Jummal, Kes wallitseb keik asjad.

Es 5

3. Es

3. Se kuf, keik linnud Jummalala Nüüd kiitwad sure heäleaga, Kes södab neid ning kattab.
4. Se taewas, merri ning se Ma, Keik kiitwad omma Jummalala, Ning tewad temma tahtmist.
5. Waat, omma wisi järrele Keik lomad kiitwad järgeste, Ning auustawad Loja.
6. Oh inimenne! mötle sa, Et sul on meel ning moistus ka, Sepärrast olle ussin.
7. Sels lodi sind ka Jummalast Ta sarnatses ni illusast, Et piddid tedda tundma.
8. Ning armastama süddamest, Ja suga kiitma iggawest, Et ellad temma armust.
9. Keik head sa olled sanud ksil, Mis temma ikka teinud sull', Sepärrast kida tedda.
10. Siis walwa, pallu ussinast, So ello pea kassinast, Ning olle ikka walmis.
11. Sest aeg on sinnul' teadmatta, Mil Kris tus peab tullesma, Sepärrast ota tedda.
12. Ning ella temma seädusfes, Ja kardatedda süddames, Keik hea eest tedda kida.
13. Ning üttele: Jesand iggawest! Sind tannan minna keige eest, Mis olled mulle teinud.
14. So poia Jesu nimme sees, Kes sinnoga saab iggawest Nu, tanno Ingli hulgast.
15. Oh! aita, et ma nenda ka Nüüd süddamest woin tannada Sind iggal aial, Amen.

227.

Ich danck dir, lieber HErrre ic.

Sind, Jesand, tannan minna Nüüd keigest süddamest, Et tanna õse sinna Münd hoidsid
kajjo

Fahjo eest; Suur pimmedus mind kattis, Ma
ollin hädda sees, So arm mind peästa wöttis,
Oh Jummal! minno abbimees!

2. Se eest ma tahhan taewas Ning siin sind
tännada. Oh Jessand! wotta waewas Mind
täanna aidata, Sel päwal mind ka wata So ar-
mo silmaga, So Waimoga mind sata, Et ellan
uskus pattota.

3. Et ma ei eksi ärra So tõe tede peält, Ning
kurrat mulle käära Ei tõsta siit ehk seält; Ma
pallun Jesu läbbi, Mo südda walmista Ning
omma pühha abbi Se wasto mulle läkkita.

4. Se õige usso anna, Oh Jesus! minnule,
Siis tahhan mele panna Sind kita järgeste;
Oh! wotta andeks anda Mo süüd ningpatto tõ,
Mis sinna wõtsid kanda Mo eest ni üpris hel-
deste.

5. Mull' õiget lotust sata, Mis häbbiks mind
ei te, Ning tõssist armo anna, Et wihhameestele
Head minna woiksin tehha, Ei otsi kasso sest,
Siis sinno silm woib nähha, Et teen, mis tah-
had, süddamest.

6. Las' mind so kallist sanna Ma-ilmast tun-
nista, So orjaks ennast anda: Ei wotta kar-
tada Ei rahha egga wägge, Mis pörab sinnust
mind, Siis ma ei olle sögge, Waid õppin hästi
tundma sind.

7. Te, et se pääw mull' löppeb So nimme ki-
tusseks, Et minno südda õppeb, Mis sinna kidad
hääks. Mo hinge, ihho hoia, Ning wiija wälja
peäl;

peäl: So õnnega mind täida, Te, mis sind pal-
lub minno heäl.

8. Siis tahhan, JESUS! Kita Sind keige ar-
mo eest, Mis sa mull' wõtnud näita Keif' minno
ello sees. So ihhoga mind sõdad, Keif head teed
sinna mull' So werrega mind jodad, Gesti an-
nan minna tanno sul'.

9. Au olgo sinnul' kõigest Ning kitus otsata,
Sind tannan minna järgest, Oh! aita armoga,
Et õnsast ärraläh' me Siit kurja ilma seest, Ning
wimal's lahti same Se tiggedusse waimo kääst.

*****:*:~*:~*:~*~*~*~*

Õhto = Laulud.

228.

Werde munter, mein Gemütche ic,

Urka ülles minno südda, Meled ette as-
tuge, Kiitke Jummalat ning sedda, Mis
ta head teind minnule, Et ta keige pä-
wa sees Mitme sure hädda eest Mind on hoid-
nud, ja on keelnud, Et mind kurrat polle neel-
nud.

2. Kitust, tanno laulan sulle, Armas Jäsa,
süddamest, Et mo tõ on siggind mulle, Et sa keige
kähjo kääst Ja mind monda patto eest Olled
hoidnud ommast wääst, Waenlased keif pelleta-
nud, Et ma polle kähjo sanud.

3. Ei woi tarkus ärrateada Sinno sured immetööd, Ei woi ükski ärramoista, Mis so käsfi teinud head: Sinno arm on raakmatta, Moöt-matta ja otsata, Menda sa mind juhhatanud, Et ma polle kahjo sanud.

4. Täanna pääw on mödalainud, Pimme ö nüüd jouab ta, Tubba pääw on Loja lainud, Mis meid keif woib römusta. Jessa! aita armoga, Ja mind hästi walgusta; Sinno surest armust praego Minno südda sojaks sago.

5. Jessand! anna andeks armsast Keif mo rasked patto süüd, Need kül koormawad mind hirmsast, Need mind wägga rikkund nüüd, Et mind kurrat hirmoga Pörgo tahhab lükkada, Sest woid sa mind üksi peästa, Minno sü eest armust kosta.

6. Eh! ma ollen sinnust lainud, Tullen süiski taggasi, Sest so Poeg on rahho teinud, Kui seäl tedda waewati; Ei ma salga omma süüd. Agga sinno heldus nüüd On weel surem kui keif pattud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wägga hinge walgus! Oh sa auu paistus ka! Sulle annan ennast uskus Nüüd sel ööl ning löpmatta. Armas Jummal, mulle ja, Et nüüd pimmedus on kä, Ja ni wägga kurb mo südda, Römusta sa armust sedda.

8. Peästa kurja waimo wörgust Mind ja pimmedusse käest, Kes mind mitmel ösel pörgust Hirmustawad kangeft wäest: Lass' oh! tõe walgus sa, Mind sind mitte kauta, Kui mo sees sa olled ikka, Süis mo hing ei karda wigga.

9. Kui mo silmad läh'wad kinni, Ning jo uinwad

uinwad maggama, Peab minno südda senni
 Sinno pole walwama, Sind mo hing hea meles
 ga Unnes nähko löpmatta, Et se ial sust ei lahku,
 Unnes se so pärralt jägo.

10. Lasse mind nüüd maggufaste Tanna öse
 maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse,
 Katta önnega; Jhho, hinge, keik mo hääd, Wan-
 nemad ja mis sa nääd, Göbrad, waenlast, perre,
 rahwast Hoia sinna, Jesand wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda,
 Lahjo kela weel, Hirno eest mind ösel hoia, Kau-
 gel olgo waeno heäl; Kela tuld ia, wessi wood,
 Katko, äkki surma tööd, Et ma patto sees ei surre,
 Siis mo hingest lahku murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so
 laps nüüd pallund sind; Jesus! öppetä mind sel-
 gest, Mis on hea ning aita mind; Pühha
 Waim, mo abbimees! Olle wöggew süddames
 Kule nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun,
 sedda anna.

229.

Ach mein Jesu! sieh ich trete ic.

Armas Jesus! sind ma pallun, Väaw on ot-
 sa minnemas, Don peäle tullemas, Siis
 so palle ette tullen; Wötta pühhaks tehha keelt,
 Süddant, käsfi, mötted, meest.

2. Minno aeg läab ussinaste, Mi kui wessi
 mõnab teäl, Ja kui kaub tule heäl, Menda pä-
 wad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, Äf-
 list ärralennawad.

3. Ar

3. Armas Jesus! minna agga Ollen, Jummal parrago! Menda wägga holetto; Sind ma nouan pissut tagga, Monni pääw lääb öiete, Ei sa mele tallege.

4. Minna pean hääbenema Sedda üllesräkides, Mind sa hoiad murrettes, Ja mind kaitset ööd ja päwa, Ei ma märka tännada, Et ma ollen moistmatta.

5. Nüüd on pääw jo läinud möda, Pimme ö on nähha jo, Mulle omma walgust to, Sull' on minno wigga teada; Armas söbber, olle sa Pimmedas mo walgus ka.

6. Anna mulle tarkust ikka Omma päiwi arwata, Wotta mo sees ellada, Siisei sünni mulle wigga; Teed sa walgust meitele, Siis ei ö meil' kurja te.

7. Oh! siis walwa, Jesufenne, Anna armo minnule, Ja mind hoiä warjule, Kaitse mind, mo armolenne, Sata süddant walwama, Et kül uinun maggama.

230.

Nun ruhen alle Wälder ic.

Nüüd hing'wad innimesed, Mets, weiksed, Linnokesied, Keik ilm on maggamas. Oh! touse meel ning mötte Nüüd ülles, wotta ette, Mis Loja mele pärrast on.

2. Kus on nüüd päike jänud? Se on jo Loja läinud, D asfemele saab; Et mingo, sest mo sisse Mo päike Jesus isse Mull' touseb, kes mind walgustab.

3. Pääw

3. Pääw möda minna joudnud, Müüd on need tähhed noudnud Meil' taewast paistada; Ka nenda woin ma olla, Kui JEsus kutsub tulla Mind waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning rided ärraheidab, Se surma tähhendab; Käl pärrast saab mo kehha Digusse kibe nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Se Pea, jallad, Käed On rõõmsad, et nüüd näwad, Et tö on lõppenud: Sa rõõmsaks, südda! taewas, Seäl saad sa keigest waewast Ning patto koormast peästetud.

6. Mo ärrawässind kehha! Tööd polle ennam tehha, Müüd wötta maggada; Se aeg küj jouab tulla, Mis sul woib walmis olla Seäl muldas asset hingada.

7. Mo silmad raskeks lähwad, Maggama warsi jäwad, Kus jääb hing ihhoga? Need omma holeks wötta, Mull' waesel' abbiks tötta, Sa Israeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wötta, Oh JEsus! hästi katta So kanna-pioike, Kui kurrat tahhab neelda Mind; lasse Inglid keelda: Se lapse jätta rahhule.

9. Ka teil', mo armad, olgo Hea õ, ning ärgo tulgo Teil hädda waewajaks; Head und teil' Jummal andko Ning wodi ümber pango Teil' Ingli wägge kaitstiaks.

231.

Nun sich der Tag geendet hat ;c.

Müüd on se pääw jo lõppenud, Ei päike pais-
tage

tage, Keik maggab, mis on wásfinud Ning tei-
nud raske tó.

2. Sul, Jummal! polle hingamist, Ei magga,
uinu ka, Waid wihkad ikka pimmedust, Et wal-
gus olled sa.

3. Mo peäle mötse, Issand! nüüd, Et pimme
õ on ká, Mull' anna andeks minno süüd, Mind
kaitse heldeste.

4. Oh! kela minnust furratid. So Ingli
wáega, Ei karda ma siis sühtegit, Waid ollen
kähjota.

5. Ma tunnen kül mo patto süüd, Mo peäle
kaebab se, So Poia arm on siisli nüüd Mind
peástinud tõeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui kóhto
ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes
kumardan.

7. Se peäle lähán wodisse, Ning uinun mag-
gama, Eest Jummal walwab jãrgeste, Eest ma
ei kurwaks sa.

8. Keik tühhi mötte taggane, Ning minne
omma te! Eest Jummalale annan ma Nüüd
honet's süddame.

9. Kui wiimne on sesamma õ Se waewa ello
sees, Siis sada sa mind taewasse, Et ollen sin-
no ees.

10. Ja nenda ellan, surren ka, Oh Jummal!
sinnule; Mind ellus, surmas aita sa Keik hád-
dast, waewastke.

232.

Ach bleib bey uns, Herr Jesu Christ ic.

Wisil: Oh Kristus! walgus olled sa ic.

Dh Jesus! meie sure ja, Gest pimme jouab,
ning on d, So sanna selge künala Meil'
arra lasse kustuda.

2. Sel wiimsel kurljal aiale Meid hoia uskus
kindlaste, So Saakrament ning sanna heäl Siin
olgo ikka puhhas meil'.

233.

Christe der du bist Tag und Licht ic.

Wisil: Mo Jesus, Jummal lihha sees ic.

Dh Kristus! walgus olled sa, Sul pimmedus
on teadmatta, Sa meie süddant walgusta,
Ning tõe tele juhjata.

2. Sind Jummal! meie pallume: Meid hoia
ösel kindlaste, Ning kaitse keige hädda sees, Oh
Issa! helde abbimees.

3. Keikrasked unned kauta, Et jame ilma kah-
jota, Se lihha olgo himmota, Et ellame siis mur-
reta.

4. Kui silmad jawad maggama, Siis sago süd-
da walwama, Oh! kaitse meid so kãega Ning
patto kõiest peãsta ka.

5. Oh! risti, rahwa kaitšia! So abbi meile
lãkkita, Meid peãsta keige hädda seest So puhha
wie hawa wãest.

6. Se raske aega malleta, Mil minna woit-
len

len pattoga, E e kurwa hinga römusta, Oh Jes
sus õnnisteggia!

7. Nu olgo taewa Jesale, Nu temma aino Po
iale, Nu pühhal' Waimul' olgo ka Nüüd jär
geste ning lõpmatta.

234.

Der Tag ist hin, mein Jesu, bey ic.

Pääw lõppeb nüüd, Jä, armas Jesus, mulle,
Et ei mo pat Mull' hinga kormats tulle;
Kui pimmedus Mind wägga kurwastab, *Sii murresim*

2. Sull' olgo au, Oh keigesurem Jummal!
Sa moistad keik, Ma ollen wägga rummal:
Sa aitad, et Tõ hästi korda lääb, Ning et ta
siin liht römust otsa nääb.

3. Ma kaeban sull', Et pat mind hirmsast rikk'
nud, Et waggadus On minnust ärralõpnud.
Kül sinna nääd, Süddame tundia, Ning nuht
led ka Sa kohtomoistia.

4. Oh! wõtta nüüd Mull' armust andeks anda,
Ei suda ma So hirmsa wihha kanda; Ma kah
hetsen, Ma kánan taggast, Ei lähhá ka So ju
rest kuhhogi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Israeli hoidja, Ning
kurrati Ja patto ärrawoitja! Kui pahharet
Mind wõttab kiusata, Mo hingekest Ka püab
hukkata.

6. Ei uinu sa, Kui minna wássind maggan,
Ei hinga ka, Kui minna mahhalangen, Oh!
hoia mind, Oh! ärra patto süüd Ka málleta,
Sest et pääw lõppeb nüüd.

Et 2

235. Der

235.

Der Tag ist hin, mein Geist ic.

Wisl: Oh leinagem! ning Raebagem 2c.

Pääw löppeb teäl, Mo waim ja meel Se aum
 Pääwa otab, Mis meid patto waewast süs
 Onsast labti peästab.

2. Jo õ on kää, Mo jure jää, Mo Jesus, kallis
 walgus; Mia patto pimmedust, Oll minno sel-
 gus.

3. Jo päike läks, Mis lodud seks, Oh õige
 päike Jesus! Paista sinna löpmatta Rõmuk's
 minno waimus.

4. Ku näikse ka Jo tousewad Ring paistwad
 pimmeduskes; Oh! et woiksin löpmatta Käia
 pühhitsuskes.

5. Need tähhedle Mi kauniste So aum's tae-
 was paistwad; Onsad, kes seäl taewa sees Kui
 need tähhed hiilgwad.

6. Mis liikunud Ning wäsinud, Nüüd hingab
 maggusaste; Te, et hingan sinno sees, Armas
 Jesus! hästi.

7. Kõl iggamees Nüüd hingades Jo puab
 rahhul mata; Selle ilma mürrinat, Jesus, otša
 sata.

8. Nüüd tahhan ma ka murreta Mo wodi en-
 nast heita, Eas' mo süddant sinno sees, Armas
 Jesus, mata.

9. Oh! walwa sa, Et woiksin ma So armo
 hästi maitsta; Ommad Inglid läkkita, Kes
 mind wõtwad kaitsta.

10. Mil

10. Mil pääw ning õ Ja meie tõ Siin wahhest ärralõppeb? Kui se wiimne auu pääw Meile kätte tulleb.

11. Kui kaub ilm, Mis meie silm Siin waewas nuttes näinud: Ku ning tähhed paistwad seal Ennam, kui siin paistnud.

12. Siis lõpmatta Peab nähtama Jerusalemma walgus, Sest se Tal on issi seal Selle linna selgus.

13. Halleluja! Oh! saaksin ma Se õnsa rahwa hulka, Kussa järgest laultakse: Pühha! pühha! pühha!

14 Ma pallun sind, Oh! wõtta mind, Mo Jesus! waggaks tehha, Et ma seal so walgusses Sind saan ikka nähha.

236.

Der Tag hat sich geneigt 2c.

Wißt: Ma püan keigest hingest 2c.

Pääw tahhab Loja minna, Õ tulleb jälle peäl; Mult wõtta kitust sinna, Oh Zummal! et sa weel Müüd ollid piddand ülles Meid ihho hingega; Meid weelgi kanna sülles, Et jäme lahjota.

2. Ep olle ial nähtud, Mis Ma peäl kindlast jääb, Mis wägga hästi tehtud, Se siiski hukka lääb: So peäle woivad lota Keik rahwas ilma peäl, Ma tahhan, Jesand, ota Ka abbi sinnult weel.

3. Sull' minna ennast annan Siin kurja ilma sees, So hõle's keik ma pannen, Mis ial on

mo kâes; Sest kui üks diekenne, Mis pea kui waks lãáb, Ra nenda innimenne Kõl pea surma nãáb.

4. Oh Issand! andeks anna Mo raskeid wato süd, Mind isalikkult kanna, Ja anna armo nõud, Sest kui sa tahhad wata, Kui suur mo patto wõlg, Ei woi ma armo sada, Se surm on minno pall.

5. Mo peäle armo heida Kristusse parrast nõud, So heldust mulle näita, Kustuta patto süd; Meid sada, armas Jummal! So pühha Waimoga, Kui ollen turim ning rummal, Siis issi õppeta.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, au ning hüüd, Mo weikjed ning mo põllo So hõleks annan nõud. So wäggero Issa kãssi Mind hoidko armsasie, Had otsa anna issi, Et surren õnsaste.

7. Mo hing se tãnnab kõrgest, Oh! Jummal Issa sind, Et olled hoidnud jãrgest Ning ka sel pãwal mind, Reig' armo eest, oh Loja! Sonime kũdame, Reig' patto eest meid hoia, Et pühast ellame.

237.

Christ! der du bist der helle Tag ic.

Se pãaw, oh Kristus! olled sa, Ei pimmedust woi sallida, Sest Issast meile paistad ka, Ning olled tõe õppia.

2. Sel õsel, Jesus, arwita, Et kurrat mind ei hirmuta, Ja las' mind hãsti hingada, Ning jãda ilma kahjota.

3. Et

3. Et küel need silmad maggawad, Siis olgo hinged walwajad, Meid kaitse sinno kâega, Et jâme ilma hâbbita.

4. Ma pallun, JEsus abbimees! Mind hoia kurja waimo eest, Kes püab hinge minno kâest, Et temma ei sa oosa sest.

5. Ma ollen sinno pârrandus, Mis saatnud on so kannatus, Se tulli sinno Jsa kâest, Kes mind sull' kintis iggawest.

6. Lass' sinno Inglid tulla ka Meid sinno lapsi kaitsema, Meil anna pühhad hoidiad, Kes kurra- ti eest kaitsewad.

7. Siis magganre nüüd murreta, Et Inglid ommad meiega, Ning wöttame keik tännada Se kolme-aino Jummal.

238.

Mein' Augen schließ ich jetzt in Gottes r.

So nimmel lähân nüüd, Oh Jummal! mag- gama, Et iŕho wâssinud, Ja tabhab hin- gada; Ei sedda tea ma, Kas hommikut saan nähha, Ehk surm woiks tanna weel Mo peäle otsa tehha.

2. Sepârrast kidan sind, Oh Jummal südda- mest, Et olled hoidnud mind Sel pârwal kahjo eest. Lass' mind nüüd mälleta, Mis sa mull' ol- led teinud, Kui kurrat neelma mind On ümber- kaudo kâinud.

3. Oh Jssand! Kela weel Keik pörgo kiusatus, Kui püüdwad kurratid Siin tehha kawwalust.

Et 4

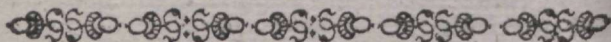
Kui

Kui heidan maggama Sel õsel assemelle, Siis
olgo ihho, hing So armo rüppes jälle.

4. Mo süddant wallitse Sind meles piddada/
Et minna maggades Ei kurja himmusta: So
inglid wõtta ka Mo wodi ümber panna, Et kah-
jo ma ei sa, Meid minno hoidjais anna.

5. Kui lassed hommikul Mind üllesärkada,
Siis aita, et ma sind Ka moistan tännada.
Nüüd jägo kõrwale Keif tühiad murred pandud,
Sest hingamiseks on Se unni meile antud.

6. Ja kui ma peaksin Sel õsel surrema, Siis
lasse süski mind, Mo Jesus! ellada, Et ma
woin iggawest So jure õnsast sada Ja hästi
surmas ka Mo ello lõppetada.

Sõma-Laulud.

239.

Dancket dem HErrn, denn er ist sehr zc.

G E kiitke Jummalat, kes on ni helde, Ning
telle arm on kallis, suur ning selge.

2. Kes kui üks armolinne rikkas Jummal
On roga annud omma waesel' lomal'.

3. Sest laulge süddamest ning melest temmal':
Au, kitus olgo sulle, armas Jummal!

4. Kes sa meid kui üks helde Issa watad, Ja
roga, wided omma lastel' satad.

5. So

5. So õigust hästi moista, meile anna, Ning
 Issa! sinno peäle lotust panna,

6. Jeesusse sinno armsa Poia läbbi, Kes on se
 wahhemees ning ainus abbi..

7. Oh Issa! aita meid, et woime tulla So
 riki ning so pärris-lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimmi kidetakse, Ja nen-
 da rõõmsast Amen laulatakse.

240.

Lobet den Herren, lobet re.

Zummalat kiitke, Zummalat kiitke, Ja sureks
 tõstke, Oh! se on kaunis Zummalale laul-
 da, Zummalale laulda, Hea on se kitus ning
 ka armas kuulda, Zummalat kiitke, Zummalat
 kiitke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Is-
 sandal rõõmsast, Ja kiitke julgest Zummalala kalli
 auu, Zummalala kalli auu, Sest ta on wäggero
 ning teab ikka nouu. Zummalat kiitke, Zum-
 malat kiitke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib
 pilwed sata, Ning annab wihma, millal tahhab,
 male, Millal tahhab, male, Et rohhi kaswab
 tõrges mäe peäle. Zummalat kiitke, Zumma-
 lat kiitke.

4. Kes keigel' lihhal', Kes keigel' lihhal' Keit
 rohkest annab, Et weiksed temma armust sõmist
 sawad, Armust sõmist sawad, Ka nored kaar-
 nad, kui need küssendawad. Zummalat kiitke,
 Zummalat kiitke.

5. Ei kolba temmal, Ei kolba temmal, Mis suur ning rummal, Ja põlgab luid, et need kül kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning armastab, Kes temma peäle lootwad. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Kes meie Loja, Gest ello hallikas keeb temmast ülles, Keeb kül temmast ülles, Keik armo, annid same temma süllest. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh JEsus Kristus! Oh JEsus Kristus! Sa õn ning tarkus, Müüd anna armo omma waesel' rahwal, Omma waesel' rahwal, Et iggawest sind kiitwad iggal aial. Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

241.

Auf! meine Seel, danck' deinem HErrn x.

Wisul: Müüd põlgan minna rõõmsaste x.

Mõ südda, tänna Jummalat, Kes so peäl' armo heidab, Kelt keik head annid tulleswad, Kui omma wägge näitab. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

2. Sind temma mullast walmistas, Ja õigeks pühha's teggi, Kui sinno peäle hallastas, Ja sinno hädda näggi. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

3. Et temma Voeg siin patto eest Ka surma ärra anti, Kes kureja waino woimussest Sind peästis

peastis armust lahti; Gesti, südda! tedda auusta
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

4. Sind wõtus temma armasta Ja omma's
lapses tehha, Et taewast wo'ksid p'rrida, Ja
temma suurte au' näl'ha; Oh südda! tedda auus-
ta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust
kida.

5. Ma=ilm on kaunist walmistud, Ja sinno
õnnes lodud, Ja targast üllesehitud Ning wal-
ge ette todud. Oh südda! tedda auusta, Ja
temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

6. Keif lojusfed siin orjavad Ja kuulwad sinno
sanna, Mis tahhad, nemmad teggewad, Gesti
kitust lojal' anna. Oh südda, tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

7. Ma kannab wilja, wina ka, Ja rohto töö-
be wasta, Ja ellajaid tül' otjata, Ning hõbbedat
ja kulda. Oh südda! tedda auusta, Ja temma
heldust kida, Ja temma heldust kida.

8. Wee=wiad, urked, järwed, jöed, Need toi-
dust sulle pakk' wad, Neist Perlid, kallid kirowid
saad, Need kallo wälja=andwad. Oh südda!
tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja tem-
ma heldust kida.

9. Tuul sinno ümber löätsutab, Et ellad, kos-
sud, hingad; Seäl lindudele pessa saab, Kus
meleheaks sull' lendwad. Oh südda! tedda
auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma
heldust kida.

10. Pääw paistab warra hommikul, Ja rõmus-
tab so mele, Ku, tähhed näitwad ennast sull', Ja
paistwad õsel jälle. Oh südda! tedda auusta,
Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

11. Sind

11. Sind pühhad Inglid tenivad, Need kanged sõamehhed, Sind hoidmas on need nobbedad, Kus ial ligud, lähhad. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

12. Se taewas omma warraga Keik temma au ja illo, Se on so pärralt lõpmatta, Ja temma rõõm ja illo. Oh südda tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

13. Eks se ep olle armo tõ? Oh mõtle, innimenne! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keik immeliinne. Oh südda! tedda auusta, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida.

14. Weel teeb ta sulle suremat: Ta tahhab andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Kui wõttad armo nouda; Siis põra pattust, innime, Ring kida tedda ifka, Ring kida tedda ifka.

15. Ni armas olled temmale, Sind ommas süles kannab, Ring armust ennast sinnule Ka armsaks Issaks annab; Kuis tedda woin kül tännada, Ja temma heldust kida, Ja temma heldust kida?

242.

Her Gott, nun sey gepreiset is.

Niud kitus olgo sulle, Mo Jummal, järgeste,
Et olled annud meile Beatoidust rohkeste,
Et sest so armo näme, Se peäle kindlaks jame,
Et olled Jummal sa.

2. Ehk meie roga wõtnud Niud liahimmoga,
Mis

Mis läbbi meil' ehk tõtnud So nuhtlus wihhaga;
 Oh! lasse süski sinna So wihha möda minna,
 Et maksnud on so Poeg.

3. Oh! wõtta nenda toita Se hinge sinno
 wäest, Ning Kristusses ka hoida Keiksuggu pat-
 to eest, Et uskus kindlaks läh'me Ning ikka him-
 mustame So armo pärrandust.

243.

O Vater aller Frommen! 16.

4. So nimmi pühha olgo! Oh armas Jum-
 mal! meil', So riik ka meile tulgo,
 Mis tahhad, sündko weel, Ja leiwa jätko anna,
 Meil' pattud süüks ei arwa, Ning peästa kurjast
 meid.

244.

Singen wir aus Herzens Grund 16.

Nüüd laulgem suust ning süddamest, Ja kiit-
 kem Jesust keigest wäest, Kes toidab meid
 ma- ilma peäl, Ja nüüdki näitnud armo weel,
 Kes meile annud heldeste Peatoidust kui mu lo-
 male, Ja süa, jua rohkeste.

2. Kui orjad kiitkem tedda nüüd, Kui meie
 kõhhus ammogi, Ning moistkem selle armo tõõd,
 Kes innimesel' teinud hääd, Et hingest, lihhas-
 nahhas, luust, On kõkõpandud targast noust,
 Gest tulleb lojal' auustust.

3. Kui innimenne ello saab, Ja enmast esmalt
 ligutab, Seäl omma emma ihho sees On wal-
 mis keik jo temma ees, Ehk lapsõle kül weikine,

On temmai keik jo rohkeste, Ja tulleb terwelt ilmale.

4. Suur Jummal ebhitab se Ma, Ning lasseb keik sest kaswada, Keik mäed ja orrud märiak's teeb, Et weis neist rohkest rohto sööb: Keik'suggu wilja mullast toob, Keik toidust Jummal armast loob, Mis inimenne sööb ning joob.

5. Weest kalso, wehhi pütakse, Ning laua peäle wiaakse, Need linnud munne munnewad, Neist paljo poege hauduwad Neid inimessi toitada; Need härjad, lambad, sead ka, Keik lasseb Jummal figgida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühhast Waimust oppime, Et sedda hästi moistame, Ja mele pärrast ellame; Suurt Jummalat siin kitada Ning taewas ilmalõpmatta, Müüd laulgem Amen tännoga.

245.

Nun laßt uns Gott dem Herren ic.

Müüd wõtkem Jummalale Suurt täanno anda jälle, Kes meid ni hästi söötnud Ning tarwidusseks jootnud.

2. Meil' ihho, hinge annab, Ja se eest murret kannab, Needsammad hästi hoiab Ning ikka rohkest toidab.

3. Sell' ihhul' toidust sadab Ja hinge hästi watab, Ehk meie sisse sawad Kõl pattust surma harwad.

4. Sels arstiks Kristus antud, Kes isfi elluks pan

pandud, On risti peäle podud, Sest meile õnne todud.

5. Se saakrament ning sanna Boib hädä wasto panna, Kui õige usk on tõest Meil' pühha Waimo wäest.

6. Meid JEsus pattust peästab, Ning ues elluks tõstab, Sest meile nüüd on teada, Mis õn on taewast leida.

7. Sind pallume weel ikka, Keif kurja meiteest lüka, Keif rist' lass' heaks meil' minna, Ei kurja mõtle sinna.

8. Meid sata tõe tele, Meil' anna rõõmsa meele Sind, Jssand! Eita kõrgest So Pora läbbi järgest.

246.

Water im höchsten Throne 1c.

Wifil: Oh Jummal! sinno peäl 1c.

Oh Jssa taewa sees! So Poia Jessusese Sa omma heldust näitad, Et ihho, hinge toidad. Sa Jssa murret kañnad, Ning toidust meile annad.

2. Mis ellab fures wees, Kel fuiwal hing on sees Keif siggitad ning toidad Ja ello neile hoiad. Sa Jssa murret kañnad, Ning toidust meile annad.

3. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust pühastad, Se läbbi omma Poia, Et rahhul sõmeroga. Sa Jssa murret kañnad, Ning toidust meile annad.

4. Keif usklikkudele Nüüd sedda armo te, Et
nem

nemmad roga wotwad, Ja sind sepärrast kiitwad. Sa Jõsa murret kannad Ning toidust meile annad.

5. Meil' anna tännoga So andi wõttada, Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nouda taewa. Sa Jõsa murret kannad Ning toidust meile annad.

6. Weel, Jõsa! sedda te, Mis sünnib isfale, Et meie hinged sõdad So armoga ning jodad. Sa Jõsa murret kannad Ning hinge toidust annad.

247.

O Gott! wir danken deiner Güte &c.

Wisl: Nääd, risti-rakwas, laulage &c.

Dh Jummal! meie tänname Se sure helde armo, Et sa meid toidnud järgeste Ning sõotnud meie ihho; Sa pead murret meie eest, Ning jaggad keikil rohkest kääst, Mis meile tarwis lähhab.

2. Sell' hingel' anna toidust ka, Kui olled ih' hul' annud, Ning sõda omma sannaga, Et se saaks jahhutadud, Ning rammo wõttaks ussinaast, Ja kaswaks so sees wäggewast Kui like sinno küljes.

3. Sull' Jõsal' taewas olgo au, Meid olled armastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et sa meid lunnastanud So Poja kalli werrega, Sell' olgo tanno lõpmatta, Ning ka sell' pühhal Waimul'.

248. Den

248.

Den Vater dort oben ic.

Sedda Jssa kórgeš Bótkem kíta járgest, Kes
kui Jummal sóotnud meid, Et núúd saime
kóhho káit, Kes ka omma Voia Meile lákkitanud
on, Kes on óinne toja.

2. Uttelgem núúd tóest: Olgo keigest wáest Au
ning táanno sinnule Jggawesse Jssale, Kes sa
ennast náitnud Meile ning hea wiljaga Núúd
meid rohkest táitnud.

3. Bóttá wasto, Toja! Omma aino Voia
Lábbi táanno, anna núúd Andekš meie pátto súúd,
Bóttá kitust sülle, Armas ónnisteggia, Te, mis
pudub meile.

4. Úksige ep olle, Kes siin tassukš sülle Keik
head, mis sa armsaste Teinud meile waestele;
Kes jouab se ette (Sest et keik so omma on)
Tassuda so kátte.

5. Jesand, meile tótta, Laulo wastowótta,
Anna meile sedda teal, Mis meil ial pudub weel;
Te meid páttust puhtakš, Et so mele párrast siin
Ellame ning taewas.

Hádda Nial.

249.

Wenn wir in höchsten Nothen ic.

Fui meil on pústi hádda káes, Ei olle ram-
mo meie wáes, Ei nou, ei abbi kussagi,
Ehť murretseme allat.

Uu

2. Siis

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et meie kofko-
tullemel, Ja pallume sult Jummalalt: Meid peäs-
ta risti koorma alt.

3. So pole filmad tõstame Ja patto pärrast
nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh!
ära nuhtle wihas nüüd.

4. Kui neile armust tootad, Kes süddamest sind
palluvad So Poia Jesu nimme sees, Kes meie
õn ja wahhemees.

5. Sepärrast, Isand, tullemel, Keif hädda
sulle kaebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes
peästaks ahvastusse seest.

6. Oh! ära arwa meie süüd, Meid pattust
peästa armust nüüd, Ning usko häddas kinnita,
Meid keiges waewas arwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind pärrast se eest
tännada, Ja sinno sanna kuulda teäl, Sind kita
siin ning ülleweel.

250.

Wend' ab deinen Zorn, lieber Gott ꝛc

Meilt, armas Jummal, põra omma wiha,
Ning ära wõtta hirmsaste meid peksta,
Meid ära nuhtle waljust, Isand, sinna!
Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda,
Kes jouaks sinno wiha hirmo kanda?
Keif; mis sa lonud, wõttaks hukka minna,
Kui nuhtled sinna.

3. Need rasked süüd meil' anna andeks armust,
Ning kohto peäle woimust sago heldus,
Sest se on sinno wiis, et armo heidad,
Meid armsast hoiad.

4. Kõl

4. Käl olleme muld, põrm ja patto mädda
 Meid waesi waewab ka surm, nõdrus, hädda,
 Kas peame nüüd meie hukka sama,
 Armota jäma?

5. So Poia raskest risti-hädda wata.
 Kes werrega meid wöttis lunnastada,
 Ma- ilma heaks ka temma külge lahti
 Oddaga tehti.

6. Meid, Jssä! ärra lasse hukka miina,
 Jessusse pärrast armo meile anna,
 Et woime sinno auu riki tulla,
 So jures olla.

251.

Nimm von uns Herr, du treuer Gott ic.

Sh armas Jummal! arowita, Ja kela raskest
 nuhtlust ka, Mis arwamatta pattoga Meil'
 keikil' peaks tullema, Meid hoia sõa, tulle eest,
 Ja tõwwe, kalli aia sees.

2. Süallused kül olleme, So hallastust nüüd
 pallume, Kui õiget palka tahhad sa Meil' meie
 tõ eest tasuda, Siis lähaks hukka ilma-ma Ni
 mitme sü ning pattoga.

3. Meid, Jssand, armust arowita, Ning rõmo
 meile läkkita, So armo näita wäggest, Ning
 ärra nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest ar-
 masta, So raske wihha kauta.

4. Miks olled sa ni kängeste Nüüd meie peäle
 wihhane? Sul, Jssand! polle teadmatta,
 Meid mulla, põrmo ollewa, Kül sinna tunned
 selgeste, Et meie nõdrad olleme.

5. Pat on meid rikkund kurraste, Ning kurrat
waewab kowwaste, Jlm, meie lihha werrega
Meid ikka wotwad kiusada, Se hädda naad sa
üksine. So hoteks ennast anname.

6. So Poia peäle mötle ka Ja temma hawad
mälleta, Kes saatnud omma surmaga Meil'
keikil' wdimust löpmatta, So armo peäle loda-
me, Ning sinno heldust otame.

7. So kääga meid juhata, Keik maad ning
linnad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja
kurrat seisko kaugele, Oh! anna õnnist tunnifest
So jure sada iggawest.

252.

Du Friede: Fürst, Herr Jesu Christ ic.

Dh Jesus! rahho andia, Kes olled abbimees
Sa olled armo satia, Kui meil on hädda
kääs, Sest hüame Nüüd kindlaste So taewast
Jssa appi.

2. Suur sõa hirm meid hirmutab, Et häddas
ellame, Woi! meie Ma muult abbi saab, Kui
sinnult üksine, So Jssaga Meid leppita, Et
wihhas meid ei nuhtle.

3. Oh! mötle, Jssand Jesus nüüd, Et ol-
led abbimees, Ning kustuta keik patto süüd, Ja
aita hädda sees; Oh! anna sa So sanna ka
Weel enam rahhul kuulda.

4. Sul on kül kohhus ilma peäl Meid nenda
nuhhelda, Waid, Jssa! wotta siiski weel Meid
jälle armasta, Ja aita nüüd Ning anna süüd
Keik andeks heldest armust.

5. Suur willetsus ning waew on seäl, Kus katk
keik

keik ärrasööb, Waid seäl on hirmsam hädda
weel, Kus moök keik mahhalööb. Ei möttelda,
Ei holita, Mis heaks ehk öigeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keik öigust põltakse,
So sanna ei sa kuuldud ka, Waid sedda laitakse
Oh! peästa nüüd, Ning aia süit Keik kurja söd-
da ärra.

7. Nüüd meie süddant walgusta So armo
Waimoga, Et se ei naljaks arvata, Ja hing
ei kahjo sa, Oh Jesuke! Sa üksine Woid se keik
forda sata.

253

Litania,

ehk

Palwe ning Gest-palluminne

Keigesugguse hädda sees.

K ürie,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kürie,	eleison!
Kriste,	oh kule meid!

IESand Jummal, Issa taewas,
Heida armo meie peäle!

IESand Jummal Poeg, ma-ilma önnisteggia,
Heida armo meie peäle!

IESand Jummal pühha Waim,
Heida armo meie peäle!

Olle meile armolinne,
Anna armo, armas IESand Jummal!

Olle meile armolinne,
Alita meid, armas IESand Jummal!

Uu 3

Keige

Keige patto eest,	
Hoiä meid, armas JESand Jummal!	
Keige efsitusse eest,	{ Hoiä
Keige kurja eest,	
Kurrati karowalusse ja pettusse eest,	meid,
Kurja ekkilisse surma eest,	
Katko ja kalli aia eest,	armas
Sõä ja werre-ärrawallamisse eest,	} JESand
Kio, mäsfamisse ja waeno eest,	
Tulle ja wee kahjo eest,	} Jummal!
Rahhe ja kurja ilma eest,	
Jggawesse surma eest.	
Omnia pühha sündimisse läbbi,	{ Aita
Omnia surma woitlemisse ja werriße	
higgi läbbi,	meid,
Omnia risti ja surma läbbi	
Omnia pühha ülestouzmisse ja tae-	armas
waminnemisse läbbi,	
Meie wiimses häddas,	{ JESand
Wiimfel kohto päwal,	{ Jummal!
Meie waesed pattused pallume :	
Kule meid, Armas JESand Jummal!	
Wallitse ning hoiä omnia pühha risti-	{ Kule
koggodust,	
Peä keik Piiskopid, õppetajad ja keik	
muud, kes rahwast tõe tele juhha-	meid,
tawad, finno õnsaksteggia sanna	
ja pühha ello sees,	} armas
Hoiä keige walle-usso ja pahhandus-	
se eest,	JESand
Sada keik efsiad ja ärraeksitud õige	
tele,	Jummal!
Talla kurrati meie jalge alla,	{

Räkkita truid töteggiad omma leikus-	
sele,	
Anna omma waimo ja wägge san-	Rute
nale,	
Alita ja römusta feik kuruwad ja ar-	meid,
rad,	
Sada feikile kunningattele ja wallit-	
sejattele rahho ja ühte meest,	
Anna meie üllema Wallitsejale ja	armas
temma sōa-wäele ikka woimust	
ma waenlaste wasto,	
Ja hoia meid omma waenlaste eest,	ESand
Turki-rahwa ja Paawsti Jummal	
teotamisse, hirmsa tapmisse ja	
härwitamisse eest,	Jummal!
Juhhata ja kaitse meie Ma- ja liina	
kohto-wannemad,	
Onnista ja hoia meie kihhelkonda ja	
foggodust,	Rute
Sada abbi feikile, kes häddas ja wae-	
was on,	
Anna feige raske-jallatsile ja immeta-	meid,
jile römoliikko suggu ja siggidust,	
Hoia ja kaitse feik lapsed ja többised,	
Peästa lahti feik ilmasüta wangid,	armas
Kaitse feik lessed ja waesed lapsed,	
ja murretse nende ette,	
Heida armo feikide innimeste peäle,	ESand
Anna andeks meie waenlastele, kes	
meid kiisawad ja teotawad, ja	
pōra neid pattust,	Jummal!
Wilja wälja peäl anna ja hoia, ja	
kule meid armoliikkult,	

Oh Jesus Kristus! Jummal! Poeg,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal! Tal: kes ma-ilma pattud
 kannab,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal! Tal! kes ma-ilma pattud
 kannab,
 Heida armo meie peäle!
 Oh sinna Jummal! Tal! kes ma-ilma pattud
 kannab,
 Anna meile iggawest rahho!

Kriste,	oh kule meid!
Kürie,	eleison!
Kriste,	eleison!
Kürie,	eleison!

Amen!

Jesand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
 pärrast,
 Ja ärra maksä mitte meie kätte meie kurja tö
 pärrast,
 Jummal, anna rahho omma male,
 Armo ja õnne keikile seisustele,
 Amen!

254.

Ach Herr! du gerechter Gott ic.

Wisil: Oh risti-rahwas! Pannata ic.

Oh Jummal, õige tasuja! Kui raske on so wih-
 ha, Mis üpris sure witsaga Käib ülle keik se
 lihha, Kui taewas } meie kinni jääb } } Ja meie
 } wihma liaste } } Meil
 sure

sure poua teeb,
waestel' annab järgeste, } Keik lomad sawad
furmaks. }

2. Ei meie kela ommad süüd, Oh Jessa! andeks
anna, Ja anna kindlat lotust nüüd, Meid arms-
likkult kaäna; Eas' } wihma }
} kuiwa } tulla rõmoga,
Kui pallub murren meie Ma So pühha nimme
pärrast.

3. Oh! mötle, Jssand, meie peäl' So falli
nimme auuks, Meid waesi aita ikka weel, Meil'
olle häddas nouuks, Mis tootad, ei walleks
jä, Sa aitad ikka rohkesti, So seädus seisab
kindlast.

4. Ei suda woõrad jummalad Meil' waestel'
} wihma }
} kuiwa } anda, Sa õnnistad keik meie maad,
Sa aitad murret kanda, Sul on keik woimus
üllewel, Ja meie jures ilma peäl; Meid aita
armas Jummal!

Õnnistaminne.

255.

Mein Gott und Vater, segne mich ic.

Mind, Jummal Jssa! õnnista.
Oh Voeg! mull' hoia armoga,
Mis sinna mulle annud;
So pallet mo peäl walgusta.
Oh pühha Waim! so wäega.
Mo ello sago kaitstud.
Nüüd pallun sedda allati!
Mull' olgo rahho otsani!

Uu 5

256. Amen!

Amen! Gott Vater und Sohne ꝛc.

Amen! au Jssal' olgo, Ja Poial' titus tulgo:
 Amen! au Jssal' olgo, Ja Poial' titus tulgo.
 Waim kinnitago uskus, Meid uskus; Waim
 kinnitago uskus, Meid uskus, Meid tehko õnsaks,
 Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!

2. Amen! Kõl sa woid tehha, Et same Kris-
 tust nähha: Amen! Kõl sa woid tehha, Et same
 Kristust nähha: Kui temma pilwes tulleb, Kui
 tulleb: Kui temma pilwes tulleb, Kui tulleb Meid
 taewa wõtma, Amen; Meid taewa wõtma,
 Amen.

3. Amen! rõõm olgo meile, Ja titus Jummalala-
 le: Amen! rõõm olgo meile, Ja titus Jumma-
 lala: Keif tulge ühte kokko, Keif kokko, Keif
 tulge ühte kokko, Keif kokko, Müüd õiges uskus,
 Amen: Müüd õiges uskus, Amen.

4. Amen! surm ei te hirmo, Gest Kristus an-
 nab ello: Amen! surm ei te hirmo, Gest Kristus
 annab ello: Kes esmalt hauda pandud, On pan-
 dud; Kes esmalt hauda pandud, On pandud.
 Müüd ellab ikka, Amen: Müüd ellab ikka, Amen.

5. Amen! hing Jssa kidab, Waim Kristust
 tundma sadab: Amen, hing Jssa kidab, Waim
 Kristust tundma sadab: Se aitko meid keif üh-
 te, Keif ühte: Se aitko meid keif ühte, Keif
 ühte, Seäl teises ellus, Amen: Seäl teises
 ellus, Amen.

